

**МУҚАДДАС
ОЙЛАР ВА
МУСТАЖОБ
ДУОЛАР**

«Тошкент ислом университети»
нашриёт-матбуат маркази
Тошкент

2013
МАЖБУРИЙ НУСXA

УЎК:297.1

86.38 . Ислом

M95

Муқаддас ойлар ва мустажоб дуолар/
таржимон ва мусаввиф Д.Сарварова. - Тошкент:
Тошкент ислом университети, 2013. 492 б.

КБК 86.38

Ушбу рисолаи Аллоҳ розилиги йўлида умргузаронлик қилган саховатпеша инсон Шокиржон ҳожи Махсум ота йўилларининг руҳи покларига бағишлаймиз. Бу битик илмидан баҳраманд бўлганлардан у кишининг ҳақларига дуои фотиҳа қилишларини сўраймиз.

Тақризчилар:

Сайфиддин Сайфуллоҳ, филология фанлари номзоди,
Халқаро Аҳмад Яссавий мукофоти соҳиби

Тожиҳон ҳожи Назарова, Тошкент шаҳар Бош имом
ҳатибининг аёллар масалалари бўйича маслаҳатчиси

Бугун вужудингизни юракка жойлаб, умид билан, ишонч билан муҳсин ҳолда қўлларингизни очиб, кўплаб дуоларингизни мустажоб, тавбаларингизни қабул, гуноҳларингизни мағфират қилишини сўраб Яратганга муножот қилинг.

Дуо қилиш одоблари, дуо қабул бўладиган замон ва маконлар ҳамда дуоси қабул бўладиган инсонлар ва дуога оид кўпгина маълумотлар жамланган ушбу китоб Сизнинг қўндалик ҳамроҳингиз, содиқ дўстингиз, беминнат маслаҳатчингиз бўлади, деб умид қиламиз.

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин
ишлари бўйича қўмитасининг 2012 йил 21 сентябрдаги № 2228-рақамли
тўғрисида билан қўн эътиди

2013/104
A 8173

nomidagi

ISBN 978-9943-390-49-2

10 41545
291

© «Тошкент ислом университети»
нашриёт-матбаа бирлашмаси — 2013
© Дилфуза Сарварова

Муҳтарам китобхон!

Аллоҳнинг марҳамати ва сизнинг дуоларингиз ижобати ўлароқ рисоламизнинг навбатдаги нашри қўлингизда.

Тузатилган, тўлдирилган ва қайта ишланган мазкур нашрда аввалгиларда йўл қўйилган хато ва камчиликлар бартараф этилди. Хусусан, Қуръони каримнинг сура ва оятлари тартибига риоя қилинди. Қуръон алифбосидаги айрим ҳарфларнинг ўзбек алифбосида йўқлигини эътиборга олиб, ишги шрифт жорий қилинди. Бу билан араб тилини билмаганлар учун ҳам мумкин қадар ҳарфларнинг махражига амал қилиш имкони яратилди.

Нутқий ғализликлар тузатилди.

Олти дин калимаси, Ҳаж ва Умра дуолари қўшилди.

Бу билан рисолани мукаммал деган фикрдан йироқмиз. Боси талабалик йилларим ўзим учун дафтар ҳошиясига ёзилган дуоларнинг бир қун келиб китоб ҳолида жамлангани, мутасадди идоралар томонидан эътироф этилиб, қайта-қайта нашр қилинишини хаёлимга ҳам келтирмаганман. Аслида буни юртимиздаги тинчлик-осойишталикнинг барқарорлиги, ҳар бир кишининг иқтидори, салоҳиятига яраша берилган эътибор, яратилган имкониятлар самараси деб биламан.

Китобнинг нашрда-нашрга мукаммаллашиб бориши сизларнинг қўп сонли хатларингизда билдирилган маслаҳат ва тилақларингиз нфодаси эканлигини мамнуният билан эътироф этаман.

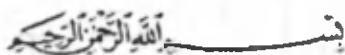
Аллоҳ барчамизни ўзи рози бўладиган йўللарда собит-қадам қилсин, бизни унутмаган азиз китобхон!

Қўйида сиз азизларга Қуръони каримнинг сура ва оятларини имкон қадар ҳарфларнинг махражига амал қилиб ўқиш учун қисқа жадвали ҳавола этамиз.

Муқаддас ойлار ва мустажоб дуолар

Арабчаси	Ўқилиши	Китобда берилиши	Талаффуз қилиниши
ث	са	С	Тил учинчи тинлар орасидан бир олдига чиқарилади ва юқоридagi тинларга тегиб туради. Тил учинчи билан иккинчи тинлар орасида овозга тирқиш қолади. ث ҳарфини талаффуз қилишимизда кафтишимизни оғзимизга яқин олиб келдик, кафтишимизга оғзимиздан ҳаво оқими текканини сезамиз. Замонавий ўзбек тилида бу ҳарфга мос келувчи ҳеч қандай тонуи йўқ.
ص	сод	С	Тилимизнинг учинчи олдига иккинчи тиннинг тубига тегиб туради. Тилимизнинг орқа тарафини тивиланимизга қараб кўтарилади. Бунда тилимиз оғзимизни тўлдириб тургандек ҳис қилишимиз керак.
س	сийн	С	Ўзбек тилидаги "с" ҳарфи каби талаффуз қилинади.
ح	ха	Х	Бу тонуи ҳалқум ўртасида пайдо бўлади. Бу ҳарфини талаффуз қилаётганда бўғиз мушаклари бир олд тарафга яқин, бир-бирини яқин келади. Бўғизимизда кичик йўлакча ҳосил бўлади. Мана шу йўлакчадан отилиб чиқилган ҳаво хи тонушини беради. Бу тонушини талаффуз қилишда бирча овоз аъжолари тарафга яқин туради. Бу ҳарфини талаффуз қилаётганимизда ҳаво ўтганини сезишимиз керак. Кафтишимизни оғзимизга яқин олиб келиб, бу ҳарфини талаффуз қилишимизда оғзимиздан чиққан ҳаво сезилиши керак. Ўзбек тилидаги юминоқ "х" ҳарфини талаффуз қилишимизда овоз аъжоларимиз эркин ҳолда бўлади. "ХА" ҳарфидан иккинчи фарқи ҳам шунда.
ح	хо	Х	Ўзбек тилидаги қаттиқ "х" ҳарфи билан талаффузи тўла мос тушади. Бу тонуи ҳалқумнинг энг юқори қисмида ҳосил бўлади. Бу ҳарфини талаффуз қилишимизда томоғимиз қирилганини сезишимиз керак.

МУҚАДДИМА

Бандаларига зикр, дуо, истиғфор ва тавба эшигини очиб қўйган Аллоҳга Унинг мақомига яраша ҳамду санолар бўлсин.

Уматларига зикр, дуо, истиғфор ва тавбада намуна бўлган саййидимиз ва Расулимиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламга Қиёмат кунига қадар батамом ва мукаммал салавоту дурудлар бўлсин.

Дуо инсон эҳтиёжидан келиб чиққан тилак ифодаси бўлиб, у Холиқ билан банда ўртасида маънавий қўприк вазифасини ўтайди. Инсоният тарихининг барча даврларида дуога эҳтиёж сезиб келинган. Дуо Аллоҳ наздида қадрли ибодат бўлиши қаторида инсонни қийинчилик вақтида умид қилишга, хурсандчилик вақтида шукр қилишга даъват этади. Шу сабабли дуо:

– поумид инсоннинг умид булоғи;

– Холиққа Ёлборин, уни эслаш, зикр этиш ва ундан ёрдам сўраш;

– буюк ибодат, барча орзу-ниятларининг калитидир.

Дуо банданинг Аллоҳдан умидворлигининг энг гўзал ифодасидир. У бандага жаннат йўлларини очувчи, руҳига озуқа берувчи, Яратганга боғлиқлигини билдирувчи гўзал ибодатдир. У мўмин учун фалокатларга қарши курашишда энг кучли қуролдир. Дуо бандани ҳар томонлама ўраб олган нур, Аллоҳга муҳтожлигини ва Унинг азамати қаршисида ожизлигини ҳис эттирувчи хузурдир. Дуо Аллоҳга боғланиш,

Унинг илоҳий раҳматидан умидвор бўлишдир. Дуо Аллоҳнинг ҳузурда банданинг шарафини оширувчи, ҳар икки дунёда юзини ёруф қилувчи, илоҳий раҳмат томчиларини кўнгил тупроғига тўкувчи барокат уруғидир.

Дуо қилиш банданинг Аллоҳга муҳтожлигини билдиргани боис Аллоҳ наздида севимли ибодатлардан биридир. Шу сабабли Қуръони карим ва ҳадисларда инсонлар дуо қилишга даъват қилинган. Инсон ўзининг Аллоҳ қаршида ожизлигини, ҳамisha Унинг ёрдамига муҳтожлигини ҳис қилиб, хокисорона дуо қилиши мақсадга мувофиқ. Ўзини Аллоҳга муҳтож деб билмаганлар қаттиқ янглишадилар. Чунки Раббимиз Қуръони каримда:

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ

عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٥١﴾

"Парвардигорингиз: "Менга дуо қилинглар, Мен сизларга (дуоларингизни) мустажоб қилай", – деди. Албатта, Менга ибодат қилишдан кибр қилган кимсалар яқинда тубан ҳолатда жаҳаннамга кирурлар" ("Ғофир", 60).

Аллоҳнинг раҳматидан умидвор ҳолда дуо қилган бандалари ҳақида Парвардигоримиз:

﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسِرُّونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَنَدَعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا

﴿ وَكَانُوا لَنَا خُشِعِينَ ﴿٥٢﴾

"Дарҳақиқат улар (яъни мазкур пайгамбарлар) яхши ишларни қилишга шоҳар ва Бизга рағбат ва қўрқув билан дуо қилар эдилар. Улар Бизга итоат этувчи эдилар" ("Анбиё", 90).

﴿ أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَا ﴿٥٣﴾

"Менга илтижо қилувчининг дуосини ижобат этурман" — деб марҳамат қилган ("Бақара", 186).

Анас (р.а.) дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.):

"Дуо ибодатнинг мағзидир" — деганлар.

Бандага ярашадиган иш ўзининг ожиз, Аллоҳнинг ёрдамига муҳтож эканини билиш ва Аллоҳнинг марҳамат эшигига бош уриб, Унинг марҳаматидан умидвор бўлиш ва қўлини дуога очишдир. Ислom динида дуо қилган инсон дуо қилмаган инсонга инсeбатан марҳаматга лойиқроқдир. Дуо фақатгина намозда ёхуд диний маросимларда эмас, балки ҳар ерда қилиниши мумкин. Дуонинг замони ва макони йўқдир.

Инсон дуода Аллоҳдан турли эҳтиёжларини сўраши билан бирга дуосида сўралиши керак бўлган энг асосий истак, бу Аллоҳнинг розилигини топиш, Унинг муборақ жамолини кўриш бахтига муяссар бўлишдир.

Ибн Аби Ҳотимдан ривоят қилинади. Бир аъробий:

"Эй, Расулуллоҳ, Раббимиз бизга узоқми ёки яқинми? Яқин бўлса, муножот қилайлик. Узоқ бўлса, Унга индо этайлик" деди. Расулуллоҳ (с.а.в.) сукут сақлаб туриб қолдилар. Шунда Аллоҳ таоло "Бақара" сурасидаги ушбу оятни назил қилди:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾

﴿أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

﴿فَلِيسْتَجِيبُوا لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

"Сиздан (эй Муҳаммад), бандаларим Менинг ҳақимда сўрасалар, Мен уларга яқинман. Менга илтижо қилувчининг дуосини ижобат этурман. Бас, улар ҳам Менни Менинг (даъватларимни) ижобат (қабул) этиб, Менга

имон келтирилганлар, шояд шунда тўғри йўлга тушиб кетсалар" ("Бақара", 186).

Яна Раббимиз бу хусусда "Қоф" сурасининг 16 - оятида шундай марҳамат қилган:

﴿ وَخُنُّوا إِلَيْهِ مِنْ حَبْلٍ أَلْوَيْنٍ ﴾

"Ва Биз унга бўйин томиридан ҳам яқинроқдирмиз".

*ДУО ХАҚИДА ҚУРЪОНИ КАРИМДА
КЕЛГАН ОЯТЛАР*

﴿ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَبِينَ ﴾

"Раббингизга зорланиб ва хуфёна (овозсиз) дуо қилингиз! Зотан, у ҳаддан ошувчи кимсаларни ёқтирмайди" ("Аъроф", 55).

﴿ وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴾

"... ва У зотга (азобидан) қўрқиб, (раҳматидан) умидвор бўлган ҳолингизда ибодат қилингиз!" ("Аъроф", 56).

﴿ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُزُوا أَسْحَابًا ﴾

﴿ وَتَسْتَجِيبُ لِمَنْ دَعَاهُنَّ عَنْ

﴿ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴾

"Бизнинг оятларимизга фақат қачон у (оятлар) зикр қилинса, сажда қилган ҳолларида йиқиладиган ва кибр-хаво қилмаган ҳолларида ҳамду сано айтиши билан

Парвардигорларини поклайдиган зотларгина имон келтирурлар. Уларнинг ёнбошлари ўрин-жойларидан йироқ бўлур (яъни тунларини ибодат билан ўтказишиб, оз ухлайдилар). Улар Парвардигорларига қўрқув ва умидворлик билан дуо-илтижо қилурлар..." ("Сажада", 16).

﴿أَمِنْ حُجُبِ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْتُمُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ

الْأَرْضِ أُولَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾

"Ёки поклож одам дуо қилган вақтида (*дуосини*) ижобат қиладиган ва (ундан) ёмонлик (мусибат)ни йўқ қиладиган ҳамда сизларни ернинг ўринбосарлари қиладиган зотми?! Аллоҳ билан бирга (яна бирор) илоҳ борми?! Камдан-кам эслатма олурсизлар!" ("Намл", 62).

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ

عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٥٧﴾

"Парвардигорингиз: "Менга дуо қилинглар, Мен сизларга (дуоларингизни) мустажоб қилай", – деди. Албатта, Менга ибодат қилишдан кибр қилган кимсалар яқинда тубан ҳолатда жаҳаннамга кирурлар" ("Ғофир", 60).

ҚУРЪОНИЙ ДУОЛАР

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۰۰﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا

مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا

﴿ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِیْمُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۰۱﴾ ﴾

1. «Роббанā такоббал миннā иннака анта-с-самйъу-л-ъалйм. Роббанā ва-жъалнā муслимайни лака ва-мин зурриййатинā умматам-муслиматал-лак, ва-аринā манāсикана ва-туб ъалайнā, иннака анта-т-таввабу-р-роҳйм».

"Эй Раббимиз, биздан (ушбу амалимизни) қабул эт. Албатта, сен эшитувчи, билувчисан! Эй Раббимиз, бизни ўзингга бўйин сунувчи қилгин ва зурриётимиздан ҳам Сенга итоат қиладиган уммат чиқаргин. Бизга (қиладиган) ибодатларимизни ўргатгин ва тавбаларимизни қабул эт! Албатта, сен тавбаларни қабул этувчи, раҳмли зотдирсан" ("Бақара", 127-128).

﴿ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۰۲﴾ ﴾

2. «Роббанā атинā фи-д-дунйā ҳасанатав ва фи-л-аҳироти ҳасанатав ва кинā ъазāба-н-нар».

"Эй Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қилган, охиратда ҳам яхшилик ато этгин ва бизни дўзах азобидан асрагин" ("Бақара", 201).

﴿ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٥٠﴾

3. «Роббана африғ ғалайна Ҷобров ва Ҷаббит ақдамана ва-исурна ғала-л-қовми-л- кафирйн».

"Эй Раббимиз, устимиздан сабру тоқат ёдиргил, қадамларимизни собит қил ва Ўзинг бизни бу кофир қавм устига ғолиб қил!" ("Бақара", 250).

﴿ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا أَوْ آخِطَاءًا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا

كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ

لَنَا بِهِ^١ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى

الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٥١﴾

4. «Роббана ла туаҳизна ин насйна ав аҳто'на. Роббана ва ла таҳмил ғалайна нерон кама ҳамалтаху ғалаллазйна мин қоблиня. Роббана ва ла туҳаммилна ма ла тоқота лана бих, ваъфу ғанна ва-ғфир лана ва-рҳамна анта мавлана фа-исурна ғала-л-қовми-л- кафирйн».

"Эй Раббимиз, агар унутсак ёки хато қилсак, бизни койима! Эй Раббимиз, биздан илгари ўтганларининг зиммасига ортган машаққатни бизларнинг зиммамизга ортма! Эй Раббимиз, тоқатимиз етмайдиган нарсани бизга юклаб ташлама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, раҳм айла! Ўзинг хожамизсан! Бас, бу кофирлар қавми устидан ғолиблик ато эт!" ("Бақара", 286).

﴿ رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٥٠﴾

5. «Роббана ла тузиг қулўбана баъда из ҳадайтана ва ҳаб лана мил ладунка роҳмах, иннака анта-л-вахҳаб».

"Эй Раббимиз, бизни ҳидоят йўлига солганингдан кейин дилларимизни (ҳақ йўлдан) оғдирма ва бизга Ўз ҳузурингдан раҳмат ато эт! Албатта Сенгина (барча неъматларни) ато этгувчисан!" ("Оли Имрон", 8).

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ

الْعَهْدَ ﴿٥١﴾

6. «Роббана иннака жамъу-н-наси лийавмил ла ройба фйх, инна-ллõха ла юхлифу-л-мйъад».

"Эй Раббимиз, албатта Сен одамларни бешак (келадиган) Кун (қиёмат)га йиғувчидирсан. Албатта Аллоҳ ваъдага хилоф қилмагай!" ("Оли Имрон", 9).

﴿ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٥٢﴾

7. «Роббана иннана аманна фа-гфир лана зунўбана ва қина ъазаба-н-нар».

"Эй Раббимиз, бизлар Сенга имон келтирганмиз, бас, бизнинг гуноҳларимизни мағфират айла ва бизни дўзах азобидан асра!" ("Оли Имрон", 16).

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٥٣﴾

8. «Робби ҳаб лй мил ладунка зуррийатан тоййибатан иннака самийъу-д-дуъа».

"Раббим, менга (ҳам) ўз ҳузурингдан бир пок зурриёт ато эт! Албатта, Сен дуони эшитгувчисан" ("Оли Имрон", 38).

﴿ رَبَّنَا مَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُمْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴾

9. «Роббана аманна бима анзалта ва-ттабаъна-р-росула фактубна маъа-ш-шаҳидйн».

"Эй Раббимиз, позил қилган нарсангга имон келтирдик ва пайгамбарингга эргашдик. Бас, бизни шоҳидлик берувчилар қаторига ёзгин!" ("Оли Имрон", 53).

﴿ رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا ﴾

﴿ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾

10. «Роббана-гфир лана зунубана ва исрофанā фй амринā ва саббит ақдаманā ва-нсурна ъала-л-қовми-л-кафирйн».

"Эй, Раббимиз, бизларнинг гуноҳларимизни ва инларимиздаги исрофгарчиликларимизни мағфират айла, қадамларимизни (жанг майдонида) собит қил ва бу кофир қавм устига ўзинг бизни ёлиб қил!" ("Оли Имрон", 147).

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ^ط ﴾

﴿ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ أَنْصَارٍ ﴾

11. «Роббана иннака ман тудхили-л-наро факод аҳзайтаҳў ва ма ли-з-зўлимийна мин ансёр».

"Эй Раббимиз! Кимни дўзахга киритсанг, албатта, уни хор қилган бўлурсан. Золимларга эса, ёрдамчилар йўқдир" ("Оли Имрон", 192).

﴿ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا
رَبَّنَا فَاعْفُ عَنَّا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبِرَارِ ﴿١٤٥﴾
رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا
تُخْلِفُ الْمِعَادَ ﴿١٤٦﴾ ﴾

12. «Роббана иннаа самийна мунадийя йунадй ли-л-иймаани ан амину би роббикум фа-аманна. Роббана фа-ғфир ланā зунубанā ва каффир ʻанна саййиатинна ва таваффанā маъа-л-аброр. Роббана ва атинна ма ваъаттанā ʻала русулика ва ла тухзинā йавма-л-қийāмати иннака ла тухлифу-л-миъад».

"Эй Раббимиз! Биз: "Раббингизга имон келтиринг!" – деб имонга чорлаган исарчи (Муҳаммад алайҳиссалом)ни эшитдик ва дарҳол имон келтирдик. Раббимиз! гуноҳларимизни кечир, қилган хатоларимизни ўчир ва бизларни солиҳ кишилар қаторида вафот эттир! Эй Раббимиз! Бизларга найғамбарларинг орқали ваъда қилган нарсаларингни ито эт ва бизларни қиёмат кунида шармсор қилмагин! Албатта, Сен ваъданга хилоф қилмагайсан" ("Оли Имрон", 193-194).

﴿ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا لِاَوْلَانَا
وَءَاخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ ۗ وَارْزُقْنَا ۗ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّزٰقِيْنَ ﴿١٥٦﴾ ﴾

13. «Аллоҳумма, роббана анзил ʻалайна маидатам миша-с-самāн такуну ланā ʻийдал ли аввалинā ва ахиринā ва айатам мишка ва-рзуқиā ва анта ҳойру-р-рӯзикйи».

"Аллоҳим, эй Раббимиз. Бизга осмондан (бир) дастурхон туширгинки, у аввалу охиримиз учун байрам ҳамда

Сендан (бизга) мўъжиза бўлсин. Бизни (ундан) ризқлантир. Сен ризқлантирувчиларнинг яхшисидирсан" ("Моида", 114).

﴿ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا

﴿ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٤﴾

14. «Ииний ваъжахту ваъжһийа ли-ллазний фаторо-самавати ва-л-ардо ҳанийфав ва ма ана мина-л-мушрикйн».

"Мен тўғри йўлни таплаган ҳолимда юзимни осмонлар ва ерни яратган зотга қаратдим. Мен мушриклардан эмасман" ("Анъом", 79).

﴿ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

﴿ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥١﴾

15. «Иинаний хаданий роббй ила Ҷыротим мустақиймин дйнан қийамам миллата Ибрõхйма ҳанийфав ва ма қана мина-л-мушрикйн».

"Албатта, Раббим мени тўғри йўлга – рост динга – (ҳақ йўлда) барқарор Иброҳимнинг динига ҳидоят қилди. У мушриклардан эмас эди" ("Анъом", 161).

﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

﴿ الْخَاسِرِينَ

16. «Роббана золамна анфусана ва ил лам тағфир лана ва тарҳамна ланакўннна мина-л-ҳõсирйн».

"Эй, Раббимиз! Биз ўзимизга зулм қилдик. Агар бизни мағфират ва бизга раҳм қилмасанг, албатта, зиён кўрувчилардан бўлиб қолурмиз" ("Аъроф", 23).

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾

17. «Роббана лә тажъална маъа-л-қовми-з-зџлимийн».

"Эй, Раббимиз! Бизларни бу зџлимлар қавми билан бирга қилиб қўймагин" ("Аъроф", 47).

﴿ رَبَّنَا أَنْفَعْنَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنِجِينَ ﴾

18. «Роббана-фтаҳ байнана ва байна қовмина би-л-ҳаққи ва анта ҳойру-л- фатиҳийн».

"Эй, Раббимиз, биз билан қавмимиз ўртасида ҳақиқий ажримлик ато эт! Сен ажрим қилувчиларнинг яхшиендирсан" ("Аъроф", 89).

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾

﴿ وَجَعَلْنَا بَرَحْمَاتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾

19. «Роббана лә тажъална фитнатал-лил-қовми-з-зџлимийн. Ва нажжина бироҳматика мина-л-қовми-л-кафирийн».

"Раббимиз, зџлимлар қавмига бизни фитна (алданувчи) қилиб қўймагин. Ва Ўз раҳматинг билан бизни кофирлар қавмидан халос этгин" ("Юнус", 85-86).

﴿ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ

﴿ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

20. «Робби иний аъзу биқа ан ас'алақа ма лайса лий биҳи џилмув ва илла тағфирий ва тарҳамий ақум мина-л-хџсирийн».

2013/107
A 817
Alisher Navoiy
nomidagi
O'zbekiston MK

"Раббим, мен Сендан ўзим (яхши) билмаган нарсани сурашимдан паноҳ тилайман. Агар мени мағфират этмасанг ва менга раҳм қилмасанг, албатта, зиён курувчилардан бўлурман" ("Худ", 47).

﴿ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ

مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

﴿ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾

21. «Иннй таваккалту ъалаллаҳи роббй ва роббикум ма мин даббатин илла хува аҳизум бинаясиатиха инна роббй ъала суроғим мустақим».

"Албатта, Мен Раббим ва Раббингиз – Аллоҳга таваккул қилдим. Ўрмаловчи (жонивор) борки, ушннг инонихтиёри (тасарруфи) Унинг қўлидадир. Албатта, Раббим тўғри йўлдадир" ("Худ", 56).

﴿ أَنْتَ وَلِيُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُوَفَّى مُسْلِمًا وَالْحَقِيقِي بِالصَّالِحِينَ ﴾

22. «Анта валийин фи-д-дунйа вал-аҳироти таваффанй муслимав ва алҳикнй би-с-сблиҳин».

"Дунёю охиратда Ўзинг валийимсан. (Ажалим етанда) мусулмон ҳолимда жонимни ол ва мени солиҳлар (қатори)га қўнгни" ("Юсуф", 101).

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿١٠١﴾

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿١٠٢﴾ ﴾

23. «Роббижъалнй муқийма-с-соләти ва мин зурриййатй роббана ва тақоббал дуъа. Роббана-ғфир ли ва-ли-валидаййа ва ли-л-му’минийна йавма яқуму-л-ҳисаб».

"Эй Раббим, мени ва зурриётларимдан (бўлган фарзандларимни) намозни тўқис адо этувчи қилгин. Эй Раббимиз, дуоимни қабул эт! Эй Раббимиз, ҳисоб қилинадиган (қиёмат) кунни мени, ота-опамни ва (барча) мўминларни мағфират қилгин" ("Ноброҳим", 40-41).

﴿ رَبِّ ارْحَمْنَاهُمَا كَمَا رَحِمْتَ بَنِي صَغِيرًا ﴾

24. «Робби-рҳамхумā камā роббайāниī соғийрō».

"Раббим! Мени улар гўдаклик чоғимда тарбиялаганларидек, Сен ҳам уларга раҳм қилгин" ("Исро", 24).

﴿ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ

مَخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴾

25. «Робби адҳиллий мудҳола сідкив ва аҳрижий муҳрожа сідкив важъал лий мил ладунка султōнан насыйрō».

"Эй Раббим, мени (қабрга) содиқлик билан (гуноҳларим кечирилган ҳолимда) киритгин ва (тирилтирганигда ҳам) содиқлик (розилигинг билан) чиқаргин ҳамда мен учун ўз даргоҳингдан бир мадад берувчи қувват ато эт" ("Исро", 80).

﴿ رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيْئًا لَّنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴾

26. «Роббанā āтинā мил ладунка роҳматав ва ҳаййин ланā мин амринā рошада».

"Эй Раббимиз! Бизларга ўз ҳузурингдан раҳмат ато эт ва бизларнинг ишмизни ўзинг тўғирла" ("Қаҳф", 10).

﴿ اَللّٰهُ رَبِّيْ وَلَا اَشْرَكَ بِرَبِّيْ اَحَدًا ﴾

27. «Аллаҳу роббӣ ва ла ушрику бироббӣ аҳадъ».

"Аллоҳ Раббимдир ва Раббимга ҳеч кимни шерик қилмайман" ("Қаҳф", 38).

﴿ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴾ وَفَيْتِرِي أَمْرِي ﴿﴾

﴿ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿﴾

28. «Робби-шрах лӣ садрий ва яссир лӣ амрий, ва-ҳлул ьукдатам мил лисанӣ, яфқоҳӯ қовлӣ».

"Эй, Раббим, бағримни кенг қил. Ишимни осон қил. Тилимдан туғуни (дудуқликни) ечиб юборгин. (Токи) улар (қавмим) гапимни англасинлар" ("Тоҳа", 25-28).

﴿ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾

29. «Робби зиднӣ ьилман».

"Эй Раббим, менга илми зиёда эт" ("Тоҳа", 114).

﴿ أَنِّي مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴾

30. «Анний массанийа-д-дурру ва анта арҳаму-р-рбҳимйн».

"(Парвардигорим), албатта, мени зарар тутди. Ўзинг раҳмлиларнинг раҳмлисисан" ("Анбиё", 83).

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

31. «Ла иләҳа илла анта субҳанака иннӣ кунту мина-з-зблмийн».

"Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим" ("Анбиё", 87).

﴿ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴾

32. «Робби лā тазарний фардав ва анта ҳойру-л-вāрисийн».

"Эй Раббим, мени Ёлғиз ташлаб қўйма (меросхўр фарзанд ато эт), Ўзинг ворисларнинг яхшироғидирсан" ("Анбиё", 89).

﴿ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴾

33. «Роббиҳкум бил ҳаққи ва роббуна-р-роҳману-л-мустваъну ʔалā ма тасыфун».

"Эй Раббим, Ўзинг ҳаққоний ҳукм қилгин. Раббимиз меҳрибондир ва сизларнинг (ноўрин) сифатлашларингизга қарши Ундан мадад сўралувчидир" ("Анбиё", 112).

﴿ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾

34. «Робби фалā тажъалний фил қовми-з-зōлимийн».

"Раббим, мени зolimлар қавми ичида қилмагин" ("Муъминун", 94).

﴿ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٤﴾

﴿ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٥﴾

35. «Робби аъзу бика мни ҳамазāти-ш-шайāтыййн ва аъзу бика робби ай яҳзурўн».

"Эй Раббим, Мен Сендан шайтонларнинг васвасаларидан паноҳ беришингни сўрайман! Яна мен Сендан, Эй Раббим, улар менинг ҳузуримга келишларидан паноҳ сўрайман" ("Муъминун", 97-98).

﴿ رَبَّنَا ءَامِنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴾

36. «Роббанā амāниā фа-ғфир ланā ва-рҳамнā ва анта ҳойру-р-рōҳимийн».

"Эй Раббимиз! (Ўзингга) имон келтирдик. Бас, бизларни мағфират қилгин ва бизларга раҳм айла. Сен Ўзинг раҳм қилувчиларнинг яхшисидирсан" ("Муъминун", 109).

﴿ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴾

37. «Робби-гфир ва-рхам ва анта ҳойру-р-рӯҳимйн» -

"Эй Раббим, (гуноҳларимизни) мағфират эт ва (ҳолимизга) раҳм айла! Сен (ўзинг) раҳм қилувчиларнинг яхшисидирсан" ("Муъминун", 118).

﴿ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا

﴿ كَانَ غَرَامًا ۝ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ ﴾

38. «Роббана-сриф ъанна ъазаба жаҳаннама инна ъазабаҳа кана гөрөма иннаҳа сә'ат мустақорров ва муқөма».

"Эй, Раббимиз, Ўзинг бизлардан жаҳаннам азобини даф этгин. Дарҳақиқат, унинг азоби ҳалокатлидир. Албатта, у энг ёмон қароргоҳ ва энг ёмон мақомдир" ("Фурқон", 65-66).

﴿ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ

﴿ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴾

39. «Роббана ҳаб лана мин азвәжинә ва зуррийятинә куррота аъйунив ва-жъална ли-л-муттақйна имәма».

"Эй, Раббимиз, хотиңларимиздан ва зурриётларимиздан бизларга кўз қувончини бахш эт ва бизларни тақводорларга пешво қилгин!" ("Фурқон", 74).

﴿ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ بِعَمَلِكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَيْ

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ

الصَّالِحِينَ ﴿

40. «Робби авзиғий ан ашкуро ниғматака-ллати анғамта ғалаййа ва ғала валидаййа ва ан аъмала сблихан тардõху ва адхилий бироҳматика фй ъибадика-с-сблиҳин».

"Эй Раббим, мени Сен ўзим ва ота-онамга ниғом этган неъматингга шукр қилишга ва Ўзинг рози бўладиган яхши амалларингга қилишга муваффақ этгин ва Ўз фазлиниг билан солиҳ бандаларинг қаторига киритгин" ("Намл", 19).

﴿ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لِي ۗ

إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿

41. «Робби иний золамту нафси фа-ғфирлй фағофаро лаху иннаҳу хува-л ғофӯру-р-роҳим».

"Эй Раббим, албатта, мен ўзимга зулм қилиб қўйдим. Бас, мени мағфират эт", деди. (Аллоҳ) уни мағфират этди. Албатта, Унинг Ўзигина мағфиратли ва раҳмли Зотдир" ("Қосас", 16).

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿

42. «Робби ҳаб-лй мина-с-сблиҳийн».

"Эй Раббим, Ўзинг менга солиҳ (фарзанд)лардан ато этгин" ("Соффат", 100).

﴿ رَبَّنَا وَمَا كُنَّا فِي شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا

سَبِيلَكَ وَفِيهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي

وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ أَزْوَاجِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

رَجِمَتْهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١﴾ ﴿

43. «Роббана васпъта кулла шай'пр роҳматов ва ылма, фа-гфир лиллазина табу ва-ттабаъу сабйлака ва қиҳим ъазаба-л-жаҳим. Роббана ва адҳилхум жаннати ъадни-ллатй ваъаттахум ва ман солаха мин абанҳим ва азважиҳим ва зуррийатиҳим, пннака анта-л-ъазийзу-л-ҳаким. Ва-қиҳиму-с-саййиат ва ман тақи-с-саййиати йавма-изни фақод роҳимтах, ва зәлика ҳува-л-фавзу-л-ъазыйм».

24
"Эй Раббимиз, Ўзинг раҳмат ва илм жиҳатидан барча нарсадан кенгдирсан. Бас, тавба қилган ва йўлишга эрганган кишиларни мағфират эт ва уларни дўзах азобидан сақла. Эй Раббимиз, уларни ҳам, уларнинг ота-боболари, жуфти ҳалоллари ва зурриётлари орасида солиҳ бўлган кишиларни ҳам Ўзинг уларга ваъда қилган мангу жаннатларга доҳил қилгин. Албатта Сен қудрат ва ҳикмат соҳибидирсан. Ўзинг уларни барча ёмонликлардан асрагин. Кимни ўша Қуида (қиёматда) ёмонликлардан асрасанг, бас, ҳақиқатан унга раҳм қилибсан. Мана шу улкан ютуқдир".

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ

أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي إِنَّ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ

الْمُسْتَغِيثِينَ ﴿

44. «Робби авзиъний ан ашкуро ниъматака-ллатй анъамта ъалаййа ва ъала ѡалидаййа ва ан аъмала сблиҳан тардбху ва аслиҳ ли фй зурриййатй инни тубту илайка ва инни мина-л-муслимийн».

"Эй Раббим, менга ва ота-онамга ниғом этган неъматини шуғр қилишга ва Ўзинг рози бўладиган солиҳ амалини қилишга мени муваффақ этгин ва мен учун зурриётимни ислоҳ эт. Албатта, мен Сенга тавба қилдим ва албатта, мен мусулмонларданцирман" ("Ахқоф", 15).

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ

فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴾

Роббанағ-фир ланā ва ли-ихвāнина-ллазйна сабақунā бил ийман ва лā тажъал фй қулубина гиллал-лиллазйна āманū, роббанā инака роўфу-р-роҳйм.

"Эй Раббимиз! Ўзинг бизларни ва бизлардан илгари имон билан ўтганларни мағфират қилгин ва қалбларимизда имон келтирган зотларга инсбатангина пайдо қилмагин. Эй Раббимиз, албатта, Сен меҳрибон ва раҳмлидирсан" ("Ҳашр", 10).

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾

46. «Роббанā лā тажъална фитната-л-лиллазйна кафарū ва-ғфир ланā роббанā инака анта-л-ъазийзу-л-ҳакйм».

"Эй Раббимиз, бизни кофир бўлган кимсаларга алданувчи қилиб қўйма, бизни мағфират эт. Эй Раббимиз, албатта, Сенинг Ўзинг қудрат ва ҳикмат соҳибидирсан" ("Мумтаҳана", 5).

﴿ رَبَّنَا اتَّعَمَّ لَنَا نُوزَنَا وَآغْفِرْ لَنَا

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

47. «Роббана атмин лана нурона вағфир-лана, иннака ʔала кулли шайʔин қодир».

"Эй Раббимиз, Ўзинг бизларга нурумизни комил қилиб бергин ва бизларни мағфират этгин. Албатта, Сен ҳар нарсага қодирсан" ("Таҳрим", 8).

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا

وَاللَّمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴾

48. «Робби-ғфирли ва-ли-валидаййа ва лиман даҳола байтйа муʔминнав ва лил-муʔминйа ва-л-муʔминати ва ла тазиди-з-зўлимйна илла табар».

"Эй Раббим, мени, ота-онамни, уйимга мўмин ҳолда кирган кишиларни ва барча мўмину мўминларни мағфират этгин! Золимларга эса фақат ҳалокатни зиёда қилгин" ("Нух", 28).

ДУОНИНГ ФАЗИЛАТИ
ҲАҚИДА ПАЙҒАМБАРИМИЗДАН
РИВОЯТ ҚИЛИНГАН ҲАДИСЛАР

Расулуллоҳ (с.а.в.) "Дуо ибодатнинг ўзағидир" дедилар ва орқасидан шу оятни ўқидилар: "Парвардигорингиз: "Менга дуо қилинглар, мен сизларга (дуоларингизни) мустажоб қилай, – деди" ("Ғофир", 60). (Термизий, Абу Довуд).

"Аллоҳдан Унинг фазлидан сўранг. Албатта, Аллоҳ Ундан сўралганини яхши кўради. Энг афзал ибодат (уни қилиб) оқибатини кутиндир".

Ибн Умар (р.а.)дан ривоят қилинган бир ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Кимга дуо қилини бахти муяссар бўлса, унга раҳмат эшиклари очилади. Аллоҳдан сўраладиган нарсалар ичида Унга энг сеvimлиси офият сўрашдир. Дуо келадиган бало-қазо ва мусибатларни даф этади. Қазони фақат дуо қайтаради. Сизлар ҳам дуо қилинглар" (Термизий).

Анас (р.а.) ривояти. Паёғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Эй умматим, эй асҳобим, ҳар бирингиз барча эҳтиёжларингизни фақатгина Аллоҳдан истаг. Оёқ кийимингизнинг иши узилса ҳам, фақатгина Аллоҳдан сўранг".

"Сизлардан ҳар бирингиз ҳар бир нарсангизни фақат Аллоҳдан сўранг. Ҳатто оёқ кийимингизнинг боғичини ҳам" (Термизий).

"Дуо аввалги ва охириги барча мусибатларни даф этади. Эй Аллоҳнинг бандалари, сизлар ҳам дуо қилинг".

"Аллоҳ наздида дуодан кўра азизроқ нарса йўқдир".

"Аллоҳ таоло ҳаё ва қарам соҳибидир. Бандалари қўлларини дуога очган вақт Аллоҳ уларни бўш қайтаришидан ҳаё қилади" (Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа, Ҳоким).

"Аллоҳ таолонинг фазли қарамидан истаг. Аллоҳ таоло истаганларни севади. Ибодатнинг афзали дуо қилиб, натижасини кутишдир" (Термизий Ибн Масъуддан).

"Дуо ибодатнинг ўзагидир" (Термизий).

Умар (р.а.) нинг ўғлидан шундай ривоят қилинади:

"Ҳар бир инимда Аллоҳга дуо қилар эдим. Уловимнинг юртида ҳам Аллоҳдан осонлик беришини сўраш ҳамда бунда сеvimч ва фароғатни ҳис қилар эдим".

Умар (р.а.) нинг дуоларидан бири қуйидагича эди:

"Аллоҳим! Мени яхши инсонлар билан бирга қил. Мени ёмонлар орасига қўйма. Мени хайрли инсонларга қўш".

"Ким Аллоҳдан истамаса, Аллоҳ газаб қилади" (Термизий, Ибн Можа).

Аллоҳдан истамаслик, Унга дуо қилмаслик кибр юзасидан ўзини Аллоҳга мухтож деб билмасликнинг бир кўринишидир.

**РАСУЛУЛЛОҲНИНГ ДУО ҚИЛИШИ
ЎСУЛЛАРИ**

Анас (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Расулуллоҳ (с.а.в.) дуо қилганларида қўлларини шундай кўтарар эдиларки, қўлтиқларининг оппоқлигини кўрар эдим" (Бухорий).

Умар (р.а.) шундай деган:

"Расулуллоҳ (с.а.в.) дуоларини икки қўлларини юзларига суртиб тамомлар эдилар" (Термизий).

Убай ибн Каъб:

"Расулуллоҳ (с.а.в.) биров учун дуо қиладиган бўлсалар, дуони аввал ўзларидан бошлар эдилар" (Термизий).

Бунга мисол қилиб Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинган шу ҳадисни ҳам айтиш мумкин.

Набий (р.а) айтадилар:

"Аллоҳ бизни ва Одини биродаларини раҳмат айласин".

Ибн Масъуд (р.а.) ривоятига кўра Расулуллоҳ (с.а.в.) истиффор ва дуони уч марта такрорлашдан хушланган эканлар (Абу Довуд).

Расулуллоҳ (с.а.в.) дуоларини:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابِ

«Субҳана роббийи-л-ъалийи-л-аъла-л-ваҳҳаб» каломи билан бошлар эдилар. (Имом Аҳмад ва Ҳоким).

ДУОНИНГ ОДОБИ

Аллоҳ томонидан дуоси қабул бўлишини истаганлар "Анбиё" сурасида айтиб ўтилганидек, рағбат ва қўрқув билан дуо қилибгина қолмай, Аллоҳ томонидан белгилаб қўйилган ва Пайғамбаримиз (с.а.в.) тавсия қилган қоидаларга ҳам риоя қилишлари керак. Имом Ғаззолийнинг "Ихёу улумиддин" номли асарида дуоси қабул бўлишни истаганлар амал қилиши лозим бўлган ўн қоида Қуръон ва ҳадисга асосланиб, бирма-бир кўрсатилиб ўтилган. Улар қуйидагилар:

1. Рамазон ойи, арафа куни, Ҳайит кунлари, жума куни каби муборак кунларда кўпроқ дуо қилиш.

2. Ёмғир ёғаётганда ва фарз намозларидан сўнг дуо қилиш.

3. Дуони қиблага юзланиб, қўлларини қўлтиқ кўринадиган даражада кўтариб, дуони қўллари билан юзини силаб тутатиш.

4. Дуо қилаётган вақт овоз баланд (жаҳрий) ҳам, яширин (махфий) ҳам бўлмасдан, шулар ўртасида бўлиши лозим.

5. Тазарруъ ҳолида дуо қилиш. Маъносини билмайдиган дуони қилмаслик.

6. Умид ва қўрқув билан дуо қилиш.

7. Қабул қилинишига ишонган ҳолда дуо қилиш.

8. Давомли дуо қилиш, қабул бўлмагани, деб дуо қилишни ташлаб қўймаслик.

9. Дуони Аллоҳнинг зикри билан бошлаш.

10. Дуо қилишдан аввал тавба қилиш, садақа бериш каби Аллоҳ розилиги учун сабаб бўладиган савобли амал қилиш.

Ушбу ўн қоида Қуръон ва ҳадислар асосида қуйидагича шарҳлаб берилган.

Жума куни хафтанинг энг қадрли кунидир. Бу кунда дуо қилиш ҳақида Абу Ҳурайра (р.а.) дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Жума кунинда шундай бир вақт борки, (у вақт жуда

ҳам қисқа) кимнинг қилган дуоси шу вақтта тўғри келса, албатта, ижобат бўлади" (Бухорий).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) бу вақтнинг жуда қисқа эканлигини муборак қўллари билан кўрсатганлар. Ушбу вақт ҳақида турли хил фикр бор. Лекин унинг аниқ вақти Пайғамбаримиз томонидан айтиб ўтилмаган. Бу мақбул соатнинг яширин эканлиги жума кунининг фазилатини янада оширади. Агар ушбу мақбул соатнинг вақти айтилса, одамлар фақат ўша вақтга рағбат қилиб, қолганларига эътиборсиз қарашлари мумкин.

Саҳар вақти. Тушнинг охиригича учдан бир қисми. Қуръон ва ҳадисда ушбу вақтга алоҳида эътибор берилган. Аллоҳ таоло Қуръони каримда шундай марҳамат қилган:

﴿ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَنِيتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴾

"Улар (тақводорлар) сабрли, садоқатли, итоатли, саховатли ва саҳар чоғларида Аллоҳдан мағфират сўрайдиганлардир" ("Оли Имрон", 17).

﴿ وَيَا أَسْحَارٍ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴾

"Саҳарларда улар (Аллоҳдан) мағфират сўраб эдилар" ("Зорнёт", 18).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) ушбу вақт ҳақида шундай деганлар:

"Аллоҳ таоло ҳар кун кечанинг учдан бири қолганда дунё осмонига тушади ва "Мағфират нестасан борми? Мағфират қиламан, тавба қилувчи борми, тавбасини қабул этаман, сўровчи борми, сўраганини бераман", дейди. Бу ҳол тонг отгунча давом этади" (Бухорий).

Бошқа бир ҳадисда "Бу вақтда зинно қилган ва биронининг ҳаққини ейдиганлардан ташқари ҳамманинг дуоси қабул бўлади" деган жумла бор.

"Кечада дуолар қабул бўладиган шундай бир вақт борки, бу вақтда дуо қилган, дунё ва охираат учун Аллоҳдан эҳтиёжларини сўраган ҳамманинг истагани берилади. Бундай соат ҳар кечада бордир" (Муслим).

Рамазон оғи. Бу ой ойлар ичида энг булок ва фазилатларга бойлиги, қолаверса, унда минг ойдан ҳам афзал Қадр кечаси борлиги, у кечада Қуръон позил бўла бошлагани учун у ўн бир оғининг султонидир. Шу сабабли ушбу оғида рад этилган дуолар деярли бўлмайди. Ушбу оғига ҳурмат кўрсатиб, барча шартларига амал қилган ҳолда рўза тутуш дуо қабул бўлиши учун васила бўлади. Чунки Пайғамбаримиз (с.а.в.):

"Рўзадор инсоннинг дуоси рад этилмайди", деб айтганлар. (Термизий).

Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилинади. Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Дзон ва иқомат орасида қилинган дуолар рад этилмайди" (Термизий, Абу Довуд, Насай).

Абу Умомадан ривоят қилинади.

Набий (с.а.в.)дан сўрашди:

"Аллоҳ томонидан энг кўп қабул бўладиган дуо қайси?"

Пайғамбаримиз (с.а.в.) уларга жавобан:

"Туннинг охириги учинчи қисми қолганда ва фарз намозлари орқасидан қилинадиган дуо", — дедилар. (Термизий).

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади.

Набий (с.а.в.):

"Банданинг Раббисига энг яқин вақти сажда қилганидadir. У вақт дуони кўпайтиринглар", дедилар.

Дуонинг одобларидан бири таҳоратли ҳолда қиблага юзланиб, Пайғамбаримиз (с.а.в.) каби кўлларини кўзтиқ кўрнадиган даражада юқорига кўтариш ва охирида икки кафти билан юзини слаган ҳолда тутатишдир. Абдуллоҳ ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Аллоҳдан кафтларингизнинг ичини очиб сўрашлар, орқаси билан эмас. Кафтларингизни юзингизга суришлар" (Абу Довуд).

Дуонинг одобларидан яна бири овозни махфийлик ва жаҳрийлик орасида пасайтиришдир. Аллоҳ таоло Қуръони каримда шундай марҳамат қилган:

﴿ إِذْ نَادَى رَبَّهُ، بَدَأَ خَفِيًّا ﴿١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي

وَأَسْتَعْلَى الرَّأْسِ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٢﴾

"У Парвардигорига хуфёна дуо қилиб, деган эди: "Эй Раббим, дарҳақиқат менинг суякларим мўртланди, кексаликдан бошим (сочим) оқарди. Эй Раббим, мен сенга дуо қилиб (ҳеч қачон) бахтсиз бўлган эмасман" ("Марям", 3-4).

﴿ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ

أَيُّمَا مَا نَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

﴿ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا فِيهَا وَاتَّبِعُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٤﴾

"Аллоҳ деб чорлангиз ёки Раҳмон деб чорлангиз. Қандай чорласангизлар-да (жоиздир). Зеро, У зотнинг гўзал исмлари бордир. (Эй Муҳаммад), намозингизни жуда жаҳрий (баланд овозда, ошқора) ҳам қилиб юборманг (токи, мушриклар эшитиб, Қуръонни ҳақорат қилмасинлар) ва ўта махфий ҳам қилиб юборманг (токи, саҳобаларингиз тинглаб-фойдалансинлар). Шуларнинг (яъни жаҳрийлик билан махфийлик) ўртасидаги йўлни тутинг!" ("Исро", 110).

Дуо қилаётганда театр саҳнасида роль ижро этаётганлар сизгари овозни баланд қилиш қатъий ман этилади. Аллоҳ фақат самимият ва ихлос билан қилинган дуоларни қабул

қилишнинг унутмаслик керак. Баъзилар шундай баланд овозда дуо қилишадикки, дуони Аллоҳ учун қилаяптими ёки одамлар эшитиши учунми, билиб бўлмайди.

Аллоҳ наздида дуонинг энг фазилатлиси ёлғиз Ҳизига қилинадиган дуодир. Шунинг учун Қуръони каримда келган, Пайғамбаримиз (с.а.в.) таълим берган каломлар билан дуо қилиш фазилатлироқ. Маъносини тушунмайдиган ёки ақлга сиғмайдиган дуо қилиш (масалан, Аллоҳим, мен пайғамбар қил, руҳлар билан мулоқот қилишни ўргат каби) мумкин эмас. Қуръони каримда Аллоҳни марҳаматлиларнинг энг марҳаматлиси ҳамда маъфиратли ва раҳмли Зот эканлиги бир печа ояти карималарда айтиб ўтилган. Шу сабабли дуо қилаётган инсон Аллоҳнинг мазкур сифатларини эслаб, Унинг азобидан қўрқиб, раҳматидан умидвор ҳолда дуо қилиши дуонинг одобларидан бўлиб, бу хусусда Аллоҳ таоло Қуръони каримда шундай марҳамат қилган:

﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾

"ва У зотга (азобидан) қўрқиб, (раҳматидан) умидвор бўлган ҳолингизда ибодат қилингиз! Аллоҳнинг раҳмати чиройли амал қилувчиларга яқиндир" ("Аъроф", 56).

﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾

"Уларнинг ёнбошлари ўрни-жойларидан йироқ бўлур (туиларини ибодат билан ўтказишиб, оз ухлайдилар). Улар Парвардигорларига қўрқув ва умидворлик билан дуо-илтижо қилурлар" ("Сажда", 16).

Шунингдек, Аллоҳ таоло Закариё алайҳиссаломнинг дуосини қабул қилганини билдиргандан сўнг шундай марҳамат қилган:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْأَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا﴾

﴿وَكَانُوا لَنَا حَاشِعِينَ﴾

"Дарҳақиқат улар (яъни мазкур пайғамбарлар) яхши ишларини қилишга ишонар ва Бизга раъбат ва қўрқув билан дуо қилар эдилар" ("Анбиё", 90).

Довуд алайҳиссалом даврида қурроқчилик бўлди. Халқ дуо қилиш учун ораларидан уч олимни танлашди. Олимлардан бири шундай дуо қилди:

"Эй бор Худоё! Китобингда ўзимизга зулм қилганларини афв этганимизни билдирдинг. Биз ҳам нафсимизга зулм қилдик. Сенинг мағфиратингни истаймиз. Бизларини афв эт!"

Иккинчи олим эса шундай муножот қилди:

"Аллоҳим, Китобингда қулларни озод қилишимизни амр этдинг. Биз ҳам қул ўлароқ ҳузурингдამиз. Бизларини озод қил!"

Кейинги олим эса:

"Эй Раббим! Китобингда эшигимизга келган сўровчинини ҳайдамаслигимизни, ундан юз ўтирмаслигимизни буюрдинг. Биз ҳам сўровчимиз. Раҳмат ҳузурингдამиз. Бизларини бўйи қайтарма!"

Аллоҳ раҳмат ёмғирини ёғдириб, уларнинг дуолари қабул бўлганини билдирди.

Ҳар бир амал сингарини дуо қилишда ҳам ихлос зарур бўлиб, дуоси ижобат бўлишини истаганлар, Аллоҳ уни аниқ кўриб, эшитиб турганига, қабул бўлишига тўла ишонч ва умид билан дуо қилишлари лозим. Қалб рафлатда бўлиб, фақат тил билан айтилган дуо қабул бўлади деб айтиш жуда мушкул. Дуо қилаётганда "Аллоҳга дуонинг натижаси етиб борармикан, мен каби гуноҳкор банданинг дуоси қабул бўлармикан?" деган хаёлларга бормаслик керак. Аввал қилган гуноҳларимиз бизни дуо қилишдан тўсиб қўймаслиги лозим. Парвардигоримизнинг раҳмати вазабидан устунлиги, унинг чексиз раҳматидан умид узини куфр эканлигини доим ёдимизда тутишимиз зарур. Аллоҳ махлуқларининг энг ёмони — Иблиснинг:

﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴾

"Менга улар (инсонлар) тириладиган Кунгача (қиёматгача яшаш учун) муҳлат бер" — деган дуосини қабул қилиб:

﴿ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴾

"Албатта, ﴿ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴾ ардасанг", — деган. ("Аъроф", 14-15).

Анас (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Аллоҳнинг Расули шундай деганлар:

"Асло: "Аллоҳим, истасанг, мени афв эт, истамасанг, афв этма" деб дуо қилманг. Дуода, албатта, ихлос, ишонч, қатъиятлик бўлиши лозим. Аллоҳ истаганини қилади. Истамаганини эса асло қилмайди. Уни ҳеч нарса мажбурлай олмайди" (Бухорий, Муслим, Термизий, Абу Довуд, Ибн Можа).

"Аллоҳ томонидан ижобат бўлишига ишониб дуо қилинг. Вафлатда ва беҳуда қалб билан қилинган дуони Аллоҳ қабул қилмайди" (Термизий).

"Ким Аллоҳдан сидқидилдан шаҳидликни сўраса, Аллоҳ уни шаҳидлар мартабасига етказди, гарчи тўшагида ўлса ҳам" (Термизий).

Пайғамбаримиз (с.а.в.): Аллоҳдан фойда бермаган илмдан, кўрқув ҳис қилиб бўйсунмаган қалбдан, тўймайдиган нафсдан ва эшитилган, лекин қабул бўлмаган дуодан нажот сўраганлар. У зот (с.а.в.)нинг эшитилиб қабул қилинмаган дуодан Аллоҳдан нажот сўраши дуони вафлат билан қилади-ганлар учун эслатмадир. Дуолари қабул бўлишини истаганлар бу жиҳатларга алоҳида эътибор қаратишлари лозим. Аке ҳолда дуо Қадр кечасидами, Катбадами ёки дуолар ижобат бўладиган бошқа маконларда қилинса ҳам, қабул бўлмаслиги мумкин.

Мўминга хос фазилат қилаётган ҳар бир ишини гўзал ҳолда ниҳоясига етказиб қўйишдир. Пайғамбаримиз (с.а.в.)

"Амалларнинг яхитиен оз бўлса-да, бардавом бўлганидир", деб айтганлар. Шу сабабли дуо қилган инсон ҳеч қачон бир марта дуо қилиб ташлаб қўймаслиги лозим. Аллоҳнинг солиҳ бандалари дуони бир марта қилиб, қабул бўлмаса ташлаб қўймайдилар. Улар ўзларининг ожиз, эртаю кеч Раббиларига муҳтож эканликларини доимо ҳис қилиб яшайдилар, улар учун Аллоҳга дуо қилиб, Ундан ўз эҳтиёжларини сўраш фақатгина ҳузур бахш этади. Шунинг учун улар Аллоҳга такрор-такрор дуо қилишдан чарчамайдилар. Дуолари қабул бўлмаса, бунда ҳам Холиқнинг бир ҳикмати бор эканлигини тушунадилар.

Пайғамбаримиз (с.а.в.):

"Аллоҳнинг фазлу карамидан истанг. Албатта, Аллоҳ истаганларни севади. Ибодатларнинг афзали дуо қилиб натижасини кутишдир", деганлар. (Термизий).

Дуони такрор-такрор қилишнинг фойдасини ушбу ҳадис орқали билиб олиш мумкин.

"Қайси бир мусулмон гуноҳ аралаштирмасдан, қариндошлик алоқасини узмасдан туриб дуо қилса, албатта, Аллоҳ унга ё сўраганини тезда беради ёки ўшанинг ҳисобича ундан ёмонликни буриб қўяди".

Тингловчилардан бири:

"Ундай бўлса, кўп дуо қилайлик, эй Расулуллоҳ!" деди.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) унга жавобан:

"Аллоҳ кўпайтирувчироқдир" дедилар. (Бухорий).

Дуони Пайғамбаримиз (с.а.в.) сингари энг камида уч марта такрорлашимиз керак. Ибн Масъуд (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) дуо ва истиффорни уч марта такрорлашни ҳуш кўрганликлари айтилган. Шунингдек, Пайғамбаримиз (с.а.в.) нинг дуода бардавом бўлиш ҳақида шундай ҳадислари мавжуд:

"Шошмасангизлар, албатта, дуоингиз қабул қилинади. Эй Аллоҳнинг бандалари, "Мен дуо қилдим, лекин дуоим қабул бўлмади" деб дуо қилмай қўйманглар. Дуоингизда Аллоҳдан кўнгини нарсалар сўраи. Чунки

сизлар истагингизни ўта меҳрибон ва раҳмли Зотдан сўраяпсизлар" (Муслим, Бухорий).

Оламларнинг Парвардигори, бизларни яратган, ризқимизни берган, ишларимизнинг тадбирини қилган ва бизларга санаб санабига етиб бўлмайдиган неъматлар ато этган Зотга мурожаат қилаётганимиз учун дуоимизни ўзимизнинг ҳожатлардан бошламай, Пайғамбаримиз (с.а.в.) сингари Аллоҳ зикри билан бошлаш мақсадга мувофиқдир. Пайғамбаримиз (с.а.в.) ўз истаklarини сўрашдан аввал:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ الرَّحْمَنِ

«Субҳана роббийа-л-ъалийи-л-ъла-л-вахҳаб» каломини айтар эдилар (Имом Аҳмад ва Ҳоким).

Дуо қилаётганда Аллоҳга унинг гўзал исмлари билан мурожаат қилиш ҳам жуда яхши. Чунки Аллоҳ таоло Қуръони каримда:

﴿ وَ لِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۗ ﴾

"Аллоҳнинг гўзал исмлари бордир. Бас, Уни ўша исмлар билан чорланглар (ёд этинглар)" ("Аъроф", 180).

﴿ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۗ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۗ ﴾
﴿ أَيَّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۗ ﴾

"Сен: Аллоҳ деб чорлангиз ёки Раҳмон деб чорлангиз. Қандай чорласангизлар-да (жоиздир). Зеро, У зотнинг гўзал исмлари бордир", деб айт" ("Исро", 110) . – деб марҳамат қилган.

Иброҳим (а.с.) Аллоҳга дуо қилишдан аввал шундай деганлар:

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمُ مَا خَفِيَ وَمَا تُعَلِّمُ ۗ ﴾

وَمَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

"Эй Раббимиз, албатта, Сен бизлар яширган нарсани ҳам, ошкор қилган нарсани ҳам билурсан. Аллоҳ учун ерда ҳам, осмонда ҳам бирор нарса махфий эмас" ("Иброҳим", 38).

Пайғамбаримиз (с.а.в.): "Дуоларингизда:

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

«Йа за-л-жалали ва-л-икрём» деб айтишда давом этинг" деганлар (Термизий).

Яна Пайғамбаримиз (с.а.в.) бир одамнинг:

«Йа за-л-жалали ва-л-икрём» – Буюклик ва икром соҳиби" деб дуо қилганини эшитиб: "Истаганингни сўра, дуонинг ижобат бўлди", деганлар.

Аллоҳнинг исмларини дуонинг бошида ёки охирида ёхуд ҳам бошида, ҳам охирида зикр қилиш мақсадга мувофиқ. Пайғамбаримиз (с.а.в.) қилган дуоларда Аллоҳнинг муборак исмлари баъзан бошида зикр қилинган. Масалан,

اللَّهُمَّ رَبَّنَا يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ قَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

«Аллаҳумма, Роббана, йа муқоллиба-л-қулуб, фатыро-с-самавати ва-л-ард» сингари.

Дуонинг охирида эса,

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

«иннака ҳамйдум-мажид – "Албатта, Сенинг Ўзинг мақталган, улуқланган Зотсан" ёки

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

«иннака анта-л-ъазийзу-л-ҳакӣм – Албатта, Сенинг Ўзинг билувчисан ва ҳикматли Зотсан" каби .

Дуо қилишдан аввал тавба қилиш, садақа бериш, хафалашиб қолган кишиларидан узр сўраш сингари Аллоҳ розилиги талабида қилинган амалларнинг барчаси дуоларнинг қабул бўлишига сабаб бўлади. Дуо қилаётган инсон Аллоҳ розилиги учун қилган амалини васила қилиб истагини сўраши мумкин. Бу хусусда бир қисса бор¹.

Ибн Умар (р.а.) дан ривоят қилинади:

Набий (с.а.в.): "Уч нафар киши йўлда кетаётган экашлар, ёмғирда қолибдилар. Тоғдаги ворга кириб олибдилар. Улар кирган ворга тоғдан бир харсанг тушиб, чиқадиган йўллариини тўсиб қолибди. Учовлари бир-бирларига:

"Аллоҳ учун қилган солиҳ амалларингизга назар солиб, уларни васила қилиб, Аллоҳга дуо қилинглар, шояд, сизларга кушойиш берса", дебдилар.

Улардан бири:

"Эй бор Худоё! Менинг қари ота-онам бор эдилар. Менинг кичик ёшдаги болаларим ҳам бор эди. Уларнинг барчасининг риюсини қилар эдим. Уларнинг олдига қайтиб келсам, сут соғиб, болаларимдан олдин ота-онамга ичирар эдим. Бир кун кеч қолиб, кечасигача кела олмадим. Келганимдан сўнг икковларининг ухлаб қолганларини кўрдим. Одатдагидек, сут соғдим ва ота-онам икковларининг бош тарафларида уйғотиб юбормай, деб кутиб турдим. Болаларга ичиринини ҳам эп кўрмадим. Болалар очликдан оёғим остида қичқиришар эди. Тошг отгунча шу ҳолда турдим. Агар Сен шу ишни Сенинг розилигининг тилаб қилганимни билсанг, бизга бир тирқини очгин, осмонни кўрайлик", деди.

Бас, Аллоҳ тирқини очди. Ундан осмонни кўрдилар.

¹ Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф. Ҳадис ва ҳаёт. 3 жуз. 24-256. "ШАРҚ" нашриёт-матбиа акциядорлик компанияси бош таҳририяти. Тошкент 2003.

Бошқаси эса: "Эй бор Худоё! Мен амакимнинг қизига эркаклар аёлларга энг ашаддий муҳаббат қўйишларидек муҳаббат қўйган эдим. Бас, ундан (яқинлик) талаб қилдим. У (қиз) бош тортди. У ўзига юз динор беришимни сўради. Мен пулни жамлаб келиб, уни ушлаб, икки оёғи орасига тушдим. Шуида қиз:

"Эй Аллоҳнинг бандаси! Аллоҳдан қўрқ! Узукнинг ҳаққини бермасдан очма" деди. (Яъни маҳримни бериб, мени шаръий хотин қилиб олмагунигча менга тегма).

Мен ўрнимдан турдим. Агар шу ишни Сенинг розилигингни талаб қилганимни билсанг, бизга яна ҳам каттароқ тирқини оч", деди.

Бас, яна тирқини очди.

Учинчи киши: "Эй бор Худоё! Мен бир фарақ (Мадинаи мунаввара ўлчови билан ўн олти қадоқ) гуручга мардикор ёллаган эдим. У ишни бажариб бўлганидан сўнг: "Ҳаққимни бер", деди. Мен унга ҳаққини кўрсатдим. У олишга раббат қилмади. Мен ўша гуруч (шоли)ни экинда давом этавердим. Ундан бир қанча сигир ва молбоқарлар орттирдим. У қайтиб келиб: "Аллоҳдан қўрқ!" деди.

Мен унга: "Анави сигирлар молбоқарлари билан сеники, олавер", дедим. У:

"Аллоҳдан қўрқ! Мени истехзо қилма!" — деди.

"Сени истехзо қилаётганим йўқ, олавер" — дедим.

У олди. Агар мен шу ишни Сенинг розилигингни талаб қилганимни билсанг, қолган қисмини ҳам очиб юбор", деди.

Бас, Аллоҳ очиб юборди", дедилар.

Бошқа бир ривоятда:

"Чиқиб, юриб кетдилар", дейилган.

Биз юқорида Имом Ғаззолийнинг "Ихёу улумид — дин" номли асарида дуси қабул бўлишини истаганлар амал қилиши лозим бўлган ўн қондани Қуръон ва ҳадисга асосланиб, бирма-

бир кўрсатиб ўтган эдик. Ушбу асарда айтиб ўтилмаган, бироқ асар мазмунидан келиб чиққан шундай умумий қоидалар мавжудки, уларга риоя қилиш дуоларимизнинг Аллоҳ томонидан қабул бўлишига васила бўлади. Уларни Аллоҳнинг мадади билан бирма-бир айтиб ўтамиз.

Фақат дуо эмас, балки рўза, намоз, ҳаж сингари ибодатларнинг Аллоҳ томонидан қабул қилиниши учун Парвардигоримиз буюрган тарзда ҳаёт кечиришимиз шарт бўлади. Айтайлик, бир инсон намоз ўқийди-ю, ароқ ичади, зинно қилади. Рўза тутади-ю, ёлғон, вийбат, ҳасад сингари иллатларини тарк этмайди. Ҳаж амалини бажаради, лекин одамларнинг ҳаққига риоя қилмайди. Аллоҳ рози бўладиган тарзда ҳаёт кечиришимиз Раббимиз розилигини қозониш билан бирга, бизларга икки дунёда чексиз манфаатлар келтиради. Унутмаслик керакки, Аллоҳ бизларнинг қилаётган амалларимиздан беҳожат Зот. Қиладиган ҳар бир яхши амалимиз фақат ўзимизнинг манфаатимиз учун. Парвардигори олам "Бақара" сура-сида шундай марҳамат қилган:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾

﴿أَجِبُّ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

"Сиздан (эй Муҳаммад), бандаларим Менинг ҳақимда сўрасалар, Мен уларга яқинман. Менга илтижо қилув-чининг дуосини ижобат этурман. Бас, улар ҳам Мени Менинг (даъватларимни) ижобат (қабул) этиб, Менга имон келтирсинлар, шояд шунда тўғри йўлга тушиб кетсалар".

Баъзи инсонларга хос бир одат бор: хурсандчилик, ишлари юришиб турган вақтда Аллоҳни, Унинг ибодатини "унутиб" қўядилар, бошларига бирор мусибат тушса,

Муқаддас ойлар ва мустажоб дуолар

қийинчилик келса, Аллоҳни эслаб қоладилар ва дарҳол дуо қилишга тушадилар. Аллоҳ таоло бизлардан талаб қилаётган дуо ҳамма вақт — хурсандчилик вақтида ҳам, хафачилик вақтида ҳам қилиниши лозим.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Торчилик вақтида дуоси қабул бўлишини истаган, кенглик вақтида ҳам кўп-кўп дуо қилсин" (Термизий).

Мушкул аҳволга тушгандагина "Аллоҳ, Аллоҳ" деб нидо қилганлар, мушкуллари осон бўлгандан сўнг, гўё ҳеч нарса бўлмагандек, Яратувчимизни унутадилар, яна осийликда ҳаёт кечирини бошлайдилар. Бу ҳақда Қуръони каримда шундай марҳамат қилинган:

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ

أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا

إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ ۗ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

"Инсонга зарар етганда, ётган ҳолида ҳам, ўтириб ҳам, туриб ҳам Бизга илтижо қилади. Ундан зарарни кетказганимизда эса, гўё етган зараридан Бизга дуо қилмагандек кетиверади. Мана шундай қилиб, исрофчиларга ўз қилмишлари зийнатли қилиб қўйилди" ("Юнус", 12).

Абу Исҳоқдан дуо истадилар. У зот дуо қилдилар. Дуонинг қабул бўлганини кўрган талаба: "Устоз, менга ҳам ўша дуони ўргатинг, мен ҳам дуо қилай", деди. Абу Исҳоқ жавобан: "Дуоим қабул бўлишининг сабаби йиллар давомида ўқиган намозларим, қилган дуоларим ва ҳаром луқмадан узоқ туришимда", дедилар.

Аллоҳга дуо қилишдан аввал, Унинг ризоси учун солиҳ амаллар қилган, Аллоҳ хуш кўрган амалларни қилишни ўзига шараф деб билиб, эртаю-кеч шунга яраша ҳаракат қилган одам қилган дуо билан умри фақат осийликда ўтиб,

фақат бошн деворга урилганда қилинган дуо орасида ер билан осмончалик фарқ бор.

Шунингдек, Расули акрам (с.а.в.) ва унинг аҳли байтига саловот айтиш ҳам дуонинг муҳим одобларидан ҳисобланади. Пайғамбаримиз (с.а.в.) :

"Муҳаммад ва унинг аҳли байтига саловот айтмагунча қилинган дуо ижобат мақомига етиб бормајди", деб айтганлар (Бухорий).

"Сизлардан бирингиз дуо қилишдан аввал Аллоҳга ҳамд, Пайғамбарига саловот айтгандан сўнг истагани қадар дуо қилсин", деб айтганлар (Термизий, Абу Довуд, Насай).

Ибн Убайд (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) бир кишининг намозда у зотга саловот айтмасдан дуо қилаётганини эшитиб қолдилар. Шунда Набий (с.а.в.): "Бу одам шонди", дедилар. Сўнгра уни чақириб, унга ва бошқаларга: "Қачон бирортангиз намоз ўқисангиз Аллоҳга ҳамд ила бошланг, кейин Набийга саловот айтиб, истаган дуони қилинг", дедилар" (Термизий, Абу Довуд, Насай).

Юқорида айтилган ҳадисларга изоҳ беришнинг ҳожати йўқ. Ҳаммаси аниқ-равшан айтиб қўйилган. Дуоסי қабул бўлишини истаганлар яна қўидаги ҳадисга амал қилишлари лозим:

"Аллоҳдан истагини сўрандан аввал Пайғамбарга саловот айтинг. Дуо тугагандан сўнг яна саловот билан яқуланг. Икки саловотни қабул қилиб, ўртасидагини қабул қилмаслик Аллоҳнинг шаънига полойиқ".

Дуо қилувчи ҳалол ризқ еб, ҳаромидан узоқлашиши керак. Динимизда ҳалол касб қилиш фарз ибодат даражасига кўтарилган бўлиб, Парвардигори олам Ўзининг муборак китобида шуидай марҳамат қилган:

﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا

إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝

"Эй пайғамбарлар! Пок (таом)лардан снглар ва яхши амаллар қилинглар! Албатта, Мен қилаётган амалларингизни билувчидирман" ("Муъминун", 51).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ

﴿ إِن كُنتُمْ ءِٔيَاءُ تَعْبُدُونَ ﴾

"Эй имон келтирганлар, Аллоҳгагина ибодат қилувчи бўлсангиз, сизларга Биз ризқ қилиб берган покиза нарсалардан снглар ва Унга шуқр қилингишлар!" ("Бақара", 172).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) эса шундай деганлар:

"Исон узундан-узуи йўлчилик қилади. Сочлари, соқоллари тўзғиган. Чапг тўзон ичида қўлларини самога кўтариб "Эй Раббим" деб дуо қиляпти. Лекин у исоннинг сийини, ичинни, кийинини ҳаром. Бадани ҳаром билан тўйинган. Бу исоннинг дуоси қандай қилиб қабул қилинади?" (Муслим, Термизий).

Дуоларимиз қабул бўлмаслигининг асосий сабабларидан бири ҳаром луқма сийиш ва ёлфон сўзлашдир. Исон ҳаром луқма еса, ичинни ҳаромдан тозаламаса ва ёлфон сўзласа, қанча дуо қилса ҳам, дуоси қабул бўлмайди.

Кўпгина исонлар доимий равишда дуо қилса, лекин дуоси қабул бўлмаса, "Шунча дуо қилдим, лекин Аллоҳ дуоимни қабул қилмаяпти" деб хафа бўлишади. Уларнинг оғзидан ҳаромнинг бадбўй ҳиди анқиши, қоринларининг ҳаром билан тўлганлиги дуоларининг қабул қилинмаётганлиги учун етарли сабаб эканлигини билмайдилар.

Саъд ибн Ваққос (р.а.) Пайғамбаримиз (с.а.в.)га дуоси қабул бўлмаётганини айтди. Набий (с.а.в.):

"Ҳаромдан сақлан. Кимнинг қорнига ҳаром луқма кирса, дуоси қирқ кунгача қабул бўлмайди", дедилар.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Жабронл алайҳиссалом ҳузуримга келганларида шу

икки дуони ўқинишни тавсия этди: "Аллоҳим, менга ҳалол ризқ бер ва солиҳ амал насиб эт".

Таҳоратли ҳолда, қиблага юзланиб дуо қилиш ҳамда "Омийн" деб дуосини тугатиш дуонинг одобларидан ҳисобланади. Таҳоратли бўлмаган ҳолда ҳам дуо қилса бўлади, лекин таҳоратли ҳолда дуо қилиш афзалроқдир. Қиблага юзланиб таҳоратли ҳолда дуо қилиш билан, қиблага қарамай таҳоратсиз ҳолда қилинган дуо орасида жуда катта фарқ бор. Дуо қилаётган инсон руҳан пок бўлиши ҳамда ихлос билан Аллоҳдан ниманики истаса, ҳаммасини сўраши ва дуони "Омийн" деб тугатиши керак.

"Омийн"нинг асл маъноси "қабул қил, ижобат эт" демакдир. Жамоат билан қилинган дуоларда жамоат "Омийн" дегани каби, инсон ёлғиз ўзи қилган дуода ҳам "Омийн" дейиши керак. Чунки Расулulloҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким дуо қилса, ўзи учун қилган дуога ҳам "Омийн" десин. Кимнинг "Омийн" дейиши фаришталарнинг "Омийн" дейишига тўғри келса, Аллоҳ унинг аввалги гуноҳларини афв этади".

Дуо қилаётган вақт оғзидан бадбўйи ҳидлар (пиёз, саримсоқ ҳидлари) келмаслиги ҳам дуо қилишнинг муҳим шартларидандир.

Дуода Аллоҳ наздида севимли зотларни васила қилиш мумкин. Пайғамбаримиз (с.а.в.) кўзи оғриб қолган бир одамга яхшилаб таҳорат олишни ва орқасидан қуйидаги дуони ўқинишни айтдилар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ إِلَى
تَوَجَّهْتَ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقَضِيَ لِي اللَّهُمَّ فَسَمِعَهُ فِي

«Аллаҳумма инни ас'алука ва атаважжаҳу илайка би набийинка Муҳаммадин набийин-р-роҳмах, инни таважжаҳту бика илә роббӣ фӣ ҳажатӣ ҳазихи литукдһия лӣ, Аллаҳумма фашаффаъху фийһа».

"Аллоҳим, албатта, Сендан истайман, Сенга юзла-наман, раҳмат пайғамбари Муҳаммад (с.а.в.) ҳурмати Сендан сўрайман. Эҳтиёжим юзасидан Сенга – Парвардигоримга юзландим. Аллоҳим, уни мен учун шафоатчи қил" (Термизий).

Анас ибн Молик (р.а.) шундай деганлар:

"Умар ибн Хаттоб (р.а.) қурроқчилик вақтида ёмғир дуоси учун чиққанларида шундай деган:

"Аллоҳим, олдилари Расулниң ҳурмати Сендан ёмғир сўрар эдик, берар эдинг. Энди эса Набий (с.а.в.) ниң амакиси ҳурмати Сендан ёмғир сўраймиз", деб Аббос (р.а.) ҳурмати ёмғир сўрар эдилар" (Бухорий).

Шунингдек, Пайғамбаримиз (с.а.в.) юр ичида қолиб кетган уч кишиниң Аллоҳ розилиги учун қилган амал-ларишнинг ҳурмати Аллоҳдан нажот сўраганларини айтиб ўтганлар (Бухорий).

ДУОСИ ҚАБУЛ БЎЛАДИГАН ИНСОНЛАР

Дуоларимиз қабул бўлишиниң шартлари билан танишдик, энди Аллоҳ эътиборида кимниң дуолари бошқаларникига нисбатан мақбулроқдир, шунини ўрганамиз. Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Аллоҳниң Расули (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ҳар бир пайғамбариниң қабул бўладиган дуоси бор. Улариниң дуоси қабул қилинди. Мен ўз дуоимни Қиёмат куни умматимни шафоат қилиш учун олиб қўйдим. У нишааллоҳ Аллоҳга шерик қўшмаганларга етгувчидир" (Муслим, Бухорий, Термизий, Ибн Можа, Доримий).

Одам алайҳиссаломниң ижобат бўлган дуоси унинг тавбаси қабул қилинганидир. Нуҳ алайҳиссалом Аллоҳдан қавминини ҳалок қилишни сўради ва дуоси қабул бўлди. Иброҳим алайҳиссалом Мукаррама ва Байтуллоҳ учун, Мусо алайҳис-

салом Фиръавиннинг ҳалок бўлиши учун, Исо алайҳиссалом осмондан дастурхон нозил бўлишни сўраб дуо қилдилар ва ҳаммаларининг дуолари қабул бўлди. Икки жаҳон сарвари Пайғамбаримиз (с.а.в.) эса ўзларининг қабул бўладиган дуоларини охирада умматларини шафоат қилиш учун олиб қўйганлар. Пайғамбаримиз (с.а.в.) ўзларига жуда кўп озор етказган мушрикларни дуоибад қилмай, балки Аллоҳга:

"Аллоҳим, қавмимга ҳидоят бер, уларга бало юборма, улар қилаётган амалларини билмайдилар", деб ёлворганлар.

Агар Пайғамбаримиз (с.а.в.) истасалар эди, Аллоҳ У зотга озор бераётган қавмга бало юбориб уларни ҳалок қилар эди. Лекин Қуръони каримда **"роуфур-роҳим"** сифати берилган Пайғамбаримиз (с.а.в.) бундай қилмадилар.

Бундан кўриниб турибдики, дуоси қабул бўладиган инсонларининг аввали пайғамбарлардир.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Отанинг фарзанди учун қилган дуоси Пайғамбарнинг уммати учун қилган дуоси каби мақбулдир".

Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Энг тез вақт ичида қабул бўладиган дуо ота-онанинг фарзанди ҳаққига қилган дуосидир".

Мўмин биродари ҳаққига гоийбона қилинган дуо ҳам мустажоб дуолардандир. Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан ривоят қилинган ҳадисга кўра, мусулмон биродари учун дуо қилаётган кишининг тепасига бир фариншта келиб, **"Омийн ва сенга ҳам шундай бўлсин"** дер экан (Абу Довуд).

Бошқа бир ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.): **"Аллоҳга гуноҳ қилмаган тил билан дуо қилинг"**, деганларида у қандай бўлишини сўрашди. Набий алайҳиссалом: **"Бир-бирингизга дуо қилинг. Чунки сен унинг, у эса сенинг тилинг билан гуноҳ қилмаган"**, деб жавоб қилдилар.

Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан ривоят қилинган бир қанча

ҳадисларда азиятга учраган инсоннинг дуоси қабул қилиниши ҳақида айтилган.

"Азиятга ботган бир киши биродарига: "Менинг ҳаққимга дуо қил" дебди. Биродари у инсонга: "Сен ўзинг Аллоҳга дуо қил, зеро, азиятга ботган кишининг дуоси қабул бўлишини Расулulloҳ бизга айтганлар" деб жавоб берди.

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Расулulloҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Уч хил дуо мустажобдир:

1. Мазлумнинг дуоси.

2. Мусофирнинг дуоси.

3. Ота-онанинг фарзанди ҳаққига қилган дуоси"
(Термизий).

"Уч тоифа кишининг дуоси рад этилмайди:

1. Рўздорнинг ифтор вақтида қилган дуоси;

2. Одил имомнинг дуоси;

3. Мазлумнинг дуоси. Унинг дуосини Аллоҳ булут устига кўтаради ва унга осмон эшикларини очади. Сўнг-ра: "Иззатим ила қисамки, сенга кейинроқ бўлса ҳам ёрдам бераман", дейди".

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда шундай дейилган:

Уч тоифа кишининг дуоси шубҳасиз қабул қилинади:

1. Аллоҳни кўп зикр этганининг дуоси;

2. Мазлумнинг дуоибади;

3. Адолатли ҳукмдорнинг дуоси.

"Уч тоифа инсоннинг дуосини қабул қилиш Аллоҳнинг марҳаматига оиддир. Ифтор вақтига қадар рўздорнинг дуосини, мазлумнинг ёрдам толунига қадар қилган дуоси, кўзлаган жойига етиб боргушига қадар йўловчининг дуоси".

Энди умумий асосларда дуоси қабул қилинадиган инсонлар билан танишамиз. Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан ривоят қилинган ҳадисларда қуйидаги инсонларнинг дуоси қабул қилиниши айтилган.

1. Аллоҳ учун севишганларнинг дуоси.

Абу Хурайра (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) айтадилар:

"Қиёмат кунин Аллоҳ таоло: "Менинг жалолим ила муҳаббат қилишганлар қани? Бугунги кунда, Ўзимнинг соямдан ўзга соя бўлмаган кунда Мен уларни Ўз соямга олурман", дейди.

2. Аллоҳни кўп зикр қилувчининг дуоси.

Бир киши Набий (с.а.в.) дан сўради:

"Қайси ибодатнинг даражаси Қиёмат кунин Аллоҳнинг наздида афзал?" У зот (с.а.в.) шундай жавоб қилдилар:

"Аллоҳни кўп зикр қилувчи эркаклар ва аёллар", дедилар.

3. Яхшилик кўрганнинг яхшилик қилганга бўлган дуоси рад этилмайди.

4. Жамоат дуо қилиб "Омийн" деган вақт Аллоҳ уларнинг истаганини, албатта, беради.

"Қачон бир қавм жамланса ва баъзилари дуо қилса, қолганлари омин деса, албатта, Аллоҳ қабул қилади".

5. Биргаликда дуо қилган уч кишининг қилган дуоси. Уларнинг қўлини бўш қайтариш Аллоҳга ярашмайди.

6. Беморнинг шифо топгунга қадар қилган дуоси қабул бўлади ва гуноҳлари мағфират этилади.

"Қай бир мусулмонга ҳорғинлик, ташвин, маҳзунлик, озор, ғам-ғусса етса, ҳаттоки тикан кирса Аллоҳ бунинг сабабидан унинг хатоларига каффорат қилур".

7. Мазлумнинг азияти тутаган вақтга қадар қилган дуоси. Пайғамбаримиз (с.а.в.) Муоз ибн Жабал (р.а.) ни Яманга юбораётиб қилган тавсиялари ичиди шу бор эди:

"Мазлумнинг дуосидан қўрқ. Чунки у дуо билан Аллоҳнинг ўртасида ҳеч қандай нарда йўқ".

8. Ҳожининг уйга қайтгунга қадар қилган дуоси. Пайғамбаримиз (с.а.в.): "Ҳаж ва умрада бўлганлар Аллоҳнинг аскарларидир. Дуо қилсалар қабул бўлади. Истиффор шитиб, афв тиласалар, мағфират этиладилар" деб айтганлар.

9. Ҳозирнинг уйга қайтгунга қадар қилган дуоси.
10. Мусофирнинг дуоси.
11. Ислом йўлида сочи оқарган инсоннинг. Бундай инсонларнинг дуосини рад этишдан Аллоҳ ҳаё қилади.
12. Рузадорнинг дуоси.
13. Адолатли ҳукмдорнинг дуоси. Абу Ҳурайра (р.а.) дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.) Аршнинг соясидан бошқа соя бўлмаган кун Аллоҳ Ўз соясига оладиган етти тоифа кишилардан бирини одил имом деб айтганлар.
14. Марҳум ҳаққига қилинган дуо.
15. (Мўмин) эрига итоат қилган аёлнинг дуоси.

ДУОЛАР ҚАБУЛ БЎЛАДИغان МАКОНЛАР

Пайғамбаримиз (с.а.в.) "Мен ва умматимга ер юзининг ҳамма жойи пок ва саждагоҳ қилиб берилди" деган ҳадисларига кўра, дуолар қаерда қилинишидан қатъи назар, қабул бўлади. Лекин Аллоҳ наздида шундай эътиборли маконлар борки, ҳадисларга асосланган ҳолда, у ерда қилинган дуолар шубҳасиз қабул бўлади, деб айтиш мумкин.

Буларнинг аввалида Каъбаи муаззама туради. Бу ерда ўқилган намоз бошқа ерларда ўқилган намоздан юз минг марта устун эканлиги ҳақида Пайғамбаримиз (с.а.в.) хабар берганлар (Ибн Можа).

Иккинчи ўринда Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг масжиди туради. Бу ерда ўқилган намоз бошқа жойларда ўқилган намоздан минг марта устунлиги Пайғамбаримиз (с.а.в.) томонидан билдирилган (Муслим).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) уч жойда қилинган дуо рад этилмайди, деб марҳамат қилганлар:

1. Танҳо жойда қилинган дуо.
2. Душман қаршисида ёлғиз қолган вақт қилинган дуо.

3. Туннинг охириги қисмида қилинган дуо.

Тасаввуф илмида "Хилват дар ишжуман" деган ибора мавжуд бўлиб, бу зоҳиран инсонлар билан бирга, лекин ботинан Аллоҳ пла қалби билан бирга бўлишдир. Аллоҳ билан ёлғиз қолиб, Унинг азамати, қудрати ва марҳаматиши ўйлаган, Унинг азобидан қўрқиб, марҳаматидан умидвор бўлиб дуо қилган, қалби ва руҳи билан Аллоҳга юзланган, Аллоҳ учун кўзидан бир томчи бўлса ҳам ёш тўккан инсоннинг дуоси қабул бўлиши билан бирга Аршнинг соясидан бошқа соя топилмайдиган қиёмат куни Аллоҳ уни Аршининг соясига олишига васила бўлади (Бухорий).

ПАЙҒАМБАРИМИЗГА Саловот
АЙТИШНИНГ ФАЙДАЛАРИ

Пайғамбаримиз (с.а.в.)га саловот айтиш дуонинг қабул бўлиши учун сабаб бўлиши билан бирга, Аллоҳни зикр қилишдан сўнг тил билан адо этиладиган ибодатларининг энг афзалидир. Аллоҳ таоло Қуръони каримда марҳамат қилади:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

"Албатта, Аллоҳ ва Унинг фаришталари Пайғамбарга саловот айтурлар. Эй, мўминлар, (сизлар ҳам) унга саловот ва салом айтинглар" ("Аҳзоб", 56).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким мен учун бир марта саловот айтса, Аллоҳ унга ўнлаб раҳматлар ёғдиради".

"Қиёмат куни инсонларнинг менга энг яқини менга кўн саловот айтганидир" (Термизий Ибн Масъуддан).

"Менга саловот айтингки, Аллоҳ ҳам сизга саловот

айтени, яъни сизларни раҳмат ва мағфират айласин".

"Қимки Аллоҳга Уни мамнуун ва рози этган ҳолда яқин бўлишни истаса, менга кўпгина саловот айтсин".

"Қим менга саловот айтса, фаришталар ҳам айтган саловоти баробарида унга саловот айтиб турадилар. Айтган саловоти хоҳ оз бўлсин, хоҳ кўн".

"Қимки менга бир марта саловот айтса, Аллоҳ таоло у нисонга 10 та саловот айтади ва унинг даражасини 10 барабар юксалтиради ҳамда савоб дафтарига 10 савоб ёзади" (Насайй, Асбаҳоний).

"Аллоҳ таолонинг бир гуруҳ сайёҳ фаришталари борки, умматим айтган саловотларини менга етказди" (Насайй).

"Эй умматим! Менга саловот айтнинг. Зеро, айтган саловотингиз сиз учун поклик ва барокатдир".

"Эй умматим! Жума кунлари менга кўн саловот айтнинг" (Абу Довуд, Насайй, Ибн Можа, Ибн Ҳиббон ва Ҳоким).

"Жаннатда менга энг яқинингиз мен учун кўн саловот айтадиганларингиздир. Шунинг учун энг ойдин кеча ва энг ойдин кун (жума кунин) кўн саловот айтнинг" (Байҳақий).

"Қимки менга кунда юз мартаба саловот айтса, Аллоҳ таоло у умматимнинг охират ишлари билан боғлиқ етмиш ҳожатини, дунё ишлари билан боғлиқ ўттиз ҳожатини раво қилади".

"Умматларимдан бир одам менга саловот айтса, Аллоҳ руҳимни жолаштиради. Мен ҳам унга алиқ оламан".

"Умматимдан бирининг ини юришмай қолса, менга кўн саловот айтени. Зеро, менга айтилган саловот турли ғам-ташвишлар, азият, муеибатларни бартараф этади, ризқини янада кўпайтиради ҳамда ишларини гўзал ҳолда ниҳоясига етказди".

Абу Толҳа (р.а.)дан ривоят қилинади:

Бир кун Расулulloҳ (с.а.в.) юзларидан қувонч бал-

қилган ҳолда келдилар. Биз: "Юзингизда қувонч кўрмоқдамиз, эй Аллоҳнинг Расули", дедик. У зот (с.а.в.):

"Хузуримга бир фаринша келиб шундай деди:

"Эй Муҳаммад, Раббинг айтгур: "Ким сенга саловот айтса, Мен унга ўн марта саловот айтишим, ким салом айтса, унга ўн марта салом айтишим сени хурсанд қилмайдими?" дедилар".

"Кимки мен учун бир марта саловот айтса, Аллоҳ таоло унга бир қийрот савоб ёзади. Қийрот эса Уҳуд тоғи кабидир".

"Эй умматим, қасрда бўлсангиз ҳам, менга саловот айтинг. Чунки сизнинг саловотингиз менга етиб келади".

Абу Масъуд Бадрий (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Саъд ибн Убода билан ўтирганимизда Расулуллоҳ (с.а.в.) хузуримизга келдилар. Башир ибн Саъд Пайғамбаримиздан сўради:

— Эй Аллоҳнинг Расули, сизга саловот айтиш қандай бўлади?

Расулуллоҳ (с.а.в.):

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى

آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

«Аллаҳумма солли ғала Муҳаммад ва ғала али Муҳаммад, камā соллайта ғала Ибрōҳима ва ғала али Ибрōҳим, иннака ҳамидум-мажид. Аллаҳумма барик ғала Муҳаммад ва ғала али Муҳаммад, камā барокта ғала Ибрōҳима ва ғала али Ибрōҳим. Иннака ҳамидум-мажид».

"Аллоҳим Муҳаммад алайҳиссаломга зиёда раҳматларингни позил қил, онла аъзоларига ҳам. Иброҳим ва унинг аҳли байтларига ўз раҳматингни позил қилганингдек. Албатта, Сен мақталган, улуғланган Зотсан.

Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг аҳли байтларига ўз баракаини позил қил. Иброҳим ва унинг аҳли байтларига баракаини позил қилганингдек. Албатта, Сен мақталган, улуғланган Зотсан" (Муслим, Абу Довуд, Насай).

Пайгамбаримиз (с.а.в.)дан у зотга саловот айтиш қандай бўлишини сўрашганида шундай дедилар:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَعَلَى آلِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

«Аллаҳумма ғолли ғала Муҳаммадин ғабдика ва ғала алиҳи ва азважиҳи ва зурриййатиҳи кама ғоллайта ғала Ибрӯҳйма ва ғала али Ибрӯҳйм. Ва барик ғала Муҳаммадин ва азважиҳи ва зурриййатиҳи кама барокта ғала Ибрӯҳйма ва ғала али Ибрӯҳйм, иннака ҳамйдуммажйд».

"Аллоҳим, Иброҳим ва унинг аҳли байтларига ўз раҳматини позил қилганингдек Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг аҳли байтларига, завжаларига, зурриётларига зиёда раҳматларини позил қил. Иброҳим ва унинг аҳли байтларига баракаини позил қилганингдек Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг аҳли байтларига, завжаларига, зурриётларига ҳам ўз баракаини позил қил. Албатта, Сен мақталган, улуғланган Зотсан".

"Умматимдан бири менга бир маротаба саловот айтса, унга ўн савоб ёзилади, амал дафтаридан ўн гуноҳи ўчирилади" (Насай Амр ибн Динордан).

"Умматимдан бир инсон ёзган китобида менга саловот ёзса, у китобда немим қолгунча фаришталар унга истиффор айтадилар, яъни у инсонни афв этиш учун Аллоҳга ёлворадилар" (Табароний).

"Аллоҳдан истагини сўрашдан аввал Пайгамбарига саловот айтинг. Дуони тугаллашда яна саловот билан якулланг. Аллоҳ таоло икки саловотни қабул қилиб, ўртасидагини қабул қилмаслиги Унинг шаънига по-лойиқ".

* Аллоҳ ўта марҳаматли Зотдир. Икки саловотни қабул қилиб ўртасидаги дуони рад этмайди. Дуони ҳам қабул қилиб, у банданинг истагини амалга оширади.

"Умматимдан менга бир марта саловот айтганга Аллоҳ ўн марта марҳамат кўрсатади. Менга ўн марта саловот айтган инсонга Аллоҳ юз марта марҳамат кўрсатади. Мен учун юз марта саловот айтган бандасига минг марта марҳамат кўрсатади".

Юқоридаги ҳадислардан кўриниб турибдики, Пайгамбаримиз (с.а.в.)га саловот айтиш Аллоҳ ва Унинг Расулининг розилигини топиш, уларнинг розилигини топиш эса, жаннатта кйриш, ҳар қандай моддий ва маънавий қийинчиликлардан халос бўлиш, ризқнинг янада кўпайиши ҳамда Аллоҳ таоло томонидан дуолар қабул бўлиши учун сабаб бўлади.

Саловот айтишдан асосий мақсад Аллоҳ ва унинг Расулини мамнун этишдир. Расулуллоҳ (с.а.в.)га айтиладиган саловотлар 4 қисмга бўлинади:

1. Фарз бўлган саловот. "Аҳзоб" сурасининг 56-ояти ўқилганда айтиладиган саловот.

2. Вожиб бўлган саловот. Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг исми зикр этилган вақт айтиладиган саловоти шариф.

Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг муборак исмлари зикр этилганда қисқача:

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

«Солла-ллбху ьалайҳи ва-саллам» — "Аллоҳим, унга салот ва салом ёғдир".

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

«Алайҳи-с-солату ва-с-салām» — "Унга дуою салом бўлсин".

عَلَيْهِ السَّلَامُ

«Алайҳи-с-салām» — "Унга салом бўлсин", — дейиш лозим.

3. Суннат, яъни намознинг охириги ўтиришида ўқиладиган салават.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى

آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

«Аллаҳумма солли ʔала Муҳаммад ва ʔала али Муҳаммад, кама соллайта ʔала Ибрӯҳйма ва ʔала али Ибрӯҳйм иннака ҳамйдум-мажйд. Аллаҳумма барик ʔала Муҳаммад ва ʔала али Муҳаммад, кама барокта ʔала Ибрӯҳйма ва ʔала али Ибрӯҳйм. Иннака ҳамйдум-мажйд».

"Аллоҳим, Муҳаммад алайҳиссаломга зиёда раҳматларингни позил қил, онла аъзоларига ҳам. Иброҳим ва унинг аҳли байтларига ўз раҳматингни позил қилганингдек. Албатта, Сен мақталган, улуғланган Зотсан. Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг аҳли байтларига ўз барақангни позил қил. Иброҳим ва унинг аҳли байтларига барақангни позил қилганингдек. Албатта, Сен мақталган, улуғланган Зотсан".

4. Мустаҳаб, яъни мўминларининг ўзлари истаган ҳолда Пайғамбаримизга айтадиган саловотлари.

Кўришиб турибдики, Пайғамбаримизга айтилган саловот дуоимизнинг Аллоҳ томонидан қабул қилинишида муҳим

аҳамиятта эга. Дуоси қабул бўлишини истаган ҳар мўмин Набий алайҳиссаломга саловот айтсин. Пайғамбаримиз (с.а.в.):

"Кимнинг ёнида исми тилга олинса-да, лекин менга саловот айтмаса, унга пушаймонлар бўлсин".

"Аёл хасис у инсонки, ҳузурда исми айтилган вақт менга саловот айтмайди".

"Ёнида исми тилга олинса-да, лекин менга саловот айтмаган инсоннинг бурни ерга суртилсин".

"Ким менга саловот айтишни унутса, жаннат йўлини унутган демакдир" (Ибн Можа).

"Бир инсоннинг ёнида исми тилга олинса-да, менга саловот айтмаса, менга азият берган бўлади", деганлар.

С А Л О В О Т Л А Р

ФАЗИЛАТИМУ ЖУДА БУЮК СЛОВОТИ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ عَدَدَ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ مِنَ الْأَخْيَارِ وَعَدَدَ مَنْ لَمْ يُصَلِّ
عَلَيْهِ مِنَ الْأَشْرَارِ وَعَدَدَ قَطْرَةِ الْأَمْطَارِ وَعَدَدَ أَوْزَاقِ الْأَشْجَارِ وَعَدَدَ أَنْفَاسِ
الْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَشْحَارِ وَعَدَدَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالْقَرَارِ وَصَلِّ
عَلَيْهِ مَا اخْتَلَفَ الْمَلَكُوتُ وَتَعَاقَبَ الْعَصْرَانِ وَكَرَّرَ الْجَدِيدَانِ وَاسْتَقْبَلَ الْفَرَقْدَانِ
وَعَدَدَ أَمْزَاجِ الْبِحَارِ وَعَدَدَ الرَّمَالِ وَالْفُغَارِ وَبَلَّغْ رُوحَهُ وَأَرْوَاحَ أَهْلِ بَيْتِهِ مِنَّا
الْحُجَّةِ وَالنُّسَيْمِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ ذَرَاةٍ أَلْفَ أَلْفِ مَرَّةٍ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ . سُبْحَانَ قُدُّوسِ رَبِّنَا وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ

وَالرُّوحِ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَنَّا تَعَلَّمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ

«Аллаҳумма солли ғала Муҳаммадини-и-набиййи
ғадада ман солла ғалайхи минал аҳйар ва ғадада мал-
лам йусолли ғалайхи минал ашрор ва ғадада қотороти-
л-амтёр ва ғадада аврёлқи-л-ашжар ва ғадада анфаси-л-
мустағфирйна би-л-асҳар ва ғадада ма қана ва ма
йакўну ила йавми-л-ҳашри ва-л-қорёр ва солли ғалайхи
маҳталафа-л-малаван ва таъақоба-л-ъасрон ва карророл-
л-жадйдан ва-стақбала-л-фарқодан ва ғадада амважи-л-
бихар ва ғадада-р-римали ва-л-қифар ва баллиғ рўҳаху
ва арваҳа аҳли байтихи минна-т-таҳиййата ва-т-таслима
ва ғала жамийн-л-амбийян ва-л-мурсалйн ва-л-ҳамду
лиллаҳи робби-л-ғаламйн. Аллаҳумма солли ғала
Муҳаммадин ва ғала али Муҳаммадин биғадади кулли
зарротни алфа алфа марроҳ. Аллаҳумма солли ғала
Муҳаммадин набиййи ва ғала алиҳи ва соҳбиҳи ва
саллим. Суббўҳун Қуддўсун роббуна ва роббу-л-
малайкати ва-р-рўҳ. Робби-ғфир ва-рҳам ва-тажаваз
ғамма таълам, иннака анта-л-аъаззу-л-акром».

"Эй Аллоҳим! Расулиғ Муҳаммад (с.а.в.)га саловот
айтганларнинг ҳисоби қадар раҳмат ёғдир. Саловот
айтишдан маҳрум бўлганларнинг ҳисоби қадар Пайғам-
баримизга раҳмат юбор. Ёмғир томчиларининг миқдори
қадар раҳмат юбор. Дарахт баргларининг миқдори қадар
раҳмат айла. Саҳар вақтида истиғфор айтганларнинг
миқдори қадар раҳмат эт. Қиёмат кунига қадар содир
бўлган ва бўлиши лозим бўлган ҳодиселарнинг саноғи
қадар раҳмат ёғдир. Кеча-қундуз бир-бирини таъқиб
этган муддат давомича раҳмат эт. Асрлар оша раҳмат

айла. Қушлар саноғича, чиқишда давом этувчи юлдузлар миқдорича саловот юбор. Денгиз тўлқинларининг миқдорича Пайгамбаримизга раҳмат ёғдир. Қум зарраларининг миқдори қадар раҳмат ёғдир. Менинг номимдан унинг муборак руҳига, аҳли байтнинг ва саҳобаларининг руҳига ва барча анбиёларнинг арвоҳига айтган саловотимни етказ. Ҳамд бутун кинотнинг Раббисига хошдир. Аллоҳим, Муҳаммад (с.а.в.) ва унинг аҳли байтига ҳар зарра миқдорича ва чексиз раҳмат ёғдир. Аллоҳим! Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг оиласи ва саҳобаларига салом ёғдир. Раббим, поксан, муқаддасан, фаришталар ва руҳнинг Раббисисан. Раббим, мени афв эт, гуноҳларимни мағфират қил. Албатта, Сен азиз ва карамли Зотсан!"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ بِكَ تَوَسَّلْتُ وَإِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمِنْكَ سَأَلْتُ وَفِيكَ لَاقِي أَحَدٍ سِوَاكَ رَغِبْتُ
لَا أَسْأَلُكَ سِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ فِي قَبُولِ ذَلِكَ
بِالْوَسِيلَةِ الْعَظِيمَةِ وَالْقَضِيَّةِ الْكُبْرَى وَالْحَبِيبِ الْأَذَنَى وَالْوَلِيِّ الْمَتَوَلَّى وَالصَّفِيِّ
الْمُصْطَفَى وَالنَّبِيِّ الْمُجْتَبَى مُحَمَّدٌ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ صَلَاةَ أَيْدِيَةِ سُرْمِدِيَّةٍ أَرْبِيَّةٍ إِهْبِيَّةٍ قِيَوْمِيَّةٍ دَيْمُومِيَّةٍ رَبَّيَّةٍ بِحَيْثُ تُشْهَدُنِي
فِي ذَلِكَ عَن كِتَابِهِ وَتَسْتَلِكُنِي فِي عَيْنِ مَعَارِفِ ذَلِكَ وَعَلَى إِلَيْهِ وَصَحْبِهِ كَذَلِكَ
فَأَنْتَ وَلِيُّ ذَلِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Аллаҳумма бика тавассалту ва илайка таважжаҳту ва минка са'алту ва фйка ла фй аҳадин сивака роғибту ла ас'алука сивака ва ла атлубу минка иллā нийнака. Аллаҳумма ва атавассалу илайка фй қобули зāлика бил-васйлати-л-ъузмā ва-л-фадийлати-л-кубрō ва-л-ҳабйби-л-аднā ва-л-валиййи-л-мавлā ва-с-софиййи-л-мустофā ва-и-набиййи-л-мужтабā, Муҳаммадин росулуллаҳи солла-ллōху ъалайҳи ва-саллам ва биҳи ас'алука ан тусоллийа ъалайҳи солāтан абадиййатан сармадиййатан азалиййатан илāхниййатан қоййўмниййатан даймўмниййатан роббāниййатан биҳайсу тушхидунй фй зāлика ъайна камāлиҳи ва тастахликунй фй ъайни маърифи зāтиҳи ва ъалā йлиҳи ва соҳбиҳи казāлика фа-анта валиййу зāлика ва ла ҳавла ва ла қуввата иллā биллāҳи-л-ъалиййи-л-ъазыйм».

60

"Аллоҳим, Сенга юлланамаи, Сендан сўраймаи, Сендан ўзгадан сўрамаймаи. Ҳеч кимда йўқ нарса Сенда бор. Сендан фақат Сени талаб қиламаи. Аллоҳим, истагимнинг қабул бўлишида улув василани, катта фазилатни, Хожамизнинг яқин дўстини ва таплаб олинган соф зот Муҳаммад Расулуллоҳ (с.а.в.)ни васила қиламаи. Ва ул зот ҳурмати унга абадий, азалий, илоҳий, боқий қолувчи, доимий, раббоний дуою саловотлар юборишинини сўраймаи. Шундайки, унинг зотини билишдаги қийинчиликларга душманларни гувоҳ қилганингдек, айтган саловотимга ҳам уларни гувоҳ қил. Барча куч-қувват олий ва буюк Аллоҳдандир".

СЛОВОВАТИ ШАВАССАЛА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ فِيمَا سَأَلْتُكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ فِي قَبُولِهِ بِمُقَدِّمَةِ الْوُجُودِ الْأَوَّلِ وَرُوحِ

الْحَيَاةِ الْأَفْضَلِ وَنُورِ الْعِلْمِ الْأَكْمَلِ وَبِسَائِلِ الرَّحْمَةِ فِي الْأَرْزَاقِ وَسَمَاءِ السَّخْلِيقِ

الْأَجَلِ السَّابِقِ بِالرُّوحِ وَالْقَضَى وَالْحَاتِمِ بِالصُّورَةِ وَالْبَعْثِ وَالتَّوْرِ بِالْهُدَايَةِ

وَالْبَيَانِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَالرَّشُولِ الْمُجْتَبَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Ас'алука-ллаҳумма фйма са-алтука ва атавассалу илайка фй қобӯлиҳи би-муқоддимати-л вужуди-л-аввали ва рӯҳи-л-хайяти-л-афдоли ва нӯри-л-ъилми-л- акмали ва бисаити-р-роҳмати фи-л-азали ва самъи-л-ҳулуқи-л-ажалли-с-сабиқи би-р- рӯҳи ва-л-фадли ва-л-ҳотими би-с-сӯроти ва-л-баъси ва-н-нӯри би-л-ҳидайти ва-л- байъан, Муҳаммадини-л-мустофъ ва-р-росӯли-л-мухтаба, солла-л-л-ҳу ъалайҳи ва ъалъ алиҳи ва соҳбиҳи ва саллама таслиман касйрон плъ йавми-д-дйни ва-л-ҳамду-лиллаҳи робби-л-ъаламйн».

"Аллоҳим, Сендан нимани сӯрасам, истагим қабул бўлиши учун яратилганларнинг энг муқаддами, фази-латли ҳаёт руҳи, комил илмининг нури, азалда раҳмат-нинг бисоти, руҳ билан яралишдан олдин улуғ хулқ-ланган, суратда ва қайта тирилишда тугатувчи, ҳидоят ва баёнда нур бўлган зот Муҳаммад Мустафо – таълан-

ган элчини васила қиламан. У зотга ва оилаларига, саҳобаларига қиёмат кунигача давомли кўпдан-кўп дуою саломлар бўлсин. Оламлар роббиси Аллоҳга ҳамд бўлсин".

СЛОВОВАЖИ СИРР

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَلَّى اللهُ عَلَى الْأَوَّلِ فِي الْإِيمَانِ وَالْجُودِ وَالْوُجُودِ . الْفَاتِحِ لِكُلِّ شَائِدِ حَضْرَتِي

الشَّاعِدِ وَالْمَشْهُودِ السَّرِّ الْبَاطِنِ وَالنُّورِ الظَّاهِرِ الَّذِي هُوَ عَيْنُ السَّقُودِ مُبِيرٌ

نَقَبِ السَّبْقِ فِي عَالَمِ الْخُلُقِ السَّخِوِصِ بِالْعُبُودِيَّةِ الرُّوحِ الْأَقْدَسِ الْعَلِيِّ وَالنُّورِ

الْأَكْمَلِ السَّيِّدِ الْقَائِمِ بِكَمَالِ الْعُبُودِيَّةِ فِي خِطْرَةِ السَّعْبُودِ الَّذِي أَيْضَرَ عَلَى رُوحِي

مِنْ خِطْرَةِ رُوحَانِيَّتِهِ . وَاتَّصَلْتُ بِمَشْكَاةِ قَلْبِي أَشْعَةً نُورَانِيَّةً . فَهِيَ الرَّسُولُ

الْأَنْظَمُ وَالنَّبِيُّ الْأَحْرَمُ وَالْوَلِيُّ الْمُتَقَرَّبُ الْمَسْعُودُ . وَعَلَى كَيْهِ وَأَصْحَابِهِ خَزَائِنُ

أَمْرَارِهِ وَمَعَارِفُ أَنْوَارِهِ وَمَطَالِعُ أَقْبَارِهِ كُنُوزُ الْحَقَائِقِ وَهُدَاةُ الْخَلَائِقِ نُجُومُ

الْهُدَى لِمَنْ اقْتَدَى وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ . وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللهُ

عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ . وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Ва солла-ллõху ьала-л-аввали фи-л-ийжади ва-л-жӯди ва-л-вужӯд. Ал-фатихи ли кулли шаҳиди ҳадротайи-ш-шаҳиди ва-л-машхӯд, ас-сирра-л-баъына ва-н-нӯри-з-зõхириллазӣ хува ьайну-л-мақсӯд. Муҳаййизу қособи-с-сабқи фӣ ьалами-л-хулуқи-л-маҳсӯси би-л-ьубудиййати-р-рӯҳи-л-ақдаси-л-ьалийи ва-н-нӯри-л-акмали-л-бахийи-л-қõими би камали-л-ьубӯдиййати фӣ ҳадроти-л-маъбӯди-ллазӣ уфийдо ьала рӯҳи мин ҳадроти рӯҳаниййатиҳ. Ва-тасолат би мишқати қолби ашиъату нӯрдниййатиҳ. Фа хувар росӯлу-л-аъзому ва-н-набиййу-л-акрому ва-л-валиййу-л-муқорробу-л-масъӯд. Ва ьала алиҳи ва асҳабиҳи ҳозанну асрõриҳи ва маърифу анварихи ва маъблиъу акмõриҳ, кунӯзу-л-ҳақõқи ва худату-л-ҳолаик, нужму-л-худа лимани-қтада. Ва саллама таслӣман касӣров ва субҳана-ллаҳи ва ма ана мина-л-мушрикӣн ва ҳасбуналлõху ва инъмал вакӣл ва ла ҳавла ва ла қуввата ила биллаҳи-л-ьалийи-л- ьазым, ва солла-ллõху ьала саййидина Муҳаммадив ва алиҳи ва соҳбиҳи ажмайн. Субҳана роббика робби-л-ъиззати ьамма йасыфун ва саламун ьала-л-мурсалӣн ва-л-ҳамду лиллаҳи робби-л-ьаламйн».

"Аллоҳ яралнида ҳам, саховатда ҳам энг аввал бўлган зотта саловот юборсин. У зот шоҳид (пайгамбарлар) ва машхӯд (умматлар) ҳузурида яширин сирни очувчидир. Асои зоҳирий нурдир. Бандаликка хос яратилган махлуқотлар оламида мусобақа қолибидир. Рӯҳи олий ва муқаддас, комил ва ёрқин нурдир. Аллоҳнинг ҳузурида бандачиликни камолга етказувчидир. У зотнинг рӯҳий таъсири меннинг қалбимда ҳам ифода

этилган. Қалбим чироғи нурларининг шуъласи билан қўшилган. У зот буюк пайғамбар, карамли элчи, Аллоҳнинг дўсти ва бахтли сирдошидирлар. У зотнинг оилаларига ва сирларининг хазиналари, нурларининг маърифатчилари, ойларининг нур таратувчилари, ҳақиқатларининг кони, умматининг ҳидоятга бошловчилари, адашган миллатнинг йўлчи юлдузлари бўлган саҳобаларига ҳам саловотлар ёзилсин. Аллоҳ покдир. Мен унга шерик қўшувчилардан эмасман. Бизга Аллоҳнинг Ўзи старли. Барча куч ва қудрат олий ва буюк Аллоҳдандир. Аллоҳ саййидимиз Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг оиласига ва саҳобаларига саловот юборсин. Раббингиз кофирлар айтган барча сифатлардан покдир. Барча пайғамбарларга саловот бўлсин. Оламларнинг Раббиси Аллоҳга ҳамд бўлсин".

УШБУ САЛОВОТНИ УҚИҒАН
ПАЙҒАМБАРИМИЗНИНГ
ШАҒОАТИГА САЛОВОР ЁЎЛАДИ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَنْزِلَ الْمُتَّعَبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

«Аллаҳумма солли ғалай саййидина Муҳаммадин ва анзилху-л-мунзала-л-муқорроба ғиндака йавми-л-қийамаҳ».

"Эй Аллоҳим, ҳабибинг Муҳаммадга салоту салом етказ. Уни қиёмат кунинда тинч ва осойишта бир жойингга мушарраф қил".

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمُحْطَفَى بَدِيعِ الْجَمَّالِ وَبَخْرِ الرَّفَاءِ

وَصَلِّ عَلَيْهِ كَمَا يَنْبَغِي الصَّادِقِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

«Аллаҳумма солли ʔала-л-Мустофа бадийн-л-жамали ва баҳри-л-вафа, ва солли ʔалайҳи кама янбағий-с-ʔбдиқа Муҳаммадан алайҳи-с-салам».

"Аллоҳим, Мустафо – инсонлар орасида покланганга салом юбор. Соҳибжамол, вафода мисли денгиз бўлган Муҳаммад алайҳиссаломга муносиб салом етказ".

Ушбу муборак саловотни ўқиган инсон барча Пайгамбарларнинг шафоатиға сазовор бўлади.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَا سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ آدَمَ نُوحَ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى

تَعِين

وَمَا بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ . صَلِّوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

«Аллоҳудунига солли валя салимидини муҳаммадидини ва Адама ва Нуҳив ва Иброҳиима ва Муса ва Ёйиса ва ма байнаҳум миана-н-набийийина ва-л-мурсалийн ʔолавату-ллаҳи ва салāмуху алайҳим ажмаъийн».

"Аллоҳим, саййидимиз. Муҳаммад, Одам, Нуҳ, Иброҳим, Мусо ва Исо (ва булар орасида ўтган барча пайгамбарларга) салом юбор. Пайгамбарларнинг барчасиға Аллоҳнинг саловот ва саломлари бўлсин".

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайгамбаримиз (с.а.в.) бу саловот ҳақида шундай деганлар:

"Бир киши бу саловотни ётишдан олдин ўқиса, унга барча пайгамбарлар шафоат этадилар".

УШБУ САЛОВОННИ ҲҚИҚАТ ИНСОН
САДАҚА САВОБИНИ ОЛАДИ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ وَرَثَتِكَ

وَصَلِّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

«Аллаҳумма солли ғала саййидинā Муҳаммадин ғабдика ва росулика ва солли ғала-л-му'минийна ва-л-му'минати ва-л-муслимийна ва-л-муслимāt».

"Аллоҳим, бандиң ва Расулиңг Муҳаммадга саловот юборгин. Мўмин бўлган эркак ва аёлларга, мусулмон бўлган эркак ва аёлларга марҳамат айла".

Ушбу саловотни жума намозиниң азонидан олдин минг марта ўқиганга жашнатда беҳисоб неъматлар берилади:

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَىٰ شَفِيعِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

«Аллаҳумма солли ва саллим ғала шафийъинā Муҳаммадив ва ғала алиҳи ва соҳбиҳи ажмаъйн».

"Аллоҳим, Сен ягона шафоятчимиз Муҳаммад ва униң онаси, саҳобалари ва барчасига саловоту салом юбор".

Ушбу муборак саловот тонгда ва оқшомда ўн мартаба ўқилади.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَفْضَلَ

صَلَوَاتِكَ عَدَدَ مَعْلُومَاتِكَ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَذَلِكَ

«Аллаҳумма солли ғала саййидинā Муҳаммадив ва ғала алиҳи ва асҳабиҳи афдола солавātика ғадада маълумātика ва барик ва саллим таслйман казāлик».

"Аллоҳим, Сенга маълум бўлган нарсалар сановича пайғамбаримиз Муҳаммадга, унинг онасига, саҳобаларига ва барча умматига раҳматининг энг афзали билан раҳмат айла. Айнан шундай қиймат билан барокат ва салом юбор".

ҶУЪЛА СИФАТЛАР БИЛАН СЛОВОН

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ عَلَيَّ سَيِّدِ

الرُّسُلِيِّينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

«Аллаҳумма-жъал ғолавәтика ва барокәтика ва роҳматака ғала саййидил-мурсалйн ва имами-л-муттақйн ва ҳотами-н-набиййин Муҳаммадини ғабдики ва росулик».

"Аллоҳим, саловотингни, баракатингни, марҳаматингни, тақво соҳибининг доҳийи, Пайғамбарларнинг охири, банданг ва расулинг Муҳаммадга позил қил".

СЛОВОНИ УММИЙА

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدَتَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«Аллаҳумма ғолли ғала саййидина Муҳаммадининг набиййин-л-уммиййи ва ғала алиҳи ва соҳбиҳи ва саллим».

"Аллоҳим, банданг ва расулинг Набиййин Уммий Муҳаммадга ва саҳобаларига салоту салом етказ".

ЖУДА КЕҲФ МАЪНОЛИ САЛОВОТИ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَرِثَمَاتِكَ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ
وَحَاثِمِ النَّبِيِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ إِمَامِ الْخَيْرِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَرَسُولِ
الرَّحْمَةِ . اللَّهُمَّ ابْنَتْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغِيظُهُ فِيهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ،
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

«Аллаҳумма-жъал салавәтика ва роҳматака ва барокәтика ғала саййиди-л-мурсалйн ва имами-л-муттақйн ва ҳўтами-н-набиййин саййидинә Муҳаммадин ғабдика ва росулика имами-л-ҳойри ва қбиди-л-ҳойри ва росули-р-роҳмах. Аллаҳумма-бъасху мақбам маҳмудай-йағбитуху фйхи аввалуна вал ахирун. Аллаҳумма солли ғала Муҳаммад ва ғала али Муҳаммад, кама соллайта ғала Ибрӯҳйма ва ғала али Ибрӯҳйм. Иннака Ҳамйдум-Мажийд. Аллаҳумма барик ғала Муҳаммад ва ғала али Муҳаммад, кама барокта ғала Ибрӯҳйма ва ғала али Ибрӯҳйм. Иннака Ҳамйдум-Мажийд».

"Аллоҳим, саловотингни, баракотингни, раҳматингни тақво соҳибининг доҳийси, Пайғамбарларининг охири, бацданг ва расулинг Муҳаммадга эҳсон эт. Аллоҳим, уни аввалги ва охиргилар ҳавас қиладиган Мақоми

Маҳмудга қўй. Аллоҳим, Муҳаммад алайҳиссаломга зиёда раҳматларингни позил қил, оила аъзоларига ҳам. Иброҳим ва унинг аҳли байтларига ўз раҳматингни позил қилганингдек. Албатта, Сен мақталган ва улуғланган Зотсан. Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг аҳли байтларига ўз баракангни позил қил. Иброҳим ва унинг аҳли байтларига баракангни позил қилганингдек. Албатта, Сен мақталган ва улуғланган Зотсан".

Абдуллоҳ ибн Масъуд (р.а.) шундай деганлар:

"Расулуллоҳга саловот айтмоқчи бўлсангиз, у зотга энг гўзал ва энг кенг маъноли саловот айтинг".

ФАРҚИШТАЛАР УШБУ СЛОВОН
САВОБИНИ ЁЗИШДАНИ ЧАРЧАЙДИЛАР

جَزَى اللهُ عَنْنا مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ

«Жаза-ллбху ьанна Муҳаммадан солла-ллбху ьалайҳи ва саллама бимә хува ахлух».

"Аллоҳим, Муҳаммад алайҳиссаломни мукофотинг ила энг юксак даражага етиштир".

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى جَسَدِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي

الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى قَبْرِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ . وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«Аллаҳумма солли ьала рӯҳи саййидинә Муҳаммадин фил арваҳ, ва солли ьала жасади саййидинә Муҳаммадин фил ажсәд ва солли ьала қобри саййидинә Муҳаммадин фил кубӯр ва ьала ьалиҳи ва соҳбиҳи ва саллим».

"Аллоҳим, руҳлар орасида саййидимиз Муҳаммаднинг (с.а.в.) руҳига, жасадлар орасида саййидимиз Муҳаммад (с.а.в.) жасадига, қабрлар орасида саййидимиз Муҳаммад (с.а.в.) қабрига ҳамда онласи ва саҳобаларига саловот юбор".

Ушбу саловот ҳақида Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким ҳар куни мен учун юз марта ушбу саловотни айтса, нишааллоҳ охиратда Раббим ҳузурида уни шафоат этаман".

Бу саловотни ўқиш ҳақида ибн Равоҳа шундай деган:

"Кимки ушбу саловотни кунда етмиш маротаба ўқишга одатланса, Расулulloҳ (с.а.в.)ни тушида кўради".

اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَشْهُرِ الْحَرَامِ وَالْمَسَاجِدِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَكَّةِ

وَرَبَّ الْجَلِّ وَالْحَرَامِ اقْرَأْ مُحَمَّدًا مِنِّي السَّلَامَ

«Аллаҳумма робба-л-ашхурил ҳароми ва-л-машъари-л-ҳароми ва-л-байти-л-ҳароми ва-р-рукни ва-л-маккаи ва робби-л-җилли ва-л-ҳароми икरो Муҳаммадан минни-с-салāма».

"Аллоҳим, ҳаром ойларнинг, Манъарил ҳаромнинг, Байтул ҳаромнинг, ҳалол ва ҳаромнинг Раббиси! Пайғамбаримиз Муҳаммадга менинг саломимни етказ".

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَفِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى إِلَى يَوْمِ

الذِّينِ

«Аллаҳумма солли ғалā саййидина Муҳаммадни фи-л-аввалйна ва-л-ахирйна ва фи-л-малāи-л-аълā илā йавми-д-дйн».

"Аллоҳим, Муҳаммад ва унинг онласига энг аввалги

замонлардан энг охириги замонга, ҳатто, қиёмат кунига қадар руҳлар оламида ва ҳар жойда саловот юбор".

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاهْلِهِ مِنْ عِنْدِكَ وَأَفْضِرْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ

وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ

«Аллаҳумма солли ғала Муҳаммадив ва ғала али Муҳаммадив ваҳдини мин ғиндика ва афди ғалаййа мни фадлика ва-ишур ғалаййа мир-роҳматика ва анзил ғалаййа барокатик».

"Аллоҳим, Муҳаммад алайҳиссалом ва онласига дуою салом юбор. Ўз ҳузурингдан менга ҳидоят бер. Ўз фазлинг ила фазилат ато қил. Раҳматингни менинг устимга ёй, барокатингни устимга тушир".

اللَّهُمَّ صَلِّ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ عَلَى أَشْعَدِ مَخْلُوقَاتِكَ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدِ النَّبِيِّ

الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ عَدَّةَ مَعْلُومَاتِكَ وَمَدَدَ كَلِمَاتِكَ كُلِّهَا مَا ذَكَرَكَ

الذَّاكِرُونَ وَعَفَّلَ عَنْ ذِكْرِكَ الْغَافِلُونَ

«Аллаҳумма солли афдола солаватика ғала асғади маҳлуқотика саййидина ва мавлана Муҳаммадин набийи-л-уммий ва ғала алиҳи ва соҳбиҳи ва саллим ғадада маълуматика ва мидада калиматика куллиҳа ма закарока-з-закирун ва ғофала ған зикрика-л-ғофилун».

"Аллоҳим, саловотингнинг афзаллини яратилганларининг энг афзали, саййидимиз ва хоҷамиз, уммий пайғамбаринг Муҳаммад алайҳиссалом ва онлаларига ва соҳобаларига сенга маълум нарсалар сановича, сўзларингнинг узунлигича, зокирлар зикр айтган, ғофиллар ғафлатда бўлган муддатча пайғамбаримизга саловот юбор".

مَوْلَايَ صَلَّى وَسَلَّمَ دَائِمًا أَبَدًا عَلَى خَيْرِ خَلْقٍ كُلِّهِمْ

«Мавлайи ғолли ва саллим даиман абадан ғалā хабībика ҳоїри-л-ҳолки куллиҳим».

"Ҳожам, яратилганларнинг энг яхшиси бўлган ҳабибингга абадий, доимий дуою салом юбор".

ҚИСҚА САЛОВОНЛАР

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ

«Аллаҳумма ғолли ғалā Муҳаммад ва ғалā āли Муҳаммад».

"Аллоҳим, Муҳаммад ва оиласига саловот юбор".

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ

«Аллаҳумма ғолли ғалā саййидинā Муҳаммадив ва саллим».

"Аллоҳим, Пайғамбаримизга саловоту салом юбор".

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«Аллаҳумма ғолли ғалā саййидинā Муҳаммадив ва ғалā āлиҳи ва соҳбиҳи ва саллим».

"Аллоҳим, саййидимиз Муҳаммад, унинг оиласи ва саҳобаларига саловот юбор".

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلَّمَ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«Аллаҳумма ғолли ва саллим ва бāрик ғалā саййидинā Муҳаммадив ва ғалā āлиҳи ва соҳбиҳи ва саллим».

"Аллоҳим, Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг она-сига, саҳобаларига саловот ва салом ҳамда барака юбор".

СОЛАТ-АН ТУНАЖЖИНА
(Саловоти Мушжия)

Саловоти Мушжия барча бало-қазо, хавотир-қўрқувларга қарши энг таъсирли саловотдир. Исми ҳам "нажот берувчи" деган маънони англатади

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ
الْأَهْوَالِ وَالْآفَاتِ، وَتَقْضِي لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ، وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ
السَّيِّئَاتِ، وَتَرْفَعُنَا بِهَا أَعْلَى الدَّرَجَاتِ، وَتُبَلِّغُنَا بِهَا أَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ
الْخَيْرَاتِ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَوْتِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ

الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ، غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَالْيَاكُوفُ الْمُنْصِرُ

«Аллаҳумма солли ғала саййидинна Муҳаммадив ва ғала али саййидинна Муҳаммадин солатан тунажжйна биха мин жамийъи-л-аҳвали ва-л-афат ва тақдй ланя биха жамийъа-л-ҳажат ва тутоҳхируна биха мин жамийъи-с-саийишат ва тарфаъуня биха аъла-д-дарожат ва туббалигуна биха ақсо-л-ғбйат мин жамийъи-л-ҳойроти фи-л-хайати ва баъда-л-мамат. Бироҳматика йя арҳамар-р-рбҳимийн. Ҳасбуна-ллбҳу ва нийма-л-вакйл, нийма-л-мавля ва нийма-н-насыйр, ғуфрбнака роббана ва илайкала-л-масъйр».

"Аллоҳим, Пайғамбаримиз Муҳаммад алайҳиссалом ва у зотининг она-сига шундай бир салоту салом юбор-гишки, у салоту салом ила бизни хавотирлардан, қўрқув

ва фалокатлардан муҳофаза эт. У салоту салом ила барча ҳоҷатларимизни равон қил. У салоту салом ила бизларни барча ёмонликлардан покла. У салоту салом ила бизларни энг юксак даражаларга чиқар. Ғоя ва мақсадларнинг энг охириги даражасига бизни етиштир. У салоту салом ила бизни тириклигимизда вафотимиздан сўнг яхшиликларга қовуштир. Бизга Аллоҳнинг Ўзи старлидир. У қандай ҳам яхши хожа ва қандай ҳам яхши вакил. Мағфиратинини сўраймиз ва қайтиб бориш Сенгадир".

СОЛАТИАН НАРИЯ

74

اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلَاةً تَامِيَةً وَسَلِّمْ سَلَامًا تَامًا عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الَّذِي تَنَحَّلُ بِهٖ الْعُقَدَ
وَتَنْفِرُ بِهٖ الْكُرْبُ وَتَقْضِي بِهٖ الْحَوَائِجُ وَتُنَانُ بِهٖ الرَّغَائِبُ وَحُسْنُ الْحَوَائِمِ
وَيُسْقَى الْعَنَامُ بِوَجْهِهِ الْكَرِيْمِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ فِي كُلِّ لَحْزَةٍ وَتَقْسِ بِعَدَدِ كُلِّ
مَعْلُوْمٍ لَكَ.

«Аллаҳумма солли солатан камилатан ва саллим салāман тāmман ъалā саййидинā Муҳаммадин-иллазий танҳаллу биҳи-л-букод ва танфарижу биҳи-л-куроб ва тукдб биҳи-л-ҳаванж ва тунāлу биҳи-р-роғдибу ва ҳуснул-ҳовātини ва йустақо-л-гомāму биважҳиҳи-л-карнийми ва ъалā āлиҳи ва соҳбиҳи фй кулли ламҳатив ва нафсим би ъадади кулли маълумил лак».

"Аллоҳим, тугал саловоту салом ила саййидимиз Муҳаммадга саловот юбор. Шу сабаб мушкуллар, қийинчиликлар ҳал этилади, ғам-ташвишлар войибдан йуқ бўлади. Ушбу салоту салом ила ҳоҷатлар равон

бўлади, эҳтиёжлар қондирилади. Ушбу салоту салом ила орзу қилинган тилак ва муродлар амалга оширилади. Хайрли оқибатлар, яхши натижалар ушбу салоту салом ила рўёбга чиқади. Ушнинг ҳурмати учун булутлардан ёмғир туқилади. Унинг оиласига ва саҳобаларига ҳам айни салоту саломни юбор. Шундайки, ҳар он, ҳар нафас сенга маълум бўлган нарсалар ҳисобича".

ҲАЖ ВА УМРАДА САЛОТҲУ САЛОМ

Бу саловот ҳаж ва умра ибодатида Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг муборак қабрини зиёрат қилганда ўқилади.

Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг муборак қабрларига борган вақт:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

«Ас-саламу ғалайка аййуҳа-н-набиййу ва роҳматуллāхи ва барокатух».

"Эй Набий, Аллоҳнинг саломи, раҳмат ва барокоти сизга бўлсин", деб салом берилиб, давомидан ушбу саловот ўқилади:

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

Ас-солāту ва-с-саламу ғалайка йā росўла-ллāх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

Ас-солāту ва-с-саламу ғалайка йā ҳабийба-ллāх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

Ас-солāту ва-с-саламу ғалайка йā набиййā-ллāх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā ҳолийла-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّيَ اللَّهِ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā софиййа-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā ҳойро-ҳолқи-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ عَرْشِ اللَّهِ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā нӯро-ъарши-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ وَجِيَّ اللَّهِ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā āмйна ваҳиййа-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ زَيْنَةُ اللَّهِ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā ман Заййанаҳуллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرَفَهُ اللَّهُ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā ман шаррофаҳу-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَرَّمَهُ اللَّهُ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā ман карромаҳу-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَظَّمَهُ اللَّهُ

Ас-солātu ва-с-салāму ъалайка йā ман ъаззомаҳу-ллōх,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَلَّمَهُ اللهُ

Ас-солату ва-с-саламу ьалайка йа ман ьалламаху-ллох,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْأَوْلِيَّيْنَ وَالْآخِرِيَّيْنَ

Ас-солату ва-с-саламу ьалайка йа саййида-л-аввалйина вал ахырийн,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِيْنَ

Ас-солату ва-с-саламу ьалайка йа имама-л-муттакийн,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ

Ас-солату ва-с-саламу ьалайка йа хўтама-н-набиййинн,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ

Ас-солату ва-с-саламу ьалайка йа роҳматал ли-л-ьаламийн,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَفِيعَ الْمُذْنِبِيْنَ

Ас-солату ва-с-саламу ьалайка йа шафийья-л-музшбийн,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

Ас-солату ва-с-саламу ьалайка йа росўла робби-л-ьаламийн,

صَلَّوَاتُ اللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ رُزُسِلَهُ وَحَمَلَتْهُ عَرْشُهُ وَجَمِيعَ خَلْقِهِ عَلَى سَيِّدِنَا

مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Солаватуллоҳи ва малаикатиҳи ва амбийяниҳи ва русулиҳи ва ҳамалата ʻаршиҳи ва жамийъи ҳолқиҳи ʻала саййидина Муҳаммадив ва ʻала алиҳи ва соҳбиҳи ажмаъин.

САЛОВОТ ҲАҚИДА ҲИКОЯЛАР

САЛОВОТ САБАБ КАБР АЗОБИДАН ҲАЛОС БЎЛАШ ҚИЗ

Бир замон Ҳасан Басрий ҳузурига бир аёл келиб, у зотга дардини айтиб, кўз ёшлар тўкди. Бу дардманд аёлнинг бир неча кун кўз ёши тўкиб, ҳолсизлангани билиниб турар эди.

Ҳасан Басрий аёлдан:

— Бирор истагингиз борми? — деб сўради.

— Устоз, қизим дунёга тўймасдан ёш ҳолида вафот этди. Ўзингиз тушунасиз, опалик ҳоли, фарзандим учун куйиб ёнмоқдаман. Қизимни бир маротаба бўлса ҳам тушимда кўришни истайман. Бунинг бир йўли, усули бор бўлса, Аллоҳ розилиги учун менга ўргатинг.

Ҳасан Басрий:

— Сенга бир йўл кўрсатаман. Шунин қилиб, зора, қизингни тушингда кўрсанг. Хуфтон намозидан сўнг Аллоҳ розилиги учун алоҳида тўрт ракат намоз ўқи. Намознинг ҳар ракатида "Фотиҳа" сурасидан сўнг бир марта "Такосур" сура-сини тиловат қил. Намоз тугаганидан сўнг то ухлагунингча Пайғамбаримизга саловот айт.

Дардманд она кечалари айтилганидек ибодат қилиш ва саловот айтиш билан машғул бўлибди. Бир куни у қизини тушида кўради. Қизинг оёқ-қўлига оловдан занжирлар тақилган, оловдан кийим кийган эди. Аёл қўрқиб уйғонади ва тезликда Ҳасан Басрийнинг ҳузурларига келиб, кўрган тушини айтиб беради. Шунда Ҳасан Басрий аёлга:

— Марҳум қизнинг ҳаққига хайрли амал қил, садақа бер. Ўлганлар учун қилинадиган бундан хайрли иш йўқ — деди.

Аёл қизи учун садақалар берди, дуолар қилди. Аллоҳдан қизи учун мағфират тилади.

Бир кунн Ҳасан Басрийи тушларида жаннат боғларини кўради. Боғлардан бирининг ўртасида бир кўшк, кўшкнинг ичида ўша аёлнинг ёш ва гўзал қизи, эғнида эса нурли кийимлар. У зот қиздан сўради:

— Сенинг онанг сени жаҳаннамдаги олов ичида кўрган эди. Сенинг бу ҳаётинг эса жаннат ҳаётидир!?

Қиз: — Аввалги ҳолим онам кўргани каби эди. Аллоҳнинг севимли дўстларидан, солиҳ бандаларидан бир зот Пайғамбаримиз (с.а.в.)га айтган бир қанча саловотлари савобини менга бағишлади. Шу сабаб Аллоҳ таоло мени афв этди" — деб жавоб берди.

Ҳасан Басрийи дарҳол қизнинг онаси ёнига бориб, тушини унга айтиб беради. Аёл:

— Ҳазратим, бундан буён Пайғамбаримиз (с.а.в.)га доимо саловот айтиб юраман, — деди.

ДУОЛАР ҚАБУЛ БЎЛИШИЧА ОИД ХИЖОЯЛАР

Ўз даврида золимлиги билан танилган Ҳажжожини золим деган бир киши бор эди. Одамлар ундан қўрқиб, Аллоҳдан паноҳ тилар эдилар. У ўзининг зулми билан қанчадан-қанча инсонларнинг ёстивини қуритган эди.

Кунлардан бир кунн Ҳажжожини золим гўзал ахлоқли бир одамни сабабсиз қамоққа ташлаб, қўлларини кишанлаб қўйди. Қамоқхонада ётган бу муборак инсон қўлларини юқорига кўтариб шундай дуо қилди:

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ لَكَ الْحَقُّ وَالْأَمْرُ

«Ва ла ҳавла ва ла қуввата илла бик лака-л-ҳолку ва-л-амр».

Яъни "Куч ва қувват яратувчига хосдир. Яратиш ва амр қилиш фақат Ундадир".

Оқшом бўлганда соқчилар ҳамма эшикларни ёпдилар. Атрофда унга ёрдам берадиган ҳеч ким қолмаган эди. Тонг ёришган вақт соқчилар қамоқхонага бордилар. Лекин қамоқда бир донга тароқдан бошиқа ҳеч ким ва ҳеч нарса йўқ эди. Золимга нима деб жавоб беришини ўйлаб қўрққан соқчи унинг ҳузурига келиб, бўлиб ўтган воқеани унга аниқ айтди. Ҳажжож соқчидан сўради:

— Қамоқхонада у нима деган эди?

— Шундай дуо қилган эди, — деб соқчи юқоридаги дуони ўқиб берди.

— Ундай бўлса, айб сенда эмас. Дуо сабаб у қутулди, — деди.

* * *

Солиҳ инсонлардан бири ривоят қилади.

Оёғимнинг суяги қайрилиб қолган эди. Бир неча кун оғриб, менга азоб берди. Кундан-кунга оғриқ кучаяр эди. Оғриқларга чидай олмай, Аллоҳга ихлос билан дуо қилдим. Дуо қилаётиб ухлаб қолибман. Тушимда бир илон келиб, оғриётган ва йиринг босган оёғимни ялади ва менга азоб бераётган бу оғриқдан асар ҳам қолмади. Уйғонганимдан сўнг Раббимга қанча кўп ҳамд айтсам, шунча оз, деб ўйладим.

* * *

Ривоят қилишларича, Набий алайҳиссалом даврларида тижорат билан шуғулланган бир кишининг уйига ўғри тушади. Ўғри тижоратчини ҳам ўлдирмоқчи бўлади, лекин тижоратчи ўғридан қанча молни олса ҳам, уни ўлдирмасликни илтимос қилади. Ўғри рози бўлмайди. Мол эгаси ўғридан таҳорат олиб, икки ракат намоз ўқиш учун муҳлат бери-

шини сўрайди. Ўғри унга муҳлат беради. Тижоратчи дарҳол таҳорат олиб, икки ракат намоз ўқийди ва намоз орқасидан шундай дуо қилади:

يَا وَدُودِيَا وَدُودِيَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا فَاعِلًا لِي بِرَبِّدِ اسْأَلُكَ نُورَ وَجْهِكَ الَّذِي

مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ وَيَقْدِرُكَ الَّتِي قَدَّرَتْ بِهَا عَنَى خَلْقِكَ أَوْ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ يَا مُغِيثُ اغْنِنِي يَا مُغِيثُ اغْنِنِي

«Йа Вадӯд, йа Вадӯд йа зал ьарши-л-мажнийд йа фаъилал лима йурийд. Ас'алука би нӯри важхика-л-лазий мала-а аркани ьаршика ва бикудротика-л-латий қодарта биха ьала ҳолкика ав бироҳматика-л-латий васиьат кулла шай', йа муғийсу агнисний, йа муғийсу агнисний» (охирги жумлани 3 марта такрорлайди).

Ушбу дуони ўқиганидан сўнг Аллоҳнинг амри билан ерга бир фаришта тушади. Ўғрини қаттиқ боғлаб, тижоратчига шундай дейди:

Биринчи марта «Йа муғийсу» деганингда осмон эшик-лари тақиллаганини эшитдик. Иккинчи марта шу жумлани айтганингда Жаброил алайҳиссалом бу бечорани ким қутқаради, деб сўради. Мен дарҳол ёрдамга шошилдим. Мана кўриб турибсанки, мен ёнингдаман. Шунга билгинки, ёрдамга муҳтож бўлиб, Аллоҳга дуо қилганларининг дуосини Аллоҳ қабул қилади.

Ушбу воқеадан сўнг тижоратчи Пайғамбаримиз (с.а.в.) хузурларига келиб, бўлиб ўтган воқеаларни айтиб берди. Пайғамбаримиз (с.а.в.):

"Аллоҳ сенга Ўзининг исмларидан бўлган шундай бир муборақ исмларни ўргатибдики, у исмлар билан дуо қилсанг, шу исмлар ҳаққи Аллоҳ дуоингни қабул қилади", дедилар.

* * *

Бир одам Расулulloҳ (с.а.в.) хузурларига келиб ўғли асирга тушиб қолганининг хабарини беради. Расулulloҳ (с.а.в.) унга «**Лā хавла ва лā қуввата илла биллāх**» ни кўп такрорлаш кераклигини айтадилар. Ҳалиги одам ўғлига хабарчи юбориб Расулulloҳ (с.а.в.)нинг гапларини етказди.

Асирга тушган одам "**Лā хавла ва лā қуввата илла биллāх**" ни давомли айтади. Шундан сўнг қайиш билан боғланган кўллари ечилади. Озод бўлган асир чиқиб қараса, туя турган бўлади. Туяга миниб ота-онаси хузурига саломат қайтади.

* * *

Аллоҳ таолонинг гўзал исмларидан бири **Роҳмандир**. Роҳман барча бандаларига меҳрибон демақдир. Бу исм орқали Аллоҳдан паноҳ тилаганларга паноҳ беради, дуо қилганларнинг дуосини қабул қилади ва ҳожатмандларнинг ҳожатини раво қилади. Навбатдаги ҳикоя Аллоҳнинг шу муборақ исми билан дуо қилган инсон ҳақида.

Расулulloҳ (с.а.в.)нинг озод қилган қулларидан бири **Зайд ибнн Ҳорис (р.а.)** мушрик билан йўлчилик қилади. Кимсасиз бир ерга келганда мушрик уни қаттиқ боғлайди. **Зайд (р.а.)** ундан сўрайди:

- Нима сабабдан мени боғлаб қўйдинг?
- Сени йўқ қилишни хоҳлайман.
- Нима учун?
- Чунки сен Муҳаммад йўлидасан ва Уни севасан.

Зайд унинг қарори қатъий эканлигини тушунади ва Аллоҳга ихлос билан шундай дуо қилади:

«**Йā Роҳмāну агисний**», яъни "**Мусулмону кофир барча бандаларига меҳрибон Раббим, менга ёрдам бер**".

Шу вақт мушрикка "**Уни қўйиб юбор. Нима учун уни ўлдирмоқчисан**", деган овоз эшитилади. У ҳар томонга қараб

чиқади, лекин ҳеч кимни кўрмагач, яна уни ўлдиршига шайланади. Зайдга (р.а.) га яқинлашаётган вақт яна ўша овоз эшитилади. У ҳайрон бўлиб, атрофга янада синчиклаб қараб чиқади, лекин ҳеч кимни кўрмайди. Яна бир бор Зайд (р.а.)ни ўлдиршига ҳаракат қилаётган вақт аввалгилардан ҳам баландроқ "кўйиб юбор уни" деган шиддатли овоз келади. Аллоҳ таолонинг жўнатган бир фариштаси сабабли Зайд (р.а.) қутулиб қолади.

Шунда Зайд ибни Ҳорис (р.а.) :

– Сен кимсан? – деб сўрайди.

– Мен Жаброилман. Илк бор дуо қилган вақтингда Сидратул Мунтаҳода эдим. Иккинчи марта дуо қилганингда биринчи қават осмонда эдим. Учинчисида эса сенинг ёнингда келдим ва сени қутқардим.

МУБОРАК ВАҚИЛАР

Аллоҳ таоло Қуръони каримда марҳамат қилади:

﴿ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ... ﴾

"Албатта, Аллоҳнинг наздида, ойларнинг адади Аллоҳнинг осмонлар ва ерни яратган кунидаги биттигига мувофиқ – ўн икки ойдир" ("Тавба, 36").

РАЖАБ ОЙИ

Расулulloҳ (с.а.в.) Ражаб ойи кирганда шундай дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

«Аллаҳумма барик ланā фī рожаби ва шаъбани ва баллиғна ромадн».

"Аллоҳим, Ражаб ва Шаъбон ойларини биз учун муборак қил ва бизни Рамазон ойига етиштир" (Ибн Ханбал, Муснад").

Ҳижрий тақвимга кўра Ражаб ойлариинг еттинчиси бўлиб "Ашхурул-хурум" деб аталган тўрт муқаддас ойдан биридир. Бу ойда "Рағоийиб ва Меърож" номли икки муборак кеча бор.

Пайгамбаримиз (с.а.в.): "Ражаб ойи Аллоҳнинг, Шаъбон ойи менинг ва Рамазон ойи умматимнинг ойдидир", деб айтганлар.

Ражаб сўзи "тажриб" сўзидан олинган бўлиб, ҳурмат ва таъзим деган маъноларни билдиради. Аллоҳ таоло бу ойга ҳурмат кўрсатиб, рўза тутганларни ва ибодат қилганларни мағфират қилади, юксак даражалар эҳсон этади.

Ражаб жанинатдаги сутдаи оқ ва болдан ширин бўлган бир наҳрининг номи эканлиги, Қиёмат куни унинг сувидан Ражаб ойида рўза тутганлар пичишлари ҳақида хабар берилган.

Ражаб ойида тутилган рўзалар ва қилинган ибодатлар гуноҳлардан поклагани бонс бу ойнинг яна бир номи "Шаҳрул мутоҳҳар"дир. Ражаб ойи тавба қилиш ва ҳурмат ойидир. Шайбон эса муҳаббат ва хизмат ойи. Рамазон ойи яқинлик ва неъмат ойидир.

Зуннуи ал-Мисрий шундай деган:

"Ражаб ойи уруғ экинш, Шайбон ойи уни сувориш ва Рамазон ойи эса ҳосил олиш ойидир. Ҳамма экканини йиғади. Уруғ элмаган одам ҳосил даврида қаттиқ пушаймон бўлади".

Ҳадиси шарифда шундай дейилган:

"Ражаб Аллоҳнинг ойидир. Бу ойга ҳурмат кўрсатганлар учун Аллоҳ дунё ва охираатда ҳурмат кўрсатади".

Олимлардан бири шундай деган:

"Сана дарахт кабидир. Ражаб ойи дарахтнинг барглари бўлса, Шайбон меваси, Рамазон эса ҳосилни йиғидир. Ражаб ойи Аллоҳнинг мағфирати, Шайбон шафоати, Рамазон эса савоблари чексиз бўлган ойидир".

РАЖАБ ОЙИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Ражаб ойи Аллоҳнинг ойи бўлгани сабабли Аллоҳнинг сифатларини ўзида кўрсатиб берувчи "Ихлос" сурасини кўп ўқиш керак. Ражаб ойида қуйидаги зикрларни айтиш савобдир.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَمْدُ الْقَيُّومِ

10 кун Субҳана-ллохи-л-ҳаййи-л-қоййўм.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ

10 кун Субҳана-ллоҳи-л-аҳади-с-сомад.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَفْوَرِ الرَّجِيمِ

10 кун Субҳана-ллоҳи -л-ғофўри-р-роҳїм.

Бу тасбеҳлар кунда камиди 100 мартадан айтилади.

Ражаб ойида ушбу истиғфорни ҳам ўқиш жуда фойдали:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ ظَلَمَ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ ظَلَمَ

لِنَفْسِهِ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا تُشْرِكُ

«Астағфиру-ллоҳа-л-ъазыыйма-ллазий лā илāха иллā хува-л-хаййа-л-қоййўма ва атўбу илайх. Тавбата ъабдин зблмнин линафсиҳи ла йамлику линафсиҳи мавтан ва лā хайāтан ва лā нушурō».

"Нафсига зулм этган, ўлдириш, қайта тирилтириш ва қайта тўнлашга ожиз банданинг тавбаси каби Ўзидан бошқа илоҳ бўлмаган, тирик ва қоим бўлган улув Аллоҳга истиғфор айтаман. Унга тавба қиламан".

РАЖАБ ОЙИ НАМОЗИ

Ҳожат намози ниятида адо этиладиган 10 ракатлик ушбу намоз ражаб ойининг биринчи ва ўнинчи, ўн биринчи ва йигирманчи, йигирма биринчи ва ўттизинчи кунлари орасида ўқилади. Бу намоз шом ёки хуфтон намозидан кейин ўқилса бўлади. Жума ва якшанбага ўтар кечаси, хусусан, таҳажжуд намози вақтида адо этиш янада афзалроқдир.

Бу намоз учун қўйидагича ният қилинади: "Аллоҳим, ўз таширфлари билан дунёни нурга гарқ этган саййидимиз ҳурмати, Сенинг наздингда қадрли бўлган Ражаб ойи ҳурмати, мени илоҳий файзу иноятингдан баҳ-

раманд эт. Обид ва зоҳид бандаларнинг қаторига қайд қил. Дунё ва охират машаққатларидан халос айла, холис Сенинг ризионг учун ният қилдим. Аллоҳу акбар".

Икки ракатдан жами ўн ракат адо этиладиган бу намознинг ҳар ракатида бир марта "Фотиҳа", уч марта "Кафирун" ва уч марта "Ихлос" суралари ўқилади.

Намоздан сўнг ўн бир марта ушбу дуо ўқилади:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ла илāха илла-ллбху ваҳдаҳу лā шарйка лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду юҳйишй ва юмийт ва ҳува ҳаййу-л-ла йамўт, биъадихи-л-ҳойру ва ҳува ʼалā кулли шай'ни қодийр».

"Тапҳо Аллоҳдан ўзга ибодатга лойиқ илоҳ йўқ. Мулк Уникидир. Ҳамд Унга ҳосдир. Тирилтирувчи ва ўлдирувчи Удир. У тирикдир. Яхшилик Ундадир. У ҳар нарсга Қодирдир".

Ражаб ойининг кейинги ўн кунликларида ҳам айнан шу шаклда ўн ракатлик намоз ўқилади. Фақат намоздан сўнг ўн бир марта қўлндаги зикр айтилади:

إِلَهِهَا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا قَرْدًا وَتَرًا حَيًّا قَيُّومًا دَائِمًا أَبَدًا

«Илāхан ваҳидан аҳадан Ҷомадан фардан витран ҳаййан қоййўман даиман абадан».

"Илоҳ, ягона, битга, беҳожат, ёлғиз, тоқ, тирик турувчи, қойим Зотдир".

Бу зикрдан сўнг ўн бир марта:

اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِيَا أَعْطَيْتَ لِيَا مَعْطَيْتَ لِيَا مَنَعْتَ وَلَا زَادَ لِيَا قَضَيْتَ وَلَا مُبَدِّلَ لِيَا
حَكَمْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابِ سُبْحَانَ
رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْكَرِيمِ الْوَهَّابِ يَا وَهَّابُ يَا

وَهَّابُ يَا وَهَّابُ

«Аллаҳумма ла манъа лимә аътойт ва ла муътийа
лима манаъта ва ла родда лимә қодойта ва ла мубаддла
лима ҳакамта ва ла янфаъу за-л-жадди минка-л-жадд.
Субҳана роббийа-л-ъалийи-л-аъла-л-вахҳаб. Субҳана
роббийа-л-ъалнийи-л-аъла-л-вахҳаб. Йа ваҳҳабу, Йа
вахҳабу, Йа ваҳҳаб».

88
"Аллоҳим, Сен ато этадиган нарсани ман қиладиган
ва ман қиладиганингни бера оладиган куч йўқдир.
Қазонингни қайтарувчи йўқ. Ҳукмингни ўзгартирувчи
йўқ. Иқобингни қайтарувчи йўқдир. Кўплаб ато этувчи
улуғ Раббим нуқсонлардан покдир. Кўплаб ато этувчи
улуғ Раббим нуқсонлардан покдир. Олий, карим, кўплаб
ато этувчи Зотин поклик ила ёд этаман. Эй кўплаб ато
этувчи, эй кўплаб ато этувчи, эй кўплаб ато этувчи",
дуоси ўқилади.

РАҒОЙИБ КЕЧАСИ

Бу кеча Ражаб ойининг биринчи жума кечаси (пайшан-
бани жумага боғлаган кеча) деб тахмин қилинади. У мусул-
монлар орасида муқаддас саналган кечалардан биридир.

"Роғаба" сўзи билан ўзақдош бўлган бу сўз бирор нарсани
исташ, унга рағбат қилиш маъносини билдиради. Мусул-
монлар ушбу кечани ибодат билан кутиб олиб, Аллоҳнинг
раҳмати ва мағфиратини топишга умид қиладилар. Шу

сабабли у "Рағойиб — рағбат қилинган" деб номланади, деган ривоятлар бор.

Одамлар орасида бу кеча Пайғамбаримиз (с.а.в.) ўн икки ракат намоз ўқиганлари ҳақида ривоятлар бор. Аммо уларнинг саҳиҳ эканлигига ҳеч қандай ҳужжат-далил йўқ. Бу ҳақда ҳанафий уламолардан "Баҳрур роиқ" ва "Раддул Муҳтор" китобларининг муаллифлари ҳам ўз китобларида ёзишган.

Мусулмонлар орасида "Рағойиб" кечасида ўн икки ракат намоз ўқиш дастлаб ўн иккинчи асрнинг бошларида жорий қилинган. Бу намоз нафила бўлгани учун ўқилса, савоби кўп бўлади. Ўқилмаса гуноҳкор бўлмайди. Ҳожат ниятида ўқиладиган ўн икки ракатлик бу намоз шом ва хуфтон намозлари орасида адо этилади. Ҳар икки ракатда салом бериш билан адо этиладиган бу намознинг биринчи ракатида бир марта "Фотиҳа" ва уч марта "Қадр" сураси ўқилади.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۳﴾ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۴﴾ تَنْزِيلُ الْعِلْمِ عَلَيْكَ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

﴿ سَلَامٌ مِّنْ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾ ﴾

«Инна анзалнаҳу фӣ лайлати-л-кодр. Ва ма адрӯка ма лайлату-л-кодр. Лайлату-л-кодри ҳойрум мин алфи шаҳр. Таназзалу-л-малайкату ва-р-рӯҳу фийҳа би-изни роббихим мин кулли амр. Саламун хийа ҳатта матлаъи-л-фажр».

"Албатта, Биз у (Қуръон) ни Қадр кечасида нозил қилдик. (Эй, Муҳаммад) Қадр кечаси нима эканини Сизга не ҳам англатур?! Қадр кечаси миing ойдан яхшироқдир. У кечада фаришталар ва Рӯҳ (Жаброил) Пар-

вардигорларининг изни билан (осмондан) ерга тушадилар. У кеча тоғ отгунича саломатликдир".

Рукуъ ва саждадан сўнг иккинчи ракатга ўтилади.

Иккинчи ракатда бир марта "Фотиҳа" ва ўн икки марта "Ихлос" сураси ўқилади.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ

كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾

«Қул ҳува-ллоҳу аҳад. Аллаҳу-с-сомад. Лам йалид ва лам йўлад ва лам йакул лаҳў куфуван аҳад».

"(Эй, Муҳаммад) айтинг: У Аллоҳ ягонадир. Аллоҳ беҳожат, (лекин) ҳожатбарордир. У тулмаган ва тувилмаган ҳам. Ва Унга ҳеч ким тенг бўлмаган".

Шу тарзда ўн икки ракат намоз ўқиб бўлингач, етти марта саловоти уммийя, яъни:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«Аллаҳумма ғолли ғалā сиййидинā Муҳаммадинни-набиййин-л-уммиййин ва ғалā алиҳи ва ғоҳбиҳи ва саллим» ўқилиб, икки марта саждага борилади. Биринчи саждада 70 марта:

سُبْحٌ قُدُّوسٌ رَبَّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

«Суббўҳун қуддўсун роббуна ва роббу-л-малайкати ва-р-рўҳ», деб айтилгач, саждадан кўтарилиб бир марта:

رَبِّ اغْفِرْ وَاَرْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعَلَّمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ

«Робби-ғфир ва-рҳам ва тажāвз ғамма таъламу иннака анта-л-аъазул-акром», дейилади.

Иккинчи саждада биринчи саждадагидек етмиш марта :

سُبُوْحٌ قُدُّوسٌ رَبَّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

«Суббуҳун қуддусун роббуна ва роббу-л-малаикати ва-р-руҳ», деб айтилади. Саждадан тургач, Аллоҳдан дунё ва охират билан боғлиқ барча истаклар сўралади.

Айтиб ўтганимиздек, уламолар "Рағойиб" намози ҳақидаги ривоятлар саҳиҳ эмаслигини таъкидлаганлар. Юқорида келтирилган намоз эса бу кечани ибодат билан жонлантиришни истаганлар учун қўлланма сифатида берилган, холос. Уни бажариш мажбурий эмас. Ҳар ким ўзининг тоқати даражасида бу кечани истаганича ўтказиши мумкин. Қазо намозлари бўлганлар нафила намоз ўрнига кучи етганича қазо намозларини адо этишлари мақсадга мувофиқроқдир.

Ўн саккизинчи асрдан бошлаб "Рағойиб" кечаси махсус жойларда тантанали кутиб олина бошлади. Тасаввуф аҳлидан бўлган шоирлар бу кечага атаб шеърлар ёзишган. Бу шеърларнинг айримларига куйлар басталаниб, диний маросимларда айтилган. Бошқа муқаддас кечалар каби "Рағойиб" кечасида ҳам минораларга қандил осилиши одат тусига кирди. Халқ орасида муқаддас кечаларни ибодат билан ўтказиш, седанали кулча ва ширинлик икром қилиш оддий ҳолатга айланди. Бу одат ҳозиргача давом этаётган ўлкалар бор.

"Рағойиб" кечасини муқаддас билиб, уни дуо, зикр, истиғфор ва тавба каби турли хил ибодатлар билан ўтказиш уламолар томонидан маъқулланган.

Ражаб ойининг биринчи жума куни пешин ва аср намозлари ўртасида икки ракатдан жами тўрт ракат шукр намози ўқилади. Ҳар ракатда бир марта "Фотиҳа" сураси, етти марта "Оятул Курсий" ва беш мартадан "Ихлос", "Фалақ" ва "Нос" суралари ўқилади. Намоздан сўнг йигирма беш марта:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

«Ла ҳавла ва ла қуввата иллā биллāхи-л-ъалиййи-л-ъазыйми-л-кабийри-л-мутаъал».

Йиғирма беш марта:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

«Астағфируллōха-л-азыйма ва атўбу илайк» зикри ўқилади.

ИСРО ВА МЕЪРОЖ

Исро ва Мержод оддий инсоннинг ақли етмайдиган илоҳий бир ҳодисадир. Буни қалам англата олмайди. Бунда замон ва макон чегараси, масофа йўқ бўлгандир. Бу Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг илоҳий иноятга эришишларидир. Бу кечада Муҳаммад алайҳиссалом умматига 5 вақт намоз фарз қилинган. У кеча Пайғамбаримиз (с.а.в.) Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло билан билан суҳбатлашганлар.

Шубҳасиз, Исро ва Меърж Аллоҳнинг ўз Расулига берилган буюк мўъжизалардан биридир. Ражаб ойида бу мўъжиза юз берган. Ушбу ойнинг йиғирма еттинчи куни Расули Акрам (с.а.в.) икки йўлчилик қилганлар. Биринчиси, ер йўлчилиги, иккинчиси эса, само йўлчилиги.

Фаришта Жаброил алайҳиссалом Расулуллоҳ (с.а.в.) ҳузурларига қанотли тулпор Буроқни олиб келади ва Пайғамбаримиз (с.а.в.)га хушxabар етказди:

"Эй Аллоҳнинг Расули, бугун сиз само зиёратига таклиф этилдингиз".

Бу ҳақда "Исро" сурасининг 1-оятнда шундай марҳамат қилинган:

﴿مُبَحِّثِنَ الَّذِي أَمْرِي وَعَبْدِي. لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ

الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا لَهُ لِنُرَيْتَهُ مِنَ الْبَيْتِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

"Ўз бандаси (Муҳаммад)га оят-муъжизаларимиздан кўрсатиш учун тунда, (Маккадаги) Масжидул-Ҳаромдан (Қуддусдаги) Биз атрофини баракотли қилиб қўйган Масжидул-Ақсога сайр қилдирган Зот покдир. Дарҳақиқат, У эшитувчи ва кўрувчидир".

Пайғамбаримиз (с.а.в.) Масжидул Ҳаромдан Жаброил алайҳиссалом раҳбарлигида масжиди Ақсога ва у ердан эшакдан балаandroқ хачирдан настроқ бўлган Буроқ номли отда етти қават осмонга сайр қилганлар. Пайғамбаримиз (с.а.в.) осмоннинг биринчи қаватида Одам алайҳиссаломни кўрадилар. Унинг ўнг ва чап тарафларида турли одамлар қораси кўришарди. Одам алайҳиссалом ўнг томонидаги инсонларга қараб кулдилар. Чап томонларидаги инсонларга қараб эса йиғладилар. Сўнг Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) Жаброил алайҳиссаломдан сўрадилар:

– Эй Жаброил булар кимлар?

– Эй Аллоҳнинг Расули. Бу Одам алайҳиссаломдир. Унинг ўнг ва чап тарафидагилар болаларининг руҳидир. Ўнг томонидаги жаннат аҳли, чап томонидагилар эса дўзахийлардир.

Иккинчи қават осмонда Яҳё ва Исо пайғамбарларни учратадилар. Кейинги қават осмонда Юсуф алайҳиссаломни кўрадилар. Расулуллоҳ (с.а.в.) Юсуф алайҳиссаломнинг олдиларига бориб, салом берадилар. Тўртинчи қават осмонда Идрис алайҳиссалом, бешинчи қаватда Ҳорун алайҳиссалом, олтинчи қаватда Мусо алайҳиссалом ва еттинчи қават осмонда Иброҳим алайҳиссалом билан учрашадилар. Ундан сўнг Пайғамбаримиз (с.а.в.) га Байтул-Маъмур кўрсатилади. У ҳар кун итмиш минг фаришта тавоф қиладиган, уларнинг кўнлигидан бир тавоф қилгани қайта кира олмайдиган, Каъбанинг қоқ тепасида жойлашган масжиддир. Сўнгга Пайғамбаримиз (с.а.в.) Сидратул-мунтаҳога кўтариладилар. Осмондаги фаришталар фақат Сидратул-мунтаҳога бора оладилар, ундан у ёнига ўта олмайдилар. Шу сабабли "Сидратул-мунтаҳо" ("Тугаш дарахти") деб номланади. Унинг олдида Маъво жаннати бор.

Меърож кечаси Пайғамбаримиз (с.а.в.)га уч нарса берилди:

1. "Бақара" сурасининг охирги икки ояти — "Аманар Росулу..." деб бошланадиган 285- ва ундан кейинги 286-оятлар.

2. Умматидан Аллоҳга шерик қўлмаганлар жаннатга киришларининг хушxabари.

3. Меърож ҳадяси сифатида беш вақт намоз.

МЕЪРОЖДА ҚИЛИНГАН ҲУКМЛАР

Меърожда Аллоҳ таоло томонидан қилинган ҳукмлар жуда улўдир. Ундаги плоҳий хабарлар Ислom динининг маънавий асосини ташкил этади. Бу ҳукмлар инсонларни Аллоҳ розилигини топишга, икки дунё саодатига етишишга, гўзал хулқли бўлишга ҳамда ҳаром ва попокликнинг ҳар қандай кўринишидан ҳазар қилишга чорлайди. "Исро" сурасининг қуйидаги оятларида мазкур ҳукмлар баён қилинган:

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِ الَّذِينَ إِحْسَنُوا إِنَّمَا يُتْلَقَنَّ عِنْدَكَ

الْكَبِيرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَلِفٌ وَلَا تُنَبِّرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

كَرِيمًا ﴿٥٥﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا

كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٥٦﴾ ﴿

"Раббингиз, Ушинг Ўзингизга ибодат қилишларингизни ҳамда ота-онага яхшилик қилишни амр этди. Агар уларнинг бири ёки ҳар иккиси ҳузурингда кексалик ёшига етсалар, уларга "уф" демагини ва уларни жеркима! Уларга (доимо) ёқимли сўз айт! Улар учун, меҳрибонлик билан, хорлик қанотини наст тут (хокисор бўл)

ва: "Эй Раббим, мени (улар) гўдаклик чоғимдан тарбиялаганларидек, сен ҳам уларга раҳм қилгин", деб айт!"

﴿ وَتُكْرِمُنَا بِمِثْلِ نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ

عَفْوَراً ۝ وَتِلْكَ ذَاتُ الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ وَالْمِسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرَهُ

﴿ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُوراً ۝

وَإِنَّمَا تُعْرَضُونَ بِهِمْ لَبِئْسَ بَأْسًا رَّحِمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرَجُّعُهَا أَفْعَلُ لَكُمْ قَوْلًا مَيْسُوراً ۝ ۹۵

"Раббингиз дилларингиздаги нарса (сир)ларингизни яхши билувчидир. Агар сизлар солиҳ бўлсангизлар, албатта, У тавба қилувчиларни маъфират этувчидир. Қариндошга, миекин ва йўловчига (хайр эҳсон қилиш билан) ҳақларини адо этинг ва исрофгарчиликка мутлақо йўл қўймаг! Чунки исрофгарлар шайтонларнинг биродарларидир. Шайтон эса Парвардигорига ўта ношукр эди. Агар сиз Раббингиз (томони)дан бўладиган марҳаматдан умидвор ҳолингизда, улардан (қариндош, мискин ва йўловчилардан) юз ўгирадиган (ёрдам бермайдиган) бўлсангиз, у холда уларга юминоқ сўз айтинг!"

﴿ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوماً

مَحْسُوراً ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيراً

بَصِيراً ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيَةً إِمْلَيْ خُنْ تَرِزُقْتَهُمْ وَإِنَّا كَرِيمٌ إِنْ قَتَلْتَهُمْ

كَانَ خَطئًا كَبِيراً ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَنحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلاً ۝

كَانَ خَطئًا كَبِيراً ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَنحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلاً ۝

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قَتَلَ مَطْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا

لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرَفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿١٠٦﴾

"(Бахиллик билан) қўлингизни бўйингизга боғлаб ҳам олманг. (Исрофгарчилик қилиш билан) уни бутушлай ёйиб ҳам юборманг. Акс ҳолда, маломат ва маҳрумликда қолурсиз. Шубҳасиз, Раббингиз Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг ҳам, таиғ ҳам қилур. Албатта, у бандаларидан огоҳ ва (уларни) кўриб турувчи зотдир. Болаларингизни қашшоқликдан қўрқиб ўлдирмангизлар - уларга ҳам, сизларга ҳам Биз ризқ берурмиз. Уларни ўлдириш, шубҳасиз, катта хатодир. Зинога яқинлашманглар! Чунки у бузуқлик ва ёмон йўлдир. Аллоҳ таъқиқлаган жонни ўлдирмангиз, магар ҳақ (шаръий сабаб) билангина мумкин. Кимки зулман (яъни ноҳақ) ўлдирилса, Биз унинг эгаси (вориси) учун (қасос олишга) салтанат (ҳуқуқ) бердик. Бас, у (қотили) ўлдиришда ҳаддан ошмасин. Албатта, у ёрдам берилган одамдир".

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا

بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَّشْهُورٌ ﴿١٠٧﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَيْلْتُمْ وَزِنُوا

بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١٠٨﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ

بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿١٠٩﴾

"Етимнинг молига, то у вояга етгунича яқинлашманглар, илло чиройли йўсинда бўлса майли. Аҳдга вафо қилинглр. Зеро, аҳд (Қиёмат куни) сўраладиган

ишдир. (Савдо-сотиқда) ўлчаган вақтларингизда ўлчовни тўла-тўкис қилинглари ва тўғри тарозиди тортинглари! Мана шу яхши ва чиройли ечим (ҳукм)дир. (Эй, инсон), ўзинг (аниқ) билмаган нарсага эргашма! Чунки қулоқ, кўз, дил – буларнинг барчаси тўғрисида (ҳар бир инсон) масъул бўлур (жавоб берур). Ер юзиди кибр-ҳаво билан юрма! Албатта, сен (оёқларинг билан) ҳаргиз ерни теша олмайсан ва баландликда товларга ета олмайсан. Буларнинг барчаси Раббингиз назиди макруҳ бўлган гуноҳ(лар)дир. Бу (оятлар) Раббингизнинг Сизга ваҳий қилган ҳикматларидан (баъзилари)дир. Аллоҳга бошқа бирор "илоҳ" ни ишбат берманг. Аке ҳолда маломатланган ва (Аллоҳ раҳматидан) маҳрум бўлган ҳолда жаҳаннамга ташланурсиз".

﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَن نَدِي لِلّٰى هِىَ أَقْوَمُ وَيُنشِرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

الصَّالِحَاتِ أَن هُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَغْنَيْنَا هُمْ

عَذَابَنَا أَلِيمًا ﴿ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ

الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿

"Албатта, бу Қуръон энг тўғри йўлга ҳидоят этур ва эзгу ишларни қиладиган мўминларга катта мукофот борлиги (ҳақида) башорат берур. Шунингдек, охирагга ишонамайдиганлар учун аламли азоб тайёрлаб қўйганимизнинг ҳам ("башорат"ини берур). Инсон (Аллоҳдан) яхшилик сўраб дуо қилгани каби (гоҳо сиқилган пайтлариди) ёмонликка ҳам дуо қилтур. Инсон (мана шундай) шопиқалоқдир".

﴿ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ۚ فَخَوِّنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً

لِيَتَّبِعُوا فَضْلًا ۖ مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ النَّيِّبِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ

فَعَلَانَا تَفْصِيلًا ﴿١٠﴾ وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلَمْتَهُ طَبْعُهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَخَرَجَ لَهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿١١﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِتَفْصِيكِ الْيَوْمَ عَلَيْكَ

حِسَابًا ﴿١٢﴾ مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا

وَلَا تَزُرُ وَارِدًا وَزَرَ آخَرَىٰ ۖ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ تَبْتَغَ رِشْوَالًا ﴿١٣﴾ ﴿

"Биз кеча ва кундузни (қудратимизни кўрсатиб турадиган) икки белги қилиб қўйдик. Кечанинг белгисини ўчирдик. Кундуз аломатини эса, Раббингиздан фазл (ризқ) наташларингиз учун ҳамда йиллар саногини ва ҳисобини билишларингиз учун ёруғлик қилиб қўйдик. Барча нарсани батафсил баён қилиб қўйганмиз. Биз ҳар бир инсоннинг амалини бўйнига илиб қўйгандирмиз. Қиёмат кунинда унга очиқ ҳолда учратадиган китобини (номан аъмолни) чиқариб берурмиз. (Унга айтилу): "Китобингни ўқи! Бугун ўз шаҳсинг ўзинга қарши етарли ҳисобчидир". Ким ҳидоят йўлига юрса, бас, ўзи учун юрар. Ким (ҳидоят) йўлидан чалғиса, у ҳам ўз зисинга чалғур. Ҳеч бир (юк)кўтарувчи (гуноҳкор жон) ўзга жоннинг юкини (гуноҳини) кўтармас. Биз то бирон пайғамбар юборма-гунигимизча азоблагувчи бўлган эмасмиз".

﴿ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ

قَدَّمَرْنَاهَا تَذَمِيرًا ﴿١٠﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
 بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١١﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا
 نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْأَلُهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٣﴾
 كَلَّا نُمَدِّدُ هُنَّوَلَاءَ وَهُنَّوَلَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٤﴾
 أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ
 دَرَجَاتٌ وَكَبِيرٌ تَفْضِيلًا ﴿١٥﴾

"Бирор шаҳарни ҳалок қилишни истасак, ундаги
 маншат аҳлини (итоат этишга) буюрамиз ва улар ито-
 атезлик қилишгач, у шаҳар (аҳолиси) устига (азоб
 ҳақидаги) сўз муқаррар бўлур. Бас, биз уни вайронага
 айлантируرمىз. Нуҳ (қавми)дан кейин ҳам қанча авлод-
 ларни ҳалок қилдик. Раббингиз Ўзи бандаларининг
 гуноҳларидан старли хабардор ва кўрувчидир. Ким нақд
 (дунё)ни истаса, Биз (шу дунёда) Ўзимиз истаган кимса-
 ларга хоҳлаганимизча нақд қилиб берурмиз. Сўнгра,
 унга жаҳаннамни берурмиз. Унга хор ва қувғинга учра-
 ган ҳолда кирур. Ким охиратни истаса ва мўминлик
 ҳолида (ўз) сатъин билан ҳаракат қилса, бас, ундай
 зотларининг сатъйлари (Аллоҳ наздида) манзурдир. Эй
 Муҳаммад, (барчага) – мана бу (мўмин)ларга ҳам, анави
 (кофир)ларга ҳам Раббингизнинг неъматидан ато этур-
 миз. Раббингизнинг неъматини (ҳеч кимдан) ман қилинмас.

(Бу дунёда) уларнинг бирларидан бирларини (ризқ ва мартабада) қандай устун қилганимизни кўринг! Шак йўқки, охираат даражалари каттароқ ва афзалроқдир".

МЕЪРОЖ КЕЧАСИДА ҲИЛАДИГАН ДУО

Бу қадрли кечада ҳиладиган лозим бўлган аниқ бир дуо кўрсатилмаган. Қайси дуо ҳиладиган, иншааллоҳ қабул бўлади. Ушбу кечада Аллоҳни улутловчи, уни турли нуқсонлардан поклаб ёд этувчи қўлидаги тасбеҳларни ҳиладиган афзалдир:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллоҳи ва-л-ҳамду лил-лаҳи ва ла илаҳа илла-ллоҳу ва-ллоҳу акбар ва ла ҳавла ва ла қуввата илла бил-лаҳи-л-ъалийин-л-ъазимийм».

"Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюк. Куч ва қувват олий ва буюк Аллоҳдандир".

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

«Ла илаҳа илла анта субҳанака инний кунту мина-з-залимийн».

"Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим".

МЕЪРОЖ КЕЧАСИДА ҲИЛАДИГАН НАМОЗ

Меърож кечасини ибодат билан жонлантириш ва ўзаро тўпланиб илмий суҳбатлар ўтказиш кейинги асрларда юзага чиққан. Бу кечада ҳиладиган махсус намоз ҳам мусулмон-

лар орасида кейинчалик жорий бўлган. Аввал ҳам айтганимиздек қўйида келтириладиган намоз ушбу кечани ибодат билан ўтказишни истаганлар учун кўрсатма, холос. Уни адо этганлар иншааллоҳ савоб топадилар. Хуфтон намозидан сўнг икки ракатдан жами ўн икки ракат ҳожат намози ўқилади. Бу намознинг ҳар бир ракатида "Фотиҳа" сурасидан сўнг ўн марта "Ихлос" сураси, намоз тугагач эса тўрт марта "Фотиҳа" сураси ва юз марта ушбу тасбеҳ ўқилади:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллōҳи ва-л-ҳамду лиллаҳи ва лā илāҳа илла-ллōҳу ва-ллōҳу акбар ва лā ҳавла ва лā қуввата илла биллаҳи-л-ъаллийи-л-ъазыйй».

Ушбу тасбеҳдан сўнг истиффор, саловот ўқилиб, Аллоҳдан ўз ҳожатлари сўралади.

Меърож кечасидан кейинги кун, яъни Ражаб ойининг йигирма еттинчи кунини рўза тутниш афзалдир. У кун пешин ва аср намозлари оралиғида тўрт ракат намоз ўқилади. Намознинг ҳар ракатида "Фотиҳа" сурасидан сўнг беш марта "Оятул Курсий", беш марта "Кафирун", беш марта "Ихлос", "Фалақ" ва "Нос" суралари ўқилади.

ШАЪБОН ОЙИ

Исломдаги муқаддас ойлардан бири Шаъбон ойидир. Бу ойнинг араблар орасида аввалги номи "Азил" бўлган.

Араблар бу ойни "шаҳруллоҳи муаззам", "шаҳрул карома", "шаҳрул касийр" деб аташади. Бунинг сабаби бу ойда улар боғу бўстонларга чиқиб, ўзлари билан олган егуликлар тамом бўлгунга қадар сайр қилиб, кезини одат қилганликларидир. Мадиналиклар бу ойнинг ўн бешинчи кунини "лайлатул ҳалва" дейишади. Араблар бу кеча уйларида имкониятларига

қараб ширинликлар пишириб ейишади ва тарқатишади. Усмонли турклар орасида ҳам бу кеча бойу камбағал қариндош ва қўшинларга ҳолва икром қилиш одат тусига кирган. Бу одат ҳозирги кунга қадар туркларнинг айрим жамоалари орасида сақланиб қолган.

Шаббон ойи Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг ойи ҳисобланади. Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) Шаббон ойи кирганда шундай дер эдилар:

"Шаббон ойида нафеимизни ислоҳ қилайлик. У ойда яхши ниятлар қилайлик. Аллоҳ Шаббон ойини бошқа ойлардан мени сизлардан устун қилгани каби устун қилган".

Олимлардан бири шундай деган: "Ражаб ойи бадани, Шаббон ойи қалбни, Рамазон ойи эса руҳни тозалайди. Агар Ражаб ойида бадан, Шаббон ойида қалб тозаланмаса, Рамазон ойида руҳ қандай қилиб тозаланади?"

Ушбу ой ҳақида Аллоҳнинг Расули (с.а.в.):

"Шаббон менинг ойим, Ражаб Аллоҳнинг ойи, Рамазон эса умматимнинг ойидир", деб айтганлар.

Исломият тарихидаги айрим энг муҳим воқеаларнинг айнан шу ойда юз бериши унинг қадрини янада оширади. Шаббон ойининг ўрталарида Аллоҳ тарафидан нозил бўлган оят билан қибланинг Байтул Мақдисдан Каъбаи муаззамага ўзгартирилиши, иккинчи ҳижрий сананинг айнан Шаббон ойида мусулмонларга Рамазон ойи рўзасини тутишининг фарз қилиниши шулар жумласидандир.

ШАББОН ОЙИДА РЎЗА ТУТИШ

Ошша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) рўзани шунчалик маромига етказиб тугар эдиларки, биз, ҳатто, у киши ҳар доим рўзадор бўлсалар керак, дердик. Рўза тутмаган пайтларида эса энди сира рўза тутмасалар керак, деб

ўйлардик. Расулуллоҳнинг Рамазон ойидан бошқа ойларида тўлиқ рўза тутганини кўрмадим. Шаъбон ойидан бошқа ойларида ҳам тўлиқ рўза тутганини кўрмадим".

Усома (р.а.)дан ривоят қилинади.

Набий алайҳиссаломдан сўрашди:

"Эй Аллоҳнинг Расули, ойларининг ҳеч бирида Шаъбонда рўза тутганингиздек, рўза тутганингизни кўрмадим. Набий алайҳиссалом унга жавобан: "Бу бир ойки, одамлар ундан юфил қолурлар. У Ражаб билан Рамазоннинг орасида. Бу бир ойки, унда амаллар оламлар Раббисига кўтарилиур. Менинг амалим кўтарилаётганда рўзадор бўлишни яхши кўраман", дедилар.

Расулуллоҳ (с.а.в.) Шаъбон ойининг фазилати ҳақида шундай деганлар:

"Шаъбон ойида тутилган рўза Рамазон ойига таъзимдир".

"Ойларининг севимлиси Рамазон ойига боғлиқ бўлган Шаъбон ойидир".

ШАЪБОН ОЙИДА САЛОВОТ АЙТИШ

Шуни яхши билиш керакки, ушбу ой Пайғамбаримиз (с.а.в.)га кўндан-кўп саловот айтиш ойидир. Бу ҳақда Ибн Шайф Яманий шундай деган:

"Шаъбон ойи Набий (с.а.в.)га саловот айтиш ойидир. Зеро, саловот айтиш ҳақида "Аҳзоб" сурасида Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилган":

﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿۱۳۱﴾

"Албатта, Аллоҳ ва Унинг фаришталари Пайғамбарга саловот айтурлар. Эй, мўминлар, (сизлар ҳам) унга саловот ва салом айтиш" ("Аҳзоб", 56).

ШАЪБОН ОЙИ НАМОЗИ

Шаъбон ойининг биринчи кечаси ҳар ракатида бир марта "Фотиҳа" сураси ва уч марта "Оятул Курсий" ўқилиб, тасбеҳ намози адо этилади.

(Тасбеҳ намозининг ўқилиш тартиби кейинги саҳифаларда келтирилади).

Шаъбон ойининг ишгирма еттинчи кечаси икки ракат шукр намози ўқилади. "Фотиҳа" сурасидан кейин ўзи истаган суранни зам қилиш мумкин. Намоз учун қўидагича шият қилинади:

"Аллоҳим, мени Расулнинг ойининг охирига етиштирдинг. Саййидимиз ойини мен учун ҳам шафоатчи ҳамда шоҳид қил. Аллоҳу акбар".

Намоздан кейин етмиш марта қўидаги истиғфор айтилади:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

«Астағфиру-л-лбҳа-л-ъазыйма ва атўбу илайк — Улуғ Аллоҳдан мағфират сўрайман. Унга тавба қиламан".

70 марта қўидаги саловот ўқилади:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى

جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ

«Аллаҳумма солли ьалā рўҳи Муҳаммадин фил арваҳ ва солли ьалā жасади Муҳаммадин фил ажсад ва солли ьалā қобри Муҳаммадин фил кубўр».

"Аллоҳим, руҳлар орасида Муҳаммад алайҳиссалом руҳига, жасадлар орасида Муҳаммад алайҳиссалом жасадига ҳамда қабрлар орасида Муҳаммад алайҳиссалом қабрига саловот юбор".

БАРОАТ КЕЧАСИ

Бароат сўзи лутатда қийинчиликдан халос бўлиш, нажот топиш ва жазодан қутулиш каби маъноларни билдиради. Бароат кечасида Аллоҳнинг мағфират ва раҳмат эшиклари мўмин бандалари учун очилгани боис кечага шундай ном берилган. Бу кечанинг раҳмат, бароқат ва фазилати санаб бўлмайдиган даражада ҳисобсиз. Бу муборак кечада Жаброил алайҳиссалом Расулulloҳ (с.а.в.) ҳузурига келиб шундай деди:

"Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳ бу кечада бир қанча бандаларини мағфират қилади, баъзиларини эса мағфират қилмайди. У кечадаги мағфиратга Аллоҳ, Унинг Расули ва мўминларини масхара қилганлар, мусулмонлар билан аразланганлар, силан раҳм қилмаганлар, кибрли одамлар, ота-онасини порози қилганлар, сархушликда умр ўтказганлар муносиб бўлмайдилар".

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий алайҳиссалом шундай деганлар:

"Албатта, Аллоҳ Шайбонининг ярмидаги кечада дунё осмонига тушади. Қалбининг қўйларининг жуни ададидан кўпроғини мағфират қилади".

Қалб — қўйларининг сони кўплиги билан машҳур араб қабиласи.

Абу Мусо (р.а.)дан ривоят қилинади:

Набий (с.а.в.): "Аллоҳ Шайбон ярмидаги кечага қараб мушрик ва хусуматчидан ташқари жамики маҳлуқотларини мағфират қилади", дедилар.

Ато ибн Ясар шундай деган:

"Шайбон ойининг 15-кечаси Азроил алайҳиссалом кейинги йил Шайбон ойининг 15-кечасига қадар ўлиши керак бўлган инсонлар рўйхатини ҳозирлайди. У орада қанча инсонлар ўзининг бу рўйхатга тушиб қолганидан хабари бўлмайди".

Ибн Умар (р.а.)дан ривоят қилинган бир ҳадисда Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Тўрт кеча борки, унда дуолар рад этилмайди:

1. Ражаб ойининг ilk кечаси.
2. Шаъбон ойининг ярмидаги кеча.
3. "Қадр" кечаси.
4. Икки байрам кечаси".

"Тўрт кеча бордирки, кечалари кундузлар, кундузлари кечалар кабидир. Аллоҳ у кечаларда оит ичгапларни оипга содиқ қилади, шисонларни афв этади, уларга чексиз савоб ва мукофот беради. Бу кечалар: "Қадр" кечаси, Бароат кечаси, арафа кечаси ва жумъа кечасидир".

Ибн Можа Али (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Шаъбон ойининг 15-куни келган вақт кунни рўза билан ўтказинг, кечаси ибодат қилинг. Чунки Аллоҳ қуёш ботиш вақтида дунё осмонга тушади ва шундай марҳамат қилади:

— Истиффор айтиб тавба қилган борми, унга ризқ бераман. Балого учраган борми, хотирикамлик бераман. Фалончи қани, шистончи қани?

Бу овоз атроф ёришгунга қадар шундай давом этади".

"Қим Шаъбон ойининг 15-кечаси ва икки байрам кечалари ибодат қилса, барча қалблар ўлган бир кунда унинг қалби ўлмайди".

БАРОАТ КЕЧАСИДА ҲҚИЛАДИГАН ДУО

اللَّهُمَّ إِن كُنْتَ كَتَبَ إِسْمِي سَعِيًّا فِي دِيْوَانِ الْأَشْقِيَاءِ فَاعْمُدْ

وَاجْعَلْنِي فِي دِيْوَانِ السَّعْدَاءِ فَاقْبَلْهُ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْكَرِيمِ

﴿ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكُتُبِ ﴾

«Аллаҳумма ин кунта катабта исмӣ шакһийан фӣ дийвāни-л-ашқийāн фамхуху ва-ктубнӣ фӣ дийвāни-с-суъадāн фасбутху фа-иннака култа фӣ китабика-л-карийм йамху-ллбху ма яшā-у ва йусбит ва ьиндаху умму-л-китаб».

"Аллоҳим, менинг исминни ёмонлар, шаккоклар дафтарига ёзган бўлсанг, уни ўчир ва мени яхшилар дафтарида қайд эттир. Ва исминни у ерда қолдир. Зеро, сен карим китобингда дедингки:

"Ўзи хоҳлаган нарсани (ҳукмини) ўчирур ва (Ўзи хоҳлаган ҳукмини) барқарор қилур. Опа Китоб (Лавҳул Маҳфуз) Унинг ҳузуридадир" ("Раъд", 39).

Бароат кечаси жуда қийматли бир кечадир. Расулуллоҳ (с.а.в.) у кечада қилган дуоларининг барчаси қабул бўлган. Бу муборак кечада Аллоҳнинг барча марҳамат, раҳмат ва маъфират эшиклари очилади.

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинади. У зот Пайгамбаримиз (с.а.в.)дан:

– Эй, Расулуллоҳ, Бароат кечасида қандай дуо қиламиз? – деб сўраганларида, Расулуллоҳ (с.а.в.) ушбу дуони айтганлар:

اللَّهُمَّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ رِضَاكَ مِنْ سَخِيكَ وَاَعُوذُ بِكَ

مِنْكَ جَلَّ وَجْهَكَ لَا اُخْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ اَنْتَ كَمَا اَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ

«Аллаҳумма аъӯзу бика мин ьиқдбика ва аъӯзу бика биридб-ика мин саҳотнка ва аъӯзу бика минка жалла важһика лā уҳей санā'ан ьалайка анта камā аснайта ьалā нафсика».

"Аллоҳим, розилигинг билан ғазабингдан, Сенинг улур шаънинг билан ёрдам сўрайман. Сени мақтаб охирига етказа олмайман. Сен Ўзингни Ўзинг мақтагандексан".

БАРОАТ КЕЧАСИ НАМОЗИ

Тасбеҳ намозини йилнинг ҳамма вақтида ҳам ўқиш мумкин, Бароат кечаси намози эса йилда бир марта ўқилади. Бу кечада ўқилиши лозим бўлган намоз юз ракатдир. Бу намозга "солату-л-хойр", яъни "яхшилик намози" дейилади. Бу ҳам "Рағойиб" ва "Меърож" кечаларидаги намоз сингари мусулмон жамоалари орасида кейинчалик жорий бўлган. Уни ҳар ким ўз жисмоний ҳолатидан келиб чиқиб, истаганча ўқиши мумкин. Уни ўқий олмаган гуноҳкор саналмайди.

Ушбу намоз учун қуйидагича ният қилинади:

"Ният қилдим Аллоҳ розилиги учун ва Унинг илоҳий афвига сазовор бўлиш, саййидлар дафтарига қайд этилиш истагида Бароат кечаси намозини ўқишга".

Икки ракатдан ўқиладиган бу намознинг ҳар ракатида "Фотиҳа" сурасидан сўнг ўн марта "Ихлос" сураси ўқилади. Ёки "Фотиҳа" сурасидан сўнг ҳар ракатда юз марта "Ихлос" сурасини ўқиб, ўн ракатлик намоз шаклида адо этиш ҳам мумкин.

Намоздан сўнг ўн тўрт мартадан саловот, истиффор, "Фотиҳа" сураси, "Оятул Курсий" ва "Тавба" сурасининг охириги икки ояти ўқилади.

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ

عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٠﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَعَلَّ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٠١﴾﴾

«Лақод жа-акум росулум мин анфусикум ъазйзун ъалайхи ма ъаниттум ҳарийсун ъалайкум би-л-муъмнийна роуфу-р-роҳим. Фа-ин таваллав факул ҳасбийа-ллоҳу ла илаҳа илла ҳу, ъалайхи таваккалту ва ҳува роббу-л-ъарши-л-ъазыйм».

"Ҳақиқатан, сизларга ўзларингиздан бўлган, сизларнинг қийинчиликларингиздан алам чекадиган, сизлар билан қизиқувчи ва мўминларга мушфиқ ва раҳмдил Расул келгандир. Бас, (шунда ҳам) юз ўғирсалар, айтиш: "Менга Аллоҳ кифоядир. Ундан ўзга илоҳ йўқдир. Унга таваккул қилдим. У буюк аришининг Раббидир" ("Тавба", 128-129).

Сўнгра мана бу тасбеҳ ўқилади:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллҳи ва-л-ҳамду ли-ллāхи ва лā илāха илла-ллōху ва-ллōху акбар. Ва лā ҳавла ва лā қуввата иллā биллāхи-л-ъалиийи-л-ъазыийм».

Буларнинг барчасини ўқигач, қўлларини дуога очиб, дунё ва охирати учун нимаики истаги бўлса, Аллоҳ таолодан сўраш керак.

ТАСБЕҲ НАМОЗИ

Бароат кечасида тасбеҳ намози ўқишнинг жуда катта фойдаси бор. Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) амакилари Аббос ибн Абдулмутталиб (р.а.)га шундай деди:

"Эй Аббос, эй амаки! Сенга икром этайми? Марҳамат этайми? Лутф кўрсатайми? Сени ўн хислатли қилайми? Қачон ўналарни қилсанг, Аллоҳ сенинг гуноҳингни аввалгисини охиригисини, экисини янгисини, хатосини камчилигини, кичигини каттагини, сирини ошкорини мағфират қилади. Ўша ўн хислат тўрт ракат намоз ўқимоғинг".

Пайғамбаримиз алайҳиссалом тўрт ракатлик тасбеҳ намозини адо этиш тартибини айтганларидан сўнг сўзларида давом этиб шундай дедилар:

"Агар ҳар куни бу намозни ўқий оласанг, ҳар куни ўқи. Агар қила олмасанг, ҳар жумада бир марта қил. Агар уш ҳам қила олмасанг ҳар ойда бир марта қилгин. Агар бундай ҳам қила олмасанг, йилда бир марта қил. Буш ҳам қила олмасанг, умрингда бир марта қил" (Абу Довуд).

ТАСБЕҲ НАМОЗИНИ ЎҚИШ ТАРТИБИ

Бу намоз тўрт ракатдир. Такбирдан сўнг аввал:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

«Субҳанака-ллаҳумма ва биҳамдик ва табарока-смук ва таъала жаддук ва лā илāха ғойруку» дуоси ўқилади.

Ундан сўнг "Фотиҳа" ва бир сура ўқилади. Сўнг турган ҳолда ўн беш марта:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллōхи ва-л-ҳамду ли-ллāхи ва лā илāха илла-ллōху ва-ллōху акбар. Ва лā ҳавла ва лā қуввата иллā биллāхи-л-ъаллийи-л-ъазыйм»

тасбеҳи ўқилади. Сўнг рукуъга борилади. Рукуъда уч марта: «субҳана роббийя-л-ъазыйм» дегандан сўнг айни шу ҳолда яна ўн марта юқоридаги тасбеҳ ўқилади. Рукуъдан кўтарилгандан сўнг саждага бормаи, тик оёқда ҳам ушбу тасбеҳ ўн марта ўқилади. Ундан сўнг саждага борилади.

Сажда тасбеҳлари, яъни «субҳана роббийя-л-аълā» уч марта айтилганидан сўнг, саждадан бошини кўтармаган ҳолда яна ўн марта ушбу тасбеҳ ўқилади. Икки сажда орасида ўтирган вақтда ҳам ўн марта ушбу тасбеҳ ўқилади. Иккинчи саждада ҳам сажда тасбеҳлари айтилганидан сўнг ушбу тасбеҳ ўн марта ўқилади. Иккинчи саждадан кўтарилгандан кейин ҳам кейинги ракатга ўтмай ушбу тасбеҳ яна ўн марта ўқилади.

Мана шу ҳолатда биринчи ракат тугайди. Ушбу тасбеҳлар бир ракатда етмиш беш мартадан ўқилиши лозим. Шундай тарзда тўрт ракат намоз адо этилади.

Абдул Азиз ибн Абу Раввод шундай дейди: "Ким жаннат истаса, тасбеҳ намозини ўқисин". Абу Усмон ал-Ҳарри аз-Зоҳид эса бу хусусда шундай дейди:

"Тасбеҳ намозичалик вам-ташвиш ва азиятларини бартараф қиладиган бошқа ҳеч нарса кўрмадим".

Айтишларича, ушбу тасбеҳни, яъни

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

«Субҳана-ллҳи ва-л-ҳамду ли-ллҳи ва ла иляҳа илла-ллҳу ва-ллҳу ақбар» тасбеҳини ўқиган ҳар бир инсон учун жаннатда бир дарахт экилади. Бундан кўриниб турибдики, тасбеҳ намозини ўқиган инсон учун Аллоҳ таоло жаннатда 300 дарахт бунёд этади.

Фазилатидан ва қозониладиган савоблардан умид қилган ҳолда Бароат кечасини энг яхши шаклда ўтказишимиз керак. Бу каби фурсатлар ҳар куни келмайди. Унинг қийматини билган ҳолда шунга яраша ҳаракат қилишимиз лозим бўлади.

Бир шоир шундай ҳикматли сўзларни айтган:

"Эй инсон фарзанди! Ражаб ойи фазилат билан ўтди. Қийматини билмадик, орамиздан кетди. Шаббоннинг ярмиси келди. Нафс ва шайтон бизни овлаш учун ўз тузоғини биз томон йўлади. Бу кеча тутамай хайрли ишлар ва ибодатларга шошил. Жаннат учун саъй-ҳаракат қилиш осон, лекин ҳаракат қилган қаерда бор? Ҳаракат қилмоқчи бўлганларнинг кўзига бу дунё ва унинг неъматлари парда каби тортилган".

РАМАЗОН ОЙИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Рамазон исломий ойлар ичида энг буюк ва фазилатларга бойлиги, қолаверса, унда минг ойдан ҳам афзал Қадр

кечаси борлиги, унда Қуръон нозил бўла бошлагани билан у ўн бир ойнинг султонидир. Ушбу ойнинг мўминларга икки дунёда ҳам манфаатлари чексиз. Бу ойда Аллоҳнинг раҳмати ёғилиб, мағфират этилган бандалар охир-оқибат дўзахдан ҳам нажот топганлари учун унинг дастлабки ўн кунлиги раҳмат, кейингиси мағфират, охириги ўн кунлиги эса дўзахдан нажот дейилади (Бухорий).

Рамазон арабча сўзdir. Бу муборак ойнинг Рамазон деб аталишида қуйидагича ҳикматлар бор:

1. Ёзининг охири, кузнинг бошида ёриб ер юзини чангдан тозалаган ёмғир маъносини билдирган "рамза" сўзидан олинган. Бу ёмғир ер юзини тозалагани каби, Рамазон ойида тутилган рўза ҳам одамларни гуноҳлардан поклайди. Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким Рамазон рўзасини имон билан ва савоб талабида тутса, аввалги гуноҳлари мағфират қилинади".

2. Қуёнинг шиддатли ҳароратидан тошларнинг қизиб кетиши маъносини билдирган "рамаз" сўзидан олинган. Қизиб кетган ерда ёки тошда юриш машаққатли бўлиб, оёқларни куйдиради. Рўзадор ҳам Аллоҳ учун ихтиёрий очлик ва ташналикка чидаб гуноҳлардан фориг бўлади.

Ҳадисда Рамазон ўн бир ойнинг султони, дейилган. Унинг бошқа ойлардан афзаллиги қуйидагиларда акс этади:

1. Қуръони каримда номи зикр этилган ягона ой Рамазондир.

2. Қуръони карим бу ойда нозил бўла бошлаган. "Рамазон ойи – одамлар учун ҳидоят (манбаъ) ва тўғри йўл ҳамда фурқон (ҳақ билан ботилни ажратувчи)нинг очиқ оятлари бўлиб, Қуръон нозил қилинган ойдир" ("Бақара", 185).

3. "Қадр" кечаси Қуръони каримда "минг ойдан яхшироқдир", деб таъриф берилган айнан шу ойда.

4. Динимизнинг беш тамали бўлган рўза ибодатини бажаришдек буюк ибодат ҳам шу ойда амалга оширилади. Аллоҳ таоло: "Бас, сизлардан ким бу ойда ҳозир бўлса, рўзасини тутсин", деб марҳамат қилган. ("Бақара", 185).

5. Фитр садақаси бериш фақат бу ойга хос ибодатдир.

6. Таровиҳ намози ҳам бу ойнинг махсус ибодатидир. Набий (с.а.в.): "Қим Рамазонда имон ва ихлос билан қонм бўлса, ўтган гуноҳлари мақфират қилинур", деганлар.

7. Эътикофда ўтириш. Абу Хурайра (р.а.) ривоятда: "Набий (с.а.в.) ҳар Рамазонда ўн кун эътикоф ўтирар эдилар". дейилган. Оиша онамиз (р.а.): "Набий (с.а.в.), то Аллоҳ у кишини вафот эттиргунча Рамазоннинг охириги ўн кунлигида эътикоф ўтирар эдилар. У зотдан кейин завиялари ўтириниди", деганлар.

8. Ушбу ойда Аллоҳ таоло мусулмонларнинг узоқ йиллик сабр-бардошларига яхши мукофот ўлароқ Бадр урушида улкан зафар — Ислом дини тарихидаги биринчи улкан ғалабани берди. Бу кунни Аллоҳ таоло "Фурқон кун" — ҳақ билан ботилни фарқ қиладиган кун, деб номлаган.

9. Рамазон ойида Қуръон ўқиш ва ҳайру эҳсон қилиш. Ибн Аббос (р.а.): "Набий (с.а.в.) яхшилик қилишда одамларнинг энг саҳийси эдилар. У зотнинг энг саҳий пайтлари эса, Рамазонда, Жаброил алайҳиссалом мулоқотларига келганда бўлар эди. Жаброил ҳар кеча У зотнинг ҳузурларига келар эди. Набий алайҳиссалом унга Қуръонни ўқиб берар эдилар", деганлар.

Ҳадисда Рамазон ойида Қуръони каримни ҳатм қилиш суннат эканлиги кўришиб турибди. Шунингдек, имконияти етганлар бу ойда кўндан-кўн садақа беришлари, хайру эҳсон қилишлари жуда ҳам савобли амалдир. Анас (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан: "Қайси садақа ифзал", деб сўрашди. У зот алайҳиссалом: "Рамазон ойида берилган садақа", дедилар.

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Сизга муборақ Рамазон ойи келди. Аллоҳ таоло сизга унинг рўзасини тутмоқликни фарз қилди. Унда осмонларнинг эшиклари очилур, жаҳаннамнинг эшиклари

ёпилади. Унда ўзбошимча шайтонлар кишанланади. Унда Аллоҳнинг бир кечаси бўлиб, у минг кечадан яхшидир. Ким у кечанинг яхшилигидан маҳрум бўлса, батаҳқиқ маҳрум бўлибди".

Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) ушбу ойнинг фазилати ҳақида яна шундай деганлар:

"Рамазон келган вақт жаҳнатнинг ҳамма эшиклари очилади. У ой давомида ҳеч бири ёпилмайди. Жаҳаннамнинг ҳамма эшиклари ёпилади. У ой тугагунга қадар ҳеч бири очилмайди".

Салмони Форсийдан ривоят қилинган бир ҳадисда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.):

"Эй инсонлар, буюк ва жуда муборак бир ойнинг сояси сизнинг устигизга тушибди. У ойда Қадр кечаси бордирки, минг ойдан-да хайрлидир. Аллоҳ бу ойнинг рўзасини фарз, тунги ибодатини эса нафл қилди. Ким у ойда нафила амал қилса, бошқа ойлардаги фарзни бажарган бўлади. Ким у ойда фарз бажарса, бошқа ойлардаги 70 фарзни бажарган бўлади. У ой сабр ойидир, сабрнинг жавоби эса — Жаҳнатдир. У — яхшилик ойидир. У мўминнинг ризқини оширадиган ойидир. Бу ойда бир рўзадорга ифторлик қилганинг, гуноҳлари мағфират қилиниб, жаҳаннамдан нажот топади. Рўздорнинг савоби камайтирилмаган ҳолда, рўздорнинг савобичалик унга ҳам савоб берилади. Сихобалар: "Эй Аллоҳнинг Расули, едиринга ҳеч нарсамиз бўлмаса-чи?" деб сўрашди. Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай жавоб қилдилар: "Аллоҳ таоло бу савобини рўзадорга бир дона хурмо ёки бир қултум сув ёки сут берганга ҳам ато қилади. Рамазон шундай ойидирки, унинг аввали раҳмат, ўртаси мағфират, охири эса дўзахдан нажотдир. Бу ойда хизматкорининг меҳнатини енгиллаштирганни Аллоҳ мағфират қилади ва жаҳаннам отанидан қутқаради", деганлар.

Жобир ибн Абдуллоҳ (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда

Набий (с.а.в.): "Аллоҳ Рамазон ойида мендан аввалги ҳеч бир пайгамбарга бермаган беш нарсани умматимга берди", деганлар. Булар:

1. Рамазон ойининг илк кечаси Аллоҳ умматимга раҳмат назари билан қарайди. Аллоҳ кимга раҳмат назари билан қараса, унга азоб бермайди.

2. Рўзадорнинг оғзидан келадиган ҳид мушкнинг ҳидидан ҳам хушбўйроқ қилинди.

3. Фаришталар кечаю кундуз уларнинг ҳаққиға истиффор айтадилар. Аллоҳ таоло Қуръони каримда марҳамат қилади:

﴿ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ

وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ

لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۷۰﴾

"Аршни кўтариб турадиган ва унинг атрофидаги (фаришталар) Парвардигорларига ҳамд айтиш билан (У зотни барча айбу нуқсонлардан) поклаб-тасбеҳ айтурлар ва У зотга имон келтирурлар, ҳамда имон келтирган кишиларни мағфират қилишини сўрарлар:

"Эй, Раббимиз, Ўзинг раҳмат ва илм жиҳатидан барча нарсадан кенгдирсан. Бас, тавба қилган ва йўлнингга эрганган кишиларни мағфират эт ва уларни дузах азобидан сақла" ("Ғофир", 7).

Оятнинг давомида фаришталар Аллоҳга яна шундай илтижо қиладилар:

﴿ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنِ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ

وَأَزْوَاجِهِمْ وَذَرَيْنَهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۷۱﴾

"Эй, Раббимиз, уларни ҳам, уларнинг ота-боболари, жуфти ҳалоллари ва зурриётлари орасида солиҳ бўлган кишиларни ҳам Ўзинг уларга ваъда қилган мангу жаннатларга доҳил қилгин. Албатта Сен қудрат ва ҳикмат соҳибидирсан" ("Ғофир", 8).

Бошқа бир ҳадисда шайтон занжирбанд қилинади ва Рамазон ойи тамом бўлгунига қадар бўшатилмайди, дейилган.

4. Жаннатга ҳар куни зийнат берилади. Аллоҳ таоло зийнат берувчиларга:

"Менинг солиҳ бандаларим учун тайёрлан. Улар дунё машаққатларидан халос бўлиб, менинг юртимга истироҳат учун келишларига оз қолди", деб марҳамат қилади.

5. Аллоҳ Рамазоннинг сўнгги кечаси мўмин бандаларини мағфират қилади.

Рамазон ойида беш вақт намоздан сўнг қуйидаги сура ва оятларни ўқиш жуда ҳам фазилатлидир.

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۴﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۵﴾

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۶﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۷﴾ ﴿

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Ал-ҳамду-лиллаҳи робби-л-ъаламйн. Ар-роҳмани-р-роҳим. Малки йавми-д-дйн. Иййака наъбуду ва иййака настаъйн. Ихднна-с-сырбто-л-мустақим. Сырбто-ллазйна ан-ъамта ъалайҳим ғойри-л-мағдуби ъалайҳим вала-д-дёллйн» (Амйн).

"Барча мақтов, шукрлар оламларнинг тарбиячиси Аллоҳга бўлсин. У Раҳмон ва Раҳиймдир. У қиёмат кунининг

подшоҳидир. Фақат Сенгагина ибодат қиламиз ва фақат Сендангина ёрдам сўраймиз. Бизни тўғри йўлга ҳидоят қилгин. Ўзинг исъमत берганларнинг йўлига (бошлагин), вазабга дучор бўлганларнинг йўлига эмас, адашганларникига ҳам эмас" (Омин).

"Оятул Курсий"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿﴾

Бисмилләхи-р-роҳмани-р-роҳим

«Аллоху лā плāха иллā хува-л-ҳаййу-л-қоййум. Ла та-хузуху синатув ва лā навм, лаху ма фи-с-самавати ва ма фи-л-ард. Ман заллази яшфау ьиндаху иллā бизних, йаъламу ма байна айдихим ва ма ҳолфахум ва лā йухитўна бишайъим мин ьилмиҳи иллā бимā ша-а, васъа курсиййуху-с-самавати ва-л-ард, ва лā йаўдуху ҳифзухумā ва хува-л-ъаллийу-л-ъазыйм».

"Аллоҳ – Ундан ўзга илоҳ йўқдир. У тирик ва ибадий турувчидир. Уни на мудроқ тутар ва на уйқу олар. Осмонлар ва ердаги (барча) нарсалар Уникидир. Унинг хузурида ҳеч ким (ҳеч кимни) Унинг изнисиз шафоат

қилмас. (У) улар (одамлар)дан олдинги (булган) ва кейинги (буладиган) нарсани билур. (Одамлар) Унинг илмида фақат (У) истаганича ўзлаштирурлар. Унинг курсийи осмонлар ва ердан кенгдир. У иккисининг ҳифзи Уни толиқтирмас. У олий ва буюқдир" ("Бақара", 255).

"Шаҳидаллоҳу ..." ояти

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ... ﴿٢﴾ ﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Шаҳида-ллбҳу аннаҳу лā плаха иллā хува ва-л-малаикату ва улу-л-ъллми қбнмам би-л-қист, ла плāха илла хувал-ъазйзу-л-ҳаким. Инна-д-дина ъинда-ллбҳил ислам».

"Аллоҳ, фарингталар ва илм аҳллари – адолат ила турувчи Аллоҳдан ўзга ибодатга сазовор тангри йўқлигига шохидлик берадилар. Ундан ўзга ибодатга сазовор илоҳ йўқ. У азиз ва ҳаким Зотдир. Албатта, Аллоҳнинг наздида (мақбул) дин Исломдир" ("Оли Имрон", 18-19).

"Қулиллаҳумма..." ояти

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ نُورُ الْمَلِكِ مِنْ نَشَاءٍ وَتَرْغُ الْمَلِكِ مِنْ نَشَاءٍ وَتُعِزُّ مَنْ نَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ نَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ ﴾

تَوَلَّجُ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجُ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ ۖ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيَّتِ

وَتَخْرِجُ الْمَمِيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ نَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмāни-р-роҳīm

«Кули-ллаҳумма мāлика-л-мулки ту'ти-л-мулка ман таша'у ва танзибу-л-мулка мимман таша ва туъиззу ман таша'у ва тузиллу ман таша' бийадика-л-ҳойр, иннака ъала кулли шай'ин қодийр. Тулижу-л-лайла фи-н-наҳари ва тулижу-н-наҳаро фи-л-лайл, ва тухрижу-л-ҳаййа мина-л-маййити ва тухрижу-л-маййита мина-л-ҳайй ва тарзуку ман таша'у биғойри ҳисаб».

"Айтинг: "Эй ҳукмронлик эгаси — Аллоҳим, Сен хоҳлаган кишинга ҳукмронлик ато этурсан ва хоҳлаган кишингдан ҳукмронликини тортиб олурсан, хоҳлаган кишингни азиз қилурсан ва хоҳлаган кишингни хор этурсан. Яхшилик Сенинг қўлингдadir. Албатта Сен барча нарсага қодирсан. Кечани кундузга киритурсан ва кундузни кечага киритурсан. Ўликдан тирикни чиқарурсан ва тирикдан ўликни чиқарурсан ҳамда истаган кишинга беҳисоб ризқ берурсан" ("Оли Имрон", 26-27).

РАМАЗОН ОЙИДА РЎЗА ТУТИШ

Аллоҳ таоло Қуръони каримда марҳамат қилади:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن

قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١٧﴾ أَيُّهَا مَعْدُودَاتُ ... ﴿٢١٨﴾

"Эй имон келтирганлар, тақволи бўлишингиз учун сизлардан олдинги (уммат)ларга фарз қилингани каби

сизларга ҳам саноқли кунларда рўза тутиш фарз қилинди" ("Бақара", 183-184).

Аллоҳ таоло Муҳаммад (с.а.в.) умматига рўзани иккинчи ҳижрий сананинг Шаббон ойида фарз қилган. Бу ой мўминларнинг кўпдан-кўп савоблар олиб, икки дунё саодатига эришишлари учун катта имконият берилган бир ойдир. Бу ой раҳмат ва шафқат, барака ва савоб оyi.

Расулulloҳ (с.а.в.) бу ойнинг фазилати ҳақида шундай деганлар:

"Сизга муборак Рамазон ойи келди. Аллоҳ сизга унинг рўзасини тутмоқликни фарз қилди. Унда осмонларнинг эшиклари очилур. Жаҳаннам эшиклари ёпилур. Унда ўзбошимча шайтонлар кишапланади. Бу ойда бир кеча борки, у минг ойдан яхшироқдир" (Аҳмад, Байҳақий, Насайй).

"Қим Рамазон рўзасини имон билан ва савоб талабида тутса, аввалги гуноҳлари мағфират қилинади".

"Қим Рамазон рўзасини тутса, олдинги гуноҳлари афв этилади. Аллоҳ уни жаннатга Раййон эшиги орқали киритади".

"Жаннатда Раййон номли эшик бор. Бу эшикдан рўза тутганларгина кирадилар. Қиёмат куни: "Рўзадорлар қани?" деб ишдо қилинади. Рўзадорлар шу эшикдан жаннатга кирадилар. Охирги рўзадор кириши билан бу эшик ёпилади" (Бухорий, Насайй, Термизий).

Ибн Масъуд (р.а.) шундай дейди:

"Қимки осойишталик ва ҳузурли вақтларида Аллоҳни эслаган, ҳаром ишлар қилишдан сақланган ҳолда Рамазон ойи рўзасини тутса, ушбу ой тугамай туриб, барча гуноҳлари афв этилади".

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) айтадилар:

"Аллоҳ таоло марҳамат қилади: "Одам фарзандининг яхши амалига ўн баробардан етти юз баробаргача савоб зиёда қилинади. Рўза ундай эмас. Рўза Мен учун ва унинг мукофотини Ўзим бераман. Бандам шаҳватини, таомини,

шаробини Мен учун тарк қилади. Рўза пардадир. Рўзадор учун икки хурсандчилик бор: оғиз очинидаги хурсандчилик ва қиёмат куниндаги хурсандчилик" (Ҳадиси қудсий).

РАМАЗОН ОЙИНИ ЖОНЛАНТИРИШ

Бу ой ўн бир ойнинг султонидир. Юқорида унинг дастлабки ўн кунлиги раҳмат, кейингиси мағфират, охириги ўн кунлиги дўзахдан нажот эканлиги айтиб ўтилди. Бу ой кундузлари рўза тутиш, кечалари таровиҳ намози ўқиш, ибодатларда собит туриш, Қуръон хатм қилиш, кўплаб хайру эҳсонлар бериш билан жонлантирилади. Бу ойнинг барака ойи эканлиги шундаки, Аллоҳ таоло бу ойда нафл ибодат бажарганга фарз ибодат бажарганинг, фарз ибодат бажарганга эса етмиш фарз адо этганининг ажрини беради. Бу ойнинг дастлабки 10 кунда «Ла илаҳа илла-ллоҳ», кейингисиди «Астағфиру-л-лоҳ» ва учинчи ўн кунлигида «Аллаҳумма ажирий минаяр» зикрларини кўпайтириш лозим. Дуоларимизда Аллоҳдан икки дунё саодатини сўраш, жаҳаннам азобидан нажот тилаш керак.

Рамазон ойининг дастлабки кечаси (Шабон ойини Рамазонга болаган кеча) шом ва хуфтон намозлари орасида Аллоҳ муборак Рамазон ойига соғ-саломат етказгани учун икки ракат шукр намози ўқилади. Биринчи ракатда "Фотиҳа" сурасидан кейин бир марта "Кавсар" сураси ўқилади. Иккинчи ракатда эса "Фотиҳа" сурасидан кейин бир марта "Ихлос" сураси ўқилади. Намоздан сўнг истаганча истиффор ва саловот айтылади.

ИФТОР ДУОЛАРИ

Муоз ибн Зухра шундай деган:

"Набий (с.а.в.) рўзани очини вақтида шундай дер эдилар:

اللَّهُمَّ لَكَ صُنْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ

«Аллаҳумма лака сўмту ва ғалā ризқика афторту».

"Аллоҳим, Сен учун рўза тутдим, Сен берган ризқинг билан ифтор қилдим" (Абу Довуд).

Абдуллоҳ ибн Умар (р.а.)дан ривоят қилинади.

Расулulloҳ (с.а.в.) рўзани очиш вақтида шундай дер эдилар:

ذَعَبَ الظَّمَاءُ وَابْتَلَبَ العَرْوُوقُ وَنَبَتَ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ

«Захаба-з-зомāъу ва-бталлати-л-ъурӯку ва сабата-ла-ажру иншā-аллōх».

"Сувсизлик тугади, томирлар намланди, ажр ва мукофотлар ҳам иншааллоҳ берилади" (Абу Довуд).

Рўзани очаётганда ўқиладиган яна бир дуо бор:

بِسْمِ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ

وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَسُبْحَانَكَ وَيَعْنِيكَ فَتَقَبَّلْ مِنِّي يَا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«Бисми-ллаҳи ва-л-ҳамду-лиллаҳи, аллаҳумма лака сўмту ва ғалā ризқика афторту ва ғалайка таваккалту, субҳāнака ва биҳамдика фатақоббал минни, иннака анта-с-самйъу-л-ғалйм».

"Аллоҳининг номи билан. Аллоҳга ҳамд бўлсин. Аллоҳим, Сен учун рўза тутдим ва Сенга таваккул қилдим. Ўзинг барча нуқсонлардан поксан. Ҳамд Ўзингга хосдир. Мендан (рўзамни) қабул қилгин. Албатта, Сен эшиттувчи ва билгувчисан".

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَبِكَ اَمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَعَلَى

رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ فَاغْفِرْ لِي يَا عَفُوًّا مَا قَدَّمْتُ وَمَا اَخَّرْتُ

«Аллаҳумма лака сўмту ва бика аманту ва алайка таваккалту ва ʔала ризқика афторт фа-ғфирли Һа гоғфӑру ма коддамту ва ма аххорту».

"Аллоҳим, Сенинг розилигинг учун рўза тутдим. Сенга имон келтирдим ва Сенга таваккал қилдим. Сен берган ризқинг билан ифтор қилдим. Эй гуноҳларни афв қилувчи Зот! Менинг аввалги ва кейинги гуноҳларимни афв эт".

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَبِكَ اَمَنْتُ وَلَكَ

اَسْلَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَتَقَبَّلْ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«Аллаҳумма лака сўмту ва ʔала ризқика афторту ва бика аманту ва лака асламту ва ʔалайка таваккалту фа-тақоббал минни Һиннака аптае самийъу-л-алйм».

"Аллоҳим, Сенинг розилигинг учун рўза тутдим. Сенинг берган ризқинг билан ифтор қилдим. Сенга таслим бўлдим. Сенга таваккал қилдим. Амалларимни қабул эт, албатта, Сен эшиттувчи ва билгувчисан".

Абдуллоҳ ибн Амрдан ривоят қилинади.

"Аллоҳинг Расули (с.а.в.) ифтор вақтида шундай дуо қилар эдилар:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ اَنْ تَغْفِرَ لِيْ

«Аллаҳумма инни ас'алука бироҳматика-ллатий васп'та кулли шай'ин ан тағфиролй».

"Аллоҳим, албатта, ҳар нарсани эгаллаган раҳматинг билан Сендан мени мағфират этишингни сўрайман" (Ибн Можа).

Абдуллоҳ ибн Зубайр (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) Саъд ибн Муозникида ифтор қилдилар ва сўнгра шундай дуо қилдилар:

أَنْظِرْ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلْ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلِّ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ

«Афтора ындакуму-с-сбимўна ва акала тоъамакуму-л-аброру ва соллат ьалайкуму-л-малаиках».

"Хузурингизда рўзадорлар ифтор қилдилар, таомни-гизни яхшилар едилар ва фаришталар сизга саловот айтдилар".

РАМАЗОН ДУОСИ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى

يَا اللَّهُ

﴿ فَأَعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ... ﴾

Аллахумма нний ас'алука бисмика-л-хусна.

Йа Аллах!

«Фаълам аннаҳу ла илаҳа илла-ллбх».

"Аллоҳим, албатта, Сендан гўзал исмларинг билан сўрайман. Эй Аллоҳ! Бас, (Эй, Муҳаммад) билгин: Аллоҳдан ўзга ибодатга лойиқ плоҳ йўқ" ("Муҳаммад", 19).

يَا رَحْمَنُ

﴿ الرَّحْمَنُ ﴿ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴾ ﴾

Йа Роҳмән!

«Ар Роҳмәнун ьаллама-л-Қуръан».

"Эй мўминшу кофирга меҳрибон ва исьмат берувчи зот! Меҳрибон (Аллоҳ) Қуръонни таълим берди" ("Раҳмон", 1-2).

يَا رَحِيمُ

﴿... وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

Йа Роҳӣм!

«Ва қана-ллõху ғофӯро-р-роҳӣма».

"Эй фақат мӯминларга раҳм қилувчи! Аллоҳ мағфиратли, меҳрибон бўлган зотдир" ("Нисо", 100).

يَا مَالِكُ

﴿مَنْ لَكَ يَوْمَ الْآدِينِ﴾

Йа Малик!

«мәлики йавмид дйн».

"Эй Подшоҳ! (У) Қиёмат кунининг подшоҳидир" ("Фотиҳа", 4).

يَا قُدُّوسُ

﴿... الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ...﴾

Йа Қуддӯс!

«Ал малику-л-қуддӯсу-с-саләм».

"Эй айблардан пок Зот. (Аллоҳ) Подшоҳ, (барча айбу нуқсонлардан) пок, (бандаларига) тинчлик, омонлик берувчи!" ("Ҳашр", 23).

يَا مُتَعَالَى

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ...﴾

Йа Мутағал!

«фатағала-ллõхул-малику-л-ҳақю».

"Эй нуқсонлардан юқори турувчи Зот! Ҳаққоний Подшоҳ – Аллоҳ олий зотдир" ("Тоҳа", 114).

يَا سَلَامٌ

﴿ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ... ﴾ ⑤

Йа Салām!

«Валлōху йадъу илā дāри-с-салām».

"Эй нуқсонлардан саломат, тинчлик, омонлик берувчи Зот! Аллоҳ (одамларни) салом дибри (жаннат)га чорлайди" ("Юнус", 25).

يَا مُؤْمِنُ

﴿ ... الْمُؤْمِنِ الْمُفْتَبِحِ الْعَزِيزِ ... ﴾ ⑥

Йа Му'мин!

«Ал му'мину-л-мухаймину-л-ъазйз».

"Эй имон ва омонлик берувчи Зот! (Аллоҳ) имон ва омонлик берувчи, барча нарсани қамраб олувчи, барчанинг устидан ғолибдир" ("Ҳашр", 23).

يَا عَزِيزُ

﴿ ... وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾ ⑦

Йа Азийз!

«Ва кāна-ллōху азийзан ҳакйма».

"Эй барчанинг устидан ғолиб Зот! Ва Аллоҳ қудратли ва ҳикматли Зотдир" ("Фатҳ", 7).

يَا جَبَّارُ

﴿ ... الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ ... ﴾ ⑧

Йа Жаббар!

«Ал жаббару-л-мутакаббир».

"Эй олий қадар, улуг Зот! Бўйсундиргувчи, (тапҳо) кибр эгаси" ("Ҳашр", 23).

يَا خَالِقُ

﴿ ... فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١﴾ ﴾

Йа Ҳолиқ!

«Фа-табāрока-ллōху аҳсану-л-ҳōлиқйн».

"Эй асли ва ўхнаши йўқ нарсаларни аниқ бир ўлчовлар билан яратувчи Зот! Яратувчиларнинг энг гўзали – Аллоҳ барокатлидир" ("Муъминун", 14).

يَا مُصَوِّرُ

﴿ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ... ﴿٦﴾ ﴾

Йа Мусоввир!

«Хуваллазй йусоввирукум фи-л-арҳами кайфа йашā'».

"Эй махлуқотларнинг сувратини шакллантирувчи! У сизларга бачадонда бўлган пайтингизда Ўзи хоҳлаган суратни берган Зотдир" ("Оли Имрон", 6).

يَا بَارِئُ

﴿ ... الْبَارِئُ الْمَصَوِّرُ ... ﴿٦﴾ ﴾

Йа Барийу!

«Ал бāрнйу-л-мусоввир».

"Эй йўқдан бор қилувчи, вужудга келтирувчи! (Аллоҳ) йўқдан бор қилувчи, (барча нарсага) сураат-шакл бергувчидир" ("Ҳашр", 24).

يَا أَوَّلُ

﴿ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ... ﴿٢٠﴾ ﴾

Йа Аввал!

«Хува-л-аввалу ва-л-аъхуру ва-з-зōхиру ва-л-бāтин».

"Эй ҳамма парсадан аввал Зот! У аввалу охир, Зоҳир (ошкор) ва Ботин (пинҳон)дир" ("Ҳадид", 3).

يَا اَوَّلَ مَا خَلَقَ

﴿... اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣﴾﴾

Йа Шакӯр!

«Инна роббанā ла-ғофӯрун шакӯр».

"Эй оз амал учун кўп савоб берувчи Зот! Албатта, Раббимиз ўта мафритатли ва шукр соҳибн (оз амал учун кўп савоб берувчи)дир" ("Фотир", 34).

يَا وَدُودُ

﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿٣٤﴾﴾

Йа Вадӯд!

«Ва хувал ғофӯру-л-вадӯд».

"Эй барчага яхшилиқни раво кўрувчи! У (мўминларга) кечиримли, муҳаббати кучли Зот" ("Буруж", 14).

يَا ظَاهِرُ

﴿... وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ... ﴿١٤﴾﴾

Йа Зōхир!

«Ва-з-зōхиру ва-л-бāтин».

"Эй мавжудлиги ошкор, очиқ - ойдин бўлган Зот! У Зоҳиру (ошкор) ва Ботин (пинҳон)дир" ("Ҳадид", 3).

يَا قَائِمٌ

﴿ ... قَابِئًا بِأَلْقَيْتُ لَأِ إِلَهَ إِلَّا هُوَ... ﴾

Йа Қоим!

«Қоимам би-л-қисты лā илāха иллā ху».

"Эй ҳамина қоим тургувчи! Аллоҳ адолат ила туриб, Ундан ўзга илоҳ йўқлигига (шоҳидлик беради)" ("Оли Имрон", 18).

يَا حَيُّ

﴿ ... إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ... ﴾

Йа Ҳайй!

«Аллāху лā илāха иллā хува-л-ҳаййу-л-қоййўм».

"Эй ҳамина тирик, абадий қолгувчи Зот! Аллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. У тирик ва абадий турувчидир" ("Бақара", 255).

يَا عَلِيمُ

﴿ ... وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

Йа Ёлїм!

«Ва хува-с-самїўу-л-алїм».

"Эй ҳар бир нарсани билувчи! У эшитувчи ва билгувчи Зотдир" ("Анъом", 13).

يَا بَصِيرُ

﴿ ... إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴾

Йа Бақїр!

«инна-ллōха бақїрум би-л-ъибад».

Эй ҳар бир нарсани кўрувчи! Албатта, Аллоҳ бандаларини кўриб турувчидир ("Ғофир", 44).

يَا خَلِيمُ

﴿... وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٥٩﴾﴾

Йа Ҳалїм!

«ва инналлõха ла-ъалїмун ҳалїм».

"Эй ҳалим Зот! Албатта, Аллоҳ билувчи ва ҳалимдир!"
("Ҳаж", 59).

نَيِّ وَكَمُنْ

﴿... وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا ﴿٧﴾﴾

Йа Ҳакїм!

«ва қана-ллõху азїзан ҳакїма».

"Эй ҳар бир нарсани ҳикмат ила қилгувчи Зот! Ва
Аллоҳ қудратли ва ҳикматли Зотдир" ("Фатҳ", 7).

يَا كَرِيمُ

﴿... فَإِنَّ رَبِّيَ غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾﴾

Йа Карїм!

«фанна роббї ғонийюн карїм».

"Эй сўралмаса ҳам кўплаб ато этувчи карамли
Зот! Албатта, Раббим беҳожат ва карамли зотдир"
("Намл", 40).

يَا مُقْتَدِرُ

﴿إِنَّ السُّعْيِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ ﴿٤٠﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤١﴾﴾

Йа Муқтадир!

«Иннал муттақїна фи жаннатив ва наҳар.

Фи мақъади сідқини ъинда малїїқим муқтадир».

"Эй ўта қудратли Зот! Албатта, тақводорлар жаннатларда ва дарёлар узра қодир Подшоҳ ҳузуридаги садоқат мақомида бўлурлар" ("Қамар", 54,55).

يَا بَاعِثُ

﴿... وَأَنْتَ اللَّهُ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾

Йа Баъис!

«Ва аниа-ллõха йабъасу ман фил кубӯр»

"Эй халқларга найғамбар, кишиларга ҳиммат юбурувчи, ўликларни қайта тирилтирувчи Зот! Ва албатта, Аллоҳ қабрлардагиларни тирилтирур" ("Ҳаж", 7).

يَا رَازِقُ

﴿... وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾

Йа Рõзик!

«Ва-ллõху ҳойру-р-рõзикйн».

Эй ризқ берувчи! Ва Аллоҳ энг яхши ризқ бергувчидир ("Жума", 11).

يَا وَارِثُ

﴿... وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾

Йа Вәрис!

«Ва лиллаҳи миёрõсу-с-самавати ва-л-ард».

Эй барча мавжудотлар йўқ бўлганда ҳам боқий қолувчи Зот! Осмонлар ва ернинг мероси Аллоҳ (қолур) ("Оли Имрон", 180).

يَا قَوِيُّ

﴿... إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

Йа Қовиййу!

«Инна-ллōха ла-қовиййун азйз».

Эй қувватли Зот! Албатта, Аллоҳ кучли ва қудрат-
лидир! ("Ҳаж", 40).

يَا شَهِيدُ

﴿... إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾

Йа Шаҳид!

«Инна-ллōха кана ʔалā кулли шай'ин шаҳид».

Ҳар бир нарсага ҳозиру позир, барчага шоҳидлик
берувчи Зот! Албатта, Аллоҳ барча нарсага гувоҳдир!
("Аҳзоб", 55).

يَا مُبْدِي

﴿إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ﴾

Йа Мубдиъу!

«Иннаҳӯ хува йубдиъу ва йуъйд»

Эй барча нарсаларни аввал бошдан бор қилган Зот!
Албатта, Унинг Ӯзи бошлар (яратар) ва қайтарур (қайта
тирилтирур) ("Буруж", 13).

يَا رَزَّاقُ

﴿... وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

Йа Роззāқ!

«Ва-ллōху йарзуку май йашā'у биғойри ҳисāб».

Эй кўплаб ризқ берувчи! Аллоҳ хоҳлаган кишиларга
беҳисоб ризқ берур ("Бақара", 212).

يَا تَوَّابٌ

﴿... إِنْ أَلَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾﴾

Йа Тавваб!

«Инна-ллõха кәна тавваба-р-роҳима».

Эй бандаларини тавбага йўлловчи, уларнинг тавбасини кўнлаб қабул қилувчи Зот! Албатта, Аллоҳ тавбаларини қабул қилувчи, раҳмли Зотдир ("Нисо", 16).

يَا وَهَّابُ

﴿... إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿١٧﴾﴾

Йа Ваҳҳаб!

«Иннака анта-л-вахҳаб».

Эй кўнлаб неъматларини беҳисоб берувчи! Албатта, Сен кўнлаб ато этувчисан ("Оли Имрон", 8).

يَا جَلِيلُ

﴿وَيَتَقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلِيلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٠﴾﴾

Йа Жалӣл!

«Ва ябқб важху роббика зу-л-жаләли ва-л-икрõм».

Эй сифатларида улугликка эга бўлган Зот! Улуглик ва икром эгаси Раббингизнинг Ўзигина боқий қолур ("Раҳмон", 27).

يَا وَكِيلُ

﴿... وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَكَيْلًا ﴿٢١﴾﴾

Йа Вакӣл!

«Ва кафә билләҳи вакӣла».

Эй барчанинг иши Ўзигагина топширилган Зот! Вакилликка Аллоҳнинг Ўзи кифоя қилур ("Нисо", 81).

يَا كَافِي

﴿... وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ...﴾

Йа Кафий!

«Ва кафа-ллōху-л-муъминийна-л-қитāl».

Эй барча нарсада кифоя қилгувчи Зот! Мўминлар учун Аллоҳнинг Ўзи кифоя қилади ("Аҳзоб", 25).

يَا وَليّ

﴿... وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ...﴾

Йа Валиий!

«Ва хува-л-валиийу-л-ҳамид».

Эй муҳаббат қилувчи, нусрат берувчи ва халқнинг ишши юритувчи Зот! У валий ва мақталган зотдир ("Шууро", 28).

يَا رَبُّ

﴿... فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ...﴾

Йа Робби!

«Фатабарока-ллōху роббу-л-ъаламийн».

Эй тарбиячи! Бас, барча одамларнинг Парвардигори бўлмиш Аллоҳ баракотлидир ("Ғофир", 64).

يَا غَنِيّ

﴿... وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ...﴾

Йа Ғоний!

«Ва-ллōху-л-ғониййу ва антуму-л-фуқорб».

Эй беҳожат Зот! Аллоҳ бой, сизлар эса фақирдир-сизлар ("Муҳаммад", 38).

يَا خَلَّاقُ

﴿ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿١٠٠﴾ ﴾

Йа Ҳоллақ!

«Инна роббака хува-л-ҳоллақу-л-ъалӣм».

Эй яратувчи! Албатта, Раббингизнинг Ўзигиша яратувчи ва билувчидир ("Ҳижр", 86).

يَا مُحْسِنُ

﴿ ... وَاللَّهُ تَجِبُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠١﴾ ﴾

Йа Муҳсин!

«Ва-ллõху йуҳиббу-л-муҳсинийн».

Эй эҳсон қилувчи! Аллоҳ яхшилик қилувчиларини севди ("Оли Имрон", 134).

يَا قَادِرُ

﴿ ... وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٢﴾ ﴾

Йа Қодир!

«Ва-ллõху ъалә кулли шай'ин қодӣр».

Эй ўта қодир Зот! Ва Аллоҳ барча нарсага қодирдир ("Оли Имрон", 189).

يَا مُفَضِّلُ

﴿ ... وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٣﴾ ﴾

Йа Муфаддол!

«Ва-ллõху зу-л-фадли-л-ъазыйӣм».

Эй фазл қилувчи! Аллоҳ улүф фазл эгасендир
("Анфол", 29).

يَا مُتِّمُّ

﴿... وَيَتِمُّ بِعَمَّتِهِ عَلَيْكَ...﴾

Йа Мутимм!

«Ва йутимму ниъматаҳу ьалайк».

Эй тамом қилувчи! (Аллоҳ) Ўз неъматини батамом
қилиб беради ("Юсуф", 6).

يَا مُعِزُّ

﴿... وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ...﴾

Йа Муъизз!

«Туъиззу ман таша'у ва тузиллу ман таша'».

Эй азиз қилувчи! Хоҳлаган кишингни азиз қилурсан
ва хоҳлаган кишингни хор қилурсан ("Оли Имрон", 26).

يَا رَفِيعُ

﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ...﴾

Йа Рофйъу!

«Рофйъу-д-дарожәти зу-л-ъарш».

Эй кўтарувчи! У даражаларни кўтарувчи ва Арш
соҳибидир ("Ғофир", 15).

يَا شَفِيعُ

﴿... مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

Йа Шафййъу!

«Ман за-ллазий йашфаъу ьиндаху илла би-изнинх».

Эй шафоат қилувчи! Унинг ҳузурда ҳеч ким (ҳеч кимси) Унинг изинсиз шафоат қила олмас ("Бақара", 255).

يَا كَبِيرُ

﴿... إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٢٥٥﴾﴾

Йа Кабӣр!

«Инна-ллбха кәна ғалиййан кабийрб».

Эй ҳар бир нарсадан катта Зот! Албатта, Аллоҳ жуда олий ва улуғ зотдир! ("Нисо", 34).

يَا حَقُّ

﴿فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ... ﴿٣٥٠﴾﴾

Йа Ҳаққ!

«Фа-тағала-ллбху-л-малику-л-ҳаққ».

Эй ўзгармас собит Зот! Ҳаққоний подшоҳ – Аллоҳ олий Зотдир ("Тоҳа", 114).

يَا بَرُّ

﴿... إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢١٧﴾﴾

Йа Барру!

«Иннаҳу хува-л-барру-р-роҳим».

Эй улуғ яхшилик қилувчи! Албатта, Унинг Ўзи марҳаматли ва раҳмлидур ("Тур", 28).

يَا وَثَرُ

﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَثَرِ ﴿٢١٧﴾﴾

Йа Витр!

«Ва-ш-шафъи ва-л-ватр».

Эй тоқ Зот! Жуфту тоқ билан қасам ("Фажр", 3).

يَا غَفَّارُ

﴿... إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿٣﴾﴾

Йа Ғоффар!

«Иннаҳу кона ғоффаро».

Эй кўлаб мағфират қилувчи Зот! Албатта, У ўта мағфиратли зотдир ("Нух", 10)

يَا غَافِرُ

﴿... وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٠﴾﴾

Йа Ғофир!

«Ва анта ҳойру-л-ғофирин».

Эй мағфират қилувчи! Ўзинг мағфират қилувчиларнинг энг яхшисидирсан. ("Аъроф", 155).

يَا حَمِيدُ

﴿... تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾﴾

Йа Ҳамид!

«Танзийлум мин ҳакимин ҳамид».

Эй барча мақтовлар ила мақталган Зот! (Қуръон) ҳикмат ва ҳамд эгаси томонидан назил қилинганидир ("Фуссилат", 42).

يَا وَاحِدُ

﴿وَاللَّهُ كَرِيمٌ إِنَّهُ وَاحِدٌ... ﴿٤٢﴾﴾

Йа Ваҳид!

«Ва плаҳукум плаҳув ваҳид».

Эй ягона Зот! Ва илоҳингиз ягона илоҳдир ("Бақара", 163).

يَا مَبِينٌ

﴿ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴾

Йа Матин!

«Инна-ллōха хува-р-роззāку зул қуввати-л-матин».

Эй матонатли Зот! (Аллоҳ) қувват эгаси, шиддат-лидир ("Зорийт", 58).

يَا هَادِي

﴿ ... وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ... ﴾

Йа Ҳадӣ!

«Ва лақинна-ллōха йаҳдӣ май йашā».

Эй ҳидоят қилувчи! Лекин Аллоҳ Ўзи истаган кишиларни ҳидоят этур ("Бақара", 272).

يَا بَدِيعُ

﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ... ﴾

Йа Бадӣъу!

«Бадӣъу-с-самавати ва-л-ъард».

Эй ўхшани йўқ нарсаларни яратувчи! У, осмонлару ерни йўқдан бор қилгувчи Зотдир ("Анъом", 101).

يَا عَلِيمٌ

﴿ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ... ﴾

Йа Алйм!

«Ъалиму-л-гойби ва-ш-шаҳадаҳ».

Эй ҳар бир нарсани билувчи Зот! У махфий (сир) ва ошкора (гап ва ишларни) билувчидир ("Муъминун", 92).

يَا فَتَّاحُ

﴿... وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٩٢﴾﴾

Йа Фаттаҳ!

«Ва ҳува-л-фаттаҳу-л-ъалйм».

Эй кўлаб нарсаларни очувчи! У ўта очувчи ва ўта билгувчидир ("Сабаъ", 26).

يَا مُحِيطُ

﴿... إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾﴾

Йа Муҳит!

«Инна роббӣ бима таъмалӯна муҳит».

Эй иҳота қилгувчи! Албатта, Раббим қилмишларингизни қамраб олувчидир ("Худ", 92).

يَا قَاضِي

﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ... ﴿٢٠﴾﴾

Йа Қодӣ!

«Валлоҳу йақдӣ би-л-ҳаққ».

Эй ҳукм қилувчи! Аллоҳ ҳаққоний ҳукм қилур ("Ғофир", 20).

يَا صَمَدُ

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢٠﴾﴾

Йа Сомад!

«Аллоҳу-с-сомад».

Аллоҳ Сомаддир (ҳеч кимга ҳожати йўқ, ҳамма Унга ҳожатманд Зот) ("Ихлос", 2).

يَا حَسِيبُ

﴿ ... إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٥﴾ ﴾

Йа Ҳасиб!

«... Инна-ллоҳа ғала кулли шай'ин-ҳасиб».

Эй ҳисоб қилувчи! Албатта, Аллоҳ ҳар бир нарсанинг ҳисобини олувчидир ("Нисо", 86).

يَا نَاصِرُ

﴿ ... نِعْمَ الْمَوْئِي وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٥﴾ ﴾

Йа Насыёр!

«Нийма-л-мавлә ва нийма-н-насыёр».

Эй пуерат берувчи Зот! У нақадар яхши хожа ва нақадар яхши пуерат берувчи ("Анфол", 40).

يَا وَاسِعُ

﴿ ... وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿٥﴾ ﴾

Йа Васъу!

«Ва кана-ллоҳу васъъан ҳақима».

Эй ҳар нарсани кенг илми билан қамраб олган Зот! Аллоҳ фазли кенг ва ҳикматли Зотдир! ("Нисо", 130).

يَا قَاهِرُ

﴿ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ... ﴿٥﴾ ﴾

Йа Қўҳир!

«Ва ҳува-л-қўҳиру фавко ъибадинх».

Эй ҳамма нарса устидан ғолиб Зот. У бақдалари устидан волибдур ("Анъом", 18).

يَا كَبِيرُ

﴿... الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩٠﴾﴾

Йа Кабиър!

«... ал-Кабӣру-л-мутаъал».

Эй ҳар бир нарсада катта Зот! У буюк ва юксак Зотдир ("Раъд", 9).

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَاَلِدٌ

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٩١﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٩٢﴾﴾

Йа ман лайса лахӯ валад!

«Лам йалид ва-лам йӯлад ва-лам йакул-лахӯ куфуван аҳад»

Эй фарзанди бўлмаган Зот. Туғмаган ва туғилмагансан. Сенга ҳеч ким тенг бўлмаган.

يَا سَمِيعُ

﴿... لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴿٩٣﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٩٤﴾﴾

﴿... نِعْمَ الْعَوَّلَىٰ وَنِعْمَ الْبَصِيرُ ﴿٩٥﴾﴾

Йа ман «Лайса ка-мислиҳӣ шай', ва-ҳува-с-самӣъул-л-басӣър, нӣъма-л-мавлā ва-нӣъма-н-насыър».

Эй ўхшашн йӯқ Зот. У энигтувчи ва кӯргувчи. Қандай ҳам яхши хожа ва қандай ҳам яхши игуерат берувчидир.

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

Ва ла ҳавла ва ла қуввата илла билләҳи-л-ғалийи-л-ғазийи.

Куч ва қувват мартабаси олий, азаматли, улуғ Аллоҳдандир.

ҚАДР КЕЧАСИ

Қадр кечасининг фазилати ҳақида "Қадр" сурасида батафсил айтиб ўтилган. Бу суранинг бир оятида Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло шундай марҳамат қилади:

﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴾

"Қадр кечаси минг ойдан яхшироқдир" ("Қадр", 3).

Ривоятларга кўра, "Қадр" кечаси Рамазон ойининг охириги ўн кунлигидаги тоқ кечалардан бирида бўлади. Бу кечанинг қатъий тайин қилинмаганлиги Аллоҳнинг ҳикматидандир. Бунинг тахминий сабаби ҳар бир кечани "Қадр" кечаси деб билган ҳолда ибодат қилиш ва Аллоҳнинг мағфиратини тилашдан иборатдир.

Мазкур оят тафсирида Ибн Касир (р.а.)шундай ёзганлар.

"Бир киши қурол-аслаҳа олиб, минг ой Аллоҳ йўлида жиҳод қилгани билдирилади. Расулulloҳ (с.а.в.) бундан ажабланадилар ва умматларининг ҳам шундоқ бўлишини орзу қилиб: "Эй Раббим, менинг умматини умматлар ичида умри қисқа, амали оз қилдинг", дедилар. Аллоҳ таоло Пайғамбаримиз (с.а.в.) га жавобан:

"Лайлатул Қадр сен ва умматингга ўша одам жиҳод қилган минг ойдан афзалдир" — деб марҳамат қилди.

Ушбу муборак кечада Аллоҳнинг амри билан фаришталар ибодат қилган бандалар атрофида тонгта қадар айланиб турадилар ҳамда Аллоҳ таолонинг саломи солиҳ бандаларга юборилади. Ушбу муборак кечада қилинган дуолар рад этилмайди.

Расулulloҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Агар жаннатдан бир одам чиқса ва бутун дунё аҳли

унга меҳмон бўлса, у ҳаммасини едиради, ичиради ва кийинтиради. Қадр кечаси ҳам Аллоҳнинг меҳмонларидан биридир. Унинг зиёфати бутун дунё аҳлига етади. Бандаларнинг барчаси Аллоҳ таолонинг бандалари ва меҳмонларидир. Унинг марҳамати, дутфи уларга тўғри келмайдими?"

Расулulloҳ (с.а.в.) бу кеча ҳақида шундай деганлар:
"Лайлатул Қадр"ни имон билан савоб талабида бедор ўтказган кишининг ўтган гуноҳлари марфират қилинади".

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Набий (с.а.в.) бир кеча ёнимга кирдилар ва:

"Эй Оиша! Бу кеча тўрт амални қилмасдан ухлама:

1. Қуръонни бир марта хатм қил.

2. Барча Пайғамбарларни қиёмат кунида ўзингга шафоатчи қил.

3. Барча мўминларнинг розилигини ол.

4. Ҳаж ва умра қил", дедилар".

Шуларни айтгандан сўнг Расулulloҳ (с.а.в.) намоз ўқишга киришдилар. Намоз тугагунга қадар кутдим. Расулulloҳ салом берганларидан сўнг сўрадим:

"Эй, Расулulloҳ, ота ва онам сизга фидо бўлсин, менга шу тўрт амални бажармай ухламаслигини айтдингиз. Лекин шунча амалларни бир кечада қила олмайман. Йўлини кўрсатинг".

Шунда Расулulloҳ (с.а.в.) табассум билан менга жавоб бердилар:

"Эй Оиша, айтган амалларим сендан ҳеч қандай куч талаб қилмайди. Чораси эса қуйидагича:

1. Уч марта "Ихлос" сурасини ўқисанг, Қуръонни хатм қилганчалик бўласан.

2. Менга ва бошқа барча пайғамбарларга саловот айтсанг, бизлар сенга қиёматда шафоат қиламиз.

3. Мўминлар учун Аллоҳдан марфират тиласанг, уларнинг ҳаммасининг розилигини оласан.

4. Мана бу тасбеҳни ихлос билан зикр қилсанг, бир ҳажж ва бир умранинг савобини оласан:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллҳи ва-л-ҳамду ли-ллāхи ва лā плāха
илла-ллōху Ва-ллōху акбар. Ва ла ҳавла ва лā қуввата
иллā биллāхи-л-ъалиийи-л-ъазийим».

ҚАДР КЕЧАСИ ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Оиша онамиздан (р.а.) ривоят қилинади. У киши
Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан сўрабдилар:

– Эй, Расулulloҳ, Қадр кечаси Рамазон ойининг қайси
куни эканлигини билсам, қандай дуо қилишим керак?

Расулulloҳ (с.а.в.) мана бу дуони айтдилар:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَمْرٌ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَمْرَ فَأَعْفُ عَنِّي

«Аллаҳумма шнака ъафуввун карймун туҳиббу-л-
ъафва фа-ъфу ъанний».

"Аллоҳим, албатта Сен афв этувчи, Каримсан. Афв
этишини севасан. Мени ҳам афв эт" (Термизий).

ҚАДР КЕЧАСИ НАМОЗИ

Қадр кечаси маҳсус тўрт ракат намоз ўқилади.

Бу намоз икки ракатдан адо этилади. Биринчи ракатда
"Фотиҳа" сурасидан кейин уч марта "Қадр" сураси, иккинчи
ракатда эса "Фотиҳа" сурасидан кейин уч марта "Ихлос"
сураси зам қилинади.

Намоздан сўнг бир марта тапшиқ такбири айтилади:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ الْحَمْدُ

«Аллõху акбар, Аллõху акбар, ла илāха иллā-ллõху ва-ллõху акбар. Аллõху акбар ва лиллāхи-л-ҳамд

– Аллоҳ буюқдир, Аллоҳ буюқдир, Ундан бошқа ибодатга лойиқ илоҳ йўқ ва Аллоҳ буюқдир. Аллоҳ буюқдир ва ҳамд Унга хоқдир».

Сўнгра юз марта "Қадр" сураси ўқилади:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَزْدَرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَقِيرٌ ﴿۳﴾

مِنَ اللَّيْلِ ﴿۴﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۵﴾ سَلَامٌ

هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۶﴾ ﴿

Бисмиллāхи-р-роҳмāни-р-роҳїм

«Иинā авзаллāху фї лайлати-л-қодр. Ва мā адрõка мā лайлату-л-қодр. Лайлату-л-қодри ҳойрум мин алфи шаҳр. Таназзалу-л-малāнкату ва-р-рўху фийҳа би-изни роббиҳим мин кулли амр. Салāмун ҳийа ҳаттā матлāи-л-фажр».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳ номи билан бошлайман "Албатта, Биз у (Қуръон) ни Қадр кечасида позил қилдик. (Эй, Муҳаммад) Қадр кечаси нима эканини Сизга не ҳам англатур?! Қадр кечаси мнинг ойдан яхшироқдир. У кечада фаришталар ва Руҳ (Жаброил) Парварди-горларининг изни билан (осмондан) ерга тушадилар. У кеча тонг отгунича саломатликдир».

Юз марта "Шарҳ" сураси:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْمَرْفُوحِ لَكَ صَدْرُكَ﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَوَزَرَكَ ﴿﴾

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿﴾

﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ ﴿﴾

﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَأَرْجُفْ﴾ ﴿﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳӣм

«Алам нашроҳ лака содрок. Ва-вадоъна ьанка визрок. Аллазий анқодо зоҳрок. Ва-рофаъна лака зикрок. Фа-инна маъа-л-ьусри юсрон инна маъа-л-ьусри юсрб. Фа иза фарогта фа-нсаб. Ва пла роббика фа-ргоб».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳ номи билан бошлайман "Эй, Муҳаммад) кўкеингизни (илму ҳикматга) кенг очиб қўймадикми? Сиздан юкингизни олиб қўйдик. Қайсенки, белингизни эзиб турган эди. Зикрингизни (мартабангизни) ҳам балаңд қилиб қўйдик. Бас, албатта, ҳар бир қийинчилик билан бирга енгиллик бордир. Албатта, ҳар бир қийинчилик билан бирга енгиллик бордир. Қачонки фориг бўлсангиз туринг ва Раббингиз сари рағбат (билан илтижо) қилинг".

Юз марта "Қадр" дуоси:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ كَرِيمٌ حُبُّ الْعَفْوِ قَاعْفٌ عَنِّي

«Аллаҳумма иннака ьафуввун карӣмун туҳиббул афва фаъфу ьаний».

"Аллоҳим, албатта, Сен афв этувчи Каримсан. Афв этишни севасан. Мени ҳам афв эт", деб ўқилади.

ШАВВОЛ ОЙИ

Шаввол Рамазондан кейинги ой ҳисобланади. Рамазон ойи рўзасидан кейин бу ойда олти кун рўза тутишнинг ажри катта бўлиб, бу амални адо этмиш ҳар бир мўминга тавсия қилинади. Абу Айноб Ансорийдан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким Рамазон рўзасини тутиб, кетидан шаввол ойида олти кун рўза тутса, бир йил рўза тутгандек бўлади" (Муслим, Абу Довуд, Термизий, Насайи, Ибн Можа).

Савбон (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.):

"Ким Ийди фитр (Рамазон байрами) дан сўнг олти кун рўза тутса, бир йилни тамомлабди", дедилар.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَالِهَا

"Ким (бир) ҳасана (савобли иш) қилса, унга ўн баробар (қўпайтириб ёзилур)" ("Анъом", 160).

Абу Хурайра (р.а.) буни шундай изоҳлаганлар:

"Аллоҳ ҳар бир яхши амалга ўн баробар савоб бергани учун Рамазон ойида ўттиз кун рўза тутиш уч юз кунга тенг бўлади. Ундан кейинги Шаввол ойида олти кун рўза тутиш эса олтмиш кунга тенг. Буларнинг жами уч юз олтмиш кун бўлади".

ЗУЛҚАЪДА ОЙИ

Қамарий ҳисобда Зулқаъда ойи Шаввол ойидан сўнг келади. Ушбу ой ҳаром ойлардандир.

ЗУЛҲИЖЖА ОЙИ

Зулҳижжа ойи Зулқаъдадан сўнг келиб, ҳаж ойи ҳисобланади. Бу ойда Ислоом арконларидан бири бўлган ҳаж фарзи адо қилинади. Дунёнинг барча мамлакатларидан

мусулмонларнинг Аллоҳ муяссар этганлари Зулҳижжанинг аввалги ўн кунлигида ҳаж амалларини бажариш учун Макка шаҳрига йиғиладилар. Каъба тавофида, Сафо ва Марва савъида, Замзам булоғи ёнида, кейин Минода, Арофат тоғида, Муздалифада, Жамаротда, Мазбаҳда, кейин эса яна Каъба атрофида ибодат, тиловат ва дуолар билан машғул бўладилар. Ҳажга боролмаган мусулмонлар ўз юртларида ушбу ўн кунни қавимат билмоқлари, бу вақтни ибодат ва дуолар билан ўтказишлари мақсадга мувофиқдир. Бу муборак кунлар Аллоҳнинг мўмин бандаларига манфаати кўпдир.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Бу ўн кун дунёнинг энг хайрли кунларидир. Солиҳ амалларнинг Аллоҳга маҳбуброғи мана шу кунларда қилинганларидир".

"Аллоҳ наздида бу кунларда қилинган ибодатдан қадрли бир ибодат йўқдир. Имкон қадар бу кунларда Аллоҳни кўн зикр қилинг. Бу кунларда бир кун рўза тутини бир йиллик рўза тутинига тенг. Зулҳижжанинг илк ўн кун ичида бир кун рўза тутини бошқа кунларда бир йил рўза тутинидан ҳам фазилатлидир".

"Аллоҳ наздида кунларнинг улуғи ва амалларнинг афзалроғи ўн кунлик ва унда қилинганларидир".

БАЙРАМ КУНЛАРИДА ҚАБР ЗИЁРАТИ

Расулуллоҳ (с.а.в.) айтадилар:

"Байрам кунини ким ота-онасининг қабрини зиёрат қилса, ҳар босган қадамига ҳасанот берилди. Ота-онасини байрам кунлари хурсанд қилганларга Аллоҳ таоло марҳамат қилади. Бир инсонни хайра қилган кишининг Аллоҳ ҳам хайра қилади ва қиёмат кунинда унинг юзига қарамайди".

Бир йил ичида беш кеча борки, ким уларда кўп ибодат қилса, кўпгина савоблар топиши мумкин. Бу кечалар – Арафа кечаси, иккинчи ҳайит кечаси, жума кечаси, Арафадан бир кун олдинги кеча ва Бароат кечаси.

Миқаддас ойлар ва мистажоб дуолар

Байрам кечаларида қуйидаги дуони ўн марта ўқиб, Аллоҳ таолога дуо қилиш керак:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

«Йа ҳаййу йа қоййўму, йа бадӣъа-с-самавати ва-ларди, йа за-л-жалāли ва-л-икрōм».

"Эй Тирик ва Қоим, эй ер ва кўкларини йўқдан бор қилган. Шараф ва қарам соҳибии Аллоҳим!"

АРАФА КУНИ

Ҳайитдан олдинги кун арафа дейилади. Арафа кунини қуйидаги дуо ўқилади:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْحَيَّرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ла илāха иллā-ллōху ваҳлаҳу лā шарйика лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду, бийадихи-л-ҳойру ва ҳува ʿалā кулли шай'ини қодир».

"Бир ва шериги бўлмаган Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Мулк Уинкидир. Ҳамд Унга ҳосдир. Ҳайр Ундандир. У ҳар нарсага қодирдир".

Ушбу дуо ҳақида Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Арафа кунини ўқиладиган дуо дуоларнинг энг хайрлигисидир. Менинг ва мендан аввалги барча Пайғамбарлар қилган дуоларнинг энг фазилатлиси айна шу дуодир".

Ушбу дуо Арафа кунини эрталабдан ўқилиши лозим. Акс ҳолда шайтон уни унуттириб, бу дуонини ўқишига монелик қилиши мумкин.

Арафа кунини ўқиладиган яна бир фазилатли дуо:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي صَدْرِي نُورًا. اللَّهُمَّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي

«Аллаҳумма-жъал фӣ қолбӣ нӯрон ва фӣ басорӣ нӯрон. Аллаҳумма-шроҳлӣ содрӣ ва йассир лӣ амрӣ».

"Аллоҳим, қалбимни нурлантир, кўзимни нурлантир. Аллоҳим, қалбимга кенглик бер ва ишларимни осон қил".

Арафа кунини мана бу дуони ҳам ўқиш афзалдир:

سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ

Субҳана-ллазӣ фи-с-саман ьаршуху
Арши осмонларда бўлган Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ سُلْطَانُهُ

Субҳана-ллазӣ фи-л-арди султбнуху — ҳукми ерда бўлган Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَيْلُهُ

Субҳана-ллазӣ фи-л-бахри сабиюлуху — денгизда ҳам йўллари бўлган Зот — Аллоҳ покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ

Субҳаналлазӣ фи-н-нари султбнуху — оловга ҳам ҳукми ўтадиган Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ

Субҳаналлазӣ фи-л-жаннати роҳматуху — жаннатда раҳмати бўлган Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقَدْرِ قَضَانُهُ

Субҳаналлазӣ фи-л-қобри қодб'уху — қабрда ҳукми юрган Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي فِي التَّيَمَّةِ عَدْلُهُ

Субҳаналлазӣ фи-л-қийамати ʻадлуху — қиёматда адолат қилувчи Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ

Субҳаналлазӣ рофаъа-с-сама'а — осмонни баланд қилиб кўтариб қўйган Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ

Субҳаналлазӣ басато-л-ъардо — ерни тўшаб қўйган Зот покдир.

سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ

Субҳаналлазӣ ла малжа'а минху илла илайҳи — Ҷуддан бошиқага қочилмайдиган Зот — Аллоҳ нуқсонлардан покдир.

АРАФА КУНИ РЎЗА ТУТИШ

Расулulloҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Аллоҳдан умид қиламанки, Арафа кунининг рўзаси ундан аввалги ва ундан кейинги сананинг каффороти бўлур".

САФАР ОЙИ ДУОСИ

Сафар ойи қамарий йилнинг иккинчи ойидир. Бу ойнинг хусусияти йилнинг бошқа ойлари билан бир хилдир. Унда ўқиладиган намоз, дуо ва бошқа амали солиҳлар Аллоҳнинг ҳузурда бошқа ойлардагидек қабул қилинади. Бу ойда ҳам маросимлар, тўйлар, сафарларни амалга ошириш мумкин. Халқ орасида бу ойнинг хосиятсиз ой эканлиги, бу ойда улаштириш маросими, тўй қилиш мумкин эмас, деган фикрга қўшилиш яхши эмас.

Пайгамбаримиз (с.а.в.):

"Ҳамма ойлар ҳам Аллоҳнинг ойи, ҳамма кунлар ҳам Аллоҳнинг кундир", – деганлар.

Сафар ойи дуоси ушбудир:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَكَ الْحَسَنَةُ مَحْمُورًا وَلَكَ الْمَنُّ فَضْلًا وَأَنَا عِنْدَكَ حَرَفًا
وَأَنَا لِيْلِكَ أَغْلًا، أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَدِينِي وَدُنْيَا بِي وَأُجْرِي
وَعَوَائِمِ عُمْرِي وَعَمَلِي وَأَسْتَوْدِعُكَ بِجَمِيعِ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشِدَّةِ حَوْلِكَ وَبِعَظَمَةِ وَقْوَتِكَ فَإِنِ مُسْتَوْدِعُكَ مُضَانًا
وَحُكْمَكَ نَافِذًا وَقَضَاكَ غَالِبًا وَيَا أَعْظَمَ الْحَاكِمِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ
يَا أَكْرَمَ الْمُعْتَمُولِ وَأَجْوَدَ الْمُشْوُولِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا قَدِيمُ يَا قَرْدُ يَا وَلِيُّ يَا
أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا عَزِيزُ يَا
وَهَّابُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Ал-ҳамду-лиллаҳи лака-л-ҳамду шақурон ва лака-л-манну фадлан ва ана ʼабдука ʼурфан ва ана лизалика аҳлан. Аставдипука нафси ва диний ва дунйа'и ва аҳиротӣ ва ҳоватими ʼумурӣ ва ʼамалӣ ва аставдипука жамӣъа уммати Муҳаммадин солла-ллоҳу ʼалайҳи ва саллама би-шиддати ҳавлика ва батшика ва қувватика фа-инна муставдаъака мусбнун ва ҳукмака нафизун ва қодб'ака ғолибун ва йа аҳкама-л- ҳакимйна ва йа асроъа-л-ҳасибйн. Йа акрома маъмулин ва ажвада масъулин йа ҳаййу йа қоййўму йа қодиму йа фарду йа витру йа аҳаду йа сомаду йа ман лам ялид ва лам йўлад ва лам якул лаҳу куфуван аҳад. Йа ʼазизу йа ваҳҳабу ва солла-ллоҳу ʼалә ҳойри ҳолкиҳи Муҳаммадин ва алиҳи ва соҳбиҳи ажмаъйн».

Ушбу қисқа дуо ҳам сафар ойн дуосидир:

اللَّهُمَّ قَرِّبْنَا بِدُخُولِ الصَّغْرِ وَاجْتِمَاعِنَا بِالنَّخْرِ وَالظَّنِّ

«Аллаҳумма фаррижна би-духӯли-с-софари ва-ҳтим ланә би-л-ҳойри ва-з-зофар».

"Аллоҳим, сафар ойига киришлик билан бизга қувонч ато эт. Ундан яхшилик ва зафар билан чиқишни насиб қил".

**РОБИЪУЛ АВВАЛНИНГ ЎН ИККИНЧИСИ
(МАВЛУДУН НАБИЙ)**

Рабиъул аввал ойининг 12-кечаси Набий алайҳиссалом таваллуд топган кечаларидир. Оламлар фаҳри Пайғамбаримиз (с.а.в.) шу муборак кечада тувилганлар.

Бу кеча у зотнинг нури билан зулматдан ёрувликка чиқилган кечадир. Бу кеча у зотнинг ҳурмати учун умматига раҳмат ва марҳамат ёмғир каби ёвилган кечадир. Мана

шу муборак кечада қилинадиган энг хайрли амаллардан бири у муборак зот ҳаққига кўпдан-кўп саловотлар айтиш, у зотнинг ҳурмати, у зотнинг уммати бўлдиш шарафига муяссар бўлганимиз учун тавба ва истиғфор қилишимиз, шукур намозлари ўқишимиз керак. Шунингдек, ушбу муборак кечада тасбеҳ намозини ўқиш ҳам фазилатлидир.

РОБИЪУЛ ОХИР ОЙИ

سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ الْمِيزَانِ وَمُسْتَهْيَ الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرَّصِيِّ وَرِثَةِ الْعَرْشِ

«Субҳана-ллõҳи мил'ал мйзани ва мунтаҳа-л-ъилми ва маблағо-р-ридõ'и ва зината-л-ъарш».

"Тарози тўлғунича, илмининг охиригача, ризолигинг ситунича, Арш омирлигича Сени поклик ила ёдга олурмиз".

Бу ойда ушбу дуо эрталаб-кечқурун уч мартадан ўқилади.

ЖУМАДУЛ АВВАЛ ВА ЖУМАДУЛ ОХИР ОЙЛАРИ

Бу муборак ойларда қазо намозлари бўлганлар уларни ўқишлари керак. Нафл ибодатлар қилиш ҳам жуда фазилатлидир.

ҲАРОМ ОЙЛАР

Ҳаром ойлар Муҳаррам, Ражаб, Зулқаъда ва Зулҳижжа ойларидир. Аллоҳ таоло бу ойлар ҳақида шундай марҳамат қилган:

﴿ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا ﴾

لَبِئْسَ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَأَفَّةٍ كَمَا يُقْتَلُونَكُمْ كَأَفَّةٍ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

"Албатта, Аллоҳнинг наздида, ойларнинг адади Аллоҳнинг осмонлар ва ерни яратган кундаги битигига мувофиқ – ўн икки ойдир. Улардан тўрттаси (уруш) ҳаром қилинган ойлاردир. Мана шу тўғри диндир. Бас, ўша (ой)ларда (жанг қилиб) ўзларингизга зулм қилмангиз! Мушриклар (мазкур тўрт ой ичида) сизларга ёппасига уруш очсалар, (сизлар ҳам) уларга ёппасига уруш очингиз! Ва билингизки, Аллоҳ тақводорлар билан биргадир" ("Тавба", 36).

Расулуллоҳ (с.а.в.) айтадилар:

"Бу муборак ойлarda ҳидоят ортади. Аллоҳ таоло бандасининг имонига қувват беради. Бу кунларда илоҳий раҳмат, неъмат кўпаяди. Бундай кунларда ибодат қилини ва рўза тутини билан сиз ҳам илоҳий раҳматни кутиб олинг".

"Ким ҳаром ойлardan уч кун: пайшанба, жума, шанба кунлари рўза тутса, Аллоҳ унинг уч кунлик рўзасини икки йиллик рўза ўрнида қабул қилади. Агар чоршанбадан жумагача тутиб, жума куни садақа берса, Аллоҳ унинг гуноҳларини мағфират этади".

МУҲАРРАМ ОЙИ

Муҳаррам ҳижрий сананинг биринчи ойдир. Бу ой уруш ҳаром қилинган тўрт ойнинг бири эканлиги, у ўзининг қадр-қиймати билан Рамазон ойдан кейин туриши унинг қанчалик муборак ой эканлигини билдиради. Бу ойнинг биринчи кечаси (Зулҳижжа ойининг охири кунини Муҳаррам ойининг биринчи кунига боғлаган кеча) икки ракат намоз ўқилади. Намоз учун қўлдангача ният қилинади:

"Аллоҳим, биз учун бу йилни муборак қил. Илоҳий марҳаматинг ва икки дунё саодатидан бебахра қилма. Холис Ўзинг учун икки ракат нафл намоз ўқишни ният қилдим. Аллоҳу акбар".

Намознинг икки ракатида ҳам етти марта "Фотиҳа" сураси, етти марта "Оятул Курсий" ва етти марта "Ихлос" сураси ўқилади. Намоздан сўнг ўн бир мартадан истиффор ва саловот билан бирга қўйидаги зикрлар айтилади:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا

يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ла илāха иллā-ллōху ваҳдаҳу ла шарйка лах, лаху-л-мулку ва лаху-л-ҳамду йухйй ва йумйту ва ҳува ҳаййул ла йамўту бийадихи-л-ҳойру ва ҳува ъала кулли шай'ин қодйр».

Бундан сўнг Аллоҳдан ўзимизнинг аввалги йилларда қилган гуноҳларимизни маъфират қилишини ва кейинги йилга гуноҳсиз киришимизни сўрашимиз лозим.

Муҳаррам ойидаги биринчи ва ўнинчи кунлари орасида икки ракатда салом бериш билан жами олти ракатдан намоз адо этилади. Бу нафл намоз шом ва хуфтон намозлари оралиғида ўқилиши керак. Бу вақтда ўқилмаса, хуфтон намозидан сўнг ўқилса ҳам бўлади. Намоз учун қўйидагича ният қилинади:

"Аллоҳим, Сенинг розилигинг учун намоз ўқишни ният қилдим. Зиммамда бировнинг ҳаққи бўлса, уни адо этишни насиб қил. Аллоҳу акбар".

Биринчи ракатда "Фотиҳа" сурасидан сўнг бир марта "Оятул Курсий" ва ўн марта "Ихлос" сураси ўқилади.

Иккинчи ракатда "Фотиҳа" сурасидан кейин ўн марта "Ихлос" сураси ўқилади.

Кейинги икки ракатлик намознинг биринчи ракатида "Фотиҳа" сурасидан кейин бир марта "Такосур" ва ўн марта

"Ихлос" сураси, иккинчи рақатида эса "Фотиҳа" сурасидан кейин ўн марта "Ихлос" сураси ўқилади.

Кейинги икки рақатлик намознинг биринчи рақатида "Фотиҳа"дан кейин ўн бир мартадан "Кафирун" ва "Ихлос", иккинчи рақатда эса "Фотиҳа"дан кейин ўн марта "Ихлос" ўқилади.

Муҳаррам ойининг биринчи кунн кўйидаги дуо ўқилади:

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ الْقَدِيْمُ

الْاَوَّلُ وَعَلَا فَضْلِكَ الْعَظِيْمُ وَجُودُكَ الْعَمِيْمُ الْمُتَعَوَّلُ وَهٰذِهِ عَامٌ جَدِيْدٌ قَدْ اَقْبَلَ

تَسَالُكَ الْعِصْمَةَ فِيْهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَاَوْلِيَايَاكَ وَجُنُوْدِهِ وَالتَّعَوَّلَ عَلَى هٰذِهِ النَّفْسِ

الْاِمَارَةَ بِالنَّسْوِ وَالْاِسْتِغَالَ بِمَا يَمُرُّبِيْ اِلَيْكَ رُفْقَى يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَصَلَّى اللهُ

عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاَمِيْمِ وَعَلَى آلِهِ وَاَصْحَابِهِ الطَّاهِرِيْنَ وَالْحَسَنَدِهِ

رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

«Ва солла-ллõху ьала саййидина Муҳаммадив ва алиҳи ва соҳбиҳи ва саллим. Аллаҳумма анта-лабаднийу-л-қодиму-л-аввал ва ьала фадлука-л-ъазыйму ва жӯдука-л-ъамиму-л-муъаввалу ва ҳазихи ьамун жадидун код ақбал, нас'алука-л-ъисмата фӣҳи мина-шшайтõни ва авлийа'иҳи ва жунӯдиҳи ва-л-ъавна ьала ҳазихи-и-нафси-л-аммароти би-с-су'и ва-л-иштиғола бимә йуқорробунй илайка зулфа йа за-л-жалали ва-л-икрõм, ва солла-ллõху ьала саййидина Муҳаммадинни набийи-л-уммийи ва ьала алиҳи ва асҳабихи-т-тоййибина-т-тоҳирйна ва-л-ҳамду-лиллаҳи робби-л-ъаламин».

"Саййидимиз Муҳаммад алайҳиссалом ва оиласи, соҳобаларига дуою саломлар бўлсин. Эй Парвардигор,

Сен абадий, қадим, аввалсан. Сеннинг фазлу марҳаматинг умумий, эҳсонинг олий. Бу янги йилда шайтон ва унинг аскарлари, ёрдамчиларидан нажот беришингни сўраймиз. Сенга яқинлаштирувчи амаллар қилишни насиб эт. Эй улуглик ва икром соҳиби. Саййидимиз, набийи уммий Муҳаммад алайҳиссалом ва унинг онаси, саҳобаларига покиза дуою саломлар бўлсин. Оламлар тарбиячиси Аллоҳга ҳамд бўлсин”.

АШУРО КУНИ

Муҳаррам ойининг ўнинчи кунига Ашуро куни дейлади. Бу кунда жуда муҳим воқеалар бўлиб ўтган. Шу сабабли бизлар ҳам унга алоҳида эътибор билан қарашимиз лозим.

Фақиҳ Абу Лайс Самарқандий бу кунда юз берган воқеаларни айтиб ўтган:

1. Ер ва осмоннинг яратилиши;
2. Одам алайҳиссалом тавбасининг қабул қилиниши;
3. Мусо алайҳиссаломнинг Фиръавн зулмидан халос бўлиши ва Фиръавнининг ўлими;
4. Иброҳим алайҳиссаломнинг туғилиши. Намруднинг оташидан ҳам Ашуро куни нажот топиши;
5. Айюб алайҳиссаломнинг дардлардан фориг бўлиши;
6. Юнус алайҳиссаломнинг балиқ қорнидан чиқиши;
7. Сулаймон алайҳиссаломга салтанат берилиши;
8. Нуҳ алайҳиссаломнинг кемадан тушиши;
9. Ҳазрати Ҳусайннинг қатл этилиши.

АШУРО КУНИ АҲЛИГА ИКРОМ ҚИЛИШ

Абу Ҳурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

“Ким Ашуро куни аҳли аёлига кенглик яратса, Аллоҳ унга йил бўйи кенглик яратади”.

"Ким етимнинг бошини силаса, Аллоҳ ҳар бир соч толаси учун ҳасанотлар ёзади. Ким Ашуро куни бир мўминга ифтор қилса, жами уммати Муҳаммадга ифтор қилиб берганининг савобини олади".

АШУРО КУНИ ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Ашуро куни қўшидаги дуо етмиш марта, ундан кейинги дуо етти марта ўқилади:

حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

«Ҳасбуна-ллóху ва-ниъма-л-вакйл, ниъма-л-мавлá ва-ниъма-н-насыёр»

"Бизга Аллоҳнинг Ўзи етарли ва У қандай ҳам яхши вакил, қандай ҳам яхши хожа ва қандай ҳам яхши нусрат бергувчи".

سُبْحَانَ اللَّهِ مِلَّةَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرَّحْمَةِ وَوَزْنَةَ الْعَرْشِ لَا مَلْجَأَ وَلَا
مُنْجَأَ مِنْ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ
كُلَّهَا أَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَهُوَ خَشِيَ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ. وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ

«Субҳана-ллóҳи мил'ал мйзани ва мунтаҳа-л-
ъилми ва маблағо-р-ридó'и ва зината-л-ъарш лá
малжа'а ва лá манжа'а мина-ллóҳи иллá илайҳи.
Субҳана-ллóҳи ъадада-ш-шафъи ва-л-витри ва ъадада
калимати-ллáҳи-т-таммáти куллиҳá ас'алука-с-

саламата би-роҳматика йа арҳама-р-рбҳимйн ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳи-л-ъалнийи-л-ъазыйм. Ва ҳува ҳасбӣ нийма-л-вакйлу ва нийма-л-мавла ва нийма-н-насыёр. Ва солла-ллоҳу ъала саййидина Мухаммадин ҳойри ҳолқиҳи ва ъала алиҳи ва асҳабиҳи ажмаъйн».

"Тарозу тулгунича, илмнинг охиригача, ризолигинг етгунича, Арш оғирлигича Сени поклик ила ёдга олур-миз. Аллоҳнинг даргоҳидан ўзга суянадиган, мурожаат қиладиган жой йўқ. Жуфт ва тоқ нарсалар сонича, Ўзининг тамом сўзларининг сонича Аллоҳни поклаб ёд этамиз. Сендан раҳматинг ила саломатлик сўраймиз, эй меҳрибонларнинг меҳрибонрови. Куч ва қувват мартабаси олий, азаматли, улуғ Аллоҳдандир. У менга кифоя қилув-чидир. Қандай ҳам яхши вакил, қандай ҳам яхши ёрдамчи ва қандай ҳам яхши хожа. Саййидимиз, яратилганлар-нинг энг яхшиси Мухаммад алайҳиссалом ва оилаларига, саҳобаларига дуою саловотлар бўлсин".

Қўидаги дуо Мухаррамнинг биринчи ва ўнинчи кунлари ўқилади.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْحَسَى الْكَرِيمُ الْحَسَنُ الْمُنْتَنُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ أَسْأَلُكَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْحَسَى الْكَرِيمُ الْحَسَنُ الْمُنْتَنُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ أَسْأَلُكَ

فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَالْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ

وَالْإِسْتِغَالَ بِمَا يُقْرَبُنِي إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

п-карим, ал-ҳаннану-л-маннан ва ҳазихи санатуи жадидах, ас'алука фйҳа-л-ъисмата минна-ш-шайтõни-р-роҷим, вал-ъавна ъала ҳазихи-н-нафси-л-аммәроти би-с-су'и вал-иштиғõла бимә йуқорробунй плайка зулфә йә за-л-жалали ва-л-икрõм, би-роҳматика йә арҳама-р-рбҳимйн».

"Эй Парвардигорим, Сен абадий, қадим, тирик, олий ҳиммат, меҳрибон, сўралмасдан бергувчисан. Мана бу йилда Сендан шайтондан нажот сўрайман, ёмонликка буюрувчи нафсимга қарши ёрдам сўрайман. Эй улуғ, мукаррам Зот, мени Сенга яқинлаштирадиган амаллар билан машғул қилишингни сўрайман, раҳматинг билан, эй марҳаматлиларнинг марҳаматлиси".

Расулulloҳ (с.а.в.) бу дуо ҳақида шундай деганлар:

"Муҳаррамнинг биринчи ва ўнинчи кунлари эрталаб бу дуони уч марта ўқиганини Аллоҳ келгуси йил муҳаррам ойигача барча бало-қазолардан муҳофаза қилади".

اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَمَّا تَبَيَّنَتْ عَنِّي وَلَمْ تَرْضَاهُ وَلَمْ تُنْتَهَهُ

وَحَمَلْتُ عَنِّي وَعَفَوْتَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلَى عُقُوبَتِي وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ جُرْعَتِي

عَلَى تَنْجِيَّتِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ فِيهَا يَمَّا تَرْضَاهُ،

وَوَعَدْتَهُ عَلَيْهِ الثَّوَابَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَاحِي مِنكَ يَا كَرِيمُ

«Аллаҳумма ма ʼамилту мин ʼамалини фӣ ҳазихи-санати мимма наҳайтанӣ ʼанҳу ва лам тардбҳу ва лам танҳаҳу ва ҳамилта ʼанни ва ʼафавта баъда қудротика ʼала ʼукубатӣ ва даъавтанӣ ила-т-тавбати баъда жур'атӣ ʼала маъсӣятика. Аллаҳумма инни астағфирука минҳу фа-ғфирли ва ма ʼамилту фӣҳа мимма тардбҳу ва ваъадтаху ʼалайҳи-с-саваб, фа-табарока-ллбҳу минни ва ла тактоъ рожӣ минка йа карӣм».

"Эй Аллоҳим, мен бу ойдаги қилган амалларимдан билдимки, Сен уздан мени қайтардинг ва ўша амалимга рози бўлмадинг ва уздан мени тўсдинг. У нарсани мендан кўтардинг. Мени қудратинг билан афв этдинг. Сенга жур'ат билан қилган маъсиятимдан кейин ҳам мени

тавбага чақирдинг. Эй Аллоҳим қилган амалларим учун Сендан мағфират сўрайман. Аллоҳим Сен рози бўлган ва Сен савоб ваъда қилган амални қилмаган ҳолимда ҳам мени кечиргин. Мени гуноҳлардан поклагин ва Сенга бўлган умидимни сўндирмагин эй саховатли Зот".

АШУРО КУНИ РЎЗА ТУТИШ

Ашуро куни рўза туттиш ҳақида Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ашуро сиздан аввалги бир уммат Пайғамбарининг байрамидир. У куни рўза билан ўтказинг" (Баззор, Абу Хурайра).

"Ашуро куни рўза туттиг, фақат бу хусусда яҳудийларга ўхшаманг. Ашуро кунидан бир кун аввал, бир кун кейин ҳам рўза туттиг. Шунда уч кун рўза тутган бўласизлар".

"Ашуро кунининг рўзаси бир йиллик гуноҳларга каффоратдир".

Ибн Аббос (р.а.) айтадилар:

"Набий (с.а.в.) Рамазондан бошқа ойлардаги нафл рўзаларининг ҳаммасини тенг кўрардилар, аммо Ашуро куни рўзаси бундан мустасно".

"Набий (с.а.в.) Ашуро куни рўзасини тутар ва бошқаларга уни тавсия қилардилар".

Ашуро кунининг фазилатини сўрашганида Ибн Аббос (р.а.) шундай жавоб бердилар:

"Набий (с.а.в.) фазилатига ишонган ҳолда, бошқа кунлардан устун деб билиб нафл рўза тутганларини билмайман. Аммо Ашуро куни рўзасини фазилатли, деб тутар эдилар. Ойлар ичида эса Рамазон ойи рўзасини тўлиқ тутар эдилар".

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Набий алайҳиссалом:

"Рамазон ойидан кейин рўзанинг афзали Муҳаррам ойи рўзасидир. Фарз намоздан кейинги энг афзал намоз тунги намоздир", дедилар.

Бошқа бир ривоятда Набий (с.а.в.):

"Рўза тутнишда бир куннинг бошқа кундан ҳеч қандай афзаллиги йўқ. Рамазон ойи ва Ашуро кун буидан мустасно", деганлар.

Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) Мадинага борганларида у ерда яҳудийларнинг Ашуро кун рўзасини тутганини шоҳиди бўлдилар. Улардан бу қандай рўза эканлигини сўрадилар.

Улар Набий (с.а.в.)га жавобан:

Бугун муборак бир кундир. Бу кун Аллоҳ Бани Исроилга нажот бериб, Фиръавн аскарларининг денгизда ҳалок қилган. Мусо алайҳиссалом Аллоҳга шукрона тариқасида бу рўзани тутардилар, дейишди. Набий (с.а.в.):

"Биз Мусога сизлардан кўра ҳақлироқмиз", деб шу кун и ўзлари ҳам рўза тутдилар, бошқаларга ҳам рўза тутганини тавсия қилдилар.

Набий (с.а.в.) саҳобаларига ҳам бу кунда рўза тутганини тавсия қилганлар. Фақат яҳудийлар каби бўлмаслик учун Мухаррам ойининг туққизинчи кунини ҳам қўшиб тутниш керак.

Расулulloҳ (с.а.в.)дан сўрашди:

— Эй Расулulloҳ, Рамазондан бошқа бир вақт рўза тутниш тавсия қилинса, қайси ойни тавсия қилган бўлар эдингиз?

Расулulloҳ (с.а.в.) жавобан:

"Рамазондан бошқа бир ойда рўза тутганини истасанг, Мухаррам ойида тут. У Аллоҳ эҳтиром қилган ҳаром ойлاردандир. Бу ойда бир кун борки, Аллоҳ у кун и олдинги қавмлардан баъзи одамларни афв этган. Аллоҳ аввалгиларга тавба қилишни муяссар қилгани каби бошқаларининг тавбасини қабул этишни Ўзига лозим тутати", дедилар. (Термизий).

Ушбу ойда кимларнинг тавбаси қабул қилинганлигини билиб олишимиз ҳаммамиз учун фойдалидир. Абу Лайс Самарқандийнинг "Танбехул-юфилийн" китобида ёзилишича, Одам алайҳиссаломнинг тавбасини Аллоҳ Мухаррам ойида қабул қилган. Довуд алайҳиссаломнинг гуноҳларини Ашуро

қуни афв этган. Бошқа одамларнинг гуноҳларини ҳам Аллоҳ азза ва жалла афв этишига умид бор. Шу сабабли Расули Акрам (с.а.в.) шу ойда рўза тутини тавсия этганлар.

ЖУМА КУНИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Аллоҳ таоло Қуръони каримда марҳамат қилади:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ

اللَّهِ وَذَرُوا الْمَسْجِدَ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۰۹﴾

"Эй имон келтирганлар! Жума кундаги намоз (азон) чақирилса, дарҳол Аллоҳнинг зикрига шошилиниг ва савдо-сотиқни тарк қилиниг. Агар билсангиз, мана шу ўзингиз учун яхшироқдир" ("Жумъа", 9).

Кўришиб турибдики, мана шу муборак соатларда Аллоҳни зикр этишдан чалғитадиган турли ишлар билан шуғулланиш ман этилган.

Набий алайҳиссалом айтадилар:

"Жума кун икки китоб (Таврот ва Инжил) аҳлига байрам сифатида берилди. Аҳли китоблар бу хусусда ихтилоф қилганликлари босе, Аллоҳ уларни жума кундан махрум этди. Биз бу дунёда охириги умматлармиз, қиёмат кун ирринчилармиз. Шу сабабли Аллоҳ бу кун и байрам қилишини бизларга муяссар этди. Яҳудиийлар ва насронийлар биздан кейин, яъни шанба ва якшанба кунлари байрам қилишади" (Бухорий ва Муслим).

"Жабронл алайҳиссалом опноқ ойна келтириб:

"Шу ойна сиз ва умматингиз учун байрам қилинган жума кунидир", деди. Мен унда "Бу кунини афзаллиги нимада?" деб сўрадим. Жабронл алайҳиссалом:

"Бу кунда шундай вақт борки, банда Аллоҳдан нима истаса, берилади. Агар берилмаса, дуо ҳурмати иста-

гидан ортиқроқ даражада охиратда берилади. У вақтда баъда нимадан паноҳ тиласа, Аллоҳ ундан ёмонроқ фалокатлардан асрайди. Биз бу кунни "оширини кунни" маъносини билдирган "Иавмул мазид" деб номлаганмиз. Аллоҳ жаннатда мушкдан ҳам хушбўйи опшоқ бир водий яратган бўлиб, жума кунни аҳли жаннатга Ўз жамолини кўрсатади" (Шофеъий, Табароний, Ибн Мурдавайҳ).

"Шубҳасиз, жума кунни кунларнинг мубораги ва буюгидир. У Аллоҳ наздида қурбон байрами кунидан ҳам, Рамазон байрами кунидан ҳам буюқдир" (Аҳмад, Байҳақий, Ибн Можа).

"Қуён ҳеч бир кунда жума кунидан афзал бўлиб чиқмайди ва ботмайди. Одам алайҳиссалом яратилган кун жума кунидир, шу кунни жаннатга кирган ва ер юзига ҳам шу кунни тушган. Тавбаси ҳам шу кунни қабул бўлган. Жума кунни вафот этган. Қиёмат ҳам шу кунни қоним бўлади. Аллоҳ наздида у кун "Иавмул мазид"дир. Фаринталар осмонда унга бу номни беринган. У жаннатда мўминларнинг Аллоҳни кўрадиган кунидир" (Муслим).

"Жума кунни масжид эшикларини олдида иккитадан фаринта жума намозига келаётганларини ёзиб ўтиришади. Ким жума кунни масжидга биринчи бўлиб борса, бир туя қурбонлик қилган ҳисобланади. Ундан кейин борган бир қорамол, ундан кейин борган бир қўчқор, кейинроқ боргани эса бир товук қурбонлик қилган кабидир. Ким ундан сўнг борса, бир тухум қурбонлик қилган ҳисобланади. Имом минбарга ўтиргандан сўнг саҳифалар ёнилади. Фаринталар хутба эшитиш учун минбар юқорисидан тўпланишади" (Бухорий, Муслим).

"Жума кунни бўлганда фаринталар қўлларига кумуш дафтар ва олтин қалам олиб, масжид эшиги олдида ўтирадилар. Масжидга келаётганларини ёзиб ўтиришади" (Ибн Мурдавайҳ).

ЖУМА КУНИДА ТОЗАЛИК

Абдуллоҳ ибн Умар (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.):

"Жума намозига келсангиз, ғусл қилиб келинг", деганлар.

"Жума куни таҳорат қилган суннатга амал қилибди. ғусл қилиш янада афзалроқдир" (Абу Довуд, Термизий, Насай).

Товус (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Жума куни жузуб бўлмасангиз ҳам, ғусл қилиб, хушбўй нарсалар суриг".

Абу Саъд (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.):

"Жума куни ғусл қилиш балоғатга етган ҳар бир мўмин учун вожибдир. Мисвок ишлатиш, топиш имкони бўлса, хушбўй нарса ишлатиш ҳам вожибдир", деганлар. (Бухорий, Муслим).

Қўлтиқ тагини тозалаш, тирноқ олиш, соч-соқолни текислаш, чиройли кийим кийиш, хушбўй ҳидли нарсалар суриш жума куни қилиниши савобли бўлган амаллардандир. Салмон Форсий (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.):

"Кимки жума куни ғусл қилиб, хушбўй ҳидлардан сенган ҳолда масжидга келса ҳамда кишиларга озор бермай ораларидан ўтиб, намозни адо этса ва имомнинг гапларини жим ўтириб эшитса, Аллоҳ ўтган жума билан шу жума ўртасида қилган барча гуноҳларини афв этади", деганлар.

Ибн Масъуд (р.а.): "Ким жума куни тирноқларини олса, Аллоҳ унинг дардини олиб, ўрнига шифо беради", деган.

ЖУМА КУНИ "КАҲФ" СУРАСИНИ ЎҚИШ

Абу Сайид Худрийдан ривоят қилинади.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Жума кунлари "Каҳф" сурасини ўқиганининг икки жумаси ойдинланади" (Ҳоким, Байҳақий).

Пайғамбар (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким жума кунини "Каҳф" сурасини ўқиса, остидан самога қадар у учун бир нур юксалади. У нур қиёматга қадар порлайди. Ўқиганининг икки жума ўртасидаги гуноҳлари маффираат қилинади".

"Жума кунини сураини "Каҳф"ни ўқиган киши саккиз кун барча фитналардан омонда бўлади. Дажжол чиқса, унинг найрангидан ҳам напоҳ топади".

"Ким жума кунини ёки жума кечаси сураини "Каҳф"ни ўқиса, ўқиган жойидан Маккани мукаррамага қадар нур тўлади. Келгуси жумага қадар гуноҳлари афв этилади. Етминининг фаришта тонга қадар Аллоҳдан унга афв тилашади".

"Ким жума намозидан кейин "Ихлос", "Фалақ", "Нос" сураларининг етти маротабадан ўқиса, келгуси жумага қадар Аллоҳ Субҳонаҳу ва таолонинг ҳимоясида бўлади".

ЖУМА КУНИ МАСЖИДГА КИРАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Расулulloҳ (с.а.в.) жума кунини масжидга кираётганларида эшикнинг икки томонини тутиб шундай дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَوْجَةً مِنْ تَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَأَقْرَبَ مَنْ

تَقَرَّبَ إِلَيْكَ وَأَفْضَلَ مَنْ سَأَلَكَ وَرَغِبَ إِلَيْكَ

«Аллаҳумма-жъалниий авжаҳа ман таважжаҳа илайка ва ақроба ман тақорроба илайка, ва афдола ман са'лака ва роғиба илайка».

"Аллоҳим, мени Сенга юз бурувчиларнинг энг муҳлиси қилгин. Ўзинга яқин бўлувчиларнинг энг яқини қилгин. Сендан ҳоҷат сўровчи ва Сенга мойил бўлувчиларнинг энг афзали қилгин".

ЖУМА КУНИ САЛОВОТ АЙТИШ

"Ихёу улуғид дин" китобида Имом Ғаззолий шундай деган: "Ҳим етти жума етти мартадан ушбу саловотни айтса, иншааллоҳ Пайғамбаримиз (с.а.в.) шафоатини топади".

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تَكُونُ

لَكَ رِضَاءً وَلِحَقِّهِ أَذَاهُ وَأَعْطِهِ الْوَسِيلَةَ وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي

وَعَدْتَهُ وَاجْزِهِ عَنَّا مَا هُوَ أَهْلُهُ وَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَن

أُمَّتِهِ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ إِخْوَانِهِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّالِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Аллаҳумма ғолли ғала саййидини Муҳаммадив ва ғала али саййидини Муҳаммадин ғолтан тақуну лака риддō'ан ва ли-ҳаққини ада'ан ва аътыхи-л-васйлата вал-мақбма-л-маҳмуда-ллазини ваъадтаху важзини ғанна ма хува аҳлуху важзини ғанна афдола ма жазайта набийиан ған умматини ва ғолли ғала жамийъи ихвāнини миша-и-набийини ва-ғ-ғблиҳини йа арҳам-р-рōхимйн».

"Аллоҳим, саййидимиз Муҳаммад алайҳиссалом ва оила аъзоларига Ўзинг рози бўладиган, у зотга етиб борадиган саловот юбор. У зотга Ўзинг ваъда қилган

мақтовли даражани ва василани ато эт. Биздан у зотга аввалги умматлардан ўз пайгамбарларига қандай ҳадялар етказган бўлсанг, ундан афзалроғини етказгин. Пайгамбаримизнинг барча пайгамбарлар ва солиҳлардан иборат дўстларига ҳам саловотлар юборгин, эй меҳрибонларнинг меҳрибонроғи".

ҚУРЪОНИ КАРИМДАГИ СУРА ВА
ОЯТЛАР ҲАМДА
УЛАРНИНГ ФАЗИЛАТИ

"БИСМИЛЛАҲИ-Р-РАҲМЎНИ-Р-РАҲИМ" НИНГ
ФАЗИЛАТИ

Илк ёзилган сўз "Бисмиллаҳ"дир. Одам алайҳиссаломга илк келган нарсая ҳам удир. Мўминлар "Бисмиллаҳ", деб Сиротдан ўтишади.

Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) айтадилар:

"Қуръонга ҳурмат кўрсатиш уни ўқишдан аввал "Аъзу биллаҳи мина-ш-шайтони-р-рожим" дейиш билан бўлади. Қуръоннинг калити "Бисмиллаҳ"дир".

Қуръонни ўқишдан аввал "Аъзу биллаҳ"ни айтиш вожибдир. Аллоҳ тасоло Қуръон оятлари билан бизларга ҳар ишнинг бошида истиоза қилишимизни, яъни шайтон шарридан паноҳ тилашимизни амр этган. Бундай паноҳ тилаш "Аъзу биллаҳи мина-ш-шайтони-р-рожим" ёки "Астағийзу биллаҳи мина-ш-шайтони-р-рожим" ёхуд "ал нязу биллаҳ" дейиш билан бажарилади. Бу ҳақда шундай марҳамат қилинган:

﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾

"Қачонки, Қуръон ўқисангиз қувғин этилган шайтон (васвасаси)дан Аллоҳ паноҳ беришини сўрангиз" ("Наҳл", 98).

"Уйга киришдан олдин "Бисмилләҳ"ни айтганда, шайтон, "бу уйга кириш имконим йўқ" деб қайтиб кетади".

"Обқатланишдан аввал "Бисмилләҳ" деб, ундан сўнг "Алҳамду-лилләҳ" деган кишининг дастурхондан турмаедан аввал гуноҳлари мағфират қилинади".

"Бисмилләҳ" ояти Исми Аъзамдир. Исми Аъзам билан унинг орасидаги яқинлик кўзининг оқи ва қорачини орасидаги яқинлик сингаридир".

"Ким шайтоннинг ёмонлигидан Аллоҳ таолодан ўн марта паноҳ тиласа, яъни "Аъзу билләҳи мишаш шайтѳбир рожим, Бисмилләҳи-р-роҳмāни-р-роҳим" деса, унга бир фаришта масъул бўлиб, шайтонни ундан узоқлаштиради".

"Яхши амаллар "Бисмилләҳ"сиз бошланар экан, унинг орқаси кескидир".

"Бисмилләҳ" деб сўйилган таомда барака бўлади" (Ибн Можа).

"Қийинчиликка учраган одам:

"Бисмилләҳи-р-роҳмāни-р-роҳими Ла ҳавла ва ла қуввата иллā билләҳил ѳалиййи-л-ѳазыйм", деса, қийинчиликдан халос бўлади" (Дайлабий).

"Ечинаётган вақт "Бисмилләҳ" деб айтиш аврат билан жинлар ўртасида нарда пайдо бўлиши учун сабабдир".

"Исон болаешнинг авратини жинлар кўзидан тўсишининг чораси халога киришдан аввал "Бисмилләҳ" дейишидир" (Термизий).

Аллоҳ барчамизнинг тилимиздан "Бисмилләҳ"ни туширмасин.

"ФОТИҲА" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
هُدًى لِّلصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿٦﴾ صِرَاطِ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

Бисмилләхи-р-роҳмани-р-роҳим

«Ал-ҳамду лилләҳи робби-л-ъаламйн. Ар-роҳмани-р-роҳим. Малики йавми-д-дйн. Иййака наъбуду ва иййака настаъйн. Ихдина-с-сирѳо-л-мустақим. Сирѳо-ллазйна анъамта ъалайҳим ғойри-л-мағдуби ъалайҳим ва-ла-д-дблљйн».

"Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

Барча мақтов, шукрлар оламларнинг тарбиячиси Аллоҳга бўлсин. У Раҳман ва Раҳимдир. У қиёмат кунининг подшоҳидир. Фақат Сенгагина ибодат қиламиз ва фақат Сендангина ёрдам сўраймиз. Бизни тўғри йўлга ҳидоят қилгин. Ўзинг неъмат берганларнинг йўлига (бошлагин), қазабга дучор бўлганларнинг йўлига эмас, аданганларникига ҳам эмас".

Абу Саид Рофъи (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий алайҳиссалом менга "Масжиддан чиқмасдан аввал сенга Қуръондаги энг улув сураши ўргатайми?" дедилар ва қўлимдан тутдилар. Масжиддан чиқмоқчи бўлганимизда мен: "Эй Аллоҳнинг Расули, Қуръондаги энг улув сураши сенга ўргатайми, деган эдингиз", дедим. У зот алайҳиссалом: "У етти оятдан иборат бўлган "Алҳамду-лилләҳи роббил ъаламйн" ва менга эҳсон қилинган Қуръондир", дедилар (Муслим).

Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Жаброил алайҳиссалом Расулуллоҳнинг ёнида ўтирган эдилар. Самодан бир овоз келди. Жаброил алайҳиссалом бошларини осмонга қаратиб: "Бу самода бутун очилган энинининг овози", дедилар. Сўнг бир фаришта келди. Жаброил алайҳиссалом, бу фаришта ер юзига аввал тушмаганлигини айтдилар. Фаришта салом берди ва: "Сендан аввал ҳеч бир пайғамбарга берилмаган "Фотиҳа" сураси ва "Бақара" сурасининг охири оятлари билан мужда келтирдим. Булардан ўқилган ҳар бир ҳарфга Аллоҳ ажр беради", дебди" (Муслим).

"Фотиҳа" сураси ўлимдан бошқа барча дардга даводир".

"Фотиҳа" ва "Ихлос" сурасини ўқиганлар, Қуръоннинг учдан бир қисмини ўқиганчалик бўлади".

"Уйга кирганда "Фотиҳа" ва "Ихлос" суралари ўқилса, Аллоҳ таоло у уйдан фақирликни кетказади, ҳузур ва барака ато этади".

"Ухланидан аввал "Фотиҳа" ва "Ихлос" сураларини ўқиган киши ўлимдан ташқари барча ёмонликлардан йироқ бўлади".

"Фотиҳа" сурасининг сирлари

- "Таҳлиқага тушганда 10 марта ўқиш фойдали.
- "Ушбу суранн «иййака настаъйн» оятигача ўқиб, орқасидан мана бу дуо уч марта ўқилса, шиятлари амалга ошиб, дуолари қабул бўлади, иншааллоҳ.

اللَّهُمَّ اجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَاجَتِي كَمَا جَمَعْتَ بَيْنَ أَسْمَائِكَ وَصَفَاتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَإِلْكَرَامِ

«Аллаҳумма-жмаъ байний ва байна ҳажатий камā жамаъта байна асмā'нка ва сифāтика, йā за-л-жалāли ва-л-икрām».

● "Ҳар фарз намозидан кейин ўн саккиз марта, хуфтон намозидан кейин йигирма саккиз марта ўқишга одатланган инсоннинг ризқи ошади.

● "Икки рақатлик намознинг ҳар рақатида етти марта "Фотиҳа" ва уч марта "Ихлос" ўқиган одам ниятига етади.

"БАҚАРА" СУРАСИ ИЛК БЕШ ОЯТИНИНГ ФАЗИЛАТИ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿الْعَرَبِ﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿۱﴾ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ

بِالْغَیْبِ وَیُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ ﴿۲﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ

اِلَیْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ﴿۳﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدًى مِّن

رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۴﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

«Алиф, лам, мӣм. Залика-л-китабу ла ройба фӣх, худал ли-л-муттақийн. Аллазийна йу'минуна би-л-ғойби ва йуқиймуна-с-солата ва мимма розақнаҳум йунфиқун. Валлазийна йу'минуна бимма унзила илайка ва ма унзила мин қоблик ва би-л-ахироти ҳум йуқниун. Улаика ғала худам ми-р-роббихим ва улаика ҳуму-л-муфлихун».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"Ушбу (илоҳий) Китоб шубҳадан холи ва тақводорлар учун ҳидоят (манбаи)дирким, улар ғойибга имон келтирадиган, намозни тўқис адо этадиган ва Биз ризқ қилиб берган нарсалардан (садақа ва) аҳсон қиладиганлардир. Улар сиз (Муҳаммад)га ва сиздан илгари

(ўтган пайғамбар) ларга нозил нарсаларга (илоҳий китобларга) имон келтирадилар ва охираат кунига аниқ нишондилар. Парвардигорлари тарафидан ҳидоят топганлар ана ўшалардир ва пажот топгувчилар ҳам уларнинг ўзидир".

Ушбу оятлар ҳақида Расулulloҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Бақара" сурасининг ilk беш ояти, 255-ояти ("Оятул Курсий") ва ундан кейинги икки оят ҳамда сўнгги уч оятини ўқиганга мусебат етмайди".

"Бақара" сурасини ўқинида давом этинг. Уш ўрганган жуда катта баракат, ўрганмаслик жуда катта зиёндир".

"Бақара" сурасининг бошидаги тўрт оят, "Оятул Курсий" ва ундан кейинги икки оятини ва охиридаги уч оятини ўқиган кишининг уйига ўша кун шайтон яқинлаша олмайди. Ёмон нарсага дуч келмайди. Бу оятлар жиннига ўқилса, Аллоҳнинг изни билан шифо топади".

Абдуллоҳ ибн Масъуд шундай деганлар:

"Кечкурун кимнинг уйида "Бақара" сурасининг аввалги беш ояти ўқилса, шайтон у ерга кира олмайди".

"ОЯТУЛ КУРСИЙ" ВА УШИНГ ФАЗИЛАТИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

﴿ ٢٥٥ ﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Аллоҳу ла йлаҳа илла ҳува-л-ҳаййу-л-қоййўм, ла та'хузуху синатув ва ла навм, лаҳў ма фи-с-самавати ва ма фи-л-ард, ман заллазй йашфаў ьиндахў илла бизниҳ, йаъламу ма байна айдйҳим ва ма ҳолфаҳум ва ла йухйтуна бишайьим мин ьилмиҳй илла бимā ша'а, васнъа курсиййуху-с-самавати ва-л-ард, ва ла йаўдуҳў ҳифзуҳумā ва ҳува-л-ьаллиййу-л-ьазыйьм».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"Аллоҳ – Ундан ўзга илоҳ йўқдир. У тирик ва абадий турувчидир. Уни мудроқ ҳам тутмас, уйқу ҳам олмас. Осмонлар ва ердаги (барча) нарсалар Уникидир. Унинг ҳузурда ҳеч ким (ҳеч кимни) Унинг изнисиз шафоат қилмас. (У) улар (одамлар)дан олдинги (бўлган) ва кейинги (бўладиган) нарсани билур. (Одамлар) Унинг илмидан фақат (У) истаганича ўзлаштирурлар. Унинг курсийи осмонлар ва ердан кенгдир. У иккисининг ҳифзи Уни толиқтирмас. У олий ва буюқдир" ("Бақара", 255).

"Оятул Курсий" "Бақара" сурасининг 255-оятидир. Ушбу оятнинг фазилати жуда кўп. Бу ҳақда Пайғамбаримиз (с.а.в.) нинг бир қанча ҳадислари бордир.

"Кулларнинг мубораги жума кунидир, каломнинг мубораги Қуръони каримдир. Қуръони каримнинг мубораги "Бақара" сурасидир, "Бақара" сурасининг муборак ояти "Оятул Курсий" дир. Кимки "Оятул Курсий" ни ўқиса, Аллоҳ унга бир фаришта юборади. У фаришта эртаси кун шу соатга қадар қилган хайрли ишларини ёзади, ёмонларини эса ёзмайди".

"Фарз намозларидан сўнг "Оятул Курсий"ни ўқиган одам жаннатга киришига фақат ўлим монелик қилади".

"Бу оят қайси уйда ўқилса, у уйдан шайтон узоқлашади. Эй Али, уш ўқилишга ва уйингдагиларга ўргат. Қўнишларининг ёдига сол".

"Аллоҳнинг китобида назарга қарши саккиз оят бор. Буларнинг етти ояти "Фотиҳа" сураси ва бир ояти "Оятул Курсий"дир".

"Оятул Курсий" ни ўқиш минг оятни ўқишга тенгдир".

Убай ибн Каъб (р.а.)дан ривоят қилинади.

Расулуллоҳ (с.а.в.) Каъб (р.а.)га:

— Эй Абу Музир! Қуръон оятлари ичида қайси бири буюқдир? — деб сўрадилар.

Каъб (р.а.):

— Аллоҳ ва унинг Расули билгувчидир, — деди.

Расулуллоҳ (с.а.в.) яна сўраганларида Каъб:

— «Аллоху Ла плаҳа илла хувал Ҳаййул Қоййўм» ни ўқидилар. Сўнг Расулуллоҳ (с.а.в.) муборак қўлларини Каъбнинг кўксига қўйиб:

— Бу илм сенга муборак бўлсин, дедилар.

Имом Нававий шундай деганлар:

"Оятул Курсий"ни ҳамма жойда, хусусан, уйқуга ётишда ўқиш мустаҳабдир".

"БАҚАРА" СУРАСИНИНГ 256 ва 257-ОЯТЛАРИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّنْفُوتِ

وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿۲۵۶﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّنْفُوتُ يُخْرِجُوهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵۷﴾

«Ла икрѳха фи-д-дин, код табаййанар рушду мина-л-ғойй, фамай йакфур би- т - тѳғути ва йу'мим биллаҳи

фа-қоди-стамсака би-л-бурватил вусқо ла-н-фиқома лаҳа ва-ллбху самийбун ғалийм. Аллаху валиййу-ллазйна аману йухрижухум ми-на-з-зулумати ила-н-нур, ва-ллазйна кафару авлииа'ухуму-тдоғуту йухрижунахум ми-на-н-нур ила-з-зулумат уланка асхабу-н-нари хум фйха ҳблйдун».

"Динга зўрлаб (киритиш) йўқдир. (Зеро) тўғри йўл янглиш йўлдан ажраб бўлди. Бас, ким шайтон (ёхуд бутлар)ни инкор этиб, Аллоҳга имон келтирса, демак у мустаҳкам ҳалқани ушлабди. Аллоҳ эшитувчи ва билувчидир. Аллоҳ имон келтирганларнинг дўстидир. Уларни зулматдан нур сари чиқаради. Кофирларнинг дўстлари эса шайтонлар (бутлар)дир. Уларни (кофирларни) нурдан зулматларга чиқарадилар. Ана ўшалар дўзах аҳлидирлар ва унда мангу қолувчилардир".

“БАҚАРА” СУРАСИНИНГ 284-ОЯТИ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا فِى الْاَرْضِ وَّمَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاِنْ تُبَدُّوْا مَا فِى اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفَوْهُ

يُحٰۤاِيْبِكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۡءٍ

﴿ قَدِيْرٌ ۝۲۸۴﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Лиллаҳи ма фи-с-самавати ва ма фи-л-ъард, ва ин тубдў ма фй анфусикум ав туҳфўху юҳасибкум биҳиллаҳ, фа-йағфиру лимай йаша'у ва йуъаззибу май йаша' ва-ллбху ғалā кулли шай'ни қодир».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"Омонилару ердаги бор нарса Аллоҳникидир. Ичингиздаги нарсани хоҳ ошкор қилинг, хоҳ яширинг, Аллоҳ сизларни у билан ҳисоб-китоб қилур. Ўзи хоҳлаган кишини мағфират қилиб, Ўзи хоҳлаган кишини азоблар. Аллоҳ ҳамма нарсага қодирдир".

"АМАНАР-РОСУЛУ" ВА УНИНГ ФАЗИЛАТЛАРИ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ- وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ ؕ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ- لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ؕ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَاَطَعْنَا ؕ غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا ؕ وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿۱﴾ لَا يَكْفُرُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا
لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ كُنَّا سٰغِيْنَ اَوْ اَحْطٰنًا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا طٰقَةَ لَنَا بِهِ- وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا ؕ اَنْتَ مَوْلٰنَا
فَاَنْصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿۲﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳӣм

«Амана-р-росулу бима унзила илайхи мир-роббиҳи ва-л-му'минун, куллун амана би-ллаҳи ва-маләикатиҳи ва-кутубиҳи ва-русулиҳ, ла нуфаррику байна аҳадим-мир-русулиҳ, ва-қблү самийна ва-ағъна гуфрӯнака роббана ва-плайка-л-масыйр. Ла йукаллифу-лләху нафсан илла вусъаҳа, лаҳа ма касабат ва-ғалайҳа ма-

ктасабат. Роббанā лā ту'аҳизнā ин насйнā ав аҳтб'нā. Роббанā ва-лā таҳмил ʔалайнā нсрон камā ҳамалтахў ʔалā-ллазйнā мин қоблинā. Роббанā ва-лā туҳаммилнā мā лā тоқота ланā бих, ваъфу ʔаннā ва-ғфир ланā ва-рҳамнā. Анта мавланā фа-нсурнā ʔала-л-қовми-л-кафирйн».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан боғлайман.

"Пайгамбар ўзига Парвардигоридан нозил қилинган нарсанга имон келтирди ва мўминлар ҳам (имон келтирдилар). (Уларнинг) ҳар бири Аллоҳга, фарингаларига, китобларига ва пайгамбарларига бирортасини ижратмасдан имон келтирди. Ва "Эшитдик ва итоат этдик. Эй Раббимиз, мағфиратингни сўраймиз. Сенгагина қайтамиз", дедилар. Аллоҳ ҳеч бир жонга тоқатидан таппқари нарсани таклиф этмайди. Унинг касб этгани (яхшилиги) ўзига ва орттиргани (ёмон) амали ҳам ўзигадир. Эй Раббимиз, агар унутсак ёки хато қилсак, бизни қойма! Эй Раббимиз, биздан илғари ўтганларнинг зиммасига ортган машаққатни бизнинг зиммамизга ортма! Эй Раббимиз, тоқатимиз етмайдиган нарсани бизга юклама! Бизларни ифв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, (ҳолимизга) раҳм айла! Сен бизнинг хожа-мизсан! Бас, бизларга кофирлар қавм устидан волиблик ито эт", (дедилар) ("Бақара", 285-286).

Бу оятлар Расулulloҳ (с.а.в.)га Меърож ҳадяси сифатида берилган. Бу икки оятнинг фазилати ҳақида У зот (с.а.в.) шундай деганлар:

"Бақара" сурасининг сўнгги икки оятини ким туңди ўқиса, у шу туңда ёнғин, бало ва мусибатлардан муҳофаза этилади".

"Аллоҳ "Бақара" сурасини икки оят билан тимолади. Менга ҳам Арши Аълонинг тағидаги бир хазинадан берди. Сиз ҳам бу икки оятни ўрганинг, аёлларингизга, ўвилларингизга ҳам ўргатинг. Ушбу оятлар дуо ўрнига ҳам ўтади".

"Уйқуга кетишдан аввал бу оятларни ўқиганга бу оятлар кифоядир".

"Аллоҳ "Бақара" сурасини менга Аршининг тагидаги хазиналаридан олиб берди. У мендан олдинги ҳеч бир Пайғамбарга берилмаган".

Али (р.а.) шундай деган:

"Бақара" сурасининг охириги уч оятини ўқимасдан ухлаган кишини ақлли дея олмайман".

Умар (р.а.) шундай деган:

"Ақлли киши "Бақара" сурасининг охириги оятларини ўқимасдан уйқуга кетмайди".

Абдуллоҳ ибн Масъуд (р.а.) шундай деганлар:

"Расулуллоҳга Меърожда уч нарса берилди. Булар: беш вақт намоз, "Бақара" сурасининг охириги ояти ва Аллоҳга шерик қўшмасдан ўлганларнинг шафоат қилиниши".

"ҚУЛИЛЛАҲУММА" ОЯТИНИНГ ФАЗИЛАТИ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ قُلِ اَللّٰهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مِنْ دَشَاءٍ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ دَشَاءٍ

وَتُعِزُّ مَنْ دَشَاءٌ وَتُذِلُّ مَنْ دَشَاءٍ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱﴾

تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيْتِ

وَتُخْرِجُ الْمَمِيْتِ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ دَشَاءٍ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲﴾ ﴿

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳїм

«Қули-ллāхумма мāлика-л-мулки ту'ти-л-мулка ман ташā'у ва танзиъу-л-мулка мимман ташā ва туъиззу ман ташā'у ва тузиллу ман ташā' бийадика-л-ҳойр, иннака ъала кулли шай'ини қодийр. Тўлижу-л-лайла фи-

и-наҳари ва тўлижу-и-наҳаро фи-л-лайл, ва тухрижу-л-ҳаййа ми-на-л-маййити ва тухрижу-л-маййита ми-на-л-ҳайй ва тарзуку ма-на-таша'у биғойри ҳисоб».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"Айтинг: "Эй ҳукмронлик эгаси — Аллоҳим, Сен хоҳлаган кишига ҳукмронлик ато этурсан ва хоҳлаган кишидан ҳукмронлигини тортиб олурсан, хоҳлаган кишининг азиз қилурсан ва хоҳлаган кишининг хор этурсан. Яхшилик Сенинг қўлингдadir. Албатта Сен барча нарсага қодирсан. Кечани кундузга киритурсан ва кундузни кечага киритурсан. Ўликдан тирикни чиқарурсан ва тирикдан ўликни чиқарурсан ҳамда истаган кишига беҳисоб ризқ берурсан" ("Оли Имрон", 26-27).

Машҳур ҳадис олимларидан Ибн Абу Дунё ривоят қиладилар:

"Муоз ибн Жабал (р.а.) айтди:

"Мен Набий (с.а.в.)га зиммамдаги қарзлардан шикоят қилдим. Расулуллоҳ (с.а.в.) мендан: "Эй Муоз, қарздан қутулишни хоҳлайсанми?", — деб сўрадилар. Мен: "Ҳа", — дедим. Шунда у зот (с.а.в.):

"Эй Муоз, сенга шундай бир оят ўргатайки, уни ўқисанг, Уҳуд тоғи қадар қарзинг бўлса ҳам, Аллоҳ уни узинингда ёрдам беради", дедилар. Сўнг "Оли Имрон" сурасининг 26 ва 27-оятларини айтдилар".

"Оли Имрон" сурасининг фазилати ҳақида Пайгамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким "Оли Имрон" сурасини жума кuni ўқиса, қуёш ботгушига қадар Аллоҳ унга раҳмат ёздиради, фаришталар эса истиғфор айтадилар".

"АНЪОМ" СУРАСИНИНГ ДАСТЛАБКИ УЧ ОЯТИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَتَعْمَدُنَّ بِرَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿۱﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَ

ۗ وَأَجَلَ مَُسِيٍّ عَلَيْهِ نُورٌ أَنتُمْ تَعْتَرُونَ ﴿۲﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي

الْأَرْضِ ۗ يَعْلَمُ بِرَكْمِكُمْ وَجَهْرِكُمْ وَ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿۳﴾﴾

Бисмилләхи-р-роҳмани-р-роҳим

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ ҳолақо-с-самава̄ти ва-л-ардо ва-жаъала-з-зулумати ва-н-нӯро, сума-ллазӣна кафарӯ би-роббиҳим йаъдилӯн. Ҳува-ллазӣ ҳолақокум мин тӣйини сума қодб ажала ва ажалум мусамман ӯндаҳ, сума антум тамтарӯн. Ва ҳува-ллоҳу фи-с-самава̄ти ва фи-л-арды йаъламу сиррокум ва жахрокум ва йаъламу ма таксибуң».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳининг номи билан бошлайман.

"Ҳамд осмонлар ва ерни яратган, зулматлар ва нури пайдо этган Аллоҳга (хос)дир. Сунгра, куфрга кетганлар ўз Раббиларига (сохта матбудларни) тенгланштирурлар. (У) сизларни (Одам Атони) лойдан яратиб, сунгра ажал (муддати)ни белгилаб қўйган Зотдир. Белгиланган ажал (Қиёмат бўлиш вақи ва бошқа ҳисоблар) ҳам Унинг ҳузуридадир. (Шундан) кейин (ҳам) сизлар шак қилмоқ-дасизлар. У осмонларда ҳам, ерда ҳам Аллоҳдир. Сир тутгану ошкор қилган нарсаларингизни билур. Қила-ётган ишларингизни (ҳам) билур".

"АНЪОМ" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТЛАРИ

"Ким "Анъом" сурасининг орасига дунё каломларини қўшмасдан ўқиса, Аллоҳ аввалги гуноҳларини мағфират қилади".

"Холис пият билан икки ракат намоз ўқиб, унда "Фотиҳа" сурасидан сўнг "Анъом" сурасини қироат қилгани Аллоҳ хавотирлардан асрайди".

Умар (р.а.)шундай деганлар:

"Анъом" сураси Қуръони каримнинг энг фазилатли сураларидан биридир".

Имом Шофевий шундай деганлар:

"Ким эрталаб ва кечқурун "Анъом" сурасининг дастлабки уч оятини етти марта ўқиб, қўлларига суфлаб, бутун баданини масҳ этса, хасталик ва оғриқлардан халос бўлади".

"ЙАСИН" ДУОСИ

("Йасин" сурасини қироат қилишдан аввал ўқилади)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا حَسِيلًا وَقَلْبًا سَلِيمًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا

وَكِتَابًا يَمِينًا وَرِزْقًا حَلَالًا وَمَعِيًا مَقِيمًا وَجَنَّةَ وَحَرِيرًا وَنَضْرَةَ وَسُرُورًا

يَا قَاهِيهِ الْحَاجَاتِ يَا مُجِيبَ الدُّعَوَاتِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلِيَّاتِ يَا عَالِمَ

السِّرِّ وَالْخَبِيَّاتِ إِقْضِ حَاجَتِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ الْمُبَارَكَةِ بِعُزْمَةِ يَسِّ وَالْقُرْآنِ

الْحَكِيمِ فَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

«Аллāхумма иншй ас'алука соброн жамйла ва қолбан салйма ва лисанан закиро ва дуъа'ан мустажаба ва китабай йамйна ва ризқон ҳалала ва наъймам муқйма ва жаннатав ва ҳарйрд ва надротав ва сурӯрд. Йа қбднйа-л-ҳажāt, йа мужйба-д-даъват, йа кaшифа-д-дурри ва-л-баллнйāt, йа ъāлпма-с-снрри ва-л-хофиййāt, нқдн ҳажатй фй ҳазнхн-с-саъатн-л-мубарокатн бн-ҳурматн йа-снн ва-л-қур'āнн-л-ҳакмн фа-нзā қодб амрон фа-пннама йақўлу лахў кун файакўн. Фа-субҳāна-л-лазй бнйаднхн малакўту кулли шай'нв ва нлайхн туржаъун. Ва солла-л-лбҳу ъала саййнднна Муҳаммаднв ва ъала āлнхн ва соҳбнхн ажмаъйн».

186

"Аллоҳим, албатта, Сендан гўзал сабр, саломат қалб, зикрингни қилувчи тил, мустажоб дуо, ўнг қўлдан бериладиган "номан аъмол", ҳалол ризқ, давомли неъмат, жаннат ва унинг инак либослари, хотиржамлик ва хурсандлик сўрайман. Эй ҳожатларни раво этувчи, эй дуоларни ижобат этувчи, эй зарар ва балоларни қайтарувчи, эй яширин ва ошкора парсаларни билувчи, "Йасин" сураси ўқиладиган ҳозирги дақиқада, "Йасин вал Қур'āннл ҳаким" ҳурмати, қачон бирон парсани прода қилганда, Унинг иши фақатгина "Бўл", дейишдир. У парса бўлур. Бас, барча парсанинг том эгалнги Ўз қўлида бўлган Зот ноқдир. Унгагина қайтарилурсизлар. Саййндимиз Муҳаммад алайҳиссаломга, у жанобнинг онласига, саҳобаларига саловот юбор, деган жумлалар ҳурмати мешннг ҳожатимни равои қил".

"Йасин" сураси ўқилгандан сўнг ўқилади

يَا إِلَهِي يَا صَعْدِي مِنْ عِنْدِكَ مَدَدِي وَعَلَيْكَ مُعْتَمِدِي يَا نَاصِرَ يَامُعِينُ بِحُرْمَةِ

إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ أَعْنِي عَلَى كُلِّ حَاجٍ بِقُوَّةِ قُدْرَتِكَ يَا مُعِينُ يَا رَحْمَنُ

وَبِحُرْمَةِ سُورَةِ يُسُ وَبِحُرْمَةِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

«Йа илāхи, йā сомадӣ мин ғиндикa мададӣ ва ʙалайкa муътамадӣ. Йā насиру, йā муъйну би-ҳурмати пиййāкa наъбуду ва пиййāкa настаъйну аъний ʙалā кулли ҳāлин би-қуввати қудротикa йā муъйну, йā роҳмāну ва би-ҳурмати сӯроти йāсйн ва би-ҳурмати солла-ллāху ʙалайхи ва саллама ва āлихи ажмаъйн».

اللَّهُمَّ رَبَّنَا يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا دُعَاءَنَا وَأَقْضِ حَاجَتَنَا بِحُرْمَةِ سُورَةِ

يُسُ وَأَجْزْنَا مِنَ النَّارِ وَمِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ شَرِّ سُؤَالٍ يُفْضَلُ

سُورَةِ يُسُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Аллāхумма роббанā йā роббанā тақоббал миннā дуъā'анā вақди ҳāжатанā би-ҳурмати сӯроти йāсйн ва ажирнā мина-и-нар ва мин ʙазāби-л-қобри ва мин шарри суа'ли би фадли сӯроти йāсйн. Йā робба-л-ʙāламйн, ва саламун ʙала-л-мурсалйн. Ва-л-ҳамду ли-ллāхи робби-л-ʙāламйн».

"Аллоҳим, Раббимиз, эй Раббимиз, "Йасин" сураси ҳурмати дуоларимизни қабул қил, ҳожатларимизни равои қил, дўзахдан, қабр азобидан, қийин саволдан нажот бер, эй оламларининг Раббиси. Барча Пайғамбарларга саломлар ва оламлар Раббисига ҳамд бўлсин".

"ЙАСИН" СУРАСИ ҲАҚИДА УМУМИЙ ТУШУНЧА

Расулуллоҳ (с.а.в.) айтадилар:

"Қуръоннинг қалби "Йасин"дир. Албатта, у барча дардларга шифодир. Аллоҳ ва охиратни истаб ушбу сурани ўқигани Аллоҳ афв этади".

"Шайтонлар "Йасин" сураси, "Ҳамр" сурасининг

охирги оятлари ва "Муъаввизатайн" суралари ўқилган жойдан қочадилар".

"Йасин"ни оғир касал ёнида ўқинг".

"Ўлими яқинланган одам ёнида "Йасин" ўқилса, жон бераётганда Аллоҳ унга осонлик беради".

"Кимки ота ёки онасининг қабр зияратида "Йасин"ни ўқиса, ҳар ҳарфининг эвазига марҳумга савоб берилади".

"Вафот этганлар учун "Йасин" ўқинг".

Ҳасан Шозалий бу суранинг фазилати ҳақида шундай деган:

"Кимга ҳақсизлик қилинса, "Йасин" сурасини ўқисин ва шундай дуо қилсин:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ

«Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳӣм. Бисми-ллаҳи-ллазӣ ла иләҳа иллә хува-л-ҳаййу-л-қоййӯм. Бисми-ллаҳи-ллазӣ ла иләҳа иллә хува зу-л-жаләли ва-л-икрӯм. Бисми-ллаҳи-ллазӣ ла йадурру маъасмиҳи шай'ун фи-л-арди ва ла фи-с-самән ва хува-с-самӣъу-л-ъалӣм, Алләҳумма иннӣ аъӯзу бика мин шарри (ҳақсизлик қилган инсоннинг исми айтилади)».

"Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман. Аллоҳнинг исми билан бошлайман, Ундан ўзга илоҳ йўқ, ҳаминша тирик ва қоимдир. Аллоҳнинг исми билан бошлайман, Ундан ўзга илоҳ йўқ, У шараф ва камол эгасидир. Аллоҳнинг исми билан. Унинг исми

хурмати еру осмонда ҳеч нарса зарар бера олмайди. У эшиттувчи ва билувчидир. Аллоҳим, Сендан (фалончининг) ёмонлигидан нажот сўрайман".

"Бомдод намозидан сўнг янгидан таҳорат олиб, "Йасин" сурасини ихлос билан ўқиган шу кун ҳеч қандай ёмонликка дуч келмайди. Шом намозидан кейин ўқиганлар ҳам Аллоҳнинг изни билан тонгга қадар муҳофаза этилади".

"ҲАШР" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Имом Аҳмад ибн Ҳанбал Маъқал ибн Ясардан ривоят қилган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Тонг чоғида уч марта «Аъъзу биллаҳиссамийъил аллийми минашшайтўнир рожӣм» ва бир марта «Бисмиллаҳи-р-роҳмāни-р-роҳӣм» деб, орқасидан "Ҳашр" сурасининг уч оятини ўқиса, Аллоҳ таоло саловот айтадиган етмиш минг фариштини унга вакил қилиб қўяди. Агар ўша кун вафот этса, шаҳид кетади. Кеч кирганда ўқиган киши ҳам шу мартабага эришади".

Расулulloҳ (с.а.в.) яна шундай деганлар:

"Ким "Ҳашр" сурасининг сўнгги уч оятини ўқиса, барча кичик гуноҳлари мағфират этилади".

"Ким "Ҳашр" сурасини ҳар қандай ҳолат учун 3 марта ўқиса, Аллоҳ ҳолатини қабул қилади".

"Ҳашр" сурасининг 19-24-оятлари

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾

﴿ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴾

﴿ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ

اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ ﴿ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ ﴿ هُوَ اللَّهُ الَّذِي

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ ﴿ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

﴿ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ ﴿

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Ва ла такуну ка-ллазйна насу-ллаха фа-ансахум
анфусаҳум, ула'ика хуму-л-фасиқун. Ла йастави асхабу-н-
нари ва-асхабу-л-жаннаҳ. Асхабу-л-жаппати хуму-л-файзун.
Лав анзална хаза-л-кур'ана ғала жабали-л-ларо'айтаҳу
хўшишам мутасоддишам мин ҳошиятиллаҳ ва-тилка-л-
амсалу надрибуха ли-и-наси лаъаллаҳум йатафаккарўн.
Хува-ллўху-ллазй ла иллаҳа илла ху ғалиму-л-ғойби ва-ш-
шаҳадати хува-р-роҳману-р-роҳим. Хува-ллўху-л-лазй ла

плаҳа иллā ҳу, ал-малику-л-қуддӯсу-с-саламу-л-му'мину-л-муҳаймину-л-ъазӣзу-л-жаббару-л-мутакаббир субҳана-л-лӯҳи ʻамма йушрикӯи. Ҳува-л-лӯҳу-л-ҳолиқу-л-барӣ'у-л-мусоввиру лаҳу-л-асма'у-л-ҳусна. Йусаббинҳу лаҳӯ ма фи-с-самāвати ва-л-ард, ва-ҳува-л-ъазӣзу-л-ҳакӣм».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"Аллоҳни унутганларга ўхшаган бўлманглар. У зот уларга ўз шахсларини унуттирди. Ана ўшалар, фосиқдирлар. Дўзах аҳли билан жаннат аҳли баробар бўлмас. Жаннат аҳли ютуққа эришган зотлардир. Агар Биз ушбу Қуръонни бирор тоғга нозил қилганимизда эди, албатта, у (тоғ)ни Аллоҳнинг қўрқувидан бўйин сунган ва ёрилиб кетган ҳолида кўрган бўлур эдингиз. Биз бу мисолларни одамларга зора улар тафаккур қилсалар, деб келтирмоқдамиз. У — Аллоҳ, шундай зотдирки, Ундан ўзга илоҳ йўқдир. (У) яширин ва ошкора (нарсаларни) билувчидир. У меҳрибон ва раҳмlidir. У — Аллоҳ, шундай зотдирки, ҳеч қандай илоҳ йўқ. У подшоҳ, (барча айб-нуқсондан) пок, (бандаларига) омонлик берувчи, кузатиб турувчи, қудрат соҳиби, бўйин сундиргувчи ва кибр эгасидир. Аллоҳ уларнинг (мушрикларнинг) ширкларидан покдир. У — Аллоҳ яратувчи, (йўқдан) бор қилувчи, (барча нарсага) сурат (ва шакл) берувчидир. Унинг гўзал исмлари бордир. Осмонлар ва ердаги (бор) нарса Унга тасбеҳ айтур. У қудрат ва ҳикмат соҳибидир".

"МУЛК" СУРАСИНИНГ ДУОСИ
(Сурадан сунг ўқилади)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سُلْطَانَ يَا سُبْحَانَ
اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ حَاجَتِي بِحَقِّ الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ سُورَةِ الْمُلْكِ وَبِحَقِّ
رَسُولِكَ الْكَرِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَبَّ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Бисмиллахи-р-роҳмани-р-роҳим

«Аллаҳумма йа роҳману йа роҳиму. Йа Ҳаннаю
йа маннаю йа султону йа субҳану. Аллаҳумма тақоббал
ҳажатӣ би-ҳаққи-л-асмаи-л-ъиззми ва би-ҳаққи сӯротп-
л-мулки ва би-ҳаққи росулика-л-карими йа Аллаҳ йа
Робби йа Карийм. Бироҳматика йа арҳама-р-рӯҳимийн».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳининг номи билан бош-
лайман.

"Аллоҳим, эй бу дунёда имонли ва имонсиз барча
бандаларига меҳрибон, охиратда фақат мўмин банда-
ларига меҳрибон Зот. Эй бандаларига шафқатли, энг
марҳаматлиси".

"МУЛК" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ

"Мулк" сураси Қуръони каримдан жой олган 67-сура бўлиб, Маккада нозил бўлган. Ушбу суранинг "Мунжия" — нажот берувчи, "Маниъа" — ман қилувчи сингари бошқа бир қанча номлари ҳам бор.

Пайгамбаримиз (с.а.в.):

"У сура қўриқловчи, нажот берувчидир. Қабр азобидан ҳам нажот беради", дедилар.

Ибн Масъуд (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.): "Мулк" сураси қабр азобига монелик қилади", деганлар. (Имом Ҳоким).

Расулulloҳ (с.а.в.) бир ҳадисда шундай деганлар:

"Қуръонда бир сура борки, у ўттиз оятдир. Қиёмат куни бу суранинг шафоати бир инсонни жаҳаннамдан чиқариб, жаннатга киритади. У "Мулк" сурасидир".

"Ҳар кеча "Мулк" сурасини ўқигандан Аллоҳ қабр азобини йўқ қилади".

"Майиит қабрга қўйилгач, азоб фаришталари унинг оёқ тарафидан келадилар. Оёқлар: "Бу ерга келинга йўл йўқ. У кечалари туриб тунги намозда "Мулк" сурасини ўқир эди", дейишади. Бош тарафидан келганида тил: "Бу ерга келолмайсиз, у мен билан "Мулк" сурасини ўқир эди" дейди".

"МУЛК" СУРАСИНИНГ СИРЛАРИ

Кўзи ояриган одам уч кун кетма-кет бу сурани ўқиса, ҳам оғриқ қолади, ҳам шифо топади. Ҳар доим бомдод намозидан кейин бу сурани ўқишга одатланган киши Аллоҳнинг изни билан чексиз лутф ва иноятта ноил бўлади.

Жума кунига ўтар кечаси туннинг ярмида туриб, таҳорат олиб, икки ракат намоз ўқиса, биринчи ракатда "Фотиҳа" сурасидан сўнг ушбу суранинг аввалги ўн беш оятини, иккинчи ракатда эса "Фотиҳа" сурасидан сўнг қолган ўн беш оятини ўқиса, намозни тутатганидан сўнг:

يَا دَائِمُ يَا حَيُّ يَا قَرْدُ يَا قَدِيمُ يَا أَحَدُ
يَا صَمَدُ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

«Йа дайму йа ҳаййу йа фарду йа қодиму йа аҳаду йа сомаду. Солла-ллӧху ъалӧ Муҳаммадив ва ъалӧ али Муҳаммад» зикрида давом этса ва ҳожатини Аллоҳ таолодан истаса, иншааллоҳ ҳожати қабул бўлади.

Қийинчиликка учраган киши саҳар вақтига яқин таҳоратли ҳолда 21 марта бу сурани ўқиса, Аллоҳнинг изни билан мушкулларидан халос бўлади.

Бу сурани доим ўқиб юришга одатланганлар нафақат бу дунёда, балки охиратда ҳам Аллоҳнинг чексиз лутфига эришадилар. Қабр азобидан паноҳ топадилар. Ўлим чоғида шайтоннинг ёмонлигидан муҳофаза этиладилар.

"НАБАЪ" – "АММА" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Аллоҳ аср намозидан сўнг "Набаъ" сурасини ўқишга одатланганининг ризқини орттиради ҳамда бу дунёдан охиратдаги жойини кўрмай кетмайди".

"Қиёмат куни Аллоҳ "Набаъ" сурасини ўқиганга жаннатнинг салқин шарбатидан ичиради".

"Аср намозидан сўнг ушбу сурани ўқишга одатланганининг қабри нурланади".

"ДУХОН" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Ҳар ким "Духон" сурасини жума кундузи ёки кечаси ўқиса, Аллоҳ таоло у бандаси учун жаннатда бир кўшк бино этади".

"Қим "Йасин" ва "Духон" сураларини жума кечаси бошидан охирига қадар ўқиса ва бу ўқиган сураларнинг физилатига ихлос қилса, Аллоҳ унинг аввалги барча гуноҳларини афв этади".

"ДУХОН" сурасининг дуоси

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَاءِ الْعِظَامِ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيَّبُ يَا مُزَيِّنُ

يَا رَبِّ إِفْضِ حَاجَاتِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ الْمُبَارَكَةِ بِحُرْمَةِ سُورَةِ الدُّخَانِ.

يَا اللَّهُ يَا عَفُورُ يَا شَكُورُ يَا سَتَّارُ يَا مَالِكُ لَا يَرَامُ يَا عَزِيزُ لَا يَنْامُ

يَا قَادِمُ لَا يَزَالُ يَا عَلِيمُ لَا يَنْسَى يَا بَاقِيُ لَا يَفْنَى يَا عَظِيمُ مِنْ كُلِّ

كَبِيرٍ يَا رَبِّ إِفْضِ حَاجَاتِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ الْمُبَارَكَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Бисмиллаҳи-р-роҳмāни-р-роҳим

«Аллаҳумма ишшй ас'алука би-асмāнл-ъизōми. Йā му'минну, йā мухайминну йā музаййинну йā робби нқди ҳажāтй фй ҳāзнихи-с-сāъати-л-мубāрокати би-ҳурмати сўротн-д-дуҳōн. Йā Аллāху йā Ғофўру йā Шакўру, йā Саттāру, йā Мāлику ла йурōму, йā ъазйзу лā йанāм, йā қōбиму лā йазāл, йā ъалйму лā йансā, йā бақиййу лā йафнā, йā ъазыйму мин кулли кабйр, йā робби нқди ҳажāтй фй ҳāзнихи-с-сāъати-л-мубāрокати бироҳматика йā арҳама-р-рōхимйн».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"Аллоҳим, албатта Сендан буюк исмларинг ҳурмати сўрайман. Эй тинчлик ва омонлик ато этувчи, ҳамма

парсаани қамраб олувчи, зийнатловчи Раббим. "Духон" сурасининг ҳурмати шу ондаёқ ҳожатимни равои қил. Эй Аллоҳ, эй мағфират қилувчи, эй оз амалга кўп савоб берувчи, эй гуноҳларни беркитувчи, эй подшоҳ, эй ухламайдиган, ғолиб, қоим, ҳамма парсаани билувчи, унутмас Зот. Эй абадий қолувчи, улус Зот. Эй тарбиячи. Раҳматинг билан ҳожатимни шу муборак соатдаёқ равои эт. Меҳрибонларнинг меҳрибони".

"ВОҚЕА" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Ҳар кеча "Воқеа" сурасини ўқишга одатланган инсон абадий фақирлик юзини кўрмайди".

"Суратул "Воқеа" бадавлат (бўлишни истаган)ларнинг сурасидир. Уни аёлларингизга, болаларингизга ўргатинг".

"Воқеа" сураси ҳар қандай бемор учун ўқилса, Аллоҳнинг изми ва марҳамати билан у инсон шифо топади ва Аллоҳ у инсонни хурсандчиликка етказади.

Бир кун Абу Бакр (р.а.) Пайғамбаримиз (с.а.в.)га шундай дедилар:

"Ё Расулуллоҳ, сочларингиз оқарганини кўряпман?"

Пайғамбаримиз (с.а.в.) Абу Бакр (р.а.)га жавобан:

"Сочларимни "Ҳуд", "Воқеа" ва "Мурсалот" суралари оқартирди", дедилар.

Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг бундай дейишларига сабаб, бу сураларда қиёмат кундаги ҳолат тасвирланган, олдинги қавмларнинг ҳалокатга учраш сабаблари баён қилинган бўлиб, у зот (с.а.в.)нинг умматлари учун хавотирланганликлардан эди.

Орифлардан бири шундай дейди:

"Вафот этган одам учун "Воқеа" сураси бошдан охирига қадар ўқилса, майитнинг азоби камаяди". Шунингдек, ушбу сура инсонни турли таҳликалардан ҳам қўриқлайди.

"ТАКВИР" СУРАСИ ВА УНИНГ ФАЗИЛАТИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾
وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُيِّرَتْ ﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾
وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُيِّتَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الصُّحُفُ نُسِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٢﴾
وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخِصِرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَنَّسِ ﴿١٥﴾
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ
لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾
﴿ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْأَيْمَنِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى
الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَأَيْنَ تَذَهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ ﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

1. Иза-ш-шамсу куввирот

Қуёш ўраб қўйилганда,

2. **Ва иза-н-нужӯмун** кадарот
юлдузлар ҳам (ўз фалакларидан) тўкилганида,

3. **Ва иза-л-жибалу** суййирот
Тоғлар ҳам (ўз жойларидан) жилдирилганида,

4. **Ва иза-л-ъишару** ʔуттилат
(қорнидаги боласи) ўн ойлик бўлган бўғоз туялар ҳам
бўш қўйиб юборилганида,

5. **Ва иза-л-вухӯшу** ҳуширот
вахший ҳайвонлар ҳам (бир жойга) тўпланиб қолганида.

6. **Ва иза-л-биҳару** сужжирот
Денгизлар куйдирилганида,

7. **Ва иза-н-нуфӯсу** зуввижат
руҳлар (қайтадан баданларга) жуфтланганида,

8. **Ва иза-л-мав'удату** суилат
тириклай кўмилган (ҳар бир) қиздан сўралганида

9. **Би аййи** замбин қутилат
"қайси гуноҳи учун ўлдирилган", деб.

10. **Ва иза-с-суҳуфу** нуширот
(Номаи аъмол) саҳифалари очилганида,

11. **Ва иза-с-самәу** куширот
осмон (ернинг устидан) сидириб олинганида,

12. **Ва иза-л-жаҳйму** суъьирот
дўзах (кофирлар учун) қиздирилганида,

13. **Ва иза-л-жаннату** узлифат
жаннат (тақводорларга) яқин қилинганида,

14. **Ъалимат нафсум ма аҳдорот**

(Ана ўша кунда ҳар бир) жон ўзи (шу Кун учун) ҳо-
зирлаб келган парсани (яъни барча яхши-ёмон амалларини)
билур.

15. **Фалъ уксиму би-л- хуннас**
Бас, қайта-қайта чиқиб (кўришиб) турувчи (юлдузлар)га,
16. **Ал-жавāри-л-куннас**
(бешта) яширинувчи сайёраларга,
17. **Ва-л-лайли иза ʻас-ʻас**
ўз зулмати билан келиб-кетаётган кечага,
18. **Ва-с-субҳи иза танаффас**
ва (отаётган) тонгга қасамки,
19. **Иннаҳў ла-ковлу росўлин карйм**
албатта, у (Қуръон) карамли элчи (Жаброил)нинг сўзидир.
20. **Зй қувватин ʻинда зи-л-ʻарши макйн**
(У) қувватли, Аршнинг соҳиби (Аллоҳ) наздида мартабали,
21. **Мутб̄ин самма амйн**
итоат қилинган, омонатли.
22. **Ва ма с̄оҳибукум би-мажнўн**
Сизларнинг соҳибингиз (Муҳаммад алайҳиссалом) мажнун эмасдир.
23. **Ва лақод роʻаху би-л-уфуқил мубйн**
Дарҳақиқат, у (Жаброил)ни очиқ уфқда кўрди.
24. **Ва ма ҳува ʻала-л-ғойби бидонйн**
У (Муҳаммад алайҳиссалом) райбга (ваҳдийга) бахил ҳам эмасдир.
25. **Ва ма ҳува биқовли шайт̄они-р-рожйм**
Ва у (Қуръон) қувилган шайтоннинг сўзи эмасдир.
26. **Фа-айна тазҳабўн**
(Қуръони йўлни ташлаб) қаёққа кетмоқдасизлар?!
27. **Ин ҳува иллā зикрул ли-л-ʻāламйн.**
У (Қуръон), (бутун) оламлар учун эслатмадир.
28. **Лиман шāʻа минкум ай йастақйм.**

Орангизда тўғри бўлишни истаган кишилар учун (албатта).

29. Ва ма таша'ўна илла ай йаша'а-ллõху роббу-л-баламйн.

Оламларнинг Раббисен Аллоҳ хоҳламаса, сизлар хоҳлай олмассизлар.

Фазилатлари:

1. Ким уйини сеҳр қилинган деб гумон қилса, "Таквир" сурасини бошидан охирига қадар ўқисин. Аллоҳ таоло ҳақиқатни, яъни уйнинг сеҳр қилинган-қилинмаганини билдиради.

2. Ўзини сеҳр қилинган деб тахмин этган инсон бу сурани бошидан охирига қадар ўқиса, сеҳрнинг кучи йўқолади. Бу сурани ўқиб, Аллоҳ таолодан ҳар қандай масалада ёрдам сўраш мумкин.

3. Дунё ва охирада марҳаматга эришни учун бу сурани тез-тез ўқиб туриш керак.

4. Ёмғир ёваётганда ушбу сура ўқилиб, Аллоҳ таолодан нимаки сўраса, албатта, истагани берилади.

5. "Таквир" сураси мушку анбарга ўқилиб, ундан кўзга сурилса, кўзнинг нури ортади.

6. Кимки ушбу сурани ўқиб юришга одатланган бўлса, у Аллоҳ яратган барча махлуқотларнинг кўзига салобатли кўринади ҳамда ҳар ерда сўзи ва суҳбати тингланиб, инobatта олинади.

Имом Термизий Абдуллоҳ Ибн Умар (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий алайҳиссалом: "Ким Қиёмат кунига ўз кўзи билан очиқ ойдин назар солмоқчи бўлса «Иза-ш-шамсу куввирот» «Иза-с-самъун фатарот» ва «Иза-с-самъун шаққот» сураларини қироат қилсин", деганлар.

"ИХЛОС" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ

كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ ﴾

Бисмиллāхи-р-роҳмāни-р-роҳїм

«Қул хува-ллōху аҳад. Аллāху-с-сoмад. Лам йалид ва лам йўлад ва лам йакул лахў куфуван аҳад».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"(Эй, Муҳаммад) айтинг: У Аллоҳ ягонадир. Аллоҳ беҳожат, (лекин) ҳожатбарордир. У туғмаган ва туғилмаган ҳам. Ва Унга ҳеч ким тенг бўлмаган".

Абу Саид Худрий (р.а.)дан ривоят қилинади:

Пайғамбаримиз (с.а.в.) "Ихлос" сураси ҳақида шундай деганлар:

"Ҳаётим қўлида бўлган Аллоҳга қисимки, бу сурани ўқини Қуръонининг учдан бир қисмини ўқинишга тенг".

Бошқа бир ривоятда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) саҳобаларига шундай савол қилдилар:

"Асҳобим, бир кечада Қуръонининг учдан бир қисмини ўқини сизларга қийин эмасми?" Саҳобалар:

"Ё Расулуллоҳ, қай биримиз бунга қодирмиз?" дедилар.

Расулуллоҳ (с.а.в.) уларга жавобан:

"Ихлос" сураси Қуръонининг учдан бир қисмига тенг", дедилар (Бухорий).

Убай Ибн Каъб (р.а.)дан ривоят қилинади:

Пайғамбаримиз (с.а.в.) бир ҳадисда шундай деганлар:

"Ким бомдод намозидан сўнг ўн бир марта "Ихлос" сурасини ўқиса, ўша куни унга шайтон яқинлаша олмайди. Шайтон бунга вайрат қилса ҳам, ниятига етмайди".

"Ётоғига ётишдан аввал "Фотиҳа" ва "Ихлос" сура-ларини ўқиган банда ўлимдан ташқари барча ёмон-ликдан омонда бўлади".

"Уйга кираётганида "Ихлос" сурасини ўқиган киши фақирлик кўрмайди".

Асҳоби киромдан Суҳайл (р.а.)бунга амал қилиб бадавлат бўлганлар.

Бу муборак суранинг бундан бошқа бир қанча фази-латлари ҳам бордир. Ҳатто, баъзи олимларнинг фикрига қараганда, бу сура "Исми Аъзам" ҳамдир. Агар дунё ва охират билан боғлиқ орзуларимиз амалга ошишини истасак, ушбу сураи жуда кўп: намоздан кейин, ўтирганда, турганда, юрганда, ухлашдан аввал ва умуман тез-тез ўқиб туришимиз керак. Шундагина ҳам дунёда, ҳам охиратда бунинг мукофотини кўрамиз. Бунинг учун ниятимиз соф, ишончимиз мустаҳкам, қалбимиз шубҳадан йироқ бўлиши керак.

"ФАЛАҚ" , "НОС" СУРАЛАРИ ВА УЛАРНИНГ ФАЗИЛАТИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳӣм

«Қул аъӯзу биробби-л-фалақ, мин шарри ма ҳолақ. Ва мин шарри гӛсикки иза вақоб. Ва мин шарри-наффасати фи-л-ъуқод. Ва мин шарри ҳасидин иза ҳасад».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳнинг номи билан бошлайман.

"(Эй, Муҳаммад) айтнинг: Папоҳ тилаб илтижо қи-

лурман тоғ Парвардигорига, яратган нарсалари ёмонлигидан, зулматга чўмган тун ёмонлигидан, туғунчаларга дам солувчилар ёмонлигидан, ҳасадчининг ҳасади ёмонлигидан".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ

الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ

وَالنَّاسِ ﴿٦﴾ ﴾

Бисмилләхи-р-роҳмāни-р-роҳӣм

«Қул аъъзу биробби-н-нāс. Малики-н-нāс. Илāхи-н-нāс. Мин шарри-л-васваси-л- ҳоинāс. Аллāзӣ йувасвису фӣ судӯри-н-нāс. Мина-л-жиннати ва-н-нāс».

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳининг номи билан бошлайман.

"(Эй, Муҳаммад) айтнинг: Паноҳ тилаб илтижо қилурман одамлар Парвардигорига, одамлар Подшосига, одамлар Илоҳига яширин васвасачи (шайтон) ёмонлигиданки, (у) одамларнинг дилларига васваса солур. (Ўзи) жинлар ва одамлардандир".

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) ҳар кеча ўринларига ётишдан аввал икки қўлларини бирлаштириб "Ихлос", "Фалақ" ва "Нос" сураларини ўқиб, қўлларига суфлар ва вужудларининг етган жойига қадар қўллари билан силар эдилар. Қўллари билан бошларини, юзларини, тапаннинг олд қисмини масҳ этардилар ва буни уч марта такрорлардилар" (Бухорий, Муслим).

"Расулуллоҳ (с.а.в.) бирор нарсдан беҳузур бўлганларида "Фалақ" ва "Нос" сураларини ўқиб, устиларига

суфлар эдилар. Оғриқ кучайса, мен у кишига Қуръон ўқиб, биракотини тилан учун устиларини силар эдим" (Бухорий).

"Жума намозидан сўнг етти марта "Ихлос", "Фалақ" ва "Нос" сураларини ўқиган бандани Аллоҳ таоло бир ҳафта бало, қазо ва ёмонликлардан муҳофаза қилади".

Эрталаб ва кечқурун бу сураларни ўқишга одатланган инсон жин, шайтон ва инсонларнинг ёмонлигидан, сеҳрдан, назардан ва инсонга зарар берадиган барча ёмонликлардан узоқ бўлади.

ҚУРЪОНИ КАРИМ ТИЛОВАТИДАН АВВАЛ ЎҚИЛАДИГАН ДУО

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ بِالْحَقِّ أَنْزَلْتَهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ اللَّهُمَّ عَظَمَ رَغْبَتِي فِيهِ وَاجْعَلْهُ نُورًا
لِيَصْرِى وَشِفَاءً لِيَصْدِرِي اللَّهُمَّ زَيِّنْ بِي لِسَانِي وَجَمِّلْ بِي وَجْهِي
وَقَوِّمْ بِي جَسَدِي وَارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ عَلَى طَاعَتِكَ أَثَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ
وَخَشَرْتِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ نَوَيْتُ قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ
لِرِضَاءِ الرَّحْمَنِ وَتَنْوِيرِ قُبُورِ أَهْلِ الْإِيمَانِ وَرُوحِ شَفِيسِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ
وَقَمَرِ الْمُرْسَلِينَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ صَلَوَاتُ الرَّحْمَنِ وَطَرْدِ الشَّيْطَانِ
وَإِسْقَاطِ الذُّنُوبِ وَقَبُولِ التَّوْبَةِ وَرَفْعِ الدَّرَجَاتِ وَالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ وَتَقَاءِ

الإِيمَانِ وَلِقَاءِ الرَّحْمَنِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Аллаҳумма би-л-ҳаққи анзалтаҳу ва би-л-ҳаққи назала. Аллаҳумма ʔаззим роғбати фйҳи важъалҳу нурул-ли-басорй ва шифа'ал-ли-қодрий. Аллаҳумма заййим биҳи лисанй ва жаммил биҳи важҳй ва қовви биҳи жасадй ва-рзукий тилаватаҳу ʔала ʔбъатика анʔал-лайли ва атръфа-н-наҳар, ваҳшурий маъа-н-набиййи Муҳаммадин қолла-ллаҳу алайҳи ва саллама ва алиҳи-л-аҳйар, навайту қиръ'ата-л-қур'ани, ли-ридди-р-роҳмани ва танвийри кубурй аҳли-л-ниймани ва руҳи шамси саййиди-л- амбийа'и ва қомари-л-мурсалйна саййидина Муҳаммадин ʔалайҳи қолава-т-р-роҳмани ва ʔорди-ш-шайʔдин вансқъти-з-зунуби ва қобули-т-тавбати ва рофъи-д- дарожати ва-н-нажати ми-на-н-нар ва бақди-л-ниймани ва лиқди-р-роҳмани би-роҳматика йа арҳама-р-ръҳимйи. Ва-л-ҳамду лиллаҳи робби-л-ʔаламйи».

"Аллоҳим, Қуръонни ҳақиқат ила позил қилдинг. Қуръонга бўлган рағбатимни улуғ қил. Ушк кўзимга нур қил. Тилимни Қуръон билан безагин, юзимни у билан гўзал қил, жисимимга Қуръон билан қувват бер. Кечаяо кундуз унинг тиловати билан машғул қил. Охиратда Пайғамбаримиз, у зогнинг оиласи, асҳоблари билан бирга қил. Раҳмоннинг ризоси, имон аҳли қабрини мунаввар қилиш, саййидил амбиё – Пайғамбаримизнинг руҳи ноқларига баҳшида этиш учун Қуръон тиловат қилишини ният этдим. Аллоҳ у зотга саловот юборсин. Шайтонни узоқ қил, гуноҳларимни афв эт, тавбаларимни қабул қил, олий даражаларни насиб эт, дўзахдан нажот бер, имонимни мустаҳкам қил, раҳматинг билан Ўзингнинг дийдорингга етказ, эй меҳрибонларинг энг меҳрибони. Оламларнинг тарбиячиси Аллоҳга ҳамдлар бўлсин!"

РАСУЛУЛЛОҲНИНГ ДУНЁДАГИ ЭНГ СЎНГГИ ДУОЛАРИ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِنِي بِالرَّفِيقِ

«Аллаҳумма-ғфирлӣ ва-рҳамнӣ ва алҳикнӣ би-р-рофӣки».

"Аллоҳим, мени мағфират эт, менга раҳм қил. Мени рофиқул аълога етиштир".

ҚАБР АЗОБИДАН ПАНОҲ ТИЛАШ УЧУН ДУО

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ

«Аллаҳумма иннӣ аъӯзу бика минна-л-куфри ва-л-фақри ва ъзаби-л-қобри».

"Аллоҳим, албатта, Сендан куфрдан, фақирликдан ва қабр азобидан паноҳ тилайман".

ПАЙҒАМБАРИМИЗ (с.а.в.) ҚИЛГАН ДУОЛАРДАН НАМУНАЛАР

Ушбу бўлимда келтириладиган, Пайғамбаримиз (с.а.в.) нинг муборак тилларидан зикр қилинган дуоларни икки қисмга бўлиш мумкин:

1. Набий (с.а.в.) нинг Аллоҳдан сўраган яхшиликларни ўз ичида жамловчи дуолар

2. Набий (с.а.в.) нинг ёмонликлардан паноҳ тилаш дуолари

Набий (с.а.в.) қилган ушбу дуолар орқали биз Аллоҳнинг сулокли ҳабиби, бутун инсониятга ўрнак зот Раббимиздан нималар сўраб, нималардан паноҳ тилаганларини ўрганамиз. Дуоларимизни У зот (с.а.в.) нинг сўзлари билан

бойштамиз. Ҳар инда бўлгани каби дуоларимизда ҳам ўз умматига ўта меҳрибон бўлган зот — Аллоҳнинг Расулига итоат этиб, Раббимизнинг "Сизга Расул нимани берса, олинг ва У зот сизни нимадан қайтарса, қайтинг" деган амрини бажарган бўламиз. Модомки, Аллоҳнинг амрини бажариб дуо қилар эканмиз, иншааллоҳ улар қабул бўлади. Зотан Расулulloҳ (с.а.в.) биз умматга қарата:

"Менинг гапимни эшитиб, ёдлаб, сингдириб, сўнгра адо этган одамни Аллоҳ неъматлантирсин" демаганмилар? Қуйида келтириладиган дуолар бизларга бир йўлланма вазифасини бажаради десак хато бўлмайди.

Набий (с.а.в.) нинг Аллоҳдан сўраш, исташ дуолари.

Муғийра ибн Шуъбадан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) мана бундай дуо қилганликлари айтилган:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ لَهُ الْحَمْدُ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ لَا مَنَعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

«... л-мулку ва лаху-л-ҳамду ва ҳува ʼалла кулли шайʼин қодир. Аллаҳумма ла маниъа лимә аътойт ва ла муътийя лимә манаъта ва ла йанфаъу за-л-жадди минка-л-жадд».

"Аллоҳдан бошқа яроқ йўқ. У Ёлғиздир. Мулк Уникидир. Ҳамд Унга ҳосдир. У ҳар нарсага қодир. Аллоҳим, Сен берган нарсани ман қилувчи ва Сен ман қилган нарсани берувчи йўқ. Сенинг иқобингни қайтарувчи йўқ" (Бухорий, Муслим ва Термизий).

Абдуллоҳ ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинади.

«Ҳасбуна-лладҳу ва ниъма-л-вакйл» ин Иброҳим алайҳиссалом ўтга ташланганда айтганлар".

"Муҳаммад алайҳиссалом: "Уларга одамлар:

"Албатта, одамлар сизга қарши куч тўладилар, улардан қўрқинглар", деганда, имонлари зиёда бўлди ва:

﴿... حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾

«Ҳасбуна-л-лоҳу ва ниъма-л-вакїл», яъни "Бизга Аллоҳнинг Ўзи кифоя. У вакилликка ўта лойиқдир", дедилар ("Оли Имрон", 173).

"Мўминлар ҳам такрорладилар" (Бухорий).

Шунингдек, Пайғамбаримиз (с.а.в.) ушбу дуони қийинчиликларга дуч келганда ҳам ўқиш кераклигини тавсия қилганлар. (Бухорий, Муслим, Термизий).

Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий алайҳиссалом қуйидаги дуони кўп қайтарганликлари айтилган.

﴿... رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

«Аллаҳумма роббанā атинā фи-д-дунйā ҳасанатав ва фи-л-ахироти ҳасанатав ва қинā ъзаба-н-нар»

"Эй Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато этгин, охирада ҳам яхшилик ато этгин ва бизни дўзах азобидан асрагин" ("Бақара" сураси, 201- оят. Бухорий ва Муслим. Бухорийда бу дуо "Аллаҳумма атинā фид дунйā" деб, Муслимда эса "Роббанā атинā фид дунйā" деб ёзилган).

﴿اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي

دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي

وَأَجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَأَجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ

«Аллаҳумма аслиҳ лї дийни-ллазї ҳува ъисмату амри, ва аслиҳ лї дунйā'йа- ллатї фйҳā маъашї ва

аслиҳ лӣ аҳироти-ллатӣ фӣҳа маъадӣ, важъали-л-ҳайата зийадатал-лӣ фӣ кулли ҳойрини, важъали-л-мавта рӯхатал-лӣ мин кулли шаррин».

"Аллоҳим (энг муҳим ишим бўлган) динимни ислоҳ эт. Ичида яшаб турганим дунёмни ислоҳ эт. Охирги маизилим - охиратимни ислоҳ қил. Ҳаётдаги барча яхшиликни мен учун зиёда қил. Ўлимим барча ёмонликлардан қутулиш ва роҳатлик бўлсин" (Муслим).

Абдуллоҳ ибн Масъуд (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) қуйидагича дуо қилганликлари айтилган:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالْتَّقَىٰ وَالْعَفَاةَ وَالْغِنَىٰ

«Аллāхумма иннӣ ас'алука-л-худā ва-т-туқб ва-л-ъафāфа ва-л-ғинā».

"Аллоҳим, албатта Сендан ҳидоят, тақво истайман. Иффат ва помус йўлидан айирма. Ҳаққингни адо этадиган даражада (Ўзингдан бошқа ҳеч кимга муҳтож бўлмайдиган даражада) давлат бер" (Муслим).

Анас ибн Молик (р.а.) дан ривоят қилинади.

Умму Салама (р.а.)дан сўрашди:

– Эй мўминларнинг онаси, Расулуллоҳ (с.а.в.) сизнинг ёнингизда кўпроқ қандай дуо қиладилар?

У зот (р.а.) Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг мана бундай дуо қилганликларини айтдилар:

يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ بَيِّنْتُ قَلْبِي عَلَىٰ دِينِكَ

«Я муқоллиба-л-қулўби саббит қолбӣ ғалā дйиник».

"Эй қалбларни ўзгартирувчи (Зот), қалбимни динингда собит қил".

Мен Пайғамбаримиздан нима учун бу дуони кўп такрорлашларини сўраганимда, у зот (с.а.в.) шундай жавоб қилдилар:

"Эй Умму Салама, қалби Аллоҳнинг (қудрат қўлида) бўлмаган ҳеч қандай инсон йўқ. Аллоҳ у қалбини истаса собит қилади, истамаса йўқ".

Бу ҳадисни Умму Салама (р.а.)дан ривоят қилган Муоз ибн Жабал (р.а.) сўзининг давомида кўнрадаги оятни ўқиди:

﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

﴿ الْوَهَّابُ ﴾

"Эй Раббимиз, бизни ҳидоят йўлига солганингдан кейин дилларимизни (ҳақ йўлдан) оғдирма ва бизга Ўз ҳузурингдан раҳмат ато эт! Албатта Сенгина (барча неъматларни) ато этгувчисан!" ("Оли Имрон", 8).

Бир одам келиб Пайғамбаримиздан сўради:

"Эй Расулуллоҳ, Аллоҳга дуо қилганда нима дейишим керак?"

Пайғамбаримиз (с.а.в.) мана бундай дуо қил дедилар:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

«Аллаҳумма-г-фир-ли ва-р-хам-ни ва ва-ф-ни ва-р-зук-ни».

"Аллоҳим мағфират қил, раҳм қил, офият бер ва ризқлантир".

Пайғамбаримиз (с.а.в.) бу дуони айтаётганларида тўрт бармоқларини бирлаштирдилар ва:

"Аллоҳдан истайдиган шу тўрт неъмат дунё ва охира-т билан боғлиқдир", дедилар. (Ибн Можа).

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَزِدْنِي عِلْمًا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ

«Аллаҳумманфаъий бимә ʔалламтанй, ва ʔаллимний ма янфаъунй ва зидний ʔилман валҳамду-лилләҳи ʔалā кулли ҳални ва аъзу билләҳи мин ʔазāби-н-нār».

"Аллоҳим, ўргатганларингни мен учун маънаатли қил. Мен учун фойдали бўлганини ўргат. Илимни зиёда қил. Ҳар қандай ҳолда ҳам ҳамд Аллоҳга хос. Жаҳаннам азобидан Аллоҳдан нажот сўрайман" (Ибн Можа).

Абдуллоҳ ибн Умар (р.а.) шундай деган:

"Биз Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг бир жамоатда юз марта:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

«Роббингфирлй ва туб ʔалаййа иинака анта-т-таввāбу-р-роҳийм»

"Раббим, мени маъфират қил. Тавбамни қабул эт. Албатта, Сен тавбаларни қабул қилувчи меҳрибонсан", деб юз марта айтганларини санаганмиз" (Абу Довуд).

Абу Бакр (р.а.) бундай деганлар:

"Расулуллоҳ (с.а.в.) юраги сиқилган, ёмонликка дуч келган инсон ўқийдиган дуо мана бу дедилар:

اللَّهُمَّ أَزْجُرْ رَحْمَتَكَ فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي

طَرَفَةٌ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

«Аллаҳумма аржу роҳматака, фалā такилний илā нафсй торфата ʔайинив ва аслиҳ ли ша'ний куллаҳу, лā илāҳа иллā анта».

"Аллоҳим, раҳматинг билан истайман, бир сония, кўз очиб юмгунчалик вақт ҳам ўз ҳолимга ташлаб қўйма. Шайинини ислоҳ эт. Сендан бошқа илоҳ йўқ" (Абу Довуд).

Оиша онамиз (р.а.) айтишларича, Расулуллоҳ (с.а.в.) қилган дуолардан бири қуйидагича:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ إِذَا أَحْسَنُوا إِسْتَبْرَرُوا وَإِذَا أَسَاءُوا إِسْتَعْفَرُوا

«Аллаҳуммажъални миналлазйна иза аҳсану истабшару, ва иза аса'у истағфару».

"Аллоҳим, яхши амал қилганда севинувчи, ёмон иш қилганда мағфиратингни истовчилардан қил" (Ибн Можа).

Абу Дардо (р.а.)Пайгамбаримиз (с.а.в.)нинг шундай деганларини айтди:

"Довуд алайҳиссаломнинг дуоларидан бири қуйидагича эди:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي

حُبَّكَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ

«Аллаҳумма инни ас'алука ҳуббака ва ҳубба ман йуҳиббука, ва-л-ғамала-ллазй юбаллиғунй ҳуббака. Аллоҳума-ж'ал ҳуббака аҳабба илайя мин нафси ва ахли ва мина-л-ма'и-л-барид».

"Аллоҳим, Сендан муҳаббатингни истайман. Сени севганларнинг муҳаббатини, Сенга маҳбуб амалларни насиб этишингни истайман. Аллоҳим Сенга бўлган муҳаббатимни ўзимдан, аҳлимдан, ҳатто муздек салқин сувдан ҳам сеvimли қилишингни сўрайман" (Термизий).

Ибн Аббос (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) дуо қилганларида шундай дер эдилар:

رَبِّ اعْنِي وَلَا تَعْنِي عَلَيَّ وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ وَمَنْكُرْ لِي وَلَا تَمَكُرْ عَلَيَّ

وَأَهْلِي وَيَسِّرْ لِي

وَأَنْصُرْنِي عَلَيَّ مِنْ بَعِي عَلَيَّ رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا لَكَ ذَكَارًا لَكَ رَهَابًا

لَكَ مَطْوَعًا لَكَ حُجْبًا إِلَيْكَ أَوْهَا مُنِيًا

رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَاغْسِلْ حَوْبَتِي وَأَجِبْ دَعْوَتِي وَتَبَّتْ حُجْبَتِي وَ سَدَّدْ

لِسَانِي وَاهْدِ قَلْبِي وَأَسْأَلُ سَخِيمَةَ صَدْرِي

«Робби аъиний ва ла туъин ʔалаййа ва-нсурний ва ла тансур ʔалаййа вамкур-лий ва ла тамкур ʔалаййа ваҳдиний ва яссири-л-худā лий ва-нсурний ман бағā ʔалаййа роббижʔалний лака шакқарон лака закқарон лака роҳҳабан лака митваъан лака муҳбитан илайка авваҳан мунийбан роббий тақоббал вағсил ҳавбатий ва ажиб даъватий ва саббит ҳужжатий ва саддид лисаний ваҳди қолбий васлул саҳиймата содрий».

"Раббим, менга ёрдам бергин. Менга қарши ёрдам бермагин. Менга нуерат бергин. Менга қарши нуерат бермагин. Мен учун макр қилгин. Менга қарши макр қилмагин. Мени ҳидоят қилгин. Ҳидоятни менга осон қилгин. Менга тажовуз қилганга қарши нуерат бергин. Раббим, мен Сенга кўп шукр қиладиган, зикр қиладиган, Сендан кўп қўрқадиган, Сенга кўп итоат қиладиган, хушуъ қиладиган, кўп оҳ урадиган, тавба қиладиган қилгин. Раббим тавбамни қабул қилгин. Хатоимни ювгин. Доуимни қабул қилгин. Ҳужжатимни собит қилгин. Тилимни тўғри қилгин. Қалбимни ҳидоят қилгин. Кўксимдаги ҳасадимни суғуриб олгин".

"Ибн Умар (р.а.) дан ривоят қилинади. Набий (с.а.в.) камдан-кам ҳолларда саҳобаларига ушбу дуони қилмасдан мажлисдан турар эдилар.

اَللّٰهُمَّ اَقْسِمُ لَنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا يَحْوُلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ وَ مِنْ طَاعَتِكَ

مَا تَبَلَّغْنَا بِهٖ جَسَّتِكَ وَ مِنْ الْبَقِيَّةِ مَا يُهَوِّنُ بِهٖ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ مَتَّعْنَا

بِأَسْمَاعِنَا وَ أَبْصَارِنَا وَ قُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَ اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَ اجْعَلْ ثَأْرَنَا
عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَ انصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَ لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَ لَا
تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَ لَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا

«Аллаҳумма иқсим ланā мин ҳошятика ма яҳўлу байнанā ва байна маъāсыйка ва мин тўбатыка ма тубаллиғунā жаннатака ва мина-л-яқийини ма туҳаввини биҳи ʔалайнā мусўйбāти-д-дунйā ва маттиънā би асмā'инā ва абсўринā ва қувватинā ма аҳйайтанā важъалуху-л-вāриси миннā важъал са'ронā ʔалā ман золаманā ва-нсўрни ʔалā ман ʔādāна ва лā тажъал мусўйбатинā фи дийнинā ва лā тажъали-д-дунйā акбаро ҳамминā ва лā маблағо ʔилминā ва тусоллит ʔалайнā ман лā ярҳамунā».

214
"Аллоҳим, Ўзингдан қўрқиб ила биз билан гуноҳларимизнинг орасини тўсгин. Бизни жаннатга етказадиган тоат бергин. Дунё мусибатларини енгил қиладиган қаттиқ ишонч ато эт. Ҳаётлик чоғимизда бизларни қулоқларимиз, қўлларимиз ва қувватимиз билан ҳузурлантиргин. Бизларни унга меросхўр қилгин (ўлган чоғимизда ҳам улардан ажрамайлик). Бизга зулм қилганлардан Ўзинг ўч олгин. Душманларимиз устидан волиб қилгин. Динимизда мусибатга учратмагин. Илмимиз, қайғумизни дунё учун қилмагин. Бизга раҳм қилмайдиганини устимиздан султон қилмагин".

Оиша онамиз (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай дер эдилар:

اَللّٰهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ جَسَدِيْ وَعَافِنِيْ فِيْ بَصْرِيْ وَجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّيْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

رَبُّ الْعَالَمِينَ

«Аллаҳумма ʔафний фй жасадй ва ʔафний фй басорй важъалху-л-вариса минний. Ла йлаҳа илла-ллӊху-л-ҳалйму-л-карйм. Субҳана-ллӊхи робби-л-ʔарши-л-ʔазыйм. Ал-ҳамду-ли-ллаҳи робби-л-ʔаламйн».

"Аллоҳим, менга жасадимда, кўришимда офият бер. Мени унга ворис қил. Ҳалим ва Карим Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Улуғ аршининг Раббиси пок. Оламларнинг Раббисига ҳамд бўлсин".

Абу Умома (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) кўп дуо қилар эдилар. Биз уни ёд ололмадик. Буни Расулуллоҳга айтгандик, у Зот (с.а.в.) дуоларнинг барчасини ўзида жам қилган нарсага далолат қилайми, деб ушбуларни айтдилар:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ جَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ

وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ

وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Аллаҳумма иннā нас'алука мин ҳойри ма са'алака минху набиййука Муҳаммадун ʔолла-ллӊху ʔалайҳи ва-саллама ва наъўзу бика мин шарри мастаъазу минху набиййука Муҳаммадун ʔолла-ллӊху ʔалайҳи ва-саллам ва анта-л-мустаъану ва ʔалайка-л-балағу ва лā ҳавла ва ла қуввата илā биллах».

"Аллоҳим, албатта, Сендан Расулинг Муҳаммад (с.а.в.) сўраган хайрни сўраймиз. Сендан Расулинг Муҳаммад (с.а.в.) паноҳ тилаган барча нарсалардан паноҳ тилаймиз. Сен ёрдам сўраладиган Зотеан. Етказиш Сенинг ишингдир. Аллоҳнинг сақловисиз У Зотнинг

масъиятидан бурилиш йўқ. Ўзини ёрдамсиз У Зотнинг тоатига қувват йўқ".

Шаддод ибн Авс (р.а.):

"Расулulloҳ (с.а.в.) бизларга шундай деб айтиш кераклигини ўргатганлар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَ أَسْأَلُكَ عَزِيمَةَ الرَّشْدِ
وَ أَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ لِسَانًا صَادِقًا
وَ قَلْبًا سَلِيمًا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمَ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ
مَا تَعَلَّمَ وَ أَسْتَغْفِرُكَ بِمَا تَعَلَّمَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ

«Аллаҳумма инни ас'алука-с-сабата фи-л-амри ва ас'алука ъазиймата-р-рушди ва ас'алука шукро ниъматика ва ҳусна ъибадатика ва ас'алука лисанан сōдиқон ва қолбан салийман ва аъъзу бика мин шарри ма таъламу ва ас'алука мин хойри ма таъламу ва астағфирука мимма таъламу иннака анта ъалламу-л-ғуйб»

"Аллоҳим, албатта мен Сендан амрингда собитқа-дамлик, азму қарор сўрайман. Неъматингга шукр қилишни, ибодатингни гўзал-адо этишни сўрайман. Сендан содиқ тил, солим қалб истайман. Сендан Ўзинг билган нарсаларнинг ёмонлигидан папоҳ тилайман. Ўзинг билган хайрдан сўрайман. Ўзинг билган нарсдан истиғфор айтаман. Албатта, Сенинг Ўзинг койибни ўта яхши билувчисан".

Абдуллоҳ ибн Язид (р.а.) дан ривоят қилинади.

اللَّهُمَّ ارزُقْنِي حُبَّكَ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ
اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيمَا أَحَبُّ

اللَّهُمَّ وَمَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً فِيمَا تُحِبُّ

«Аллаҳумма-рзукий ҳуббака ман яифаъуний ҳуббуху
џидака. Аллаҳумма ма розактанй мимма уҳиббу
фажъалху қувватан лй фийма туҳиббу. Аллаҳумма ва ма
завайта џанний мимма уҳиббу фажъалху қувватан фийма
туҳиббу»

"Аллоҳим, мени муҳаббатинг билан ризқлантир.
Сенинг даргоҳингда муҳаббати менга манфаат берадиган
кишининг муҳаббати билан ризқлантиргин. Аллоҳим!
Менга муҳаббатини ризқ қилиб берган нарсангин
Ўзингга маҳбуб нарсаларда қувват қилгин. Аллоҳим,
менга маҳбуб нарсалардан мендан четда қилганларингин
Ўзинг муҳаббат қилган нарсаларга қувват қилгин".

Шарҳ.

Аллоҳим, мени муҳаббатинг билан ризқлантир.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) қилган ушбу дуо орқали муҳаббат
ҳам мўмин учун ризқ эканлиги, Аллоҳнинг муҳаббати билан
ризқлашинини сўраш жуда муҳимлиги кўриниб турибди.
Албатта, имоли қалб учун Аллоҳнинг муҳаббатидан кўра
улуғроқ неъмат, ҳузур-ҳаловат ва қувонч йўқдир.

Сенинг даргоҳингда муҳаббати менга манфаат бера-
диган кишининг муҳаббати билан ризқлантиргин.

Мўмин кишининг муҳаббат қилган одами Аллоҳнинг
ҳузурда унга манфаат бериши жуда муҳим. Ўрни муҳаббат
қилинадиган шахс муҳаббат қилувчига Аллоҳни, Унинг
Расулини, охират кунини эслатувчи, ундаги хатоларини
тузатувчи, яхши сифатларининг кўпайишига сабаб бўлувчи
бўлиши керак. Шу ўринда Аллоҳ ва Расули йўлида муҳаббат
қилишининг аҳамияти ҳақида Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг
ушбу ҳадисларини келтирамыз.

Анас (р.а.) ан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.):

"Уч нарса борки, кимда улар бўлса имон ҳаловатини
тонади.

1. Аллоҳ ва Унинг Расули у учун ҳамма нарсадан маҳбуб бўлмоғи.

2. Фақат Аллоҳ учунгина бир кишига муҳаббат қилмоғи.

3. Куфрга қайтишни худди оловга ташланишни ёмон кўргандек ёмон кўрмоғи", дедилар.

Умар (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.):

"Албатта, Аллоҳнинг бандаларидан баъзи одамлар борки, улар Набий ҳам, шаҳид ҳам эмаслар. Ёқимат куни уларнинг Аллоҳ хузурдаги маконларига Набийлар ва шаҳидлар ҳавас қилурлар", дедилар.

"Ё Расулаллоҳ, улар кимлигининг хабарини бизга айтасизми?" — дейишди.

"Улар, ўзлари қариндош бўлмасалар ҳам, ораларида молиявий олди-бердилари бўлмаса ҳам, Аллоҳнинг руҳи ила муҳаббат қилишган қавмдир. Аллоҳга қасамки, албатта, уларнинг юзлари нурдир. Улар нурдадирлар. Одамлар хавфда бўлгайлариди улар хавфда бўлмаслар. Одамлар маҳзун бўлгайлариди, улар маҳзун бўлмаслар. Огоҳ бўлинглар. Аллоҳнинг авлиёларига хавф бўлмас ва улар маҳзун ҳам бўлмаслар", — дедилар".

Аллоҳим! Менга муҳаббатини ризқ қилиб берган нарсангни Ўзингга маҳбуб нарсаларда қувват қилгин.

Молу дунё, бола-чақа, оила, дўсту ёр, тинчлик саломатлик каби муҳаббат қилинадиган нарсаларни Сенга маҳбуб амаллар қилиш учун қувват бўлишини Ўзинг таъминлагин.

Аллоҳим, менга маҳбуб нарсалардан мендан четда қилганларингни Ўзинг муҳаббат қилган нарсаларга қувват қилгин.

Менга маҳбуб бўлган нарсалардан қай бирини бермаган бўлсанг, ўшаларга сарфлайдиган вақтим, қувватим ва имкониятларимни Сен муҳаббат қилган нарсаларга сарфлай.

Умар ибн Хаттоб (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) менга шундай дейишни таълим берганлар:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَرِيرَتِي خَيْرَ مِنْ عَلَانِيَتِي وَاجْعَلْ عَلَانِيَتِي صَالِحَةً

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ صَالِحِ مَا تُؤْتِي النَّاسَ مِنْ

الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَالِدِ غَيْرِ الضَّالِّ وَلَا الْمُضِلِّ

«Аллаҳуммажъал сарийрати ҳойрон мин ʔалāнийати важъал ʔалāнийати сблиҳатан. Аллаҳумма инний ас'алука мин сблиҳи ма ту'тийи-на-наса мина-л-мāли ва-л-аҳли ва валади ғойри-д-дблли ва ла-л-мудилла».

"Аллоҳим, менинг ботинимни зоҳиримдан яхши қилгин. Зоҳиримни солиҳ қилгин. Аллоҳим, мен Сендан бандаларингга берадиган солиҳ, залолатга кетмаган ва залолатга кетказмайдиған мол, аҳл, фарзанд беришингни сўрайман".

НАБИЙ (с.а.в.) НИНГ ЁМОНЛИКЛАРДАН ПАНОҲ ТИЛАШ ДУОЛАРИ

"Расулдуллоҳ (с.а.в.) шундай дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ

«Аллаҳумма инний аъӯзу бика минал ажзи вал касал, ва-л-жубни ва-л-ҳаром, ва аъӯзу бика мин ʔазāби-л-қобри ва аъӯзу бика мин фитнати-л-махйā ва-л-мамāt».

"Аллоҳим, ожизликдан, тапбалликдан, қўрқоқликдан, (ўрнидан туролмайдиған даражада) қариликдан Сендан паноҳ тилайман. Қабр азоби, ҳаёт ва ўлим

фитналаридан ҳам Сендан папоҳ тилайман" (Бухорий, Муслим).

Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Пайгамбаримиз (с.а.в.) саҳобаларига Қуръондан сураларни ўргатганидек, ушбу дуони ҳам ўргатганлар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ وَالْمَمَاتِ

«Аллаҳумма инни аъӯзу (бика) мин ъазаби жаҳаннама ва аъӯзу бика мин ъазаби-л-қобри ва аъӯзу бика мин фитнати-л-масиҳи-д-дажжāли ва аъӯзу бика мин фитнати-л-маҳйā ва-л-мамāt».

"Аллоҳим, жаҳаннам азобидан, қабр азобидан Сендан нажот тилайман. Масиҳ Дажджол фитнасидан, ҳаёт ва ўлим фитнасидан Сендан нажот сўрайман" (Абу Довуд).

Абу Ҳурайра (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Пайгамбаримиз (с.а.в.) шундай дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْأَرْبَعِ: مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ
قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَسْبَعُ وَمِنْ دَعَاةٍ لَا يُسْمَعُ

«Аллаҳумма инни аъӯзу бика мина-л-арбаъи: мин ълмин лā янфаъу ва мин қолбин лā яҳшаъу ва мин нафсин лā ташбаъу ва мин дуъāин лā юсмаъу».

"Аллоҳим, тўрт нарсадан Сендан папоҳ тилайман: фойда бермайдиган илмдан, қўрқмайдиган қалбдан, тўймайдиган нафедан ва қабул бўлишга лойиқ бўлмайдиган дуодан" (Абу Довуд, Муслим).

Расулulloҳ (с.а.в.)нинг қилган дуоларидан бири мана бу эди:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ

عَافِيَتِكَ وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ

«Аллаҳумма иннӣ аъӯзу бика мин завали ниъматика, ва таҳаввули ӯафийатика ва фуҷ'ати ниқматика ва жамийъи саҳотика».

"Аллоҳим, албатта, берган неъматингнинг заволидан, офиятнинг (тинчлик-хотиржамлик) кетишидан, қутилмаганда келадиган офат ва ғазабингни келтирадиган барча ҳаракатлардан Сендан нажот сўрайман" (Муслим).

Абдуллоҳ ибн Амр (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) мана бундай жумлалар билан дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدِّينِ وَعَلْبَةِ العَدُوِّ وَشَهَاةِ الأَعْدَاءِ

«Аллаҳумма иннӣ аъӯзу бика мин ғолабатид-дайни ва ғолабатил-ъадувви ва шаматати-л-аъда».

"Аллоҳим, албатта, Сендан қарз остида қолишдан, душманга тобе бўлишдан ва душманларим ғолиб келишидан паноҳ тилайман" (Насайй).

ҚАБР ЗИЁРАТИДА ҲҚИЛАДИГАН ДУО

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади. Расулуллоҳ (с.а.в.) қабристонга келганларида шундай дедилар:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَآجِقُونَ

«Ас-салому ғалайкум даро қовмим му'минйн. Ва инна иншā'аллаҳу бикум лаҳикўн».

"Мўминлар юртининг аҳли, сизларга Аллоҳнинг салони бўлсин. Иншааллоҳ биз ҳам сизлар билан бирга бўламиз" (Муслим).

Оиша онамиз (р.а.) шундай деганлар:

"Бир кеча Расулуллоҳ (с.а.в.)ни ётоқларида топа олмадим. Қидириб, Бақиғ қабристонидан топдим. У зот (с.а.в.) шундай делётган эдилар:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ أَنْتُمْ لَنَا قَرُطٌ وَإِنَّا

بِكُمْ لَا حِقُونَ. اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَفْتِنَا بَعْدَهُمْ

«Ас-салāму ʔалайкум даро қовмин му'минйн. Антум ланā фаротун ва инна бикум лаҳикўн. Аллахумма ла таҳримнā ажроҳум, ва ла тафтиннā баъдахум».

"Аллоҳнинг салoми сизга бўлсин, мўминлар қавмининг сокилари. Сиз биздан олдин кетгансиз. Бизлар ҳам орқаларингиздан борамиз. Аллоҳим, берадиган ажригиздан бизни марҳум қилма. Бундан сўнг фиғналарга рўбарў қилма" (Ибн Можа).

Бурайда (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ (с.а.в.) саҳобаларига қабр зиёратида нима дейиш кераклигини ўргатдилар. Саҳобалар шундай дер эдилар:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ

وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا حِقُونَ. نَسْتَلُّ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ

«Ас-салāму алайкум аҳла-д-дийāри мина-л-му'минйна вал муслимйн. Ва инна иншā'аллаху бикум лаҳикўн. Нас'алуллōҳа ланā ва лакуму-л-ʔафийах».

"Аллоҳнинг салoми сизга бўлсин, эй мўмин ва муслимлар диёрининг аҳли. Иншааллоҳ, бизлар ҳам сиз билан бирга бўламиз. Аллоҳдан сизлар ва ўзимиз учун офият сўраймиз" (Ибн Можа).

ЗАМОНАНИНГ ФИТНАЛАРИГА ҚАРШИ ФЙДАЛИ ДУО

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الزَّمَانِ وَأَسْتَعِيذُ مِنْ شُرُورِ سَائِرِ الزَّمَانِ وَأَعُوذُ بِجَلَالِ
وَجْهِكَ وَجَمَالِ قُدْسِكَ أَنْ تُؤْجِرَنِي مِنْ شَرِّ هَذِهِ السَّنَةِ وَفِيهِ مِنْ شَرِّ مَا قَضَيْتَ
فِيهَا وَأَكْرِمْنِي فِي السَّفَرِ يَا كَرِيمَ النَّظَرِ وَأَخْتِمْ هَذَا الشَّهْرَ بِالسَّلَامَةِ
وَالسَّعَادَةِ وَالْإِهْلِ بَيْتِي وَالْإِقْرَبَائِي وَجَمِيعِ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ

«Аъъзу биллаҳи мин шарри ҳаза-з-замани ва астабийзу мин шурури саири-з-замани ва аъъзу бижалали ваҷҳика ва жамали қудсика ан ту'жиронӣ мин шарри ҳазиҳи-с-санади вақинӣ мин шарри ма қодойта фйҳа ва акримнӣ фи-с-сафари йа карйма-н-назор ваҳтим ҳаза-ш-шаҳри би-с-саламати ва-с-саъадати ва ли-аҳли байтӣ ва лиақробай ва лижамийъи уммати Муҳаммадин солла-ллõху Ъалайҳи ва саллама бироҳматика йа арҳамар-рõҳимйн. Аллаҳумма иннӣ аъъзу бика мина-л-куфри ва-л-фақри ва азаби-л-қобри».

"Аллоҳнинг ёрдами билан ушбу замонанинг ёмонлигидан, бошқа замоннинг ҳам ёмонликларидан паноҳ сўрайман. Жалолатнинг ва қудсиятнинг ҳаққи, шу йилларнинг ёмонлигидан менга паноҳ бергин ва мени шу йиллардаги ҳукминг ёмонлигидан сақлагин. Эй қарамли назар соҳиб, менга сафарда икром қилгин, менга, оиламга, яқинларимга ва Муҳаммад алайҳиссаломнинг

барча умматларига шу ойини саломатли ва саодатли қил,
эи меҳрибонларнинг меҳрибонроғи. Аллоҳим, куфрдан,
фақирликдан ва қабр азобидан Сендан нажот сў-
райман".

НАМОЗДАН СЎНГ ЎҚИЛАДИГАН ДУО

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

Алҳамдулиллаҳи роббил ʔаламйн. Ва-с-солату ва-
с-салāму ʔалā саййидина Муҳаммадин ва алиҳи ва
соҳбиҳи ажмаʔйн. Бироҳматика йā роббал-ʔаламйн.

Оламларнинг Раббиси Аллоҳга ҳамд бўлсин. Му-
ҳаммад алайҳиссалом, унинг онласи ва саҳобаларига
Аллоҳнинг саломи ёғилсин.

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَتُبْ

عَلَيْنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Роббанā тақоббал миннā иннака анта-с-самйʔу-л-
ʔалйм. Ва туб ʔалайнā йā мавлāна иннака анта-т-
таввабу-р-роҳйм.

Эй Раббимиз, биздан қабул эт, албатта, Сен ўзинг
эшитувчи, билувчи Зотсан. Эй Хожамиз тавбамизни
қабул эт. Албатта, Сен ўзинг тавбаларни кўплаб қабул
этувчи, раҳмли Зотсан.

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا صَلَاتَنَا وَصِيَامَنَا وَفِرْعَانَنَا وَرُكُوعَنَا وَسُجُودَنَا وَقُعُودَنَا وَتَشَهُدَنَا

وَتَسْبِيحَنَا وَتَهْلِيلَنَا وَتَضَرُّعَنَا وَنَعْمَ تَقْصِيرَاتِنَا وَلَا تَضْرِبْ بِهَا وَجْهَنَا يَا مَوْلَانَا

Роббана тақоббал минна солатана ва сыйамана ва кийамана ва кирō'атана ва рукуъана ва сужудана ва куъудана ва ташаххудана ва тасбийҳана ва таҳлийлана ва тадорруъана ва таммим тақсыйротина ва ла тадриб биха вужухана йа мавлана».

Эй Раббимиз, биздан намозларимизни, рўзларимизни, қиём, қироат, рукуъ, сажда, қаъда, ташаҳхуд, тасбеҳ, таҳлилларимизни, хокисорлигимизни қабул эт. Намоздаги нуқсонларимиз билан қиёмат куни юзимизга урмагин. Эй бизнинг Хожамиз.

﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

الْخٰسِرِيْنَ ﴾

Роббана золамна анфусана ва ил лам тағфир лана ва тарҳамна ланакў-нанна мина-л-хўсирийн.

Эй Раббимиз, биз ўзимизга зулм қилдик. Агар Сен бизни мағфират қилмасанг ва бизга раҳм қилмасанг, албатта, зиён кўрганлардан бўламиз.

اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الآخِرَةِ

Аллаҳумма аҳсин ъақибатана фи-л-умури куллиҳа ва ажирна мин хизийн-д-дунйа ва ъазāби-л-āхироҳ.

Аллоҳим, оқибатимизни чиройли қил. Бизни дунё ва охират разолатидан асра.

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحَسَنِ عِبَادَتِكَ. اللَّهُمَّ سَلِّمْ

وَسَلِّمْ دِينَنَا وَلَا تَسْلُبْ وَقْتِ التَّرَعِ إِصَاتَنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مِنْ

لَا يَخَافُكَ وَلَا يَرْحَمُنَا وَإِزْرُقْنَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Аллаҳумма аъиний ʔала ʔикрика ва шукрика ва ҳусни ʔибадатик. Аллаҳумма саллимна ва саллим динана ва ла таслуб вақта-и-наъзи нийманана ва ла тусаллиқ ʔалайна мал-ла йаҳӯфука ва ла йарҳамна ва-рзуқна ҳойро-д-дунйа ва-л-аҳироти иннака ʔала кулли шай'ини кодӣр.

Аллоҳим, Сени зикр этиш, Сенга шукр қилиш ва Сенга гузал ибодат қилишимиз учун қувват бер. Аллоҳим, бизни ва динимизни саломат қил, сўнгги нафасимизда имоимизни муҳофаза қил. Сендан қўрқмаган ва марҳаматли бўлмаганларни бизларнинг устимиздан голиб қилма. Бизни дунё ва охират неъматлари билан ризқлантир. Албатта, Сен ҳамма нарсага қодирсан.

اللَّهُمَّ يَا مَحْمُولَ الْحَالِ حَوْلَ حَالِنَا إِلَىٰ أَحْسَنِ الْحَالِ. اللَّهُمَّ يَا خَافِي

الْأَلطَافِ نَجِّنَا يَمَّا نَخَافُ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

Аллаҳумма йа муҳаввила-л-ҳал ҳаввил ҳалана ила аҳсанил-ҳал. Аллаҳумма йа ҳобийа-л-алтӯф нажжина мимма наҳӯф. Аллаҳумма иннака ʔафуввун карймун туҳиббу-л-ʔафва фаʔфу ʔанний.

Эй ҳолатларни ўзгартирувчи! Ҳолимизни чиройли равишда ўзгартир. Эй лутфи яширини бўлмиш Раббим! Бизни қўрққаннимиздан сақла. Эй Аллоҳим, албатта, Сен афв этувчи Каримсан, афв этишни севасан, мени ҳам афв эт.

اللَّهُمَّ اِزْرُقْنَا فِيهَا فِي الدِّينِ وَزِيَادَةَ فِي الْعِلْمِ وَكَفَايَةَ فِي الرِّزْقِ وَصِحَّةَ

فِي الْبَدَنِ وَتَوْبَةٌ قَبْلَ الْمَوْتِ وَرَحْمَةٌ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمَغْفِرَةٌ بَعْدَ الْمَوْتِ
وَدُخُولًا فِي الْجَنَّةِ وَعَافِيَةٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Аллаҳумма-рзуқна фиқхан фи-д-дйн ва зийадатан фи-л-ъилми ва кифайатан фи-р-ризқ ва сыҳхатан фи-л-бадан ва тавбатан қобла-л-мавт ва роҳматан ында-л-мавт ва мағфиротан баъда-л-мавт ва духулан фи-л-жаннаҳ ва ъафиятан фи-д-дунйа ва-л- ахироти иннака ъалā кулли шай'ин кодйр.

Аллоҳим, илмларни билишни бизларга ризқ қилиб бер. Илимизни зиёда қил. Ризқимизни етарли даражада бер. Танзимизга сиҳат бер. Ўлимимиз етмасдан аввал тавбамизни қабул эт. Ўлим вақтида роҳатлик бер. Ўлимимиздан сўнг бизни мағфират айла. Ўз марҳаматинг-ла бизни жаннатингга қўй. Дунё ва охират саодатини насиб эт. Албатта, Сен барча нарсага қодирсан.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَلَيْهَا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا

Аллаҳумма иннй ас'алука ълман нафиъав ва ризқон тоййибав ва ъамалан мутақоббалан.

Аллоҳим, албатта, Сендан маънафатли илм, покиза ризқ ва қабул бўладиган амал сўрайман.

اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ بَيِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ. اللَّهُمَّ يَا مُصَرِّفَ

الْقُلُوبِ صَرِّفْ قَلْبِي عَلَى طَاعَتِكَ. اللَّهُمَّ أَعِزِّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ

Аллаҳумма йā муқоллиба-л-қулўб саббит қолбй ъалā дйник. Аллаҳумма йā мусוריфа-л-қулўб сорриф қолбй ъалā тоъатик. Аллаҳумма аъизза-л-ислама ва-л-муслимйн.

Эй қалбларни ўзгартирувчи Аллоҳим, қалбимни дида собит қил. Эй қалбларни ўзгартирувчи Раббим, қалбимни Ўзингга итоатли қил. Аллоҳим, Ислом дини ва мусулмонларни азиз қил.

اللَّهُمَّ يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ افْتَحْ لَنَا خَيْرَ الْبَابِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ

وَنَسْتَعْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَةَ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ

مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ

النَّارِ

Аллаҳумма йа муфаттиҳа-л-абваб ифтаҳ ланā ҳойро-л-баб. Аллаҳумма инна настаъйнука ва настағфирука ва настаҳдийк. Аллаҳумма иннй ас'алука мўжибати роҳматика ва ъза'има мағфиротика ва-с-салāмата мин кулли исмин ва-л-ғониймата мин кулли биррини ва-л-фавза би-л-жаннати ваи нажати миин-и-нар.

Эй эшикларни очувчи! Бизга хайр эшикларингни оч. Аллоҳим, албатта, Сендан ёрдам сўраймиз, истиғфор айтамиз, ҳидоят сўраймиз. Аллоҳим, раҳматингни тақозо қилувчи, марҳаматингга сазовор этувчи имкониятлар бер. Яхши амаллар қилишни насиб эт. Жаннатга киришни насиб қил ва жаҳаннамдан асра.

﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾

Роббана āтинā фи-д-дунйā ҳасанатав ва фи-л-ахироти ҳасанатав вақина азаба-и- нар.

Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшиликни, охиратда ҳам яхшиликни бергини ва бизни дўзах олови азобидан сақлагини.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Роббанā-ғфир-лй ва-ли-валидайя ва ли-л-му'минийна йавма йақўму-л-ҳисāб. Бироҳматика йā арҳама-р-рōҳимйн.

Аллоҳим, ҳисоб кунда мени, ота-онамни ва барча мўминларни мағфират қил. Раҳматинг билан эй меҳрибонларинг меҳрибонроғи.

НАМОЗДАН СЎНГ ҚИЛИНАДИГАН ЗИКРЛАР

Муслим Савбои (р.а.)дан ривоят қилган.

Расулуллоҳ (с.а.в.) намоздан сўнг уч марта: "Астағ-фируллоҳ" деб орқасидан:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمَنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

«Аллаҳумма анта-с-салām ва минка-с-салām табарокта йā за-л-жалāли ва-л-икрōм

Аллоҳим Салом Сенсан ва Салом Сендадир. Эй улуг ва ҳурматли зот, Сен барокатлисан", деб айтар эдилар.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллōхи ва-л-ҳамду ли-ллāхи ва лā илāха илла-ллōху ва-ллōху акбар. Ва лā ҳавла ва лā қуввата иллā биллāхи-л-ъалиййи-л-ъазыйм».

"Аллоҳ пуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюк. Куч ва қувват олий ва буюк Аллоҳдандир".

Ўттиз уч мартадан:

سُبْحَانَ اللَّهِ «Субҳана-ллōх»,

الْحَمْدُ لِلَّهِ

«Алҳамду-лиллаҳ»,

اللَّهُ أَكْبَرُ

«Аллōху акбар», деганидан сўнг:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ла илāха илла-ллōху ваҳдаҳу лā шарйка лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду ва ҳува ъалā кулли шай'ин кодйр».

"Аллоҳдан бошқа плоҳ йўқ. Унинг жуфти ва шериги йўқ. Мулк уникидир. Ҳамд Унга хос. У ҳар нарсага Қодирдир" дуоси ўқилади.

Ҳар намоздан сўнг ушбу амални қилганнинг оладиган савоби ҳақида Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай дедилар:

– Эй Абу Зарр! Ҳар намоздан сўнг 33 марта «Субҳана-ллōх», 33 марта «Алҳамду-лиллаҳ», 33 марта «Аллōху акбар», деб зикр қилиб орқасидан:

«Ла илāха илла-ллōху ваҳдаҳу лā шарйка лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду ва ҳува ъалā кулли шай'ин кодйр».

– дуосини ўқисанг, гуноҳларинг денгизнинг кўпиги қадар кўп бўлса ҳам, Аллоҳ афв этади. (Муслим Абу Ҳурайрадан).

Абдуллоҳ ибн Амр ибн ал-Осдан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ (с.а.в.) айтадилар:

Абу Зарр (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Аллоҳнинг Расули айтадилар:

"Ким бомдод ва шом намозларидан кейин оёғини
ийнққан **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ** үн марта:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

«Ла илāха илла-ллōху ваҳдаҳу лā шарика лаҳ, лаҳу-
л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду ва ҳува ғалā кулли шай'ин
кодйр».

"Бир ва шериги бўлмаган Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ.
Мулк Униқидир. Ҳамд Унга хосдир. Тирилтирувчи ва
ўлдирувчи Удир. У ҳар нарсага Қодирдир", деса Аллоҳ
унга ўнта савоб ёзади, ўнта гуноҳини ўчиради, ўн
даражасини кўтаради. Ўша куни барча ёқимсиз нарсдан
ҳимояда бўлади ва шайтондан сақланади. Шу куни уни
ҳеч қандай гуноҳ тутмайди, магар Аллоҳга шерик
қўшмаган бўлса" (Термизий).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) Муслим ибн Хорис (р.а.)га
шундай дедилар:

"Шом намозидан сўнг ҳеч ким билан гаплашмасдан
туриб етти марта:

اللَّهُمَّ اجْزني مِنَ النَّارِ

«Аллаҳумма ажирни мина-н-наъ – Аллоҳим менга
дўзахдан нажот бер", деб айт. Агар шу кеча ўлсанг,
дўзахдан омонда бўласан. Бу дуони бомдод намозидан
сўнг ҳам айт. Агар шу куни ўлсанг, дўзахдан омонда
бўласан" (Абу Довуд).

"ИСМИ МУЖИР" ДУОСИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

Субҳанака йа Аллаҳ таъалайта йа Роҳман ажирна
мина-н-нар йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Роҳим таъалайта йа Карийм ажирна
мина-н-нар йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Аввал таъалайта йа Аҳыр ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Малик таъалайта йа Малик ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Қуддус таъалайта йа Салам ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُنُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Му'мин таъалайта йа Муҳаймин
ажирна мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ёзиз таъалайта йа Жаббар ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَجَبِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Мутакаббир таъалайта йа Мутажаббир
ажирна мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ҳолик таъалайта йа Бари' ажирна мина-
н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Мушоввир таъалайта йа Муқоддир
ажирна мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا هَادِي تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ҳадий таъалайта йа Бақий ажирна мина-
н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ваҳҳаб таъалайта йа Тавваб ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَّاحُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Фаттаҳ таъалайта йа Муртаҳ ажирна
мина-н-нар йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي، تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَايَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа саййидий таъалайта йа мавлайя ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Қорийб таъалайта йа Рокийб ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِئُ تَعَالَيْتَ يَا مُعِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Мубди' таъалайта йа Муъийд ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ تَعَالَيْتَ يَا حَمِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ҳамид таъалайта йа Мажийд ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Қоднийм таъалайта йа Ўзыйим ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ғофур таъалайта йа Шакур ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Шаҳид таъалайта йа Шахийд ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ҳаннан таъалайта йа Маннан ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Баъис таъалайта йа Варис ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Муҳийи таъалайта йа Мумийт ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا شَفِيفٌ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيفٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа шафийк таъалайта йа рофийк ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا أَنِيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤْنِسُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа анйис таъалайта йа мўнис ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلٌ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Жалил таъалайта йа Жамил ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا خَيْرٌ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ҳобийр таъалайта йа Басйр ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَلِكٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа Ҳафий таъалайта йа малий ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودٌ تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа маъбӯд таъалайта йа мавжӯд ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا عَفَّارٌ تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа Ғоффар таъалайта йа Қоххар ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورٌ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа мазкӯр таъалайта йа машкӯр ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا جَوَادٌ تَعَالَيْتَ يَا مَعَاذٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа жавад таъалайта йа маъаз ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا جَمَالٌ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа жамал таъалайта йа жалал ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا سَابِقٌ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа сабиқ таъалайта йа Рбзиқ ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа **С**џдиқ таъалайта йа **ф**алиқ ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа **С**амийъ таъалайта йа **сар**ийъ ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа **Р**офийъ таъалайта йа **Б**адийъ ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالٍ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа **Ф**аъал таъалайта йа **М**утаъал ажирна
мина-н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа **Қ**џдй таъалайта йа **Р**џдй ажирна мина-н-
нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа **Қ**џхир таъалайта йа **Т**џхир ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа **ъ**алим таъалайта йа **Ҳ**ақим ажирна мина-
н-нари йа мужйр

سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Даим таъалайта йа Қўим ажирна мина-
нари йа мужїр

سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ إِجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Асим таъалайта йа Қўсим ижирна мина-
нари йа Мужїр

سُبْحَانَكَ يَا عَنِّي تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Ғоний таъалайта йа Муғний ажирна
мина-нари йа мужїр

سُبْحَانَكَ يَا وَفِي تَعَالَيْتَ يَا قَوِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа вафий таъалайта йа Қовний ажирна мина-
нари йа мужїр

سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Кафий таъалайта йа Шафий ажирна
мина-нари йа мужїр

سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Муқоддим таъалайта йа Муаххир
ажирна мина-нари йа мужїр

سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йа Аввал таъалайта йа Ахир ажирна мина-
нари йа мужїр

سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

субҳанака йа Ҷоҳир таъалайта йа Батин ажирна мина-
н-нари йа мужӣр

سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

субҳанака йа рожа таъалайта йа муртажа ажирна
мина-н-нари йа мужӣр

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الْعِزِّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

субҳанака йа за-л-манн таъалайта йа за-т-товл ажирна
мина-н-нари йа мужӣр

سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَيُّوْمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

субҳанака йа Ҳайӣ таъалайта йа Қойнӯм ажирна
мина-н-нари йа мужӣр

سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدٌ تَعَالَيْتَ يَا أَحَدٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

субҳанака йа Ваҳид таъалайта йа Аҳад ажирна мина-н-
нари йа мужӣр

سُبْحَانَكَ يَا أَحَدٌ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

субҳанака йа Аҳад таъалайта йа Сомад ажирна мина-
н-нари йа мужӣр

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرٌ تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

субҳанака йа Қодиир таъалайта йа Кабиӣр ажирна
мина-н-нари йа мужӣр

سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā Вāлий таъāлайта йā Мутаъāлий ажирнā мина-н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā ъāлий таъāлайта йā аълā ажирнā мина-н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا وَليُّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā валлий таъāлайта йā мавлā ажирнā мина-н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا ذَارِيُّ تَعَالَيْتَ يَا بَارِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā зарйу таъāлайта йā барйу ажирнā мина-н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا خَافِضٌ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā Хāфид таъāлайта йā Рāфйъ ажирнā мина-н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطٌ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā Муқсйт таъāлайта йā Жāмиъ ажирнā мина-н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مُعَزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُدُلُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā Муъйзз таъāлайта йā Музилл ажирнā мина-н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا حَافِظَ تَعَالَيْتَ يَا حَفِیْظَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ

субҳанака йа Ҳафиз таъалайта йа Ҳафиз ажирна мина-
н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ

субҳанака йа қодир таъалайта йа муқтадир ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا عَلِیْمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِیْمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ

субҳанака йа ʿалийм таъалайта йа ҳалим ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِیْمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ

субҳанака йа ҳакам таъалайта йа ҳаким ажирна мина-
н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُعْطِی تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ

субҳанака йа муътый таъалайта йа маниъ ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ

субҳанака йа дорр таъалайта йа нафий ажирна мина-н-
нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُجِیْبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِیْبُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ

субҳанака йа мужийб таъалайта йа ҳасийб ажирна
мина-н-нари йа мужир

سُبْحَانَكَ يَا عَادِلٌ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа ʼади́л таъалайта йа фа́сыл ажирна мина-
н-на́ри йа мужи́р

سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفٌ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа ла́тыйф таъалайта йа ша́рийф ажирна
мина-н-на́ри йа мужи́р

سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа робб таъалайта йа ҳаққ ажирна мина-н-
на́ри йа мужи́р

سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدٌ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа ма́жид таъалайта йа ваҳид ажирна мина
н-на́ри йа мужи́р

سُبْحَانَكَ يَا عَمُّوُ تَعَالَيْتَ يَا مُسْتَقِيمٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа ʼафу́вв таъалайта йа му́нтақим ажирна
мина-н-на́ри йа мужи́р

سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعٌ تَعَالَيْتَ يَا مُوسِعٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа ва́снъу таъалайта йа му́вассиъу ажирна
мина-н-на́ри йа мужи́р

سُبْحَانَكَ يَا رَوْوُفٌ تَعَالَيْتَ يَا عَطْوُفٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

субҳанака йа роу́ф таъалайта йа ату́ф ажирна мина-н-
на́ри йа мужи́р

سُبْحَانَكَ يَا قَرْدُ تَعَالَيْتَ يَا وَتْرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā **фард** таъалайта йā **внтр** ажирнā мина-н-
нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مُقِيْتُ تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā **муқийт** таъалайта йā **муҳйт** ажирнā мина-н-
нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا وَكَيْلُ تَعَالَيْتَ يَا عَدْلُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā **вакйл** таъалайта йā **ъадл** ажирнā мина-н-
нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَبِينُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā **мубйн** таъалайта йā **матйн** ажирнā мина-
н-нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā **барр** таъалайта йā **вадуд** ажирнā мина-н-
нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā **рошйид** таъалайта йā **муршид** ажирнā мина-н-
нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا مُنُورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā **нур** таъалайта йā **муршид** ажирнā мина-н-
нāри йā мужйр

سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā насьир таъалайта йā насьир ажирна
мина-н-нари йā мужир

سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā собур таъалайта йā сѳбир ажирна мина-
н-нари йā мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِي تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā муҳси таъалайта йā муншӣ ажирна мина-
н-нари йā мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُبْحَنُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā субҳан таъалайта йā дайъан ажирна мина-
н-нари йā мужир

سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ يَا عِيَاثُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā муғийс таъалайта йā гийс ажирна мина-
н-нари йā мужир

سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

субҳанака йā фāтыр таъалайта йā ҳадыр ажирна мина-
н-нари йā мужир

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبْرُوتِ وَالْجَلَالِ

субҳанака йā зал ғиззи вал жамалн табарокта йā зал
жабарути ва-л-жалал

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

субҳанака ла шлаҳа илла анта

﴿ ... لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

﴿ فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ، وَكَذَلِكَ نُصَيِّحُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

субҳанака инни кунту мина-з-зблмийн, фастажабна лаҳу ва-нажжайнаҳу мина-л-ғомм, ва казāлика нунжи-л-му'минийн

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

Ва солла-ллōху ъала саййидина Муҳаммад ва алиҳи ажмаъийн

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

Ва-л-ҳамду лиллаҳи робби-л-ъаламайн, ва ҳасбуна-ллōху ва ниъма-л-вакйл, ва ла ҳавла ва ла қуввата илā биллаҳи-л-ъалиийи-л-ъазыйм.

ИСМИ РОҲМАН ДУОСИ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳӣм

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

Субҳанака йа Аллаҳ таъалайта йа Роҳман ажирна мина-н-нар би ъфвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمٌ تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Роҳӣм таъалайта йа Карӣм ажирна мина-н-нар би ъфвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدٌ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Ҳамӣд таъалайта йа Ҳакӣм ажирна мина-н-нар би ъфвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا مُجِيدٌ تَعَالَيْتَ يَا مَلِكٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Мажӣд таъалайта йа Малик ажирна мина-н-нар би ъфвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسٌ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Қуддӯс таъалайта йа Салām ажирна мина-н-нар би ъфвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنٌ تَعَالَيْتَ يَا مُهَيَّبٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Муъмин таъалайта йа Муҳайбин ажирна мина-н-нар би ъфвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Ёзиз таъалайта йа Жаббар ажирна
мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَيْتَ يَا خَالِقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Мутакаббир таъалайта йа Ҳблиқ ажирна
мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا آخِرُ تَعَالَيْتَ يَا ظَاهِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Аҳир таъалайта йа Зобҳир ажирна мина-
н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا بَارِئُ تَعَالَيْتَ يَا مُصَوِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Барий таъалайта йа Мусоввир ажирна
мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا تَوَّابٌ تَعَالَيْتَ يَا وَهَّابٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Тавваб таъалайта йа Ваҳхаб ажирна
мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثٌ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Баъис таъалайта йа Варис ажирна мина-
н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمٌ تَعَالَيْتَ يَا مُقِيمٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Қодим таъалайта йа Муқим ажирна
мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا قَرُّهُ تَعَالَيْتَ يَا وَثْرُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Фард таъалайта йа Витр ажирна мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا قَاهِرُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Нур таъалайта йа Қўҳир ажирна мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ يَا حَمِيلُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Жалил таъалайта йа Жамил ажирна мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا قَابِضُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Қўҳир таъалайта йа Қўдир ажирна мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا أَمَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Малик таъалайта йа Муқтадир ажирна мина-н-нар биъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا عَلَامُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа ʔалим таъалайта йа ʔаллам ажирна мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا عَظِيمُ تَعَالَيْتَ يَا عَفُورُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа ʔазийм таъалайта йа Ғофур ажирна мина-н-нар би ъафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا حَلِيمٌ تَعَالَيْتَ يَا وَدُودٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Ҳалим таъалайта йа Вадӯд ажирна мина-н-нар би ʔафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا شَهِيدٌ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Шаҳид таъалайта йа Шаҳид ажирна мина-н-нар би ʔафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا كَبِيرٌ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالٍ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Кабир таъалайта йа Мугаъал ажирна мина-н-нар би ʔафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا نُورٌ تَعَالَيْتَ يَا لَطِيفٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Нур таъалайта йа Лаъыф ажирна мина-н-нар би ʔафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعٌ تَعَالَيْتَ يَا كَفِيلٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Самӣъ таъалайта йа Кафӣл ажирна мина-н-нар би ʔафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبٌ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Қориб таъалайта йа Басыр ажирна мина-н-нар би ʔафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا حَقٌّ تَعَالَيْتَ يَا مُبِينٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Ҳаққ, таъалайта йа Мубӣн, ажирна мина-н-нар би ʔафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا رَوْوْفُ تَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Роуф таъалайта йа Роҳим ажирна мина-
н-нар би ʼафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا طَاهِرٌ تَعَالَيْتَ يَا مُطَهِّرٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Тоҳир таъалайта йа Мутоҳхир ажирна
мина-н-нар би ʼафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا جَمَلٌ تَعَالَيْتَ يَا مُمَضَّلٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Мужаммил таъалайта йа Муфаддыл
ажирна мина-н-нар би ʼафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا دَيَّانٌ تَعَالَيْتَ يَا سُلْطَانٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Дайъан таъалайта йа Султон ажирна
мина-н-нар би ʼафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانٌ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Ҳаннан таъалайта йа Маннан ажирна
минан нари би ʼафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا أَحَدٌ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Аҳад таъалайта йа Сомад ажирна минан
нари би ʼафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا حَيٌّ تَعَالَيْتَ يَا قَيُّوْمٌ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحْمَنُ

субҳанака йа Ҳайй таъалайта йа Қоййум ажирна
минан нари би ʼафвика йа Роҳман.

سُبْحَانَكَ يَا عَدْلُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا رَحِيمِن

субҳанака йа ʼадл таъалайта йа Ҳақим ажирна
минан нари би ʼафвика йа Роҳман.

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Ва солла-ллõху ʼала саййидина Муҳаммадив ва
алиҳи ва соҳбиҳи ажмаъин. Би роҳматика йа арҳама-р-
рõҳимин.

"ИСМИ АЪЗАМ" ДУОЛАРИ ТЎПЛАМИ

Анас (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Мен Набий (с.а.в.) билан бирга эдим. Бир киши:

يَا بَدِيعُ السَّمَوَاتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ

«Йа бадӣъу-с-самавәти йа ҳаййу йа қоййӯму иннӣ
ас'алука...», деб дуо қилди. Шунда Расулуллоҳ (с.а.в.)
суҳбатдошига дедилар:

"Биласанми, бу одам Аллоҳга Унинг шундай муборак
исмлари билан дуо қилдики, бу дуолар, албатта, қабул
бўлади".

Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилинган.

"Биз Набий (с.а.в.) билан бирга эдик. Бир киши намоз

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

«Аллоҳумма иннӣ ас'алука би-анна лака-л-ҳамд, ла
илаҳа илла анта-л-маннәнӯ, бадӣъу-с-самавәти ва-л-
арды йа за-л-жаләли ва-л-икрõми йа ҳаййу йа қоййӯм».

"Аллоҳим, албатта Сендан истайман. Ҳамд Сенга хос. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Сен кўплаб наъматлар берувчи Маъносан. Сен ер ва осмоннинг яратувчиссан. Эй жалол ва икром Соҳиби. Эй борлиққа жон берувчи, ҳаётни давом эттирувчи".

Шунда Расулуллоҳ (с.а.в.): "Бу мўмин Аллоҳнинг муборак исмлари билан дуо қилди. Шубҳасиз, Аллоҳ таоло у инсоннинг қилган дуосини қабул қилади ва бу муборак исмлар ҳаққи унга истаганини беради", дедилар. (Абу Довуд).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) яна бир кишининг шундай дуо қилганини эшитганлар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ يَا بَدِيعَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ

«Аллоҳумма инни ас'алука би-анна лака-л-ҳамд, ла илаҳа илла анта-л-ҳаннану-л-маннану йа бадийа-с-самавоти ва-л-арды йа за-л-жалали ва-л-икромни ас'алука-л-жаинната ва-аъзу бика мина-н-наър».

"Аллоҳим, албатта Сендан истайман. Ҳамд Сенга хосдир. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Сен Ҳаннон ва Маъносан. Эй, ер ва осмоннинг яратувчиси. Эй жалол ва икром Соҳиби. Сендан жаннатнингни истайман, жаҳаннамнингдан папоҳ тилайман".

Бу дуони эшитган Расулуллоҳ (с.а.в.):

"У Аллоҳ таолога шундай муборак исмлар билан дуо қилдики, бундай дуо асло рад этилмайди. Бу муборак исмлар ҳаққи Аллоҳ унга истаганини беради".

Ибн Аббос ривоят қиладилар:

"Расулуллоҳ (с.а.в.), мана бу дуодан сўнг Аллоҳ таолодан нима истасанг, албатта, меҳрибон Раббимиз беради, деганлар".

Дуо ушбудир:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ

الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَأَسْأَلُكَ

السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Аллоҳумма инний ас'алука би-ла̣ пла̣ха плла̣ анта роббу-с-самавати-с-сабъи ва-раббу-л-ъарши-л-карим, ва-ас'алука би-ла̣ пла̣ха плла̣ анта роббу-с-самавати-с-сабъи ва-л-арды ва-ма̣ фиҳинна̣ иннака̣ ъала̣ кулли шай'ин қодир».

"Аллоҳим, албатта фақатгина Сендан истайман. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Сен етти қават осмон ва ернинг Соҳибсан. Эй Раббим, Сендан истайман, чунки Сен етти қават осмон ва етти қават ернинг Соҳибсан. Зеро, Сен Ўзинггина ҳар нарсага қодирсан".

Бурайда (р.а.)дан ривоят қилинади.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) бир кишининг қўйидагича дуо қилганини эшитиб, мана бундай деганлар:

"Аллоҳ таолонинг исмини зикр қилиб, Аллоҳдан исталса, Раббимиз шу исм ҳурмати унинг истаганини беради" (Абу Довуд).

Бу дуо мана бундай:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

«Аллоҳумма инний ас'алука анний ашҳаду аннака анта-ллбху ла̣ пла̣ха плла̣ анта-л-аҳаду-с-сомаду-ллазий лам йалид ва-лам йўлад ва-лам йакул-лаҳу̣ куфуван аҳад».

"Аллоҳим, албатта, Сендангина истайман ва шаҳо-

дат бераманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ. Сен ягонасан. Беҳожат, ammo ҳожатбарорсан. Туғмаган ва туғилмагансан. Сенга ҳеч ким тенг бўлмаган".

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Бир мусулмон тўрт марта "Йā Раббий" деган вақт, Аллоҳ таоло "Лаббайк", – "Айт, эй бандам, истаганинг берилади" деб жавоб беради".

Анас (р.а.)дан ривоят қилинган. Пайғамбаримиз (с.а.в.) бондод намозидан сўнг Оиша онамизнинг ёнига борадилар. Оиша онамиз (р.а.):

– Эй Расулуллоҳ, менга Аллоҳнинг муборак исмини ўргатингки, бу исм билан қилинган дуоим қабул бўлсин ва истагим амалга ошсин.

Расулуллоҳ (с.а.в.) жавоб берадилар. Оиша (р.а.) туриб таҳорат оладилар ва айтылган мана бу дуони ўқийдилар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ

وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجِبْتَ بِهِ وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ

«Аллоҳумма инни ас'алука минна-л-ҳойри куллиҳи ма ъалимту минҳу ва-ма лам аълам ва-бисмика-л-ъазыйми-ллазий иза дуъийта биҳи ажабта ва-иза су'илта биҳи аътойт».

"Аллоҳим, албатта, Сендан ўзим билган ва билмаган барча яхшиликларни сўрайман. Дуо қилинса, ижобат бўладиган, исталганда бериладиган буюк номинг билан тилакларимни сўрайман".

Қўидаги дуони ўқиган инсон Расулуллоҳ (с.а.в.) билан учрашган эди ва Пайғамбаримиз мана бундай деган эдилар:

"Исми Аъзам дуоси бу дуонинг ичидадир".

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Ла илаҳа илла- ллōху ва-ллōху акбар, лā илаҳа илла-ллōху ваҳдаҳū ла шарика лаҳ, лаҳу-л-мулку ва-лаҳу-л-ҳамду ва-ҳува ʔала кулли шай'ин қодир. Лā илаҳа илла-ллōху ва-ла ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳ».

"Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ, ёлғиз ва шериги йўқдир. Мулк Ушики, мақтов Унга хосдир. У ҳамма нарсага қодир. Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Куч ва қувват Ундандир".

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ يَا حَنَّانُ

يَا مَنَّانُ. يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

«Аллōхумма нинй ас'алука би-анна лака-л-ҳамд, лā илаҳа илла анта-л-маннāну йā ҳаннāну йā маннāну. Йā бадīʔа-с-самāвāти ва-л-арды йā за-л-жалали ва-л-икрām».

"Аллоҳим, албатта, Сендан истайман. Барча мақтов Сенга бўлени. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Эҳсон қилувчи, бандаларини сеувчи, саховатли Зотсан. Эй еру осмоннинг яратувчиси, шараф ва камол эгаси!"

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ

الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

«Йа ҳаййу йа Қоййӯму. Ла плаҳа илла анта субҳанака
иннӣ кунту минна-з-зоблимйн. Аллбҳумма иннӣ ас'алука
би-аннӣ ашҳаду аннака анта-ллбҳу лә плаҳа илла анта-л-
аҳаду-с-сомаду-ллазй лам йалид ва-лам йӯлад ва-лам
йакул-лаҳу куфуван аҳад».

"Эй тирик ва қоим Зот. Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен
(барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга)
зулм қилувчилардан бўлдим. Аллоҳим, Сендан сўрай-
ман ва Сенга гувоҳлик бераманки, албатта, Сен Аллоҳ-
сан. Сендан ўзга илоҳ йўқ. Сен ягонасан, беҳожатсан,
туғмагансан, тугилмагансан. Сенга тенг келадиган
бўлмаган".

﴿الْعَرَبُ﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١﴾

﴿وَالنُّهْكَرُ﴾ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢﴾

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Алиф лам-мйм. Аллбҳу лә плаҳа илла хува-л-ҳаййу-
л-қоййӯм. Ва-илаҳукум илаҳув-ваҳид, лә плаҳа илла
хува-р-роҳману-р-роҳйм. Йа за-л-жалали ва-л-икрбм. Йа
арҳама-р-рбҳимйн».

"Алиф. Лам. Мийм. Аллоҳдан ўзга ибодатга лойиқ
илоҳ йўқ. У тирик ва қоимдир. Илоҳингиз ягона илоҳ-
дир. У меҳрибон ва раҳмли илоҳдан бошқа илоҳ йўқ.
Эй шараф ва камол эгаси. Эй марҳаматлиларнинг энг
марҳаматлиси".

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ

الْفَرْدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

«Аллҳумма иннӣ ас'алука би-аннака анта-ллаҳ, ла плаҳа илла анта-л-ваҳиду-л-аҳаду-л-фарду-с-сомаду-ллазӣ лам йалид ва-лам йӯлад ва-лам йакул-лахӯ куфуван аҳад».

"Аллоҳим, албатта, Сендан истайман. Сен Аллоҳсан. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Ягонасан, ёлғизсан, танҳосан, беҳожатсан. Туғмагансан, туғилмагансан ва ҳеч ким Сенга тенг бўлмаган".

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ . أَسْأَلُكَ

بِاسْمِكَ الْأَعْزَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، رَبِّ رَبِّ رَبِّ يَا رَبَّ لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

«Ла плаҳа илла-ллҳу ваҳдахӯ ла шарїка лах, лахул-мулку ва-лаху-л-ҳамду ва-хува ғала кулли шай'ин қодир. Ла плаҳа илла-ллҳу ва-ла ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ғалийи-л-ғазим. Ас'алука би-смика-л-аъаззу-л-ажаллу-л-акрому. Робби Робби Робби йа Робби. Ла плаҳа илла-ллҳу ваҳдахӯ ла шарїка лах, лахул-мулку ва-лаху-л-ҳамду ва-хува ғала кулли шай'ин қодир».

"Ягона, шериги бўлмаган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Мулк Ушиқдир. Ҳамд Унга ҳосдир. У ҳар нарсага қодир. Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Ҳеч қандай куч ва қувват йўқ, магар олий ва буюк Аллоҳдан бошқа. Аллоҳим Сенинг азиз, улуғ, ҳурматли исмларинг билан сўрайман. Раббим, Раббим, эй Раббим. Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. У

ёлғиздир. Шериғи йўқдир. Мулк Ушиқидир. Ҳамд Унга хос ва У ҳамма нарсага қодир".

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи ва-субҳана-ллбҳи ва-л-ҳамду ли-ллаҳи ва-ла пләҳа плла-ллбҳу ва-ллбҳу акбар ва-ла ҳавла ва-ла қуввата плла би-ллаҳи-л-ъалиийи-л-ъазыйм».

"Аллоҳга ҳамд бўлсин. Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унинг учундир. Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюқдир. Улуғ Аллоҳнинг ёрдамисиз ҳеч қандай куч-қувват йўқ".

Пайғамбаримиз (с.а.в.) Исми Аъзам ҳақида шундай деганлар:

"Аллоҳнинг Исми Аъзми шундай муборак исмдирки, у билан дуо қилинган вақт Аллоҳ дуони қабул қилади. Исми Аъзам билан нима сўралса, Аллоҳ таоло, албатта, беради".

Исми Аъзам дуолари кўпдир. Биз қуйида улардан айримларинигина келтиряпмиз.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ
الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

«Аллбҳумма иннӣ ас'алука би-аннӣ ашҳаду аннака ла пләҳа плла анта-л-аҳаду-с-смаду-ллазий лам йалид ва-лам йўлад ва-лам йакул-лахў куфуван аҳад».

"Аллоҳим, албатта Сендангига истайман ва шаҳодат этаманки, Сендан бошқа илоҳ йўқдир. Сен беҳожат, аммо ҳожатбарорсан. Туғмаган ва туғилмагансан. Сенга ҳеч ким тенг бўлмаган".

Муоз ибн Жабал (р.а.)дан ривоят қилинади. Расулуллоҳ (с.а.в.) бир одамнинг:

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

«Йа за-л-жалāли ва-л-икрōм», деб дуо қилганини эшитдилар ва у одамга: "Дуонинг қабул бўлди", дедилар.

Абу Умома (р.а.)дан ривоят қилинади. Расули Акрам (с.а.в.) айтадилар:

"Аллоҳ таолонинг бир фариштаси борки, бу фаришта:

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Йа Арҳама-р-рōҳимийн» – "Эй марҳаматлиларнинг марҳаматлиси" деган инсонни қидиради. Бу инсон уч марта «Йа Арҳама-р-рōҳимийн» деса, фаришта унга: "Арҳамар рōҳимини бўлмиш Раббингдан нима тилагинг бўлса, сўра", дейди".

Саъд ибн Абу Ваққосдан ривоят қилинади. Расулуллоҳ (с.а.в.) айтадилар:

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

«Lā ilāḥa illā anta subḥānaka innī kuntu minna-ẓ-zōlimīn»

"Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим" ("Анбиё", 87).

Юнус алайҳиссалом балиқнинг қорнида ушбу дуо билан Аллоҳга ииёз қилган.

Анас (р.а.)дан ривоят қилинади. Расулуллоҳ (с.а.в.) бир куни масжидга кирдилар. У ерда бир инсоннинг намозда шундай дуо қилганини эшитдилар.

اللَّهُمَّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَنْتَ الْمَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ

«Аллõхумма, ла илаҳа иллә-ллõху, анта-л-маннәну йә бадийә-с-самәвәти ва-л-арды йә за-л-жаләли ва-л-икрõм».

"Эй бор Худоё! Сендан бошқа илоҳ йўқ. Чексиз эҳсон қилувчисан! Эй ер ва кўкларни яратувчи, эй жалол ва икром соҳиби!"

Шунда Расули Акрам (с.а.в.) шундай дедилар:

"Унинг қандай дуо қилганини биласизми? У Аллоҳга Исми Аъзам билан дуо қилдики, бу исмлар билан дуо қилинган вақт Аллоҳ дуони қабул қилади ва дуо қилганиниг истаганини беради".

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ

يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

«Аллõхумма нини ас'алука би-анна лака-л-ҳамд, ла илаҳа иллә анта-л-маннәну, йә бадийә-с-самәвәти ва-л-арды. Йә за-л-жаләли ва-л-икрõм».

"Аллоҳим, албатта, Сендан истайман. Ҳамд ва мақтов фақат Сенга хосдир. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Сен чексиз неъматлар берувчисан. Еру осмонни йўқдан бор қилгансан. Эй жалол ва икром Соҳиби! "

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ وَصَلَّى اللهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْضَلِ حَاجَتِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Аллоҳумма иннӣ ас'алука би-анна лака-л-ҳамду ва-лая илāха илла анта-л-маннану. Йа ҳаннану йа маннану йа бадийа-с-самавати йа за-л-жалали ва-л-икром. Йа ҳаййу йа қоййўму ва-солла-л-лбҳу ʔала Муҳаммадив-ва-ʔала али Муҳаммад, ва-қды ҳажатӣ би-роҳматика йа арҳама-р-рбҳимӣ».

"Аллоҳим, албатта, мен Сендангина сўрайман. Сенга ҳамд бўлсин. Сендан ўзга илоҳ йўқ. Ўзинггина эҳсон қилувчисан. Эй меҳрибон, саховатли, осмоннинг яратувчиси, шараф ва камол Соҳибни, тирик ва қоим Зот. Аллоҳим, Муҳаммад алайҳиссалом ва оиласига саловот юбор. Эй марҳаматлиларинг энг марҳаматлиси, ҳо-жатиمنى равон қил".

Асмо бишти Язид (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Расулуллоҳ (с.а.в.) мана бу икки оятни исми Аъзам деганлар:

﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾

«Ва илāҳукум илāҳув ваҳид лā илāха илла хувар роҳманур роҳим».

"Ва илоҳингиз ягона илоҳдир. У меҳрибон ва раҳмли илоҳдан ўзга илоҳ йўқдир" ("Бақара", 163).

﴿ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾

«Алиф. Лām. Мӣм. Аллōху лā илāха илла хува-л-ҳаййу-л-қоййўм»

"Алиф. Лām. Мийм. Аллоҳ — ундан ўзга илоҳ йўқ, У тирик ва абадий турувчидир" ("Оли Имрон", 1-2), (Абу Довуд ривояти).

Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ

«Аллоҳумма иннӣ ас'алука би-смика-л-аъзом, яъни "Эй Аллоҳим, албатта, Иеми Аъзам ҳурмати Сендан (шуларни) истайман (деб истаклари айтилади)".

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинган:

"Набий (с.а.в.)нинг шундай дуо қилганларини эшитдим:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ الْأَحَبِّ

إِلَيْكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أُجِبْتَ وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ

وَإِذَا اسْتَرْجِمَتْ بِهِ رَحِمَتْ وَإِذَا اسْتَفْرَجَتْ بِهِ فَرَّجَتْ

«Аллоҳумма иннӣ ас'алука би-смика-т-тўҳири-т-тоййиби-л-мубароки-л-аҳабби плайка-ллазӣ нзә дуъйта биҳӣ ажабта ва-нзә су'плта биҳӣ 'аътойта ва-нзә-старҳимта биҳӣ роҳимта ва-нзә-стафрижта биҳӣ фаррожта».

"Аллоҳим, албатта, Сенинг пок, гўзал, муборак ва Сенинг наздингда севимли бўлган иеминг ҳурмати сўрайман. У ием билан дуо қилса, қабул қиласан. Унинг ҳурматидаи парса сўралса, берасан. Унинг ҳурмати Сендан марҳамат истеганларга марҳамат этасан. У иемлар ҳурмати қийинчиликлардан нажот сўралса, берасан. Ғам-ташвишларни кетказасан".

Бошқа бир куни Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай дедилар:

"Эй, Оиша, биласанми, Аллоҳ таоло Менга Иеми Аъзам дуосини ўргатди. У шундайки, у билан Аллоҳдан нима истасанг, ҳаммасини беради".

"Эй Расулуллоҳ, ота-онам сизга фидо бўлсин. Менга шу дуони ўргатинг".

Расули Акрам (с.а.в.):

"Уни сенга ўргатиб бўлмайди", дедилар.

Оиша онамиз Расулуллоҳ (с.а.в.) ёиларидан кетиб, бир

чеккага бориб, бир муддат ўтирадилар. Сўнг туриб Расулulloҳнинг муборак бошларини ўпиб:

"Эй Расулulloҳ! Уни менга ўргатинг", дедилар.

Расулulloҳ (с.а.в.):

"Уни сенга ўргатишим мақбул эмас, чунки уни ўрганиб, Аллоҳ таолодан дунёвий истаklarини сўрашинг яхши эмас", дедилар.

Сўнгра Оиша онамиз (р.а.) ўринларидан туриб, таҳорат олдилар ва икки ракат намоз ўқиб, шундай дуо қилдилар:

إِنِّي أَدْعُوكَ اللَّهُ وَأَدْعُوكَ الرَّحْمَنَ وَأَدْعُوكَ أَلْبَرَّ الرَّحِيمِ

وَأَدْعُوكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي

«Аллоҳумма инни адъўка-ллаҳа ва-адъўка-р-роҳма̀на ва-адъўка-л-барра-р-роҳйма ва-адъўка-бп'асмайка-л-ҳусна ма ьалимту минҳа ва-ма лам аьлам 'ан тағфиролй ва-тарҳамний».

"Аллоҳим, албатта, Сенга Сенинг муборак исларинг билан дуо қиляйман. Раҳмон исминг билан дуо қиляйман. Сенга Барр ва Роҳим исминг билан дуо қиляйман. Сенга билганим ва билмаганим барча гўзал исларинг билан дуо қиляйманки, менинг гуноҳларимни афв этиб, менга марҳамат этишингни истайман".

Дуо тутаганидан сўнг Расулulloҳ (с.а.в.) Оиша онамизга кулиб шундай дедилар:

"Эй, Оиша, Исми Аъзам дуоСИ ўқиган дуонингни ичида бор эди".

**ФАХРИДДИН РОЗИЙ
ТАВСИЯ ҚИЛГАН ДУОЛАР**

1. Шанба куни 100 маротаба:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Ла илāха иллā анта субҳанака инни кунту мина-з-зōлимйн.

2. Якшанба куни 100 маротаба:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ

Ла илāха иллā-ллōху-л-малику-л-ҳаққу-л-мубйн.

3. Душанба куни 100 маротаба:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَزِيزٌ جَلِيلٌ يَا عَزِيزُ يَا جَلِيلُ

Ла илāха иллā-ллōху ʻазӣзу жалӣл, йā ʻазӣзу йā жалӣл.

4. Сешанба куни 100 маротаба:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

Аллōхумма солли ʻала Муҳаммадив-ва-ʻала āли Муҳаммадив-ва-саллим таслӣман касӣрон.

5. Чоршанба кунн 100 маротаба:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مُخْلِصًا

Ла илāха иллā-ллōху ҳōлисоm муҳлисоb.

6. Пайшанба куни 100 маротаба:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ла илаҳа илла-ллōху ҳōлиқу кулли шай' ва-хува
ъалā кулли шай'ни қодīр.

7. Жума куни 100 маротаба:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

Субҳана-ллōхи ва-л-ҳамду ли-ллаҳи ва-ла илаҳа
илла-ллōху ва-ллōху акбар, ва-ла ҳавла ва-ла қуввата
илла би-ллāхи-л-ъалиийи-л-ъазыйм, деб тасбеҳ айтишга
одатланиш жуда катта савобдир.

ЕТТИ КУН МОБАЙНИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Биринчи куни ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَسْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ

لِمَا لَا أَعْلَمُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ

وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

«Аллōхумма ниний аъӯзу бика мин ан ушрикка бика
шай'ав-ва-анā аъламу ва-астағфирука лимā лā аълам.
Аллōхумма ниний асбаҳту ушҳидука ва-ушҳиду ҳамалата
ъаршикка ва-жамийъа ҳолқикка би-аннака анта-ллōху лā
илла анта ваҳдака ла шарīкка лак, астағфирука ва-
тубу илайка ва-ашҳаду анна Муҳаммадан ъабдука ва-
росӯлука».

"Аллоҳим, албатта, биллиб туриб Сенга шерик қўшишидан нажот тилайман. Билмай қилганларим учун мағфират сўрайман. Аллоҳим, албатта, мен тоғ ортирдим. Сенинг, Аришиғни кўтарувчи фаришталарнинг ва барча яратилганларнинг гувоҳлигида айтимаман, албатта, Сен Аллоҳсан. Сендан ўзга илоҳ йўқ. Ўзинг ягонасан, шеригниг йўқ. Мағфиратингги истайман. Ўзингга тавба қиламан ва гувоҳлик бераманки, Муҳаммад алайҳиссалом банданг ва Расулингдир".

Иккинчи куни ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ سَلِّمْنا وَسَلِّمْ دِينَنَا وَلَا تَسْلُبْ وَقْتِ التَّرَعِ إِيمَانَنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَخَافُكَ وَلَا يَرْحَمُنَا وَارْزُقْنَا حَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Аллоҳумма саллимна ва-саллим динана ва-ла таслуб вақта-и-назын йиманана ва-ла тусаллит ғалайна мал-ла йаҳўфука ва-ла парҳамуня ва-рзукна ҳойро-душийя ва-л-аҳироти шинака ғала кулли шай'ин қодир».

"Аллоҳим, динимизни саломатли қил, сўнгги нафасимизда имонимизни муҳофаза қил. Сендан қўрқмаган ва марҳаматли бўлмаганларни бизларнинг устимиздан ғолиб қилма. Бизни дунё ва охират неъматлари билан ризқлангир. Албатта, Сен ҳар нарсага қодирсан".

Учинчи куни ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

«Аллоҳхумма анта роббӣ ла плаҳа илла анта
холақтаи ва-ана ʼабдука ва-ана ʼала аҳдика ва-
ваъдика мастаʼобту аъзу бика мин шарри ма сонаъту
абуʼу лака биншъматика ʼалайһа ва-абуʼу бизанбӣ
фағфир-лӣ фаʼиннаҳу ла фағфиру-з-зунуба илла анта».

"Аллоҳим, Сен Раббинсан. Сендан ўзга илоҳ йўқ. Мен
ин Сен яратгансан, Сеннинг банданман. Сенга берган
аҳдимда қудратим етгунча турибман. Қилган амалларим
ёмонлигидан ўзингдан нажот тилайман. Менга ато этган
неъматларингни эътироф этаман. Гуноҳларимни ҳам
эътироф этаман. Гуноҳларимни мағфират қил. Сендан
бошқа гуноҳларни мағфират қилолмайди".

Тўртинчи кунни ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ وَيَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي
عَلَىٰ دِينِكَ وَطَاعَتِكَ فَلَا تَكُنْ لِي إِلَىٰ نَفْسِي طَرَفَةٌ عَيْنٍ وَلَا أَقْتُلْ مِنْ ذَلِكَ

«Аллоҳхума йа муқоллиба-л-қулўби ва-л-абсўри ва-
йа мудаббира-л-лайли ва-н-наҳари саббит қолбӣ ʼала
дйника ва-тоъатика фа-ла такилни ила нафсӣ торфата
ʼайнив-ва-ла ақталла мин зʼалика».

"Эй қалбларни ўзгартирувчи Зот, эй кеча-кундузни
тадбир қилувчи, қалбимни динида собит қил, мени
кўз очиб юмгунчалик лаҳза ҳам ўз ҳолимга ташлаб қўйма.
Нафсим сабаб ҳалок бўлмай".

Бешинчи кунни ўқиладиган дуо:

بِسْمِ اللَّهِ عَلَىٰ نَفْسِي وَعَلَىٰ أَهْلِي وَمَالِي. اللَّهُمَّ رَضِّنِي بِمَا قَضَيْتَ لِي وَعَافِنِي
بِمَا أَبْقَيْتَ حَتَّىٰ لَا أَحِبُّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَلْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَمْرِكَ الْعَظِيمِ وَأَنْ تُؤَجِّرَنِي مِنَ النَّارِ وَالْكَفْرِ وَالْفَقْرِ
سَبَّ يَوْسُفَ وَيُسْرِي وَيَمْرُؤَ الْقَيْسِ وَمَنْ سِوَاهُمْ وَأَنْ تُؤَجِّرَنِي مِنَ النَّارِ وَالْكَفْرِ وَالْفَقْرِ

«Бисми-ллаҳи ʔала нафси ва-ʔала аҳли ва-малӣ. Аллõхумма роддий би-ма кодоита ли ва-ʔафини би-ма абқойта ҳатта ла уҳиббу таъжйла ма аҳҳорта ва-ла таъхййро ма ажжалта. Аллõхумма инни ас'алука би-ажҳика-л-карйми ва-амрика-л-ʔазыйми ва-ан ту'жирони ми-на-н-нари ва-л-куфри ва-л-фақр».

"Аллоҳнинг иси билан ўзимга, аҳлимга ва молимга паноҳ сўрайман. Аллоҳим, мени ҳукминга рози қил. Қолдирилган амалларимда афв эт. Ҳатто, мен Сен кечиктирган нарсани шонилтирувчи ва Сен шоштирган нарсани кечиктирувчи бўлмайин. Аллоҳим, мен карамли ваъжҳинг, буюк амринг билан дузах олови, куфр ва фақирликдан паноҳ тилайман".

Олтинчи кунни ўқиладиган дуо:

أَعَدَدْتُ لِلْخَيْرِ كُلِّهِ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّسْرُ كُلِّهِ أَعُوذُ بِاللَّهِ وَلِكُلِّ هَوًى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَلِكُلِّ هَمٍّ وَعَمٍّ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَلِكُلِّ
نِعْمَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِكُلِّ رِضَاءٍ أَشْكُرُ لِلَّهِ وَلِكُلِّ أَعْجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلِكُلِّ ضَيْقٍ
حَسْبِيَ اللَّهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقَدَرٍ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Аъдадту ли-л-ҳойри куллихй бисми-ллāх ва-ли-ш-шарри куллихй аъзу би-ллāх. Ва-ли-кулли хавлил-ла иллаҳа илла-ллāх. Ва-ли-кулли ҳаммин ва-ғоммин ма шā'а-ллāх. Ва-ли-кулли замбин астағфиру-ллõх. Ва-ли-кулли мусйбатин иннā ли-ллāх. Ва-ли-кулли ниъматин ал-ҳамду лиллāх. Ва-ли-кулли ридб'ин ашқуру ли-ллāх. Ва-ли-кулли уъжўбатин субҳана-ллаҳ. Ва-ли-кулли дыйқин ҳасбийа-ллāх. Ва-ли-кулли кодб'ин ва-кодари таваккалту ʔала-ллāх. Ва-ликулли

тоъатин ва-маъсыйатин ла хавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ъалийи-л-ъазыйм».

"Ҳамма яхшиликка "бисмиллаҳ" орқали эриндим, ҳамма ёмонликдан "аъзузу биллаҳ" билан паноҳ топдим. Барча имконият учун Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ дейман. Ҳар қандай вам ва ташвиш учун "Машаллоҳ – Аллоҳнинг истағи бўлади", дейман. Ҳар гуноҳ учун Аллоҳ мағфиратини истайман, ҳар мусибат учун "Инша лиллаҳи – биз Аллоҳникимиз", ҳар неъмат учун "Алҳамду лиллаҳ – Аллоҳга ҳамд бўлсин" дейман. Ҳар розилик учун Аллоҳга шукр айтаман, ажабланидиган ҳар нарсада "Субҳана-ллоҳ – Аллоҳ нуқсонлардан покдир" дейман. Ҳар қандай қийинчиликда "Ҳасбияллоҳ – Аллоҳ менга кифоя қилгувчи", дейман. Ҳар бир қазо ва қадар учун Аллоҳга таваккал қиламан, ҳар тоат ва маъсият олий ва буюк Аллоҳдан, деб биламан".

Еттинчи кунн ўқиладиган дуо:

حَسْبِيَ اللهُ لِيَدِينِي حَسْبِيَ اللهُ لِمَا أَعْمَلِي حَسْبِيَ اللهُ لِمَنْ بَغِيَّ عَلَيَّ حَسْبِيَ اللهُ لِمَنْ

حَسَدَنِي . حَسْبِيَ اللهُ لِمَنْ كَادَنِي بِسُوءِ حَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ الْمَوْتِ حَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ

الْمَسْأَلَةِ فِي الْحَدِيثِ حَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ قَبْرِ . حَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ الْمِيزَانِ حَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ

الصَّرَاطِ حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

«Ҳасбийя-ллōху ли-дйни. Ҳасбийя-ллōху лимā аҳамманй. Ҳасбийя-ллōху лимам-бағийā ѓалаййā. Ҳасбийя-ллōху лиман ҳасаданй. Ҳасбийя-ллōху лиман каданй би-су'и. Ҳасбийя-ллōху ѓинда-л-мавт. Ҳасбийя-ллōху ѓинда-л-мас'алати фи-л-ҳадас, Ҳасбийя-ллōху ѓинда қобр. Ҳасбийя-ллōху ѓинда-л-мйзан. Ҳасбийя-

ллõху ўинда-с-сырõт. Ҳасбийя-ллõху ла илаҳа илла ҳува
ъалайҳи таваккалту ва-ҳува роббу-л-ъарши-л-ъазыйм».

"Диним учун, азият берадиган нарсалар учун,
тажовуз қилганлар учун, ҳасад қилганлар учун, ёмон-
лик қилганлар учун Аллоҳ менга кифоя қилгувчидир.
Ўлим олдида, тасодифлар олдида, қабрда, мезонда, Си-
ротда Унинг ўзи кифоя қилгувчидир. Менга Аллоҳнинг
Ўзи етарли. Ундан ўзга ибодатга сазовор Зот йўқ. Унга
таваккал қилдим. У улув аришининг Раббисидир".

АЛЛОҲ УШБУ МУБОРАК ДУОНИ ЎҚИГАНЛАРДАН ЕТМИШ ТУРДАГИ АЗОБНИ ДАФ ЭТАДИ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَمْنًا وَإِيمَانًا وَسَلَامَةً وَرِزْقًا وَمَعْرِفَةً وَرِخْمَةً لَا يُغَايِرُ دُنْيَا، أَسْأَلُكَ
الْهُدَى وَالنُّصَى وَالْعِيَادَةَ وَالغِنَى صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِأَخَيْرِ مَنْ دُعِيَ فَأَسْتَجَابَ،
وَبِأَخَيْرِ مَنْ أُوْتِيَ فَأَصَابَ يَا حَلِيسُ كُلُّ مُتَوَحِّدٍ مَعَكَ، وَيَا أَيْسُ كُلُّ مُتَقَرِّبٍ
بِحَلْفِكَ وَيَا مَنْي الْكَرِيمِ مِنْ صِفَاتِهِ وَالْكَرِيمِ مِنْ أَجْلِ أَسْأَلُكَ وَأَعِدِّي وَأَجْرِي مِنْ
النَّارِ وَأَرْزُقْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ إِنَّكَ مَا لَيْكَ جَبَّارٌ عَزِيزٌ غَفَّارٌ كَرِيمٌ شَتَارٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي
مُسْتَاجِرُكَ فَأَجْرِي وَمُسْتَعِينُكَ فَأَعْنِي مُسْتَعِزُّكَ فَأَعِزَّنِي وَمُسْتَقْبَلُكَ فَأَقْبَلْنِي
وَمُسْتَنْهَرُكَ فَأَنْضِرْنِي وَمُسْتَرْشِدُكَ فَأَرْشِدْنِي وَمُسْتَعْتَصِمُكَ فَأَعِصِمْنِي وَمُسْتَكْفِيكَ
فَأَكْفِنِي وَمُسْتَرْحِمُكَ فَأَرْحَمْنِي وَمُسْتَغْفِرُكَ فَأَغْفِرْ عَنِّي وَمُسْتَسِيكَ فَتَبَّ عَلَيَّ
وَمُسْتَغْفِرُكَ فَأَغْفِرْ لِي وَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا تَنْصُرُهُ الذُّنُوبُ وَلَا
تَنْقُضُهُ الْمَغْيِرَةُ، اغْفِرْ لِي مَا لَا يَنْصُرُكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُضُكَ إِنَّكَ وَهَابٌ رَجِيمٌ،

صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Аллоҳумма инни ас'алука амнав-ва-йманав-ва-салāmатав-ва-ризқов-ва-маърифатав-ва-роҳмах, лā йуғбдиру замба, ас'алука-л-худа ва-т-туқа ва-л-ъибадата ва-л-ғина, солли ʔала Муҳаммадив-ва-алиҳи йā ҳойро ман дуъийа фа-стажаба ва-йā ҳойро ман ўтийа фа-'асбба, йā жалйса кулли мутаваҳҳидим-маъак, ва-йā анйса кулли мутақоррибим-би-ҳолкик, ва-йā мани-л-карому мин сьфатих, ва-л-карйму мин ажалли асма'их. Ва-ъизний ва-ажирний миња-и-нар, ва-рзукий суҳбата-л-аҳйар, пиннака маликун жаббарун ʔазйзун гоффарун карймун саттар. Аллоҳумма инни муста'жирука фа-'ажирий ва-мустағйсука фа-'ағисний ва-мустаъиззука фа-ъизний ва-мустанқидука фа-'анқидий ва-мустансырука фа-нсурний ва-мустаршидука фа-'аршидий ва-мустаъсымука фа-ъсымий ва-мустакфйка фа-'акфиний ва-мустарҳимука фа-'арҳамий ва-мустағфирука фа-ъфу ʔанний ва-мустатйбука фа-туб ʔалаййā ва-мустағфирука фа-ғфир лй ва-шнихў лā йāғфиру-з-зунўба илла анта. Йā мал-лā тадурруху-з-зунўб, ва-лā тунақысуху-л-мағфирох, нғфирлй ма лā йадуррук, ваътынй ма лā йанқусук, иннака ваҳҳабур-роҳйм. Солли ʔала Муҳаммадив-ва-алиҳи ва-саллим таслйман касйрон ила йавми-д-дйн. Ва-л-ҳамду ли-ллāхи робби-л-ʔаламйн».

"Аллоҳим, албатта, Сендан гуноҳсиз амният, саломатлик, ризқ, маърифат ва раҳмат сўрайман. Сендан ҳидоят, тақво, ибодат ва давлат сўрайман. Муҳаммад алайҳиссалом ва онлаларига саловот етказ. Эй ҳидоят нстаганларга уни берадиган, дуоғуйларни дуосини ижобат қиладиган, амалларини зое қилмайдиган, ёлғизга ёр, Сенга яқин бўлишни истовчиларга дўст бўлган, Қарам сифатли, Қарам исмли буюк Зот! Менга дўзахдан паноҳ бер, яхшилар билан суҳбатдон қил. Ўзинг

Маликсан, олий Зотеан, голибсан, мағфират қилгувчисан, олий ҳимматсан. Аллоҳим, албатта, мен Сендан нажот истовчиман, нажот бергин. Ёрдам истовчиман, ёрдам бергин. Азизлик талаб қиламан, азиз қилгин. Ҳожатимни истайман, равон қилгин. Нусрат сўровчиман, бергин. Тўғри йўл сўровчиман, йўл кўрсат. Сенга осилувчиман, қўлимдан тутгин. Сенга ишонувчиман, ёрлақагин. Раҳматингдан умидворман, раҳм қилгин. Мағфират сўровчиман, мағфират қил. Тавба қилувчиман, қабул қил. Гуноҳларимни Сендан ўзга мағфират қилгувчи йўқ. Эй, гуноҳкорларнинг гуноҳи зарар қилмайдиган зот. Эй, мағфират қилиши карамини камайтирмайдиган зот. Сен кўплаб ато этувчи меҳрибонсан. Муҳаммад алайҳиссалом ва онасига қиёмат кунига қадар кўндан-кўп саловотлар юбор. Оламлар Раббиси Аллоҳга ҳамд бўлсин".

ИМОННИ МУҲОФАЗА ҚИЛИШ ДУОСИ

اللَّهُمَّ احْفَظْ إِيْمَانَنَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فِي جَمِيعِ عُمْرِنَا

لَا يَسِيْرًا مِنْ سَلْبِهِ وَقْتِ التَّرَعِ بِبَرَكَةِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحُرْمَةِ رَسُوْلِكَ الْكَرِيمِ

اللَّهُمَّ يَا وَليَّ الْإِسْلَامِ مَسْكُنَا بِالإِسْلَامِ حَتَّى نَلْقَاكَ بِهِ

«Аллоҳумма-ҳфаз ймāнā миνα-ш-шайтўбини-р-рожийми фй жамийъи ъумринā ла сиййама мин салбиҳи вақта-н-назьн би-барокати-л-қур'āни-л-ъазыййи, ва-би-ҳурмати росўлика-л-карйи. Аллоҳумма йā валиййа-л-ислам, масикна би-л-ислами ҳатта налқока бих».

"Аллоҳим, ҳаётимиз давомида, айниқса, жон бераётган вақтимизда тошбўрон қилинган шайтондан Қуръони карим ва Пайғамбаримиз баракати билан имонимизни муҳофаза қил".

АЗИЯТ ВАҚТИДА ҲҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилинади.

Расулуллоҳ (с.а.в.) руссага ботганларида шундай дер эдилар:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ

«Йа ҳаййу йа қоййўм би-роҳматика астағйису».

"Эй тирик ва қойим зот! Раҳматинг билан Сендан мадад сўрайман" (Термизий).

Абдуллоҳ ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) азият вақтида қуйидагича дуо қилганликлари айтилган:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ،

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

«Ла илаҳа илла-ллоҳу-л-ъазыйму-л-ҳалим. Ла илаҳа илла-ллоҳу роббу-л-ъарши-л-ъазыйм. Ла илаҳа илла-ллоҳу роббу-с-самъвати ва-роббу-л-ард, ва-роббу-л-ъарши-л-карим».

"Улуғ ва Ҳалим Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Буюк арш соҳибни — Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Арш ва еру осмонларнинг Раббиси — Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқдир" (Бухорий, Муслим).

إِلٰهِيْ بِأَخْصِّ صِفَاتِكَ وَبِعِزَّةِ أَسْمَائِكَ وَبِعِصْمَةِ أَنْبِيَائِكَ وَبِنُورِ

أَوْلِيَائِكَ وَبِعِدَدِ شُهَدَائِكَ وَأَسْأَلُكَ زِيَادَةَ فِي الْعِلْمِ وَتَوْبَةَ قَبْلَ

الْمَوْتِ وَرَاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمَغْفِرَةَ بَعْدَ الْمَوْتِ وَتَجَاةً مِنَ النَّارِ

وَدُخُولًا فِي الْجَنَّةِ وَعَافِيَةً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Илāхи би-аҳоссы сифатик, ва-би-ъиззати асма'ик, ва-би-ъисмати амбийя'ик, ва-би-нурн авлия'ик, ва-би-ъадади шуҳада'ик, ва-ас'алука зийадатан фи-л-ъилми ва-тавбатан қобла-л-мавти ва-рӯҳатан ўнда-л-мавти ва-мағфиротан баъда-л-мавти ва-нажātан мина-н-нари ва-дуҳўлан фи-л-жаннати ва-ъафийатан фи-д-дунйа ва-л-аҳироти бироҳматика йā арҳама-р-рӯҳимйн».

"Илоҳим, сифатларингнинг энг хосроғи билан, исмларингнинг энг азизи билан, пайғамбарларингнинг маъсумлиги билан, авлиёларинг нурлари билан, шаҳидларинг сони билан Сендан зиёда илми, ўлимдан аввал тавбани, ўлим вақтидаги роҳатни, ўлимдан сўнгги мағфиратни, дузахдан нажот ва жаннатга киришни, дунё ва охирада офият беришингни сўрайман. Эй меҳрибонларнинг меҳрибонроғи".

Расулulloҳ (с.а.в.)нинг азият вақтида ўқиган қисқача дуолари кўйидагича:

Термизий Абу Ҳурайра (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Расулulloҳ (с.а.в.) бирор нарсадан ранжисалар, муборак бошларини осмонга қаратиб:

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллаҳи-л-ъазыйм — Улуғ Аллоҳ покдир» дердилар. Дуо қилмоқчи бўлсалар, давомидан "Йā Ҳаййу йā Қоййўм", дер эдилар.

Расулulloҳ (с.а.в.) умматларига тавсия этган дуоларидан бири кўйидагича:

Табаронийда бу дуонинг уч марта ўқиши тавсия қилинган. Бошқа бир ривоятга кўра, "Сизлардан бирингиз азиятта боғган вақт бу дуони етти марта ўқисин", дейилган.

Саъд Бин Ваққос (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг шундай деганларини эшитдим.

"Мен шундай калом биламанки, азиятга ботган инсон шу каломни ўқиса, албатта, ундан халос бўлади. У муборак калом биродарим Юнус алайҳиссаломнинг дуосидир.

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

«Ла илāха иллā анта субҳанака иний кунту мина-з-зōлимийн».

"Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим".

Юнус алайҳиссалом балиқнинг қорнида ушбу дуо билан Аллоҳга ниёз қилган.

Саҳобалардан бири сўради:

– Эй Аллоҳнинг Расули, бу дуо фақат Юнус алайҳиссаломга оидми?

Расулуллоҳ (с.а.в.):

Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилди:

﴿ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ، وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴾

"Бас, Биз унинг (дуосини) мустажоб қилдик ва уни ғамдан қутқардик. Биз мўминларга мана шундай нажот берурмиз", дедилар ("Анбиё", 88).

ЮНУС АЛАЙҲИССАЛОМ ҚИССАСИ

Юнус алайҳиссалом қавминнинг итоатсизлигидан жуда хафа эдилар.

Чунки улар ўз Пайғамбарларининг насиҳатларини қабул қилмадилар. Имон ва ахлоққа зид ҳаракатлар қилар эдилар. Юнус алайҳиссалом ўзининг даъватлари бефойда эканлигини кўриб, вазабланган ҳолда уларни тарк этадилар. Денгиз

қирғовида жойлашган кема эгаларидан уни ҳам ўзлари билан олиб кетишларини сўраб йўлга чиқадилар. Лекин кема денгизга чиқиб, бир оз ўтгач, Аллоҳнинг амри билан қаттиқ шамол эсади. Кеманинг чўкиши аниқ бўлиб қолганди. Кема соҳиблари ораларида гуноҳкор одам борлиги учун фалокат содир бўлганини билиб қуръа ташлайдилар. Қуръа Юнус алайҳиссалом исмига тушади. Юнус алайҳиссалом уларга ўзларининг кимлигини ва бошларидан ўтган воқеаларни айтиб беради. Кемадагилар унинг солиҳ инсон эканлигидан қуръа адашиб, унинг исмига тушган, деб қайтадан ташлайдилар. Аллоҳнинг изни билан қуръа қайта-қайта Юнус алайҳиссалом исмига тушади. Шундан сўнг улар Юнус алайҳиссаломни денгизга ташлайдилар. Шу вақт Юнус алайҳиссаломни катта балиқ ютиб юборади. Юнус алайҳиссалом бошига келган бу фалокатлар сабрсизлиги туфайли юз берганини фаҳмлаб, бир неча кун балиқнинг қорнида ибодатда бўлиб, Аллоҳга шундай дуо қилдилар:

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

«Лā плāха иллā анта субҳāнака иннй кунту мина-з-зблмйн».

"Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим".

Шундан сўнг Аллоҳ таоло Юнус алайҳиссаломни афв этиб, уни балиқнинг қорнидан чиқаради.

Асмо бинти Умайядан ривоят қилинади.

"Расулulloҳ (с.а.в.) мандан: "Хафа бўлган вақтда ўқиладиган дуони ўргатайми?" деб сўраб, мана бу дуони айтдилар:

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

«Аллоҳу, Аллоҳу роббй лā ушрику биҳи шай'а».

"Аллоҳ менниг Раббимдир. Мен Унга ҳеч нарсани шерик қилмайман" (Абу Довуд, Ибн Можа).

اللَّهُمَّ أَرْجُو رَحْمَتَكَ فَلَا تَكِلْنِي إِلَىٰ نَفْسِي
طَرَفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

«Аллõхумма аржӯ роҳматака фа-лā такилни илā нафси торфата ʔайнив-ва-аслиҳ ли ша'ни куллаҳ, лā илāҳа иллā анта».

"Аллоҳим, раҳматингдан умидворман. Мени кӯз очиб юмгунчалик вақт ҳам ўз ҳолимга ташлаб қўйма. Шаънимни ислоҳ қил. Сендан бошқа илоҳ йўқ".

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّزَاقُ
مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِ حَسْبِي اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
﴿... حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمِ ﴿٢٠﴾﴾

«Ҳасбийя-р-роббу мина-л-ʔибад, ҳасбийя-л-ҳдблику мина-л-маҳлӯкийн, ҳасбийя-р-роззақу мина-л-марзӯкийн. Ҳасбийя-ллазӣ хува ҳасбӣ. Ҳасбийя-ллõху ва-ниъма-л-вакйл. Ҳасбийя-ллõху лā илāҳа иллā хува ʔалайҳи таваккалту ва-хува роббу-л-ʔарши-л-ʔазыйм».

"Раббим менга бандалардан кифоя қилур. Холиқ менга маҳлуқлардан кифоя қилур. Ризқ берувчи ризқланувчилардан кифоя қилур. Менга кифоя қилувчининг ўзи кифоя. Менга Аллоҳнинг Ўзи кифоя қилур. У қандай ҳам яхши хожа. Менга Аллоҳ кифоя қилгувчидир. Ундан бошқа илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим. У буюк Арш эгасидир".

ДУНЁ ВА ОХИРАТ ТАШВИШЛАРИНИ ЙЎҚ ҚИЛАДИГАН ДУО

Абу Дардо (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Пайгамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Ким ҳар кун ирталаб ва кечқурун етти марта ушбу дуони ўқиса, дунё ва охират билан боғлиқ барча ташвишларидан Аллоҳнинг изни билан халос бўлади".

﴿... حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾

«Ҳасбийя-ллӧху лӧ илӧха иллӧ хӧ, ьалайхи таваккалту ва-хува роббу-л-ьарши-л-ьазыйм».

"Аллоҳнинг ўзи менга етарлидир. Ундан бошқа илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим. У улув Арш Раббисидир".

Абу Қатода (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайгамбаримиз (с.а.в.) ғам-ташвишдан халос бўлиш учун "Оятул Курсий" ва "Аманар росулу" ни ўқишни тавсия қилиб, шундай деганлар:

"Азиятга ботган инсон "Оятул Курсий" ва "Аманар Росулу"ни ўқиса, Аллоҳ унга ёрдам беради".

НАЗАР ДУОЛАРИ

﴿وَأَنْ يَكْفُرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَرْزُقُنَاكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا﴾

﴿الذِّكْرُ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠١﴾﴾

«Ва-ий-йакӧду-ллазийна кафарӧ ла-йӧузликӧнака би-абсӧрихим ламма самийу-з-зикро ва-йакӧлӧна иннахӧ ла-мажнӧн, ва-мӧ хува иллӧ зикрул-лил-ьаламайн».

"Ва кофирлар зикрин (Қуръонни) эшитган вақт-

ларида сизни кўзлари билан тойдирмоқчи бўлдилар ва албатта, У (Муҳаммад) мажнун дедилар. Ва У (Қуръон) бутун оламлар учун эслатмадир" ("Қалам", 51-52).

Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) набиралари Ҳасан ва Ҳусайнлар учун ушбу дуони ўқиганликлари айтилган:

أَعِيذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ

«Уъйзукума би-калимāti-ллāхи-т-тāммах, мин кулли шайтōнив-ва-хāммах, ва-мин кулли ъайнл-лāммах».

"Аллоҳнинг тугал каломи билан иккигизга шайтондан, зараркунандадан ва гуноҳкор кўздан паноҳ тилайман" (Бухорий).

Кўйидаги дуолар ҳам назар тегмаслиги учун ўқилади.

اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِ وَلَا تَضُرَّهُ

«Аллōхумма бāрик фīхи ва-лā тадурурух».

"Аллоҳим, уни муборак қил ва унга зарар берма".

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Ма шā'а-ллāх, лā ҳавла ва-лā қуввата иллā бил-лāхи».

"Аллоҳнинг истагани бўлади. Куч-қувват Ундандир".

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِ

«Фатабарока-ллōху аҳсану-л-ҳблиқийин. Аллōхумма бāрик фīхи».

"Бас, яратгувчиларнинг энг яхшиси Аллоҳ баракотли ва буюқдир. Аллоҳим, уни баракатли қил".

Умму Саламадан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) юзи сарғайиб кетган бир қизчани кўрдилар ва: "Бу қизга дам солинг, унга назар теккан", дедилар. (Бухорий, Муслим).

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Оиша (р.а.): "Расулulloҳ назар учун менга (дуолар) ўқишимни айтар эдилар".

НАЗАРГА ҚАРШИ ЎҚИЛАДИГАН ОЯТЛАР

Набий (с.а.в.) назарга қарши таъсир қиладиган, назарни қайтарадиган оятлар ҳақида шундай деганлар:

"Қуръонда назарга қарши ўқиладиган 8 та оят бор. Ким уларни ўқиса, унга ҳеч қандай назар тегмайди. Бу саккиз оятнинг еттигаси "Фотиҳа" сураси, биттаси эса "Оятул Курсий"дир". "Фотиҳа" сураси ва "Оятул Курсий" қайси уйда ўқилса, ўша уйдагиларга шир ва жинларнинг назари етмайди".

НАЗАРГА ҚАРШИ "ИХЛОС", "ФАЛАҚ" ВА "НОС" СУРАЛАРИ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾

Бисмиллаҳир-Роҳманир Роҳйм

«Кул хува-ллоҳу аҳад. Аллаҳу-с-сомад. Лам йалид ва лам йулад ва лам йакул лаху куфуван аҳад».

"(Эй, Муҳаммад) айттинг: У Аллоҳ ягонадир. Аллоҳ беҳожат, (лекин) ҳожатбарордир. У туғмаган ва туғилмаган ҳам. Ва Унга ҳеч ким тенг бўлмаган".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

وَمِنْ شَرِّ الْفَقْهَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Қул аъӯзу биробби-л-фалақ, мин шарри ма ҳолак. Ва мин шарри ғосиқин иза вақоб. Ва мин шарри-н-нафғасати фи-л-ъуқод. Ва мин шарри ҳасидин иза ҳасад».

"(Эй, Муҳаммад) айтинг: Паноҳ тилаб, илтижо қилурман тонг Парвардигорига, яратган нарсалари ёмонлигидан, зулматга чўмган тун ёмонлигидан, тугунчаларга дам солувчилар ёмонлигидан ва ҳасадчининг ҳасади ёмонлигидан".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ

الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ

وَالنَّاسِ ﴿٦﴾ ﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Қул аъӯзу биробби-н-нас. Малки-н-нас. Илаҳи-н-нас. Мин шарри-л-васваси-л-ҳоннас. Аллазӣ йувасвасу фӣ судури-н-нас. Минна-л-жиннати ва-н нас».

"(Эй, Муҳаммад) айтинг: Паноҳ тилаб, илтижо қи-

лурман одамлар Парвардигорига, одамлар Подшошига, одамлар Илоҳига яширини васвасачи (шайтон) ёмонлигиданки, (у) одамларнинг дилларига васваса солур. (Ўзи) жишлар ва одамлардандир".

Назар тегмаслиги учун ушбу суралар ўқилади. Бу уч муборак сура нозил бўлганидан сўнг Пайғамбаримиз (с.а.в.) ҳар донм эрталаб ва кечқурун ушбу сураларни уч мартадан ўқиб, қўлларига суфлар ва қўлларини вужудларининг етган жойларига қадар суриб чиқар эдилар.

ШИФО ОЯТЛАРИ ВА ДУОЛАРИ

Жаброил алайҳиссаломнинг Расулуллоҳга ўқиган дуоси. Пайғамбаримиз (с.а.в.) Абу Хурайра (р.а.) га :

"Эй Абу Хурайра, Жаброил ўқиб, менга дам солган бир дуони сенга ўргатайми?" дедилар.

بِسْمِ اللَّهِ أَزْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يَأْتِيكَ.

مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

«Бисми-ллāхи урқыйка ва-ллōху йашфйка мин кулли дā'ий-йа'тйка, мин шарри-н-наффасāti фи-л-букод. Ва-мин шарри ҳāсидин изā ҳасад».

"Аллоҳнинг неми билан сенга дам соламан. Ҳар бир дардан, тутунларга дам солувчилар ёмонлигидан. Ва ҳасад қилган, ҳасадчининг ёмонлигидан Аллоҳ Сенга шифо берсин".

Муслим Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда шундай дейилган:

"Набий алайҳиссалом касаллик туфайли азият чекканларида Жаброил алайҳиссалом шифо дуоларини ўқиб, дам солганлар:

بِسْمِ اللَّهِ يُبْرِكُ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ

«Бисми-ллаҳи йубрайка мин кулли да'ин йашфйка, ва-мин шарри ҳасидин 'иза ҳасад, ва-мин шарри кулли зй ʻайн».

"Сени тuzатадиган. Ҳар бир дарддан сенга шифо берадиган, ҳасад қилган, ҳасадчининг ёмонлигидан ва ҳар бир кўзи борнинг ёмонлигидан (сени асрайдиган) Аллоҳнинг номи ила", деганлар.

Расулуллоҳ (с.а.в.) бир ҳадисда:

"Ҳар дарднинг бир давоси бордир", деганлар.

Қуръони карим ҳар қандай дардга даво ва ҳар қандай касалликка шифодир. Ундаги шифо оятлари қуйидагилардир:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

﴿... وَنَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾

1. «Ва-йашфи судўро қовмим-му'минийн».

"Ва мўмин қавмларнинг кўнгилларига шифо берадир" ("Тавба", 14).

﴿يُنَائِبًا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

2. «Йа аййуха-н-насу код жа'аткум-мавъизотум-мир-роббикум ва-шифā'ул-лима фи-с-судўри ва-ҳудав-ва-роҳматул-ли-л-му'минийн».

"Эй одамлар! Сизларга Раббингиздан ваъз (насихат), диллардаги парса (ширк иллоти)га шифо ва мўминларга ҳидоят ва раҳмат келди" ("Юнус", 57).

﴿...مَخْرُجٌ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

3. «Йаҳружу мим-бутўниҳа шарбум-муҳталифун алванухў фйхи шифа'ул-ли-н-нас, инна фй залика ла-айатал-ли-ковмий-йатафаккарўн».

"Уларнинг қоринларидан одамлар учун шифо бўлган турли рангдаги шарбат (асал) чиқур. Албатта, буида фикр юритадиган қавм учун аломат бор" ("Наҳл", 69).

﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ...﴾

4. «Ва-пуназзилу миша-л-Қур'ани ма хува шифа'ув-ва-роҳматул-ли-л му'минийн».

"Биз Қуръондан мўминлар учун шифо ва раҳмат бўлган (оят)ларни позил қилурмиз" ("Исро", 82).

﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾

5. «Ва-иза маридту фа-хува йашфйн».

"Касал бўлганимда, унинг Ўзи менга шифо берур" ("Шуаро", 80).

﴿...قُلْ هُوَ الَّذِي بِنَاءَ أَمْنُوا هُدًى وَشِفَاءً ...﴾

6. «Қул хува ли-ллазйна аманў ҳудава ва-шифа'».

"У (Қуръон) имон келтирган зотлар учун ҳидоят ва шифодир", деб айт" ("Фуссилат", 44).

Расулulloҳ (с.а.в.) ўнг қўлларини оғриётган жойларига қуйиб, қуйидаги дуони ўқиганлар:

بِسْمِ اللَّهِ أَزْبِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُوْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَزْبِكَ

«Бисми-ллаҳи уркийка мин кулли шай'ий-йуз'ийка ва-мин шарри кулли нафсин, ав ʻайнин ҳасид, Аллоҳу йашфйка. Бисми-ллаҳи уркийка».

"Аллоҳнинг исми билан сенга дам соламан. Сенга озор берадиган ҳар бир нарсадан, ҳар бир нафсе ёмонлигидан, ҳар бир ҳасад қилувчи кўздан шифо берсин. Аллоҳнинг исми билан сенга дам соламан".

Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинади. Набий алайҳиссалом бизга иситма ва барча офриқларга қарши мана бу дуони ўргатган эдилар:

بِسْمِ اللَّهِ الْكَبِيرِ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عِرْقٍ نَعَّارٍ وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ

«Бисми-ллаҳи-л-кабйри аъзу би-ллаҳи-л-ʻазыйми мин шарри кулли ʻирқин-нарин ва-мин шарри ҳаррин-н-наъ».

"Буюк Аллоҳдан ҳар бир наъра солувчи томирнинг ёмонлигидан ва оловнинг иситма ёмонлигидан паноҳ тилайман".

ХАСТА ЗИЁРАТИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Ибн Аббос (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) касал кўргани борганда ушбу дуони ўқишни тавсия қилганлар:

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ

«Ас'алуллаҳа-л-ъазыйм, робба-л-ъарши-л-ъазыйм, ай-йашфийак».

"Буюк Аллоҳдан, улуғ Аршининг Раббисидан сенга шифо беришини сўрайман".

Бу дуо ажаали етмаган одам учун етти марта ўқилса, Аллоҳнинг изни билан шифо топади. (Абу Довуд, Термизий).

Усмон ибн Абул Ос Шақофийдан ривоят қилинган.

Расулуллоҳ (с.а.в.) ёнларига бордим. Хасталигим кучайганидан ўлишимга оз қолган эди. Расулуллоҳ (с.а.в.) менга шундай дедилар:

"Ўнг қўлингни оғриётган жойингга қўй ва етти марта мана бу дуони ўқи:

بِسْمِ اللَّهِ الْكَرِيمِ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحْدُ وَأَحَازِرُ

«Бисми-ллāхи-л-карīми аъўзу би-ъиззати-ллāхи ва-қудротих, мин шарри ма ажид ва-ухазир».

"Карим Аллоҳнинг номи билан. Ўзимда топадиган ва ҳазар қиладиган бу оғриқнинг ёмонлигидан Аллоҳнинг иззат ва қудрати билан паноҳ тилайман" (Муслим).

Мен Расулуллоҳ айтганларидек қилдим ва Аллоҳ менга шифо берди.

Али (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) хаста зиёратида шундай дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ رَبِّ النَّاسِ مُذْهِبِ الْبَأْسِ اشْفِ أَنْتَ

الشَّافِي لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا

«Аллōхумма рабба-ннāси, музхиба-л-ба'с. Ишфи, анта-ш-шафī. Лā шафīйа иллā анта. Шифа'ал-лā йўғдиру сақомā».

"Эй Аллоҳим, одамларнинг Раббиси. Шиддатни кетказувчиси. Шифо бер. Ўзингдан ўзга шифо берувчи йўқ. Сен берган шифо бирорта ҳам касаллик қолдирмайди" (Термизий).

ТИШ ОФРИГИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Офрётган тишининг устига шаҳодат (кўрсаткич) бармоқингизни қўшиб, "Йасин" сурасининг қуйидаги оятларини ўқинг. Иншааллоҳ, шифо топасиз.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٣٧﴾ وَضَرَبَ

لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٣٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا

الَّذِي أَدْنَاهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ

الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٤٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ

مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٣﴾ ﴿

Бисмиллахи-р-роҳмани-р-роҳїм

«А-ва-лам йаро-л-нисану анна ҳолақнаҳу мин-нутфатин фа-иза хува ҳоҳсиймум-мубїн. Ва-дороба лана масалав-ва-насийа ҳолқах, қола май-йухїи-л-ынзоба ва-

хийа ромӣм. Қул йухӣйҳа-ллазӣ анша'аҳа аввала марроҳ, ва-хува би-кулли ҳолқин ғалӣм. Аллазӣ жаъала лакум-мина-ш-шажари-л-аҳдори нарон фа-иза антум-минху тӯқидӯн. А-ва-лайса-ллазӣ ҳолақо-с-самавати вал-ардо би-қбдирин ғала ай-йаҳлуқо мислаҳум, бала ва-хува-л-ҳоллаку-л-ғалӣм. Иннама амрухӯ иза арба шай'ан ай-йакӯла лаху кун фа-йакӯн. Фа-субҳана-ллазӣ би-йадиҳӣ малакӯту кулли шай'ив-ва-илайхи туржаъӯн».

"Инсон Биз уни нутфадан яратганимизни билмай-дими?! Энди эса, у очиқ-ойдин хусуматчи бўлиб турибди. У Бизга мисол келтирди ва ўз яратилишини унутди. "Суюқларни ким тирилтирур? Ҳолбуки, улар титилиб кетган-ку?!" – деди. Сен: "Уларни илк марта йўқдан бор қилган Зот тирилтиради ва У ҳар бир яратилган нарсани яхши билгувчидир", деб айт. У Зот сизларга яшил дарахтдан олов қилиб бергандир. Энди эса, сиз ундан олов ёқмоқдасиз. Осмонлару ерни яратган Зот уларга ўхшашини яратинга қодир эмасми?! Йўқ! У ўта яратувчи, ўта билгувчи Зотдир. Қачон бирон нарсани прода қилса, Унинг иши "Бўл", демоқликдир, холос. Бас, у нарса бўлур. Бас, барча нарсанинг том эгаллиги қўлида бўлган Зот покдир. Унгагина қайтарилурсизлар".

ҲУСНБУЗАРЛАР КЕТИШИ УЧУН ЎҚИЛАДИГАН ДУО

اللَّهُمَّ مُصَغَّرَ الْكَبِيرِ وَمُكَبِّرَ الصَّغِيرِ صَغَّرْ مَا بِي

«Аллбҳумма мусоғғиро-л-кабӣри ва-мукаббиро-с-соғғир. Соғғир ма бӣ».

"Эй, каттани кичик ва кичикни катта қилувчи! Мендагини кичик қил".

ҚУЛОҚ ОФРИГАНДА ҲҚИЛАДИГАН ДУО

﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ

إِنَّهُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُمْ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

«Ва-ий-йақаду-ллазйина кафару ла-йузликунана би-абсбрихим ламма самйу-з-зикро ва-йақулўна шнахў ла-мажнўн, ва-ма ҳува илла зикрул-ли-л-ъаламйн».

"Ва кофирлар зикрни (Қуръонни) эшитганларида сизни кўзлари билан тойдирмоқчи бўлдилар ва албатта, У (Муҳаммад) мажнундир дедилар. Ва У (Қуръон) бутун оламлар учун эслатмадир" ("Қалам", 51-52).

"Қалам" сурасининг бу икки ояти назарга қарши кучли таъсир воситаси бўлиши билан бирга, қуловн овриётган киши томонидан ҳқилганда ҳам ўзининг ижобий таъсирини кўрсатади.

﴿ أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُوا

بِأَهْلِيكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

«Изхабу би-қомйсий хаза фа-'алқўху ъала важхи абй йа'ти басыйров-ва-'тўнй би-ахликум ажмаййн».

"Сизлар мана бу кўйлагимни олиб бориб, отамнинг юзига ташласангиз, унинг кўзлари соғайур" ("Юсуф", 93).

﴿ ... فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٩٤﴾

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Фа-кашафия ъанка гитў'ака фа-басорука-л-йавма ҳадйд. Йа за-л-жалали ва-л-икрўми би-роҳматика йа арҳама-р-рўхимйн».

"Бас, Биз сенинг пардангги очдик ва бугун кўзинг ўткирдир ("Қоф".21). Марҳаматнинг билан эй шараф ва камол эгаси, эй меҳрибонларнинг меҳрибонроғи".

БОШ ОҒРИҒИГА ҚАРШИ ҲҚИЛАДИҒАН ДУО

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوبِ وَدَوَائِهَا
وَعَافِيَةِ الْأَبْدَانِ وَشِفَاءِهَا وَنُورِ الْأَبْصَارِ وَضِيَائِهَا
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«Аллоҳумма солли ғала саййидина Муҳаммадин тибби-л-қулуби ва-дава'иха, ва-ғафийати-л-абдани ва-шифай'иха, ва-нури-л-'абсори ва-дыййа'иха, ва-ғала алиҳи ва-соҳбиҳи ва-саллим».

"Аллоҳим, қалбларнинг табиби ва давоси, вужудларнинг офияти ва шифоси, кўзларнинг нури ва зисси бўлмаши саййидимиз Муҳаммадга, унинг оиласи ва саҳобаларига саловот юбор".

Қуйидаги дуони боши оғриётган одам уч марта ихлос билан ўқиса, Аллоҳнинг изни билан шифо топади.

﴿ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾ ﴾

«Ва-ллоҳу мив-варо'ихим-муҳит. Бал хува Қур'анум-мажид. Фй лавҳим-маҳфўз».

"Ҳолбуки, Аллоҳ уларнинг ортида ихота қилиб турувчидир. Йўқ, у улуг Қуръондирки, У Лавҳул Маҳфуздир" ("Буруж" 20-22).

**ИСИТМАСИ БОР КАСАЛЛАРГА
ЎҚИЛАДИГАН ДУО**

بِسْمِ اللَّهِ وَيَا اللَّهَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ صَرَخٍ مِنْ نَارٍ وَمِنْ نُورٍ
وَأَجْرُ اللَّهِ يُطْفِئُ النَّارَ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ فُلَانٍ أَيْتُهَا الْحُمَىٰ
أُخْرِجِي مِنَ الْمُخِّ إِلَى الْعَظْمِ وَمِنَ الْعَظْمِ إِلَى اللَّحْمِ وَمِنَ اللَّحْمِ إِلَى الدِّمِّ وَمِنَ
الدِّمِّ إِلَى الْجِلْدِ وَمِنَ الْجِلْدِ إِلَى الشَّعْرِ وَمِنَ الشَّعْرِ إِلَى عِبَادِ الْأَوْتَانِ فَأَمْكُنِي فِيهَا
مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Бисми-ллаҳи ва-би-ллаҳи ва-ла қуввата илла би-ллаҳи сороҳа ёбриҳум-мин-нари-ва-мин нӯр, ва-ажру-ллаҳи йуффи'у-н-наъ, қулна йа нару кунӣ бардав-ва-салāман ғала фулан, аййатуха-л-ҳумма уҳружӣ мина-л-муҳҳы пла-л-ғазми ва-мина-л-ғазми пла-л-лаҳми ва-мина-л-лаҳми пла-д-дами ва-мина-д-дами пла-л-жилди ва-мина-л-жилди пла-ш-шаъри ва-мина-ш-шаъри илаъ ъуббади-л-авсан, фа-'амкусӣ фӣҳā ма ша'а-ллōху лā ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ғаллийн-л-ғазыйм».

"Аллоҳнинг исми билан, Аллоҳнинг ёрдами билан. Аллоҳнинг ёрдамисиз куч ва қувват йўқ. Иситма кучайди, Аллоҳнинг ажри эса уни ўчиради. "Айтдик: "Эй олов, совигин ва (Иброҳимга) саломат бўлгин. Эй иситма, илиқдан суякка, суяқдан гўштга, гўшдан қонга, қондан терига, теридан мўйга, мўйдан бутпарастларга чиққин ва шу ерда Аллоҳ истаганча тургин. Куч ва қувват олий ва буюк Аллоҳдандир".

ТУҒРУҚ ОСОН УТИШИ УЧУН

يَا خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَيَا مُخْلِصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَمَخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ
النَّفْسِ

«Иа ҳблиқо-н-нафси миана-н-нафси ва йа мухлисо-н-нафси миана-н-нафси ва мухрижа-н-нафси миана-н-нафси».

"Эй нафси нафедан яратувчи, эй нафси нафедан халос этувчи ва нафси нафедан чиқарувчи Зот, (туғруққа енгиллик бер)".

Бу дуо тўлвоқ тутаётган аёлга энг ози етти марта ўқилади.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ

حَمْلَهَا... ﴿١﴾﴾

Бисмиллаҳи-р-роҳмани-р-роҳим

«Йавма таровнаҳа тазҳалу куллу мурдыъатин ʼамма ардоъат. Ва-тадоъу куллу зәти ҳамлин ҳамла».

"Уни кўрадиган кунингизда ҳар бир эмизувчи (она) ўзи эмизиб турган (боласи)ни унутар ва ҳар бир ҳомиладор ўз ҳомиласини ташлар" ("Ҳаж", 2).

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَائِنَاتًا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ... ﴿٢﴾﴾

«А-ва-лам йаро-ллазйна кафарў анша-с-самавати ва-л-ардо каната ротқон фа-фатақнаҳума ва-жаъална миана-л-ма'н кулла шай'ин ҳайй».

"Кофир бўлганлар осмонлар ҳам, ер ҳам (аввалда) яхлит бўлганини, бас, Биз уларни ёриб юборганимизни ва барча тирик мавжудотни сувдан (пайдо) қилганимизни кўрмадиларми?!" ("Анбиё", 30).

﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ ﴿۱﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿۳﴾

﴿ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿۴﴾ ﴾

«Иза-с-самāун шаққот. Ва-азинат ли-роббихā ва-хуққот. Ва-иза-л-арду муддат. Ва-алқот ма фйхā ва-тахоллат».

"Осмон ёрилганда. У Ўз Раббиси (амри)га қулоқ осди ва шундоқ бўлиши керак эди. Ер ёйилганда. Ўз ичидаги нарсаларни чиқариб ташлаб, бўшаб қолганда" ("Иншиқоқ", 1-4).

ҚАРЗЛАРНИ УЗИШ УЧУН ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Абдуллоҳ ибн Амр (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Расули Акрам (с.а.в.) қарздорликдан сақланиш учун мана бу дуони ўргатдилар:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ العَدُوِّ وَشَهَاتَةِ الأَعْدَاءِ

«Аллоҳумма ниний аъўзу бика мин ғолабати-д-дайни ва-ғолабати-л-ъадувви ва- шама-тати-л- аъда'».

"Аллоҳим, албатта, Сендан қарз остида қолишдан, душманга тобе бўлишдан ва (душманларим куладиган) ҳолга келишдан паноҳ тилайман" (Абу Довуд).

Бухорийи Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.): "Ким узиш ниятида қарз олса, Аллоҳ унга ёрдам беради", деганлар.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) қарздан халос бўлиш учун куйидаги дуони ўқишни ҳам тавсия қилганлар:

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

«Аллоҳумма-кфиний би ҳалалика ан ҳаромика ва ағниний би-фадлика ʔамман сивака».

"Аллоҳим, менга ҳалолнинг билан кифоя қилдириб, ҳаромдан сақла. Ўз фазлнинг билан ўзгалардан беҳожат қил" (Термизий).

Али (р.а.)бу дуо ҳақида шундай деган:

"Расулуллоҳ ўргатган дуони сенга ҳам ўргатаман. Тўғдек қарзинг бўлса ҳам, Аллоҳ уни узишни насиб қилади".

Муоз ибн Жабал (р.а.) Пайғамбаримиз (с.а.в.)га зиммаларидаги қарздан шикоят қилдилар. У Зот (с.а.в.) Муоз ибн Жабал (р.а.) ушбу дуони ўргатдилар ҳамда:

"Агар ер юзи тўла тилло қарзинг бўлса ҳам узиласан", дедилар.

﴿... اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥﴾

رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُعْطِيهَا مِنْ تَشَاءُ وَتَمْتَعُهَا مِنْ تَشَاءُ إِزْهِنِي رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا

عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ

«Аллоҳумма малика-л-мулки ту'ти-л-мулка ман таша'у ва-танзи'у-л-мулка мимман таша'у ва-туъиззу ман таша'у ва-тузиллу ман таша'. Бийадика-л-ҳойру иннака ʔала кулли шай'ни қодир. Роҳмана-д-дунйа ва-л-ахироҳ, туътиҳа ман таша'у ва-тамна'уха ман таша'. Ирҳамний роҳматан туғиний биҳа ар-роҳмати ман сивака».

"Эй барча мулкнинг эгаси Аллоҳим! Хоҳлаган кишинингга мулк берурсан ва хоҳлаган кишинингдан мулкни тортиб олурсан. Хоҳлаган кишинингга азиз қилурсан, хоҳлаган кишинингга хор қилурсан. Барча яхшилик Сенин қўлида. Албатта, Сен ҳар бир нарсага қодирсан. Эй дунё ва охиратнинг Раҳмони! Сен уни истаганингни берасан, истаганингни бермайсан. Менга Сендан ўзгаси раҳм қилмайдиган қилиб раҳм қил" (Табароний).

Қарздор одам бомдод намозидан сўнг уч юз марта:

﴿ ... رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴾
﴿ ... رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴾
«Абул-Фатҳ ва-бейна ва-бейна қўмнини ва-л-ҳаққи ва-анта ҳойру-л-фатихийн»

"Эй, Раббимиз, биз билан қавмимиз ўртасида ҳақиқий ажримлик ато эт. Сен ажрим қилувчиларининг яхшироғидирсан" ("Аъроф", 89) оятини дуо ниятида ўқийди. Ҳар юзтада қўлидагича дуо қилиб, Аллоҳнинг изни билан қарздан халос бўлади:

اللَّهُمَّ يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ افْتَحْ لَنَا خَيْرَ الْبَابِ

«Аллоҳумма йа муфаттиҳа-л-абваб, ифтах ланā ҳойро-л-баб»

"Эй эшикларни очувчи Аллоҳим. Бизга хайр эшикларини оч".

ДАСТУРХОН ДУОСИ

Расулуллоҳ (с.а.в.) қилаётган ҳар бир ишларининг бошида Аллоҳнинг исмини тилга олар эдилар. Овқатланишдан аввал у зот (с.а.в.) қўлларини ювар, ўнг қўл билан ўз олдларидан бошлашдан аввал:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"Бисмиллаҳи-р-роҳмāни-р-роҳим — Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳ номи билан бошлайман", — дер эдилар.

Овқатланишдан аввал бундай дейишни унутганларга:

بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَأَخِرُهُ

«Бисмиллаҳи аввалаҳу ва ахироҳу» — "Аввалида ҳам охирида ҳам Аллоҳнинг номи билан бошлайман" дейиш кераклигини айтганлар. (Абу Довуд).

Аллоҳ таоло бандаларига ҳисобсиз неъматлар берган. Банданинг вазифаси ана шу неъматларнинг шукрини қилиш, баҳраманд бўлаётган неъмат Аллоҳнинг лутфи, инояти эканлигини билишдир. Қуръонда:

﴿... وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَصَّرُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

"(... кофирлар) чорва ҳайвонлари еганидек еб-ичурлар", дейилган. ("Муҳаммад", 12).

Бундай дейишдан мақсад еяётган нарсаси ҳалолми, ҳаромми, фарқига бормай, бу неъмат Аллоҳнинг инояти эканлигини билмай, еб, куч тўплаб, қувватни ибодатга эмас, гуноҳга сарфлаётган, "Бисмиллаҳ" сиз, шукрсиз еб-ютаётганларга танбеҳ беришдир.

Ҳузайфа (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Расулulloҳ (с.а.в.) билан бирга таомда ҳозир бўлсаяк, токи У зот алайҳиссалом бошламасларидан олдин қўл чўзмас эдик. Биз бир марта У зот билан бирга таомга ҳозир бўлдик. Биров уни қувиб келаётгандек бир жория шошилиб келди ва таомга қўлини чўза бошлади. Набий алайҳиссалом унинг қўлидан тутдилар. Сўнгра бир аъробий худди уни биров қувиб келаётгандек шошилиб келди. Расулulloҳ (с.а.в.) унинг ҳам қўлини ушлаб шундай дедилар:

"Албатта, шайтон Аллоҳнинг номи тилга олинмай ейилган таомни ўзига ҳалол ҳисоблайди. Шайтон бу жорияни таомни ўзига ҳалол қилиш учун келтирди. Мен унинг қўлидан тутдим. Сўнг аъробийни таомни ўзига ҳалол қилиш учун келтирди. Мен унинг ҳам қўлидан тутдим. Жоним қўлида бўлган Зот билан қасамки, жориянинг қўлини ушлаганимда шайтоннинг ҳам қўлини ушладим".

Овқатланаётган ёки Аллоҳнинг бошқа неъматидан баҳраманд бўлган инсон буни Аллоҳнинг лутфи ва фазлидан эъқолигини билиб, Сулаймон алайҳиссалом каби:

﴿ ... هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي ... ﴾

«Ҳаза мин фадли роббӣ...»

"Бу Раббимнинг фазлидандир" ("Намл", 40) дейиши лозим. Аллоҳга ҳамд ва шукр тариқасида Юсуф алайҳиссалом сингари:

﴿ ... ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ ... ﴾

«Заликка мин фадли-ллаҳи ʻалайна ва-ʻала-н-на̄с».

"Бу Аллоҳнинг бизларга ва одамларга (нисбатан) фазлидир" ("Юсуф", 38) дейиш.

Таом ҳозир бўлганда қўйидаги дуо ўқилади:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهَا رَزَقْتَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ بِسْمِ اللَّهِ

«Аллоҳумма барик лана фима розақтана ва-қина ʻазаба-н-нар. Бисми-ллаҳ».

"Аллоҳим, бизга ризқ қилиб берган бу неъматларни баракали қил ва бизларни жаҳаннам олови азобидан асра. Аллоҳнинг номи билан".

Таомлангандан сўнг ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ أَطْعَمْتَ وَسَقَيْتَ وَأَغْنَيْتَ وَأَقْنَيْتَ وَهَدَيْتَ وَأَخْسَنْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا

أَعْطَيْتَ

«Аллоҳумма аътомта ва-сақойта ва-ағнайта ва-ақнайта ва-хадайтa ва-аҳсанта фа-лака-л-ҳамду ʔала ма аътойта».

"Аллоҳим Сен едирдинг, ичирдинг, бадавлат қилдинг, сармоя бердинг, ҳидоят бердинг, эҳсон қилдинг. Буларни ато қилганинг учун Сенга ҳамд ва шукрлар бўлсин".

Абу Санд (р.а.)дан ривоят қилинади. Расулуллоҳ (с.а.в.) овқатланганларидан сўнг ушбу дуони ўқир эдилар:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ аътоманā ва-сақонā ва-жаъаланā муслимӣн».

"Бизни таомлантирган, ичирган ва мусулмонлардан қилган Аллоҳга ҳамд бўлсин" (Термизий, Абу Довуд, Ибн Можа).

Абу Умома (р.а.)ривоят қилади.

"Расулуллоҳ (с.а.в.) дастурхон инғилганда шундай дуо қилар эдилар:

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مُودَعٍ وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи ҳамдан касӣран ʔоййибам-мубарокан фӣҳи ғойро муваддаъин ва-ла мустағнаъ ʔанҳӯ роббунā».

"Аллоҳга кўндан-кўн, пок, муборак ҳамд бўлсин. Ундан ўзга кифоячи йўқ. У тарқ қилинган ҳам эмас. Ундан беҳожат ҳам бўлинмас. Раббимиз".

Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.):

"Овқатлангандан сўнг мана бу дуони ўқиганининг аввалчино кейинги гуноҳлари мақфират қилинади", дедилар.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ аъъоманӣ ҳаза, розақонӣҳи мин ғойри ҳавлим-минний ва-ла қуввах».

"Куч ва қувватсиз ҳолимда мени (бу неъмат билан) таомлантирган ва уни менга ризқ қилиб берган Аллоҳга ҳамд бўлсин" (Термизий).

Икром қилинганда ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقِّ مَنْ سَقَّانِي

«Аллоҳумма аъим ман аъомани васқи ман сақбни».

"Аллоҳим мени едиргани едир, ичиргани ичир".

Сут ичилганда ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَذِدْنَا مِنْهُ

«Аллаҳумма барик лана фӣҳи ва зидна минҳу».

"Аллоҳим ичганимизни биз учун баракали қил ва у билан неъматларингни зиёда қил".

Меҳмоннинг хонадон эгалари учун ўқийдиган дуоси:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ

«Аллоҳумма барик лаҳум фӣма розақтаҳум ва-ғфир лаҳум ва-рҳамҳум».

"Аллоҳим, (хонадон соҳибларининг) ризқига барака бер. Уларнинг гуноҳларини мақфират эт. Уларга раҳм қил".

Мева ёки сабзавот нишонасини кўрганда ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ كَمَا أَرَيْتَنَا أَوْلَاهُ فَأَرِنَا آخِرَهُ

«Аллоҳумма камā аройтана аввалаху фа'арина ахироху».

"Аллоҳим бунинг аввалини кўрсатганингдек охири-ни ҳам кўрсат".

Замзам суви ичилганда ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَفْعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ

«Аллоҳумма иннй ас'алука ълман-нафъав-варизқан васъав-ва-шифа'ам-мин кулли да'».

"Аллоҳим, албатта Сендан манфаатли илм, кенг ризқ ва барча дарддан шифо сўрайман".

ҲИКОЯ

Бир куни иккита шайтон учрашиб қолибдилар. Бири жуда ҳам семиз, иккинчиси эса жуда ориқ эди. Семиз шайтон иккинчисидан бу қандай ҳол эканлигини сўради. Озиб-тузиб кетган шайтон:

"Мен бир киши билан бирга эдим. У ҳар бир ишни бошлашдан аввал Аллоҳнинг номини тилга олар экан. Овқат еса ҳам, сув ичса ҳам, ётса ҳам, турса ҳам Аллоҳнинг номини зикр қилар экан. Менга у еган овқатдан, ичган сувидан ҳеч қандай насиба бўлмади. Шу сабабли бу ҳолга келдим", деди. Иккинчи шайтон эса соҳиби ҳеч бир ишда Аллоҳнинг номини тилга олмаслигини ва шу сабабли семираётганини айтди.

ЛИБОС КИЙГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Абу Ҳурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.):

"Қачон кийим кийсангиз ва таҳорат қилсангиз, ўнг томонингиздан бошланг", — деганлар.

Умар (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Мен Набий (с.а.в.)нинг шундай деганларини эшитдим:

"Ким янги кийим кийганда:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ كَسَانِيْ مَا اُوَارِيْ بِهٖ عَوْرَتِيْ وَاتَّجَمَلُ بِهٖ فِيْ حَيَاتِيْ

«Ал-ҳамду ли-ллāхи-ллазй касанй мā уварй бихй ьавротй ва-атажаммалу бихй фй ҳайāтй».

"Авратимни тўсган ва ҳаётимда ясанадиган нарсани кийдирган Аллоҳга ҳамд бўлсин", деса, сўнгра эскирган кийимини садақа қилса, тирикликда ҳам, ўлганида ҳам Аллоҳнинг муҳофазасида ва Аллоҳнинг сатрида бўлади" (Термизий).

Янги кийим кийганда ўқиладиган дуо:

Абу Саъид (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Набий (с.а.в.) янги кийим киядиган бўлсалар, унинг номини айтиб, сўнгра шундай дер эдилар:

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ كَسَوْتَنِيْ اَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ
وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ

«Аллōхумма лака-л-ҳамду анта касавтанйҳи ас'алука мин ҳойриҳй ва-ҳойри мā суннйа лах, ва-аъўзу бика мин шарриҳи ва-шарри мā суннйа лах».

"Эй бор Худоё! Сенга ҳамд бўлсин. Буни менга Сен кийгаздинг. Сендан унинг яхшилигини ва унинг учун қилинган нарсанинг яхшилигини сўрайман. Сендан

униги ёмонлигидан ва униги учун қилинган нарсаниги ёмонлигидан паноҳ сўрайман".

Кийим кийгандан кейин ўқиладиган дуо:

"Набий (с.а.в.) шундай дедилар:

"Кийим кийгандан сўнг мана бу дуони ўқиганиниги аввалгино кейинги гуноҳлари маъфират қилинади:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ كَسَانِيْ هٰذَا الثَّوْبَ وَرَزَقَنِيْهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِّنِّيْ وَلَا قُوَّةَ

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ касанӣ ҳаза-с-сабба ва-розақонӣҳи мин ғойри ҳавлим-миний ва-ла қувватин».

"Куч ва қувватсиз ҳолимда менга бу кийимни кийдирган ва уни менга ризқ қилиб берган Аллоҳга ҳамд бўлсин".

Янги кийим кийган кишига айтиладиган дуо:

تُبْلِ وَيُخْلِفُ اللهُ تَعَالَى

«Тублӣ ва-йухлифу-ллõху таъалā».

"Эскиртириб, тўзитгин, Аллоҳ таоло ўрнини тўлдирсин" (Абу Довуд).

بِسْمِ جَدِيداً وَعِشْ حَمِيداً وَمُتْ شَهِيداً

"Илбис жадидан ва-ъиш ҳамидан ва-мут шаҳидан".

"Янги кийгин, мақтовли яшагин ва шаҳид бўлиб кўз юмгин!" (Ибн Можа).

Кийим ечиляганда ўқиладиган дуо:

بِسْمِ اللهِ

«Бисми-ллаҳи». "Аллоҳ поми билан" (Термизий).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтдилар:

"Ечинаятган вақт "Бисмиллаҳ" деб айтгин аврат билан жишлар ўртасида парда пайдо бўлиши учун сабабдир".

ОИША ОНАМИЗ ЎҚИГАН ДУО

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ.
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ.
 وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ
 وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ. وَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ
 وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَسْتَعِيذُ بِكَ بِمَا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَسْأَلُكَ مَا قَضَيْتَ

لِي مِنْ أَمْرٍ أَنْ تَجْعَلَ عَاقِبَتَهُ رُشْدًا بَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Қўлиҳудумни минни ас алука мина-л-хўйри қўлиҳ, тўжиллиҳи ва-тўжиллиҳ, ма тўлимту минҳу ва-ма лам аълам. Ва-аъўзу бика мин шарри қўлиҳ, тўжиллиҳи ва-тўжиллиҳ, ма тўлимту минҳу ва-ма лам аълам. Ва-ас'алука-л-жанната ва-ма қорроба илайҳа мин қовлив-ва-тамал, ва-аъўзу бика мина-и-нари ва-ма қорроба илайҳа мин қовлив-ва-тамал. Ва-ас'алука мина-л-хўйри ма са'алака тўбдука ва-росўлука Муҳаммадун қолла-ллўху тўлайҳи ва-саллам, ва-астаъйзу бика мимма-стаъбазака минҳу тўбдука ва-росўлука Муҳаммадун қолла-ллўху тўлайҳи ва-саллама ва-ас'алука ма қодайта лй мин амрин ан тажъала ақибатаху рушда, би-роҳматика йа арҳама-р-рўхимйн».

"Аллоҳим, албатта ҳозирги ва келгуси (ҳаётим учун) ҳамда билган ва билмаган барча хайрини Сендан истайман. Ҳозирги ва келгуси (ҳаётим учун) ҳамда билган ва билмаган барча ёмонликдан Сендан паноҳ тилайман. Аллоҳим, Сендан жаннатингни ҳамда унга яқинлаштирадиган сўз

ва амалини истайман. Дузах ва унга яқинлаштирадиган сўз ва амалдан Сендан паноҳ тилайман. Аллоҳим бандани ва Расулини Муҳаммад (с.а.в.) Сендан истаган хайрини истайман. Бандани ва Расулини Муҳаммад (с.а.в.) Сендан паноҳ тилаган нарсалардан мен ҳам паноҳ тилайман. Аллоҳим, мен учун тақдир қилган нарсанинг оқибати яхши бўлишини раҳматинг билан Сендан истайман, эй марҳаматлиларнинг энг марҳаматлиси".

ҲОЖАТ ДУОСИ ВА НАМОЗИ

Ҳар бир инсон ўзининг доимо Аллоҳнинг ёрдамига муҳтож эканлигини унутмаслиги лозим. Амалга оширишга ҳаракат қилаётган ишда моддий, жисмоний ва бошқа турли сабаблар билан бир қаторда маънавий сабаб ҳам ахтариши лозим. Шундай маънавий сабаблардан бири Аллоҳдан бу ишнинг амалга ошишини, ҳожати раво бўлишини истаб ўқиладиган намоз, қилшадиган дуодир. Абдуллоҳ ибн Авф (р.а.) Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганликларини ривоят қилган:

"Кимнинг Аллоҳга ёки бирор одамга эҳтиёжи бўлса, таҳорат олиб, икки ракат намоз ўқисин. Аллоҳга ҳамд, Пайғамбарига саловот айтганидан сўнг шундай дуо қилсин:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ بِمُحَبَّاتِ رَحْمَتِكَ وَعِزَّتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَالْغَيْبَاتِ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةِ

مِنْ كُلِّ إِثْمٍ إِنَّمِ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا عَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ

وَلَا حَاجَةَ لَكَ فِيهَا رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Ла илаҳа илла-ллōху-л-ҳалїму-л-карїм. Субҳана-ллōхи робби-л-ъарши-л-ъазїйм. Ал-ҳамду-ли-ллаҳи робби-л-ъаламїн. Ас'алука мужибати роҳматик, ва-азā'има мағфиротик, ва-л-ғонїмата мин кулли бирр, ва-с-салāmата мин кулли исм. Ла тадаълї замбан иллā гофартах. Ва-лā хамман иллā фаррожтах. Ва-лā ҳайжатарал-лака фїхā ридон иллā кодайтихā йā арҳама-р-рōхимїн».

"Ҳалим ва Карим Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Буюк Аршининг Рабби – Аллоҳ нуқсонлардан пок. Оламларнинг Рабби Аллоҳга ҳамд бўлсин. Раҳматинг билан гуноҳларимни кетказувчи сифатларини, барча яхшиликларини, гуноҳдан саломат бўлишни Сендан истайман. Афв этилмаган ҳеч бир гуноҳ, кетказилмаган ҳеч бир азият қолдирма. Эй марҳаматлиларининг энг марҳаматлиси, Сен хушиуд бўладиган, розилигингга уйғун бўлган ҳожатимни равои қил".

ИСТИХОРА ДУОСИ ВА НАМОЗИ

Истихора намози бир ишни бошлашдан аввал уни оқибатини, яъни бошлаётган шу иши хайрлими, хайрсизми, шунинг билан учун ўқиладиган намоздир. Инсон доимо иккиланиб яшайди. Биз хайрли деб ўйлаган нарсамиз хайрсиз бўлиши, аксинча, хайрсиз деб тахмин этганимиз хайрли бўлиши мумкин. Фақат Аллоҳ таологина барча ишнинг оқибатини билди. Шу сабабли Аллоҳ ўз бандаларига марҳамат этган ҳолда зарарга учрамаслик учун турли имкониятлар яратиб берган.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) саҳобаларига ҳар бир ишни бошлашдан аввал истихора намозини ўқишни тавсия қилганлар. Жобир (р.а.) шундай дейдилар:

"Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) Қуръони каримдан бир сура ўргатгани каби ҳар бир ишни бошлашдан аввал истихора қилишни ўргатар эдилар".

Бу хусусда Раёулulloҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Сизлардан бирингиз бир ишни бошлашдан аввал икки ракат нафл намоз ўқиб, орқасидан мана бу дуони ўқисин:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَعِينُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ
فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ
تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي عَاجِلٍ أَمْرِي وَأَجَلِهِ
فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي عَاجِلٍ أَمْرِي وَأَجَلِهِ فَصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي
الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ

«Аллоҳумма ишй астаҳйрука би-ълмнка ва-астакдирука би қудротика ва-ас'алука мин фадлика-лъазыйм. Фа-иннака тақдиру ва-ла ақдир, ва-таъламу ва-ла аълам, ва-анта ъалламу-л-гуйўб. Аллоҳумма ин кунта таъламу анна ҳаза-л-амро ҳойрул-лй фй дйнй ва-маъашй ва-ақибати амрй ъажили амрй ва-ажилих, фақ-дурху лй ва-насирху лй, сумма барик лй фйх, ва-ин кунта таъламу анна ҳаза-л-амро шаррул-лй фй дйнй ва-маъашй ва-ақибати амрй ъажили амрй ва-ажлих, фас-рифху ъашй ва-срифй ъанху ва-коддир лийа-л-ҳойро ҳайсу кана сумма роддынй бих».

Аллоҳим, албатта Сенинг илминг билан Сендан яхшиликни сўрайман. Сенинг қудратинг билан Сендан қудрат сўрайман. Сендан улуғ фазлинг билан сўрайман. Албатта, Сен Қодирсан. Мен қодир эмасман. Сен билгувчисан, мен билмасман. Сен ғайбларни яхши билгувчи

Зотсан. Аллоҳим агар мана шу ишим (ҳожатини айтади) мен учун динимда, ҳаётимда ва оқибатимда хайрли бўлса, уни менга тақдир қил, осон қил, сўнгра мен учун баракали қил. Агар шу ишим (ҳожатини айтади) мен учун динимда, ҳаётимда ва оқибатимда хайрсиз бўлса, уни мендан, мени уйдан узоқ қил. Қаерда бўлса ҳам, менга яхшиликни насиб эт ва мени бу яхшилик билан рози қил".

Эслатма: Истихора қилинган нарсанинг аломати бир мартада кўрилмаса, етти мартагача такрорлаш мумкин. Агар шунда ҳам кўрилмаса, ўйлаган нарсаси хайрсиз бўлади. Агар тушида оқ ёки яшил ранг кўрса, ўйлаган нарсаси хайрли бўлади, қора ёки қизил ранг кўрса, ўйлаган нарсаси хайрсиз бўлади.

Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) Анас (р.а.)га шундай деганлар:

"Эй Анас, бир ишни бошлашдан аввал Раббингга етти марта истихора қил. Сўнг қалбингда қилиш-қилмаслик ҳисси уелуп келса, ўшандай қил. Чунки хайр фақат Ундандир".

Шунингдек, кимки бир инсоннинг ҳаёт ёки ҳаёт эмаслигини ва унинг қаерда эканлигини билишни истаса, ухлашдан аввал таҳорат олиб, тоза кийимлар кийсин. Қиблага қараб, ўнг тарафи билан ётсин. Сўнгра етти марта "Шамс", "Лайл", "Тин" ва "Ихлос" сураларини ўқиб, қуйидагича дуо қилсин:

اللَّهُمَّ ارِنِي فِي مَنَامِي وَاجْعَلْ لِي قَرَجًا

وَمَخْرَجًا وَأَرِنِي فِي مَنَامِي مُسْتَدَلًّا بِهِ عَلَيَّ إِجَابَةَ دَعْوَتِي

«Аллõхумма ариний фӣ манамий (Бу ерда ўша инсоннинг исми айтилади) ва-жъал лӣ фарожав-ва-махрожав-ва-ариний фӣ манамий мустадаллам-биҳи ьалаййā ижабата даъватӣ».

"Аллоҳим, менга уйқумда (тушимда ...) кўрсатгини, мен учун мушкулликдан халос бўлиш ва хурсандчиликка етиш йўлини кўрсат. Менга уйқумда (тушимда) дуоим ижобат бўлганини ишора қилиб кўрсат".

Агар белги кўрмаса, етти мартагача такрорлаш керак. Яна ҳеч нарса кўрилмаса, шартлардан бирини бажармаган бўлади.

НИКОҲ ДУОЛАРИ

Қуйида келтириладиган Қуръоний дуони турмуш қуриш истагида бўлганлар ўқишлари лозим.

﴿... رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ﴾

﴿إِمَامًا﴾

«Роббана ҳаб лана мин азважина ва-зуррийатина қуррота аъйунив ваъжална ли-л- муттақийна имама».

"Эй Раббимиз, Ўзинг хотинларимиздан ва зурриётларимиздан бизларга кўз қувончини бахш эт ва бизларни тақводорларга пешво қилгин" ("Фурқон", 74).

Никоҳ кечаси келин-куёвнинг икки ракат намоз ўқиши мустаҳабдир.

Бу мавзуда ҳадиси шарифлар ҳам мавжуддир. Куёв келиннинг хонасига кирганда:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

«Ас-салāму ғалайкум ва-роҳмату-ллōхи ва-барокāтух».

"Аллоҳнинг салoми, раҳмат ва баракати сенга бўлсин", деб салoм беради. Келин эса:

وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

«Ва-ъалайкуму-с-салāму ва-роҳмату-ллбҳи ва-барокāтух».

"Сенга ҳам Аллоҳнинг салoми, раҳмат ва баракати бўлсин", деб жавоб қилади.

Келин билан куёв Аллоҳга шукр этган ҳолда икки ракатдан нафл намoзи ўқишади. Бу намoз орқали Аллоҳ таоло шундай хурсандчилик ва бахтиёр кунга етказганига шукр вазифасини адо этишади. Намoз тугаганидан сўнг кўларини дуога очиб, турмушларининг хайрли ва баракали бўлишини тилаган ҳолда Аллоҳга дуо қилишади.

Намoз ва дуодан сўнг куёв Бисмиллаҳи-р-роҳмāни-р-роҳим деб келиннинг пешонасини, сочларини севги-муҳаббат ва меҳр билан снлаб, кўйидаги дуони ўқийди:

بَارَكَ اللَّهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنَّا فِي صَاحِبٍ

«Барoка-ллбҳу ли-кулли ваҳидим-минна фй сoҳиб».

"Аллоҳ ҳар биримизга жуфтимизни муборак қилсин".

КУЁВНИНГ ИЛК ОҚШОМ ЎҚИЙДИГАН ДУОСИ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ

«Аллбҳумма инний ас'алука ҳойроҳā ва-ҳойро ма жабалтаҳā ъалайҳи ва-аъўзу бика мин шарриҳā ва-шарри ма жабалтаҳā ъалайҳ».

"Аллоҳим, албатта Сендан унинг гўзал ахлоқи ва гўзаллигини истайман. Унинг ёмонлиги ва ёмон ахлоқидан Сендан паноҳ тилайман" (Абу Довуд, Иби Можа).

ЖИНСИЙ МУНОСАБАТ УЧУН ЎҚИЛАДИГАН ДУО

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا

«Бисмиллаҳ. Аллахумма жаннибна-ш-шайтoни ва жанниби-ш-шайтoна ма розақтана».

"Аллоҳнинг исми билан. Аллоҳим, шайтошни бизлардан ва (Ўзинг) ризқ қилиб берадиган (фарзанд)дан узоқ қил" (Бухорий, Муслим).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) бу дуо ҳақида шундай деганлар:

"Ким аёли билан муносабатга киришишдан аввал ушбу дуони ўқиса, агар шу кеча фарзанд бўлса, Аллоҳ ундан шайтошни узоқ қилади" (Бухорий).

Саҳобалар Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан шундай ишларда ҳам Аллоҳнинг номи тилга олингани деб сўрашганда, Пайғамбаримиз "Ҳа" деб жавоб берганлар. Чунки "Бисмиллаҳ" сиз бошланган ҳар бир ишнинг охири кесик бўлади.

УЙЛАНГАН ОДАМ УЧУН ҚИЛИНАДИГАН ДУО

بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ

«Барока-ллoҳу лака ва барока ғалайка ва жамаъа байнакума фй хойрин».

"Аллоҳ бу никоҳни баракатли қилсин. Аллоҳ сенга барака ёдирсин ва иккингишни яхшиликда жамласин".

ФАРЗАНД КЎРИШ ДУОЛАРИ

﴿ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا

وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنْكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٢١٤﴾

«Роббанā ва-жъална муслимайни лака ва-мин зурриййатина умматам-муслиматал-лак, ва-арна манасикана ва-туб ъалайна, иннака анта-т-таввабу-ро-роҳим».

"Эй Раббимиз, бизни ўзингга бўйин сунувчи қилгин ва зурриётимиздан ҳам Сенга итоат қиладиган уммат чиқаргин. Бизга (қиладиган) ибодатларимизни ўргатгин ва тавбаларимизни қабул эт! Албатта, сен тавбаларни қабул этувчи, раҳмли зотдирсан" ("Бақара", 128).

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿١٢٨﴾ ﴾

«Робби хаб лй мил-ладунка зурриййатан тоййибх, иннака самйбу-д-дуъа».

"Раббим, менга (ҳам) ўз ҳузурингдан бир пок зурриёт ато эт! Албатта, Сен дуони эшитгувчисан" ("Оли Имрон", 38).

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٣٨﴾ ﴾

«Роббижъални муқийма-с-солати ва мин зурриййати, роббанā ва тақоббал дуъа».

"Эй Раббим! Мени ва зурриётларимдан (бўлган фарзандларимни)ни намозни тўқис адо этувчи қилгин. Эй Раббимиз, дуоимни қабул эт!" ("Иброҳим", 40).

﴿ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴾

«Робби ла тазарни фардав ва анта ҳойру-л-варисйн».

"Эй Раббим, мени ёлғиз ташлаб қўйма (меросхўр фарзанд ато эт), Ўзинг ворисларнинг яхшировидирсан" ("Анбиё", 89).

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾

«Робби хаб-лй минна-с-сблиҳйн».

"Эй Раббим, Ўзинг менга солиҳ (фарзанд)лардан ато эт" ("Софот", 100).

Фарзанд кўрмаётганлар дуоларининг қабул вақтларини ва шароитларини мўлжаллаб, шу дуоларни ихлос билан Аллоҳ таоло томонидан дуоси қабул бўлишига ишонган ҳолда ҳар доим ўқиб юришлари лозим. Дуо қилаётган вақтда аввалги саҳифаларда ёзиб ўтилгандек, дуо қилиш одоби ва шартларига риоя этиш керак.

ФАРЗАНДИГА ҚАРАГАНДА ЎҚИЙДИГАН ДУО

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ ﴾

الدُّعَاءُ ﴿٣٩﴾

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ ваҳаба ли ʔала-л-кибари Исмаъйла ва-Исҳақо инна раббӣ ласамӣʔу-д-дуʔа'».

"Менга кексаликда Исмоил ва Исҳоқни берган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Албатта, Раббим дуони эшитувчидир" ("Иброҳим, 39").

*АЛЛОҲДАН КЕҢИ РИЗҚ ИСПАТИЛАР
ЎҚИЙДИغان ДУЛАР ВА ҚИЛАДИغان
АМАЛАР*

Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

"Албатта имон келтирган, яхши амалларни қилган, намозни тўқис адо этиб, закот берганлар учун Парвардигорларнинг (маҳсус) мукофотлари бордир. Уларга хавф ҳам бўлмас ва улар ташвиш ҳам чекмаслар" ("Бақара", 277).

"Тақводор кишилар учун Парвардигорлари ҳузурда остидан анҳорлар оқиб турадиган, абадий қоладиган боғлар, покиза жуфтлар ва Аллоҳнинг ризолиги бор. Ва Аллоҳ бадаларини кўриб турувчидир", деб айт" ("Оли Имрон", 15).

"Аллоҳ ва пайғамбарга итбат қилинг, шояд раҳм қилинсангиз. Раббингиздан (келувчи) мағфират ва кенглиги осмонлару ерга тенг, тақводорлар учун тайёрлаб қўйилган жаннат сари шонилингиз! (У тақводорлар) фаровонлик ва танглик қушларда ҳам эҳсон қиладиган, вазабларини ютадиган, одамларни (хато-камчиликларини) афв этадиганлардир. Аллоҳ яхшилик қилувчиларни севади" ("Оли Имрон", 132-134).

"Имон келтириб, солиҳ амалларни қилганларга мукофотлари тўла берилиши билан бирга, яна Ўз фазлидан зиёдалик ато қилур" ("Нисо", 173).

"Ким Аллоҳга тақво қилса, унинг йўлини очиб қўядир. Ва унга ўзи ўйламаган тарафдан ризқ берур. ("Талоқ", 2-3).

"Раббингиз Аллоҳдан мағфират сўрашлар, албатта, У кўйлаб мағфират қилувчидир. (Аллоҳ) устиларингизга осмондан ёмғир ёғдирур. Сизларга мол-дунё, фарзандлар билан мадад берур ҳамда сизларга боғлар ва анҳорларни (ато) қилур" ("Нух", 10-12).

Юқоридаги оятни карималардан кўришиб турибдики, ким Аллоҳ ва унинг Расулига итоат этса, намозда собитқадам, фарз ва савобли амалларда бардавом бўлса, гуноҳлари учун мағфират сўраб, уларни тарк этиб, ҳалол касб билан ризқ учун ҳаракат қилса Аллоҳни энг яхши ризқ берувчи Зот сифатида кўради. Ризқ хусусида талвасага тушиш яхши эмас. Ким Аллоҳ розилигини ҳамма нарсадан устун кўрса, имкон қадар Қуръон ахлоқига амал қилиб ҳаёт кечирса, Аллоҳ унинг ризқини кенг ва баракали қилади. Бу ҳақда Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

"(Бир кишиларки), уларни на тижорат ва на савдо (ишлари) Аллоҳнинг зикридан, намозини тўқис адо этишдан ва закот беришдан чалғитга олмас. Улар қалблар ва кўзлар изтиробиға тушиб қоладиган кун (қиёмат)дан қўрқурлар. Улар қилган эзгу амаллари сабабли Аллоҳнинг мукофотларини ва яна уларга ўз фазли билан зиёда (савоблар ато) қилишни учун (ибодат қилурлар). Аллоҳ (Ўзи) хоҳлаган кишиларга беҳисоб ризқ берур" ("Нур", 37-38).

Пайғамбаримиз (с.а.в.):

"Ким ризқининг кенг бўлишидан ёки умрининг узоқ бўлишидан хурсанд бўлса, сиздан раҳм қилсин".

"Кимини умри узайини, ризқи кенглиги ва ўлиш оқибатини яхшилик билан ниҳоя топини хурсанд қилса, Аллоҳдан кўрқсини ва қариндошлари билан алоқасини давомли қилсин".

"Ким ўз ризқи кенг бўлиб, ўзидан кейингилар хотирасида яхши ном қолдиришини истаса, туғинган биродарлари билан алоқани яхшиласин", деганлар.

Қуръонни каримда марҳамат қилинган оятлар ва Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан айтилган ҳадисларга амал қилгач, эрталаб ва кечқурун қўйидаги дуоларни ўқишга одатланиш лозим.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ

عَافِيَتِكَ وَفُجْأَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ

«Аллоҳумма пний аъъзу бика мин завали ниъматик, ва-таҳаввули ъафийатик, ва-фуж'ати ниқматик, ва-жамйъи саҳотик».

"Аллоҳим, албатта, берган неъматингнинг узилишидан, саломатлигимнинг бузилишидан, қутилмаганда келадиган фалокатдан ҳамда газабингни келтирадиган ҳаракатлардан паноҳ тилайман" (Муслим).

Рўзвордаги тангликда ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ رَضِّنِي بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِيهَا قَدَّرَ لِي

حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ

«Аллоҳумма роддини би қодб'ика ва-барик ли фйма қуддиरो ли ҳатта лә уҳибба таъжилә мә аҳҳорта ва-лә та'ҳийро мә ажжалта».

"Аллоҳим, мени ҳукминга рози қил. Мен учун тақдир этганингни баракали қилгинки, Сен кечиктирган нарсани шояшлтиришини ва шояшлтирган нарсанин орта суришини севувчи бўлмайинг".

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ النُّعْمَةِ تَمَامِهَا وَمِنَ الْعِصْمَةِ

دَوَامِهَا وَمِنَ الرَّحْمَةِ شُمُوهَا وَمِنَ الْعَافِيَةِ صُورِهَا

وَمِنَ الْعَيْشِ أَرْغَدَهُ وَمِنَ الْعُنَى أَسْعَدَهُ وَمِنَ الْإِحْسَانِ

أَعْمَهُ وَمِنَ الْإِنْعَامِ أَعْمَهُ وَمِنَ الْفَضْلِ أَفْضَلَهُ وَمِنَ اللَّطْفِ أَنْتَعَمَهُ

«Аллоҳумма пний ас'алука мина-и-ниъмати тамамаҳа ва-мина-л-ъиқмати давамаҳа. Ва-мина-р-

роҳмати шумўлаҳа. Ва-мина-л-ъафийати хусўлаҳа. Ва-мина-л-ъайши арғодаҳў ва-мина-л-ъумри асьадаҳ, ва-мина-л-нўсани атаммаҳу ва-мина-л-нўамни аъаммаҳ, ва-мина-л-фадли афдолаҳў ва-мина-л-лутфи анфаъаҳ».

"Аллоҳим, албатта Сендан берадиган неъматларингнинг тугалини (мукаммалини), гуноҳлардан давомли узоқ туришни ва кенг раҳматингни истайман. Сендан бахтга эришишни, тўқан янашни, саодатли умри, мукаммал яхшиликни, умумий неъматни, фазлнинг афзални, лутфинг фойдалисини сўрайман".

اللَّهُمَّ كُنْ لَنَا وَلَا تَكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اخْتِمْ بِالسَّعَادَةِ آجَالَنا وَحَقِّقْ بِالزِّيَادَةِ

أَمَالَنا وَافْتَرِنْ بِالْعَافِيَةِ عُدُونًا وَأَصَالَنا وَاجْعَلْ إِلَى رَحْمَتِكَ مَصِيرَنَا

وَمَا لَنَا وَأَضْبَبْ بِسَجَالِ عَفْوِكَ عَلَى ذُنُوبِنَا وَامْتِنْ عَلَيْنَا بِإِصْلَاحِ

عُيُوبِنَا وَاجْعَلِ التَّقْوَى زَادَنَا وَفِي دِينِكَ إِجْتِهَادَنَا وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاعْتِمَادَنَا

«Аллоҳумма кул-ланā ва-лā такун ъалайна. Аллоҳумма-хтим би-с-саъадати ажалана ва-ҳакқиқ би-з-зийадати амалана ва-крун би-л-ъафийати ғудуввана ва-асъолана ва-жъал илā роҳматика маъсийрана ва-ма'алана. Ва-суб сижала афвика ъала зунубина ва-мнун ъалайна би-'ислаҳи ъуйубина. Ва-жъали-т-тақвā задана ва-фй дйника ижтиҳадана ва-ъалайка таваккулана ва-ътимаданā».

"Аллоҳим, бизга раҳм қилувчи бўлгин, қаҳр қилувчи бўлмагин. Аллоҳим, умримизга саодатли ҳолда яқун бергин. Амалимизнинг зиёдасини ҳақиқат қилгин. Эрта-кечимизни офиятли қил. Ҳозиримиз ва келажагимизни раҳматинг тарафига қил, мағфиратингни устимиздан

ёғдир, айбларимизни тузатиш билан бизни миннатдор қил. Заҳирамизни тақволи қилгин. Иктиҳодимизни дининг утун қилгин, таваккулимиз ва эътиمودимиз фақат Сенгадир".

اللَّهُمَّ تَبَّنَا عَلَى نَهْجِ الْإِسْتِقَامَةِ وَأَعِزَّنَا فِي الدُّنْيَا مِنْ مُوجِبَاتِ النَّدَامَةِ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَخَفَّفْ عَنَّا ثِقَلَ الْأَوْزَارِ وَأَرْزُقْنَا عَيْشَةَ الْأَبْرَارِ وَانْكِنَّا وَاصِرِفْ

عَنَّا سَرَّ الْأَشْرَارِ وَأَعْطِقْ رِقَابَنَا وَرِقَابَ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَإِخْوَانِنَا مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ

يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْإِجَابَةِ جَدِيدٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Аллоҳумма саббитна ғала наҳжи-л-истиқомах, ва-ъизиъ фи-д-дунйа мин муҷиботи-н-надамати йавма-л-қийамаҳ, ва-ҳоффиф ғаниъ сақила-л-авзар, ва-рзуқна ғайшата-л-аброр, ва-кфинъ ва-сриф ғаниъ шарро-л-ашрор. Ва-аътық рикобана ва-рикоба аба'ниъ ва-уммаҳатиниъ ва-нуҳайиниъ мина-н-нари би-роҳматика йа ғазизу йа ғоффар. Иннака ғала кулли шай'ни қодир, ва-би-л-ижобати жадир. Ва-л-ҳамду-лиллаҳи робби-л-ғаламин».

"Аллоҳим, бизни тўғрилиқда собит қил. Дуёда надоматларимизни ижобат қилиш билан қиёмат куни азиз қил. Бизлардан гуноҳлар юқини енгиллаштир. Бизларга ҳам яхшилар ҳаётини насиб эт. Ўзинг кифоя қилгувчисан. Бизлардан ёмонлар ёмонлигини узоқ қил. Бизни, ота-онамизни, дўстларимизни раҳматинг билан дўзах кишанларидан озод қил. Эй барчанинг устидан голиб, кўилаб мағфират қилувчи Зот, албатта, Сен барча нарсанга қодирсан, ижобатга лойиқ кўрувчисан. Оламлар Роббиси Аллоҳга ҳамд бўлсин".

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Бисмиллаҳи-р-роҳмаини-р-роҳйим

﴿ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَفْشَرْحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ... ﴾

«Фа-май-пуриди-ллōху ай-йахдийахў йашроҳ содроҳў ли-л-ислам».

"Аллоҳ кимни ҳидоятга йўллашни ирода этса, унинг кўксини (қалбини)ни Ислом учун (кенг) очиб қўядир" ("Анъом", 125).

﴿ رَبِّ أَسْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝ ﴾

﴿ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ ﴾

"Эй, Роббим, бағримни кенг қил. Ишимни осон қил. Тилимдан тугушни (дудуқликни) ечиб юборгин. (Токи) улар (қавмим) гапимни англашлар" ("Тоҳа", 25-28).

﴿ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ ثَوْرٍ مِّن رَّبِّهِ ... ﴾

«А-фаман шароҳа-ллōху содраҳў ли-л-исламин фа-хува ʼалā нўрим-мир-роббих» .

"Аллоҳ кўксини Исломга кенг қилиб очиб қўйган шахс ўз Роббидан бўлган нурда эмасми?!" ("Зумар", 22).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِي أَنْقَضَ ﴿

﴿ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿

﴿ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْجِعْ ﴿

«А-лам нашроҳ лака Ҷодрок. Ва-вадоъна ьанка
визрок. Аллазй анқодо зоҳрок. Ва-рофаъна лака зикрок.
Фа-инна маъа-л-ъусри йусрб, инна маъа-л-ъусри йусрб.
Фа-иза фароғта фа-исоб. Ва-ила роббика фа-ргоб».

"(Эй, Муҳаммад) кўкенгизни (илму ҳикматга) кенг
очиб қўймадикми? Сиздан юкингизни олиб қўйдик.
Қайсики, белингизни эзиб турган эди. Зикрингизни
(мяртабангизни) ҳам балаид қилиб қўйдик. Бас, албатта,
ҳар бир қийинчилик билан бирга енгиллик бордир. Ал-
батта, ҳар бир қийинчилик билан бирга енгиллик
бордир. Қачонки форие бўлсангиз туринг ва Раббингиз
сарии рағбат (билан илтижо) қилинг" ("Шарҳ", 1-8).

يَا هَادِيَ الْمُسْلِمِينَ يَا رَحِمَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا مُقِيلَ غُرَاتِ الْعَالَمِينَ إِرْحَمْ عَبْدَكَ وَالْحَسْرَ
الْعَظِيمَ وَالْمُسْتَجِينَ كُلَّهُمْ أَجْمَعِينَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْأَحْيَاءِ الْمُرْتَضِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ
التَّيِّبِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَالْحَسْبُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Йа ҳадийа-л-мудыллйн, ва-йа роҳима-л-музнибйн.
Ва-йа муқийла ьасарбти-л-ъасирйн. Ирҳам ьабдака ва-
л-ҳотаро-л-ъазыйма ва-ли-л-муслимйна куллиҳим
ажмаъйн, ва-жьална мина-л-аҳйа'н-л-марзуқийн,
анъамта ьалайҳим мина-н-набиййна ва-с-сьяддиқийна
ва-ш-шухад'н ва-с-сблнхйн, амйн йа робба-л-ъаламйн.
Ва-л-ҳамду-ли-ллаҳи робби-л-ъаламйн».

"Эй адашганларни тўғри йўлга солувчи, эй гуноҳ-
корларга раҳм қилувчи, эй тойилганларни қўлидан
тутувчи. Банданга раҳм қилиш. Хатар жуда катта.
Жами мусулмонларга ҳам раҳм қил. Бизларни қайта
тирилтиришда неъматнингга муяссар бўлган пайғам-
барлар, сиддиқлар, шаҳидлар ва солиҳлар билан бирга
қил. Эй оламлар Парвардигори, дуоимни ижобат қил.
Оламлар Раббиси Аллоҳга ҳамд бўлсин".

Аллоҳдан кенг ризқ нестаганлар қўидаги амалларни ҳам
қилишга одатланишлари зарур.

Иби Умар (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Бир киши Пайғамбаримиз (с.а.в.)га:

— Эй Аллоҳнинг Расули, дунё мендан юз ўтирди, тасарру-фимдаги давлатим ҳам озайди, — деб шикоят қилди.

Сен Аллоҳга фаришталар сингари намоз адо этиб, махлуқотлар каби тасбеҳ айтмайсанми? деб сўрадилар.

Ё Расулаллоҳ, фаришталарнинг намози ва махлуқотнинг тасбеҳи қандай қилинади?

Бомдод намози билан кун чиқини ўртасида:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ.

«Субҳана-ллōхи ва би-ҳамдих. Субҳана-ллāхи-л-ъазыйм. Астағфиру-ллōх»

"Ҳамд нуқсонлардан пок Аллоҳга хосдир. Буюк Раббим нуқсонлардан покдир. Унинг мағфиратини истайман", деб юз марта айтсанг, давлатга эга бўласан. Қиёматга қадар Аллоҳга тасбеҳ айтадиган фаришта яратилиб, буларнинг савоби сенга ёзилиб туради", дедилар.

Жумма намозидан кейин: يَا غَنِيُّ يَا حَمِيدٌ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا رَحِيمُ يَا وَدُودُ

أَغْنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَكْفِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ
أَغْنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَكْفِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

«Йа Гониййу йа Ҳамйду йа Мубди'у йа Муъйду йа Роҳйму йа Вадӯд, ағнинй би-ҳалалика ған ҳарбмика вақфинй би-фадлика ғамман сивак».

"Эй беҳожат ва мақталувчи Зот, эй барча нарсани аввалдан бор қилган, эй йўқ бўлган нарсаларни қайтадан бор қилувчи, эй охиратда фақат мўминларга меҳрибон, эй барчага яхшилик қилувчи, менга

ҳалоллигини бериши билан ҳаромдан асра. Ўз фазлини билан ўзгалардан кифоя қил" деса, Аллоҳ унга қарзларини узишни насиб қилади ва уни Ўзидан бошқа ҳеч кимга муҳтож қилмайди.

Баъзи ислом олимлари бу дуо ҳақида шундай дейдилар:

"Бу дуони ҳар фарз намозининг орқасидан ўқиганини Аллоҳ бадавлат қилиб, Ўзидан бошқа ҳеч кимга муҳтож қилмайди".

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Ким жума намозидан сўнг юз марта "Ихлос" сура-сини ўқиса, менга юз марта саловот айтса ва етминч марта мана бу дуони ўқиса, кейинги жумага қадар Аллоҳнинг изни билан бадавлат бўлади":

اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

«Аллоҳумма-кфиний би-ҳалалика ған ҳаромика ва-ғниний би-фадлика ғамман сивак».

"Аллоҳим, мени ҳалоли билан кифоя қилиб, ҳаромдан сақла. Ўз фазлини билан ўзгалардан беҳожат қил".

АЛЛОҲ БЕРГАН НЕЪМАТЛАРГА ШУКР ҚИЛИШ

Мўмин ҳар қандай ҳолда ҳам Аллоҳга шукр қилиши керак. У дунёвий ишларда доимо ўзидан наст турувчи инсонларни кўриб, шукр қилиши, охирад ишларида эса ўзидан юқори даражадагиларини кўриб, янада юксалишга ҳаракат қилиши лозим. Неъматга шукр қилиш ҳақида жуда ибратли бир ҳикоя бордир.

Исо алайҳиссалом бир бойни учратиб қоладилар ва унга: "Сенга берган мол-дунё учун Аллоҳга шукр қил", дедилар.

Фақир одамга эса: "Аллоҳ сени фақир қилган бўлса ҳам, соғ-саломат қилгани учун шукр қил", дедилар.

Бир беморга учраганда эса:

"Раббинг сенга берган касалликка хафа бўлма, Ислом неъматига шукр қил", дедилар.

Аллоҳдан фақат дунё неъматларини эмас, балки охи-ратнинг чексиз неъматларини ҳам исташ лозим. Бу дунё абадий эмаслиги учун ундаги неъматларининг ҳам чеки бор. Охираат неъматлари, жаннат неъматлари эса чексиздир. Бир одам Пайғамбаримиз (с.а.в.)дан: "Эй, Аллоҳнинг Расули, Аллоҳга қандай дуо қилай?" деб сўради.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) унга:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

«Аллоҳумма-ғфирли ва-рҳамни ва-ъафини варзуқни».

"Аллоҳим, мағфират қил, раҳм қил, офият бер ва ризқ ато эт", деб дуо қилишни айтдилар. Буларни айтаётганда Пайғамбаримиз (с.а.в.) тўртга бармоқларини санаб бирлаштирдилар ва: "Аллоҳдан сўрайдиган шу тўрт нарса сен учун дунё ва охираатнинг билан боғлиқдир", дедилар. (Ибн Можа).

ИСТИҒФОР ДУОЛАРИ

Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

"Улар (тақводорлар) сабрли, садоқатли, итоатли, савоватли ва саҳар чоғларида Аллоҳдан мағфират сўрайдиганлардир" ("Оли Имрон", 17).

"Аллоҳга истиғфор айт! Албатта, Аллоҳ мағфиратли ва раҳмли Зотдир" ("Нисо", 106).

"Ким ёмон иш қилса ёки ўз жонига жабр қилса, сўнгра Аллоҳдан кечирим сўраса, Аллоҳнинг мағфиратли ва раҳмли Зот эканини кўрар" ("Нисо", 110).

"Ахир, Аллоҳга тавба қилиб, мағфират қилишини сўрамайдиларми?! Аллоҳ мағфиратли, меҳрибон-ку" ("Моида", 74).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Бир банда гуноҳ қилган вақт қалбида қора доғ пайдо бўлади. Банда тавба қилса, у доғ йўқолади. Агар тавба қилмасдан гуноҳ қилишда давом этса, у доғ кўпайиб бутун қалбини эгаллаб олади ҳамда қалби занглайди. Бу зангни йўқотишнинг ягона йўли — истиғфордир".

"Қимки муттасил равишда тавбаю истиғфор қилса, Аллоҳ таоло у бандаси учун ҳар қийинчилик даврида улардан халос бўлиш йўлини, ҳар азият вақтида бир севиғчини яратади ҳамда у бандасини кутмаган жойидан ризқлантиради".

Абу Ҳурайра (р.а.)дан ривоят қилинади.

Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Аллоҳга ҳамд бўлсинки, мен кунда юз мартадан кўп мағфират тилайман, тавба ва истиғфор айтаман".

— Эй аёллар жамоаси, садақа беринг ҳамда доимо тавбаю истиғфор қилинг. Зеро, жаҳаннам аҳлининг кўнчилигини аёллар ташкил этганини кўрдим.

Аёллардан бири сўради:

Эй Расулуллоҳ! Нима сабабдан жаҳаннам аҳлининг кўнчилиги аёллардир?

Расулуллоҳ (с.а.в.):

Кўп лаънат айтасиз ҳамда эрингизга куфрони ғеъмат қиласиз, дедилар.

"Бир банда гуноҳ қилиб, сўнг "Аллоҳим, гуноҳимни афв эт", — деб дуо қилади. Аллоҳ таоло: "Бандам ортида гуноҳининг афв этувчиси ёки жазоловчиси борлигини биларкан", — дейди. Бу ҳол бир неча марта такрорлангач, Раббимиз яна:

"Бандам гуноҳининг афв этувчиси ёки жазо берувчиси борлигини билар экан. Мен уни афв этдим", — деб марҳамат қилади. (Бухорий, Муслим, Ибн Можа).

Хорис ибн Сувайд (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Абдуллоҳ ибн Масъуд бизга иккита ҳадис ривоят қилиб берди.

"Мўмин кишининг гуноҳ иш қилиши шундайки, гуё у бир тоғ тагида юргандек ва у тоғ бир кунмас-бир кун уни босиб қолиши мумкинлигини ҳис қилиб юришига ўхшатилади. Фожир кишининг гуноҳи эса бурнига қўнган паишани тутини учун унинг орқасидан қувланга ўхшатилади, деб тасаввур қилинади".

"Бир инсон гуноҳ иш қилиб, сўнгра тавба қилса, Аллоҳ шундай хурсанд бўлар эканки, бу ҳолатнинг қиёси мана бундай: "Чўлда кетаётган одам туяси ва унга юклаган озиқ-овқат, сув ва бошқа ашёларини йўқотиб қўяди. Хафа бўлганидан ухлаб қолиб, уйғонганидан сўнг қаршисида йўқотган туясини кўриб, қандай севинса, Аллоҳ ҳам бандаси тавба қилган вақт шундай хурсанд бўлади".

Савбон (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ (с.а.в.) намозини тутатганларидан сўнг уч марта

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

«Астағфиру-ллōх» деб, давомидан:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

«Аллōхумма анта-с-салām ва-минка-с-салām табарокта йа за-л-жалālи ва-л-икрōм

– Аллоҳим, Салом Сенсан ва салом Сендадир. Эй улув ва ҳурматли Зот, Сен барокатлисан» дуосини ўқир эдилар (Муслим).

Умар (р.а.):

"Биз Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг бир мажлисида юз мартаба қўидаги истиғфорни ўқиганининг шоҳиди бўлдик:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

«Робби-ғфирли ва-туб ыалаййа иннака анта-т-таввабу-р-роҳим».

"Эй Раббим, Мени мағфират эт, тавбамни қабул қил. Албатта, Сен тавбаларини кўплаб қабул қилувчи, раҳмли Зотсан".

Оиша онамиз (р.а.):

"Набий алайҳиссалом вафотларидан аввал ушбу дуони кўн ўқир эдилар:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

«Субҳана-ллōхи ва биҳамдиҳи. Астағфиру-ллōха ва атўбу илайх».

"Аллоҳга ҳамд айтиш билан Уни нуқсонлардан пок-лаб ёд этаман. Аллоҳ таолодан мағфират тилаб, тавба этаман".

Бир кунни бир одам Расулulloҳ (с.а.в.) ҳузурларига келиб:

"Гуноҳларимни кўилигидан ҳалок бўлдим", деди.

Шунда Расулulloҳ (с.а.в.) ушбу дуони ўқидилар:

اللَّهُمَّ مَغْفِرَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي

«Аллōхумма мағфиротука авсаъу мин зунўбй ва-роҳматука аржā ъиндй мин ыамалй».

"Аллоҳим, мағфиратинг гуноҳларимдан кенгдир. Умидим Сенинг раҳматингдир, менинг амалим эмас".

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

«Аллōхумма нний золамту нафсй зулман касйрб, ва-ла йағфиру-з-зунўба илла анта. Фа-ғфир-лй мағфиротам-мин ъиндика ва-рҳамний иннака анта-л-гофўру-р-роҳим».

"Аллоҳим, албатта нафсимга кўп зулм қилдим. Сендан бошқа гуноҳларни маъфират қилувчи йўқдир. Менги Ўз ҳузурингдаги маъфират ила маъфират қилгин. Менга раҳм қилгин. Албатта, Сен маъфират қилувчи меҳрибонсан" (Бухорий).

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا

أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي: اب اسلمم و اب اسرر و اب اسرف و اب

«Аллоҳумма-ғфирли ма қоддамту ва-ма аххорту ва-ма асрорту ва-ма аъланту ва-ма асрофту ва-ма анта аъламу биҳи минни. Анта-л-муқоддиму ва-анта-л-му'аххыру лә иләҳа иллә анта».

"Аллоҳим, меннинг олдинги ва кейинги, махфий ва ошкора, ортиқча қилган ва Сен мендан яхши билган барча хато ва гуноҳларимни маъфират қил. Сенинг Ўзинг олдинга ўтқазувчи ва ортга сурувчисан. Сендан бошқа илоҳ йўқ".

САЙЙИДУЛ-ИСТИҒФОР ДУОСИ

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى

عِبْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُو

لَكَ يَبْعَثُكَ عَلَيَّ وَأَبُوهُ بَدَنِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

«Аллоҳумма анта роббӣ, лә иләҳа иллә анта ҳолақтанӣ ва-ана ғабдука ва-ана ғала ғаҳдика ва-ваъдика мастағоъту аъзу бика мин шарри ма сонаъту абӯу лака бинниъматика ғалаййа ва-абӯу би-замбӣ фағфирли, фа-иннаҳу лә йағфиру-з-зунуба илла анта».

"Аллоҳим, Сен Раббимсан. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Мени Сен яратдинг. Мен бандангман. Кучим етганича Сенга берган ваъдамда, аҳдимда турибман. Қилаётган гуноҳларимнинг ёмолигидан паноҳ тилайман. Менга лутф қилган неъматларингни эътироф этаман, гуноҳларимни ҳам эътироф этаман. Раббим! Мени мағфират эт. Сендан бошқа мағфират қиладиган илоҳ йўқ".

Ушбу истиғфор ҳақида Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ҳар ким ихлос билан савоб ва фазилатига ишонган ҳолда буни эрталаб ўқиб, оқшомга етмай ўлса, у инсон жаннатийдир. Агар савоб ва фазилатига ишонган ҳолда ихлос билан оқшом ўқиб, тонгга етмай ўлса, у инсон ҳам жаннат аҳлидандир".

УШБУ ИСТИҒФОР ҲАР ФАРЗ НАМОЗИДАН СЎНГ ЎҚИЛАДИ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

«Астағфиру-ллōҳа-ллазй лā илāҳа иллā хува-л-хаййа-л-қоййўма ва-атўбу илайҳ».

"Ўздан бошқа илоҳ бўлмаган, тирик ва қоим Аллоҳга истиғфор айтаман. Унга тавба қиламан" (Термизий Абу Саиддан).

Термизий Билол (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким,

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

«Астағфиру-ллōҳа-ллазй лā илāҳа иллā хува-л-хаййа-л-қоййўма ва-атўбу илайҳ»

– "Ўзидан бошқа илоҳ бўлмаган, тирик ва қоним Аллоҳга истиғфор айтаман. Унга тавба қиламан", деб айтса, жангдан қочган бўлса ҳам, мағфират қилинади".

ТАВБА ДУОСИ

اَسْتَغْفِرُ اللهَ اَسْتَغْفِرُ اللهَ اَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الْكَرِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ ظَالِمٍ لِنَفْسِهِ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ مَوْتًا وَلَا

حَيَاةً وَلَا نُشُورًا. وَأَسْأَلُ التَّوْبَةَ وَالْمَغْفِرَةَ وَأَهْدِيَهُ لَنَا إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

«Астағфиру-ллоҳ, астағфиру-ллоҳ, астағфиру-ллоҳал-ъазыйма-л-карӣма-ллазӣ лә илаҳа илла хува-л-ҳаййа-л-қоййӯма ва-атӯбу илайҳ. Тавбата ғабдин зёлнимил-ли-нафсих, лә йамлику ли-нафсихи мавтав-ва-лә ҳайятав-ва-лә нушӯрӯ. Ва-ас'алуху-т-тавбата ва-л-мағфирота ва-л-хидайата лана иннаҳӯ хува-т-таввабу-р-роҳӣм».

"Аллоҳдан мағфират сўрайман, Аллоҳдан мағфират сўрайман, Азиз ва Карим, Ўзидан бошқа илоҳ бўлмаган, тирик ва қаййум Аллоҳга истиғфор айтаман. Унга тавба қиламан. Нафсига зулм этган, унга эга бўлолмаган, ўлдириш, қайта тирилтириш ва қайта тўпланига ожиз банданинг тавбаси каби тавба қиламан. Ундан тавба, мағфират ва ҳидоят истайман. Албатта, У тавбаларни кўплаб қабул қилувчи, меҳрибондир".

Абу Рофиънинг завжаси Салмадан ривоят қилинади.

"Расулulloҳ (с.а.в.)га айтдим:

"Эй, Аллоҳнинг Расули, менга бир печа жумладан иборат дуо ўргатгинки, уларни тезда ўрганиб олиб, дуо қилай. Фақат узун бўлмасин, чунки ўргана олмайман".

Расули Акрам (с.а.в.) шундай дедилар:

1. 10 марта:

اللَّهُ أَكْبَرُ

«Аллоҳу акбар» деб айт. Аллоҳ "бу Мен учун", дейди.

2. 10 марта:

سُبْحَانَ اللَّهِ

«субҳана-ллоҳ» десанг, Аллоҳ яна "бу Мен учун", дейди.

3. 10 марта:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

«Аллоҳумма-ғфир-ли» — "Аллоҳим мағфират эт", десанг, Аллоҳ: "мағфират этдим", деб айтади".

Анас ибн Молик (р.а.) ривоят қилади:

"Набий (с.а.в.) саҳобаларидан бирини зиёрат қилибдилар. Расулуллоҳ (с.а.в.) уни жуда ҳам озиб-тўзиб кетган ҳолда кўриб ҳайрон бўлибдилар ва :

"Аллоҳга дуо этиб, Ундан ҳеч нарса истамаган-мидинг", — деб сўрадилар.

Шунда озиб-тўзигандан полапонга ўхшаб қолган у зот:

"Мен Аллоҳдан: "Аллоҳим! Охиратда берадиган жазонингни шу дунёда бер", — деб дуо қилган эдим", — деб жавоб берди.

Шунда Расулуллоҳ (с.а.в.) айтдиларки:

"Субҳаналлоҳ! Аллоҳнинг азобларига дош бериш учун сенинг кучинг етмайди. Аллоҳнинг шиддатли азобларига тоқат қила олмайсан. Эй Аллоҳнинг бандаси, мана бундай дуо қилсанг яхши бўларди:

﴿رَبَّنَا: إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

«Роббанā йтинā фи-д-дунйā ҳасанатав-ва-фи-л-аҳироти ҳасанатав-ва-қинā ьазаба-н-нāр»

"Аллоҳим, бизларга бу дунёда ҳам, охирада ҳам яхшилик бер ва бизларни жаҳаннам олови, азобидан асра".

Сўнг Расулulloҳ (с.а.в.) у учун дуо қилдилар. Аллоҳ дуони қабул қилди ва у кишининг аҳволи яхшиланди.

ДУНЁ ВА ОХИРАТ ЁМОНЛИКЛАРИДАН ПАНОҲ ТИЛАШ

Жаҳаннамдан паноҳ топиш учун ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ وَأَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ

«Аллаҳумма ажирна мина-н-наър ва адҳила-л-жанната маъ-л-аброр».

"Аллоҳим, бизни жаҳаннам оташидан қўриқла ва жаннатнингга киришни насиб қил".

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ

«Аллаҳумма инний аъзу бика мин шарри маъамилту ва мин шарри ма лам аъмал» (Муслим, Насай).

"Аллоҳим, албатта, қилган амалларим ва (қилишим керак бўлган ҳолда) қилмаган амалларимнинг ёмонлигидан Сендан паноҳ тилайман".

Қалбининг, тилининг ширкдан сақлаш учун:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا

أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

«Аллаҳумма инний аъзу бика мин ан ушрика бика шайъан ва-ана аъламу ва-астағфирука лимā лā аълам. Иннака анта ʔалламу-л-ғуйӯб».

"Аллоҳим, албатта, биллиб туриб Сенга шерик қў-
нишдан нажот тилайман. Билмай қилганларим учун
мағфират сўрайман. Албатта, Сен гайбларни билувчи
Зотсан".

Бу дуо эрталаб ва кечқурун уч мартадан ўқилиши керак.

ФОТИМА ОНАМИЗ ЎҚИГАН ДУО

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ فَأَصْلِحْ لِي

سَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ

«Йа ҳаййу йа қоййӯм, би-роҳматика астағйсу фа-
аслиҳ-лй ша'нй куллаҳӯ ва-лā такилий ила нафсй
торфата ғайнин».

"Эй тирик ва қоим Зот. Раҳматинг билан сўрайман.
Шаънини пелоҳ қил. Кўз очиб юмгунчалик муддат ҳам
ўз ҳолимга ташлама".

ТУҒРИНИ КЎРИШ ВА ТОПИШ ДУОСИ

اَللّٰهُمَّ اَرِنَا الْحَقَّ حَقًّا وَاَرِزُقْنَا اِتِّبَاعَهُ اِلَيْهِ وَاَرِنَا الْبَاطِلَ

بَاطِلًا وَاَرِزُقْنَا الْاِجْتِنَابَ عَنْهُ وَاَرِنَا الْاَشْيَاءَ كَمَا هِيَ

«Аллõхумма арна-л-ҳаққо ҳаққов-ва-рзуқна-л-
иттибāбахӯ илайҳ, ва-арна-л-баъыла баъылав-
варзуқна-л-ижтнāба ғанҳу ва-арна-л-ашйā'а кама
ҳийа».

"Аллоҳим, ҳақни менга ҳақ ҳолида кўрсат ва уни
менга насиб эт. Ботилни ботил ҳолда кўрсат ва ундан

қочишни насиб эт. Ва ҳамма ашёнинг ҳам асл ҳолатини кўрсат".

ДУНЁ ВА ОХИРАТ САОДАТИ УЧУН ДУО

اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ.

«Аллоҳумма аҳсин ьақибатанā фи-л-умӯри куллиҳа ва-ажирнā мин хийи-д-дунйā ва-ьазāби-л-аҳироҳ».

"Аллоҳим, оқибатимизни, жами умримизни чиройли қил. Бизни дунё разолати ва охират азобидан асра".

Шунингдек, Расулуллоҳ (с.а.в.) куйидаги дуоларни ҳам кўп ўқиганлар ва саҳобаларига ҳам уни ўқишни тавсия қилганлар:

﴿ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾

«Роббанā āтинā фи-д-дунйā ҳасанатав ва фи-л-аҳироти ҳасанатав ва-қина азаба-и-нар».

"Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшиликни, охиратда ҳам яхшиликни бергин ва бизни дўзах олови азобидан сақлагин" (Бухорий, Муслим, Абу Довуд).

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

«Аллоҳумма иннй ас'алука-л-ьафва ва-л-ьафийаҳ, фи-д-дунйā ва-л- аҳироҳ».

"Аллоҳим, албатта, Сендан дунё ва охиратнинг афв ва офиятини сўрайман".

ЖАННАТГА КИРИШ ВА ЖАҲАННАМДАН ПАНОҲ ТИЛАШ ДУОСИ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ

«Аллоҳумма инни ас'алука-л-жанната ва-ма қорроба илайҳа мин қовлив-ва-ъамалив-ва-аъӯзу бика мина-н-нари ва-ма қорроба илайҳи мин қовлив-ва-ъамалив».

"Аллоҳим, Сендан жаннатингни истайман ва жаннатга киритадиган сўз ва амаллар қилишни насиб этишингни сўрайман. Сендан жаҳаннам оташидан ва жаҳаннамга киритадиган сўз ва амаллар қилишдан паноҳ тилайман".

ПАЙҒАМБАРЛАР ҚИЛГАН БАЪЗИ ДУОЛАР

Одам алайҳиссалом ва Момо Ҳаввонинг дуолари: Аллоҳ таоло Одам алайҳиссалом ва Момо Ҳаввога жаннатдан макон берди ва шундай амр қилди:

"Эй Одам! Жуфтнинг (Ҳавво) билан жаннатда турингиз ва хоҳлаган жойингиздан тановул қилинг! Фақат ушбу дарахтга (меvasидан ейиш учун) яқинлашмангиз. Акс ҳолда, золимлардан бўлурсиз" ("Аъроф", 19).

Шундан сўнг шайтон уларни алдаб, энг нозик жойларидан тутиб шундай васваса қилди:

"Раббингиз сизларни фариштага айланиб қолмасинлар ёки (жаннатда) мангу қолувчилардан бўлма-синлар дебгина ушбу дарахтдан ман этди" ("Аъроф", 20").

Шайтон ўз мақсадига егиб Одам алайҳиссалом ва Момо Ҳаввога Аллоҳ таъқиқлаган ишни қилдирди. Шунда Аллоҳ таоло уларга:

"Сизларни ўша дарахтдан қайтармаганмидим ва ал-

батта шайтон сизларнинг очиқ душманингиз демаган-мидим?!" – деди. ("Аъроф, 22").

Одам алайҳиссалом ва Момо Ҳавво қилган ишлари гуноҳ эканлигини англаб етдилар ҳамда Аллоҳга кўпдан-кўп истиффор айтиб шундай дуо қилдилар:

﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾
ва-тарҳамнй ла-накўнанны мина-л-хўсирйи».

"Эй, Раббимиз! Биз ўзимизга зулм қилдик. Агар бизни мағфират ва бизга раҳм қилмасанг, албатта, зиён кўрувчилардан бўлиб қолурмиз" ("Аъроф", 23).

Нух алайҳиссаломнинг дуолари:

Бу дуо Нух алайҳиссалом тилидан қилинган дуодир. Маълумки, Нух алайҳиссалом ўз қавмларини Аллоҳга имон келтиришга даъват қилади. Лекин улар орасидан фақат саноқли кишиларгина имон келтирадилар. Нух алайҳиссалом шу тарзда тўққиз юз эллик йил қавмини имонга чорлашда давом этадилар. Шундан сўнг Аллоҳдан қавмингдаги мўминлардан бошқалари имон келтирмайди, деган хабар келди. Шундай бўлса ҳам Нух алайҳиссалом яна бир марта даъват қилдилар, уларни Аллоҳдан келадиган азобдан огоҳлантирдилар. Қавм агар гапинг рост бўлса, ваъда қилаётганинг азобни келтир деди. Нух алайҳиссаломнинг умидлари узилди, вазаблари келди ва: "Эй бор Худоё! Ер юзида кофирлардан бирортасини қўймагин", деб дуо қилдилар.

Аллоҳ бу дуони қабул қилди ва Нух алайҳиссаломга катта кема қуришни буюрди. Нух алайҳиссалом кема қурдилар. Аллоҳнинг ваъдаси амалга ошиб тинимсиз ёмғир қуя бошлайди. Сув кўнайгандан-кўпайиб боради. Аллоҳ Нух алайҳиссаломга ўзинг ва мўминларни, аҳлингни ва барча ҳайвонлардан бир жуфтдан олиб кемага чиқ, деб буюради. Дунёни тўфон босиб қавм ҳалок бўлади. Улар

орасида фарзандлари бўлгани бонс оталик меҳри жўшиб кетган Нух алайҳиссалом Аллоҳга шундай нидо қиладилар:

"Раббим, ўғлим менинг аҳлимдан. Сенинг ваъданг эса ҳақ ва Сен ҳукм қилувчиларнинг энг доносисан" ("Худ", 45).

Бу нидо орқали Нух алайҳиссалом эй Раббим, Сен менга аҳлингни қутқараман, деб ваъда берганинг, ўғлим аҳлимдан-ку, ўша боламини менга бергин, ўзинг ҳикмат ила ҳукм чиқаргувчи Зотсан, демоқчи бўлганлар. Аллоҳ таоло Нух алайҳиссаломнинг бу нидоларига қўйидагича жавоб беради:

"Эй Нух! У сенинг аҳлингдан эмас. Албатта, у (унинг қилгани) яхши нш эмас. Бас, Мендан ўзинг (яхши) билмаган нарсани сўрамагин. Мен сенга жоҳиллардан бўлишингдан (қайтариб) насиҳат қиламан", деди. ("Худ, 46").

Шундан сўнг Нух алайҳиссалом Аллоҳдан қўйидагича дуо қилиб паноҳ сўрадилар:

﴿ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ

وَأَلَّا تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي أَاكُنَّ مِنَ الْخَسِيرِينَ ﴾

«Робби иний аъўзу бика ан ас'алака ма лайса ли бихй ылм, ва-илла тағфир ли ва-тарҳамни акум-мина-л-хўсирйн».

"Раббим, мен Сендан ўзим (яхши) билмаган нарсани Сендан сўрашимдан паноҳ тилайман. Агар мени мағфират этмасанг ва раҳм қилмасанг, албатта, зиён кўрувчилардан бўлурман" ("Худ", 47).

2. Нух алайҳиссалом ва унга эргашганлар кемага жойлашдилар. Нух алайҳиссалом Аллоҳга ҳамд айтди. Золим қавм эса тўфонда ҳалок бўлди. Аллоҳ таоло Нух алайҳиссалом кемага жойлашиб олгач, бу дуони айтишни амр этган.

﴿ ... الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّنا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾

«Ал-ҳамду-ли-ллаҳи-ллазӣ нажжана мина-л-қовми-з-зòлимийн».

"Бизларни золимлар қавмидан қутқарган Аллоҳга ҳамд (айтамиз)" ("Муъминун", 28).

3. Бу дуо ҳам Нуҳ алайҳиссалом қилган дуолардан биридир. Нуҳ алайҳиссалом имон келтирганлар билан кемага жойлашгач, золим қавмдан узоқлашадилар. Лекин қаерга, қандай бориш Нуҳ алайҳиссалом учун номаълум эди. Шунда Нуҳ алайҳиссалом кеманинг хайрли, барокатли жойга боришини тилаб Аллоҳга дуо қиладилар.

﴿ ... رَبِّ اٰتِنِيْ مُزَلًّا مُّبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴾

«Робби анзиллий муnzалам-мубàрокав-ва-анта ҳойру-л-муnzилӣн».

"Эй Раббим, менга бир муборак манзилга туширгин, Сен (манзилга) туширувчиларнинг яхшисидирсан" ("Муъминун", 29).

Ушбу дуони сафарга чиққан, бошқа бирор жой ёки мамлакатга кетган одамлар ҳам ўқишлари керак.

4. Нуҳ алайҳиссалом қилган дуолардан яна бири қуйидаги дуодир. Бу дуо орқали Аллоҳ бизларга дуо қилиш одобини ўргатган.

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا

وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَرِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ﴾

«Рабби-ғфирли ва-ли-валидаййа ва-лиман даҳола байтийа му'минав-ва-ли-л-му'минийна ва-л-му'минати ва-ла тазиди-з-зòлимийна илла табарò».

"Эй, Раббим, мени, ота-онамни, уйимга мўмин ҳолда кирган кишиларни ва барча мўминну мўминналарни мағфират этгин! Золимларга эса фақат ҳалокатни зиёда қилгин" ("Нух", 28).

Бу дуода Аллоҳ бизларга дуо қилиш одобидан таълим берган. Дуода аввал ўзи, кейин ота-онаси, сўнгра уйига кирган мўмин ва мўминналар учун Аллоҳдан мағфират тилаш орқали Нух алайҳиссалом жуда катта намуна кўрсатганлар. Бу орқали мўмин дуо қилаётганда аввал ўзи учун, кейин ота-онаси, яқинлари ва барча мўминну муслимлар учун дуо қилиши кераклигини билиб олиши мумкин.

Лут алайҳиссаломнинг дуоси:

Лут алайҳиссаломнинг қавми жуда ахлоқсиз қавм эди. У зот алайҳиссалом ўз қавмларини Аллоҳга имон келтиришга чақириб, ёмон ишлардан, шу жумладан, нотўғри жинсий алоқадан қайтарадилар. Лекин осий қавм бу ўнгитни қабул қилмай ахлоқсизликда давом этган. Улар: "Эй Лут, агар гагинг рост бўлса, Аллоҳнинг азобини келтир", дейишади. Улардан умидини узган Лут алайҳиссалом Аллоҳга дуо қиладилар. Аллоҳ ўз Пайғамбарининг дуосини қабул қилади ҳамда уларнинг устларидан тошдан ёмғир ёрдириб, битта ҳам қўймай ҳалок этади. Дуо қуйидагича:

﴿ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴾

«Робби нажжиний ва-аҳлий мимма йаъмалўн».

"Эй Раббим, менга ва аҳлимга (мўминларга) улар қилаётган иш (касофати)дан нажот бергин" ("Шуаро", 169).

2. Қуйидаги дуо ҳам бузғунчи, ахлоқсиз қавмга қилган насиҳату даъватлари кор қилмаган Лут алайҳиссалом тилидан қилинган. Хирсга берилган, туғёнга кетган қавм Лут алайҳиссаломнинг ўнгитларини тингламай, қилаётган гуноҳлари учун келадиган азоблардан ҳам қўрқмай қўйганди. Ана ўшанда Лут алайҳиссалом Аллоҳга шундай дуо қилганлар:

رَبِّ أَنْصِرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

«Робби-нсурни ъала-л-қовми-л-муфсидйн».

"Эй Раббим, бузғунчилар қавми устидан Ўзинг мени
ғолиб қил" ("Анкабуг", 30).

Иброҳим алайҳиссаломнинг дуолари:

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٣١﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٣٢﴾

«Робби-жъални муқийма-с-соләти ва-мин
зурриййатй, роббанā ва-тақоббал дуъā. Роббана-ғфир ли
ва-ли-валидаййа ва-ли-л-му'минийна йавма йақўму-л-
ҳисāб».

"Эй Раббим, мени ва зурриётларимдан (бўлган фар-
зандларимни) ни намозни тўқис адо этувчи қилгин. Эй
Раббимиз, дуоимни қабул эт! Эй Раббимиз, ҳисоб қи-
лнадиган (қиёмат) куни мени, ота-онамни ва (барча)
мўминларни мағфират қилгин" ("Иброҳим", 40-41).

Оламларнинг тарбиячиси бўлган ягона Аллоҳ Иброҳим
алайҳиссалом тилидан қилинган юқоридаги дуо орқали биз-
ларга дуо қилишнинг юксак намунасини ўргатган. Яъни
бунда Иброҳим алайҳиссалом аввал ўзлари учун дуо қилип-
тилар.

Эй Раббим, мени намозни тўқис адо этувчи қилгин.
Бу дуо орқали ибодат учун Аллоҳдан ёрдам сўрайптилар.
Чунки Аллоҳ ёрдам бермаса, қувват бермаса, тоқат бермаса
банда ибодатини адо эта олмайди.

Сўнгра зурриётлари учун дуо қилдилар:

... зурриётларимдан (бўлган фарзандларимни)ни
намозни тўқис адо этувчи қилгин. Кейин дуоларини қабул
бўлишини истаяптилар. Бундан сўнг Иброҳим алайҳиссалом
охиратлари учун дуо қиладилар:

Эй Раббимиз, ҳисоб қилинадиган (қиёмат) куни мени, ота-онамни ва (барча) мўминларини мағфират қилгин.

Ўзида кўйлаб яхшиликларни жамлаган бу дуони Иброҳим алайҳиссалом Маккани тинч шаҳар қилишини, ўзлари ва зурриётларини бугларга ибодат қилишдан йироқлаштиришини ва одамларнинг қалбини уларга талпинадиган бўлишини сўраб, Аллоҳга илтижо қилганлар.

2. Иброҳим алайҳиссаломнинг оталари ҳам, қавмлари ҳам буту санамларга ибодат қилишар эди. Иброҳим алайҳиссалом уларни зарари ҳам, фойдаси ҳам бўлмаган, илтижо қилганда эшитмайдиган санамларга ибодат қилишдан қайтариб, Аллоҳнинг сифатларини қўйидагича баён қиладилар:

"У мени яраттандир, бас, мени ҳидоят қилур. Унинг Ўзигина мени едирур ва ичирур. Касал бўлганимда, Унинг Ўзи менга шифо берур. У мени ўлдирур, сўнгра (Қиёмат куни қайта) тирилтирур. У жазо куни (қиёмат)да менинг хатоларимни мағфират этишидан умид қилурман", дейдилар. ("Шуаро", 78-82).

Иброҳим алайҳиссалом мушрикларга Аллоҳнинг сифатларини айтиб бўлгандан кейин Аллоҳга шундай дуо қиладилар:

﴿ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنَ بِالصَّلَاحِ ﴾

﴿ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴾

﴿ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴾

«Робби хаб-лй ҳукман ва-алҳикнй би-с-сблиҳйн. Ва-жъал лй лисана сьдқин фи-л-аҳирйн. Ва-жъалнй мин варосати жаннати-н-наъийм».

"Эй Раббим, менга ҳикмат бахш этгин ва мени солиҳларга қўшгин. Ва мени кейин келгувчилар ичида содиқ мақтовлар бўладиган қилгин. Ва мени сернеъмат жаннат ворисларидан қилгин" ("Шуаро", 83-85).

Иброҳим алайҳиссалом дуода давом этдилар:

﴿ وَلَا تَخْزِي يَوْمَ يُتْعَثُونَ ﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

﴿ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴾

«Ва-лā туҳзний йавма йубъасун. Йавма лā йаифаъу мālув-ва-лā банун. Илла ман ата-ллōха би-қолбин салīm».

"Ва қайта тириладиган кунда мени шарманда қилмагин. У кунда на мол-дунё ва фарзандлар фойда берур. Фақат Аллоҳ ҳузурига соғлом қалб билан келган кишиларгина (манфаат тонар)" ("Шуаро", 87-89).

Иброҳим ва Исмоил алайҳиссаломнинг дуолари:

Иброҳим ва Исмоил алайҳиссаломлар Аллоҳнинг амрига бўйсуниб, Байтуллоҳнинг пойдеворини кўтараётиб шундай илтижо қилишган:

﴿ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ

وَمِن دُرُوبِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ

﴿ الرَّحِيمُ ﴾

«Роббана тақоббал минна иннака анта-с-самийу-л-ъалīm. Роббана ва-жъална муслимайни лака ва-мин зуррийятинā умматам-муслиматал-лак, ва-аринā манасикана ва-туб ъалайнā, иннака анта-т-таввāбу-роҳīm».

"Эй Раббимиз, биздан (ушбу амалимизни) қабул эт. Албатта, сен эшитувчи, билувчисан! Эй Раббимиз, бизни ўзинга бўйин сугувчи қилгин ва зурриётимиздан

ҳам Сенга итоат қиладиган уммат чиқаргин. Бизга (қиладиган) ибодатларимизни ўргатгин ва тавбаларимизни қабул эт! Албатта, сен тавбаларни қабул этувчи, раҳмли зотдирсан" ("Бақара", 127-128).

Юқоридаги дуода жуда буюк одоб намунаси кўрсатилган. Ҳар бир ишда, ҳаттоки Аллоҳ розилиги учун қилинаётган ишда ҳам, У Зотга дуо этиб, унинг қабулини исташ лозим. Иброҳим ва Исмоил алайҳиссаломлар ҳам Аллоҳнинг байти пойдеворларини кўтариб турганлари ҳолда У Зотга хокисорлик ва тавозеъ билан дуо қилганлар. Қилаётган амаллари қабул бўлмаслигидан кўрққанлар.

Юсуф алайҳиссаломнинг дуоси:

Ушбу дуо охириги нафасда имон билан жон бериш мақсадида ўқилади:

﴿... فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ الْإِنْسَانِ عَلَى الْأَرْضِ وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي﴾

﴿مُسْلِمًا وَالْحَقِّقِي بِالصَّلَاحِينَ﴾

«Фатыро-с-самавати ва-л-арды анта валийий фи-д-дунйа ва-л-ахиरोх, таваффанй муслимав-ва-алҳикнй би-с-сблихйн».

"Эй осмонлар ва ерни яратган Зот! Дунёю охирадда Ўзинг валийиймсан. (Ажалим етганда) мусулмон ҳолимада жонимни ол ва мени солиҳлар (қатори)га қўй" ("Юсуф", 101).

Юсуф алайҳиссаломнинг бу дуоларини ҳар намоздан сўнг, дуолар қабул бўладиган макон ва замонларни кўзлаб такрор-такрор қилиш лозим. Мусулмон ҳолда жон бериш энг буюк неъмат ва давлатдир.

Шуайб алайҳиссаломнинг дуоси:

Ушбу дуо Шуайб алайҳиссалом тилдан қилинган. Унинг қавмидан бўлган мутакаббир зодагонлар:

"Эй Шуайб, албатта, сени ва сен билан бирга имон

бийқотига олиб келишни амр қилади. Бу етмиш киши Бани исроилликлар номидан Аллоҳга узр айтиб, дуо қилишлари керак эди. Улар эса, Мусо алайҳиссаломга, бизга Худонинг ўзини кўрсат, деб туриб оладилар. Бундай шаккоклик содир этганларидан сўнг, уларни даҳшатли зилзила туғиб, ўзларидан кетадилар. Шу пайт Мусо алайҳиссалом Аллоҳ таолога илтижо қилиб:

"Эй Раббим, агар хоҳласанг, буларни ҳам, мени ҳам бундан олдин ҳалок қилсанг бўларди. Эси насларимиз қилган иш туфайли бизни ҳалок қиласанми? Бу Сенинг синовингдан бошқа нарса эмас. У ила кимни хоҳласанг, адаштирасан ва кимни хоҳласанг, ҳидоятга соласан", дедилар.

Илтижода давом этган Мусо алайҳиссалом:

﴿... أَنْتَ وَرَبُّنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَأَسْتَجِبْ لَنَا

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدَدْنَا إِلَيْكَ... ﴿٥١﴾﴾

«Анта валиййуна фа-ғфир лана ва-рҳамна ва-анта ҳойру-л-ғофирйн. Ва-ктуб лана фй хазихи-д-дунйа ҳасанатав-ва-фи-л-аҳироти инна худна илайк».

"Ўзинг эгамизсан. Бас, бизларни мағфират эт ва бизларга раҳм қил. Ўзинг мағфират қилувчиларнинг яхшисидирсан. Бизлар учун бу дунёда ҳам, охиратда ҳам яхшилик ёзгин. Биз Сенга қайтдик", деб дуо қилдилар ("Аъроф", 155-156).

2. Ушбу дуо ҳам Мусо алайҳиссаломнинг тилларидан айтилган бўлиб, гуноҳ иш қилиб, пушаймон бўлганлар учун тавсия қилинади:

Мусо алайҳиссалом Бани исроиллик ва Фиръавн қавмидан бўлган икки кишини уришаётганини кўрадилар. Бани исроиллик киши Мусо алайҳиссаломдан ёрдам сўрайди. Фиръавн қавмидан бўлган кишини ўлдириш ниятлари

бўлмаса ҳам Мусо алайҳиссалом уни бир мушт тушириб ўлдириб қўйдилар. Унинг ўлиб қолганини кўриб қаттиқ афеусланадилар ва Аллоҳга илтижо билан дуо қиладилар:

﴿ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ﴾

«Робби иннӣ золамту нафсӣ фа-ғфир-лӣ».

"Эй Раббим, албатта, мен ўзимга зулм қилиб қўйдим. Бас, мени мағфират эт" ("Қасас", 16).

Юнус алайҳиссаломнинг дуоси:

Ушбу дуо билмасдан гуноҳ иш қилиб қўйганда айтилади:

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتُ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

«Ла илāха илā анта субҳāнака иннӣ кунту мина-з-зблīmӣн».

"Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим" ("Анбиё", 87).

Юнус алайҳиссалом тилидан қилинган бу дуо қиссаси китобимизнинг аввалги саҳифаларидан жой олган.

Закариё алайҳиссаломнинг дуоси:

Ушбу дуолар Закариё алайҳиссалом тилларидан қилинган. Маълумки, Имроннинг хотини, Биби Марямнинг оналари ҳомиладорлик вақтида холис ният билан қоринларидagi фарзандни ибодатхона хизмати учун назр қилади. Вақти-соати етиб Биби Марям дунёга келади. Аллоҳ уни жуда яхши қабул қилиб, ниҳоятда гўзал ўстиради ва Закариё алайҳиссаломни унга кафил қилади. Закариё алайҳиссалом қачон Марямнинг олдига кирсалар, унинг ҳузурида ризқ кўрар эдилар. Бу ҳолатдан хайрон бўлган Закариё алайҳиссалом Марямдан: "Сенга бу қаердан келди?" деб сўрайдилар. Марям эса, "Бу Аллоҳнинг ҳузуридан. Албатта, Аллоҳ хоҳлаган кишига беҳисоб ризқ берур", деб жавоб

қилган. Буви кўриб туриб бепарзанд юрган Закариё алайҳиссаломда фарзандли бўлиш ҳаваси янгидан уйғонади ва Аллоҳга рағбат ва кўрқув билан дуо қилади:

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴾

«Робби ҳаб лӣ мил-ладунка зурриййатан тоййибх, иннака самийъу-д-дуъа».

"Раббим, менга (ҳам) ўз ҳузурингдан бир пок зурриёт ато эт! Албатта, Сен дуони эшиттувчисан" ("Оли Имрон", 38).

2. Ушбу дуо ўзи ва аёлининг ёши ўтиб қолган, лекин Аллоҳдан ноумид бўлмаган, Ундан ёлғиз ташлаб қўймаслигини, сабр ила фарзанд кўришни тилаб Закариё алайҳиссалом тилидан қилинган.

﴿ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴾

«Робби лә тазарий фардав-ва-анта ҳойру-л-варисйн».

"Эй Раббим, мени ёлғиз ташлаб қўйма (меросхўр фарзанд ато эт), Ўзинг ворисларнинг яхшироғидирсан" ("Анбиё", 89).

Аллоҳ таоло Закариё алайҳиссаломнинг дуоларини қабул қилиб, қариган чоғида унга Яхё алайҳиссаломни ҳадя этган. Бу ҳақда Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилган:

"Бас, Биз унинг (дуосини) ижобат этдик ва унга Яхёни ато этдик ҳамда жуфтини ўнглаб (туғадиган қилиб) қўйдик. Дарҳақиқат улар (яъни мазкур пайғамбарлар) яхши иншларни қилишга шошар ва Бизга рағбат ва кўрқув билан дуо қилар эдилар. Улар Бизга итоат этувчи эдилар" ("Анбиё", 90).

Сулаймон алайҳиссаломнинг дуоси:

﴿ ... رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِي إِنَّكَ أَنْتَ

﴿... إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٦﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥٧﴾﴾

«Инна с̣олати ва-нусуки ва-махйайя ва-мамати ли-ллахи робби-л-ъаламйн. Ла шарика лах, ва-би-залика умирту ва-ана аввалу-л-муслимйн».

"Албатта, намозим, ибодатларим, ҳаёту мамотим оламларнинг Рабби Аллоҳ учундир. Унинг шериги йўқ. Ана шу (ақида)га буюрилганман ва мен (Аллоҳнинг буйруқларига) таслим бўлувчиларнинг энг аввалиман" ("Анъом", 162,163).

﴿رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ مُطْمَئِنًّا نَقِيرًا﴾

«Робби адҳилий мудҳола с̣идқив-ва-аҳрижнй муҳрожа с̣идқив-ва-жъал ли мил-ладунка султ̣обан-насыйр̣».

"Эй Раббим, мени (қабрга) содиқлик билан (гуноҳларим кечирилган ҳолимда) киритгин ва (тирилтирганигда ҳам) содиқлик (розилигинг билан) чиқаргин ҳамда мен учун ўз даргоҳингдан бир мадад берувчи қувват ато эт" ("Исро", 80).

﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾

«Робби зидий ълман» — "Эй Раббим, илмимни зиёда эт" ("Тоҳа", 114).

Булардан ташқари Аллоҳ таоло Паёғамбаримиз (с.а.в.) га "Фалақ" ва "Нос" сураларини ҳам дуо сифатида ўқишни амр этган.

МУЪМИНЛАРНИНГ ДУОЛАРИ

﴿ ... سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾

«Самъиъна ва-аътоъна ғуфронака роббана ва-илайка-л-масъийр».

"Эшитдик ва итоат этдик. Эй Раббимиз, мағфиратингни сўраймиз. Сенгагина қайтамиз" ("Бақара", 285).

﴿ رَبَّنَا لَا تَوَاجِدْنَا إِن كُيْسِنَا أَوْ أَحَطَّأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا

حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ

عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾

«Роббана ла ту'аҳизна 'ин-насиъна ав аҳто'на. Роббана ва-лаъ таҳмиляъалайна исрон камъ ҳамалтахуъала-ллазийна мин қоблиъна. Роббана ва-лаъ туҳаммильна ма ла тақота лана биҳ, ва-ъфуъанна ва-ғфир лана ва-рҳамна. Анта мавлаъна фа-нсурнаъала-л-қовми-лкафирийн».

"Эй Раббимиз агар унутсак ёки хато қилсак, бизни койима! Эй Раббимиз, биздан илгари ўтганларнинг зиммасига ортган машаққатни бизнинг зиммамизга ортма! Эй Раббимиз, тоқатимиз етмайдиган нарсани бизга юклама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, (ҳолимизга) раҳм айла! Сен бизнинг хожаимизсан! Бас, бизларга кофирлар қавми устидан ғолиблик ато эт" ("Бақара", 286).

Муоз ибн Жабал (р.а.) ушбу оят-дуо ўқилганидан сўнг "Омин" дер эдилар. Хабарда Расулудлоҳ (с.а.в.) Меърож кечасида ушбу дуони ўқигач, фаришталар "Омийн" деганлиги,

Аллоҳ эса, "қибул қилдим", деб марҳамат қилганлиги айтилган.

Қуйидаги дуо Аллоҳнинг охиратига қатъий ишонадиган солиҳ бандалари қиладиган дуодир:

﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ﴿١٠١﴾

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ﴿١٠٢﴾

«Роббана лā тузиг қулӯбана баъда из ҳадайтана ва-хаб лана мил-ладунка роҳмах, иннака анта-л-вахҳаб. Роббана пинака жамъу-н-наси ли-йавмил-лā ройба фйх, инна-ллҳа лā йухлифу-л-мйъад».

"Эй Раббимиз, бизни ҳидоят йўлига солганингдан кейин дилларимизни (ҳақ йўлдан) оғдирма ва бизга Ўз ҳузурингдан раҳмат ато эт! Албатта Сенгина (барча неъматларни) ато этгувчисан. Эй Раббимиз, албатта Сен одамларни бешак (келадиган) Кун (қисмат)га йиғувчидирсан. Албатта Аллоҳ ваъдага хилоф қилмагай!" ("Оли Имрон" 8,9).

﴿ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

«Раббанā иннанā аманā фа-ғфир ланā зунубанā ва-кынā ʔазāба-н-нар».

"Эй Раббимиз, бизлар сенга имон келтирганмиз. Бас, бизнинг гуноҳларимизни мағфират эт ва бизни дўзах азобидан асра!" ("Оли Имрон", 16).

Қуйидаги дуо Пайғамбаримиз (с.а.в.) билан бирга Аллоҳ йўлида жанг қилган мўминларнинг дуоси:

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَتَوَيْتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

«Раббана-ғфир ланā зунубанā ва-исрōфанā фī амринā ва-саббит ақдаманā ва-исурнā ъалā-л-қовми-л-кāфирīн».

"Эй, Раббимиз, бизларнинг гуноҳларимизни ва ишларимиздаги исрофгарчиликларимизни мағфират айла, қадамларимизни (жанг майдонида) собит қил ва бу кофир қавм устига Ўзинг бизни волиб қил!" ("Оли Имрон", 147).

Қуйидаги Қуръоний дуо тунда уйғониб, Аллоҳнинг улуғворлигини тафаккур қилганда ўқилади:

﴿ ... رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٥١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ

مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا إِنَّنَا

سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا

ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿٥٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا

عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٥٤﴾

«Роббанā мā ҳолақта ҳāза батылан субҳāнака факынā ъазаба-н-нāр. Роббанā иннака ман тудҳили-н-нāро фа-қод аҳзайтахū ва-мā ли-з-зōлимийна мин ансōр. Роббанā иннана самийнā мунадийай-йунādй ли-л-ймāни ан āмину би-роббикум фа-āманнā. Роббанā фа-ғфир ланā

зунубана ва-каффир ʔанна саййи'атина ва-таваффана маъа-л-абрёр. Роббана ва-атина ма ваъаттанā ʔала русулика ва-ла ту'хзинā йавма-л-қыйāмаҳ, иннака ла туҳлифу-л-мийъад».

"Эй Раббимиз! Бу (қонинот)ни беҳуда яратмагансан. Сен (айблардан) пок Зотдирсан. Бас, бизни дўзах азобидан сақлагини. Эй Раббимиз! Кимни дўзахга киритсанг, албатта, уни хор қилган бўлурсан. Золимларга эса, ёрдамчилар йўқдир. Эй Раббимиз! Биз: "Раббингизга имон келтиринг!" — деб имонга чорлаган жарчи (Муҳаммад алайҳиссалом)ни эшитдик ва дарҳол имон келтирдик. Раббимиз! гуноҳларимизни кечир, хатоларимизни ўчир ва бизларни солиҳ кишилар қаторида вафот эттир! Эй Раббимиз! Бизларга пайғамбарларнинг орқали ваъда қилган нарсаларингни ато эт ва бизларни қиёмат кунинда шармсор қилмагини! Албатта, Сен ваъданга хилоф қилмагайсан" ("Оли Имрон", 191-194).

Юқоридаги дуо тик турган, ўтирган ва ёнбошлаган ҳолда (ҳамма вақт) Аллоҳни зикр этган, борлиқнинг яратилиши ҳақида тафаккур қиладиган қомил мўминнинг дуосидир. Пайғамбаримиз (с.а.в.) тунда ибодат учун турганларида бу оятларни ўқиганликлари ривоят қилинган. Бир кеча Пайғамбаримиз (с.а.в.) тонгга қадар йиғлабдилар. Билол (р.а.) у Зотни кўриб: "Эй, Расулulloҳ, Аллоҳ сизнинг аввалу охир барча гуноҳларингизни афв этган-ку, нима сабабдан йиғлаянсиз?" деб сўрабди. Расулulloҳ (с.а.в.) унга жавобан:

"Шукр қилувчилардан бўлмайми?! Бу кеча менга шу оятлар позил бўлди. Бу оятларни ўқиб, маъносини тушуниб, тафаккур қилмаганларга пушаймонлар бўлсин", — дедилар (Ибн Касир тафсири).

Ушбу дуо вояга етган қомил мўмин қилиши лозим бўлган дуо:

﴿ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ بِعَمَّتِكَ إِلَهِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ

أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دِينِي ۖ إِنَّي نَسِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ

الْمُسْلِمِينَ ﴾

«Рабби авзиъий ан ашкуро инъматака-ллатий анъамта ъалаййа ва-ъала валидаййа ва-ан аъмала сблихан тардъху ва-аслих ли фий зуррийатий инний тубту илайка ва-инний мина-л-муслимийн».

"Эй, Раббим, менга ва ота-онамга инъом этган неъматингга шукр қилишга ва Ўзинг рози бўладиган солиҳ амални қилишга мени муваффақ этгин ва мен учун зурриётимни ислоҳ эт. Албатта, мен Сенга тавба қилдим ва албатта, мен мусулмонлардан дирман" ("Аҳқоф", 15).

Куйидаги дуо Куръони каримни ўқиётиб кўзлари ёшланган мўминнинг дуоси:

﴿ ... يَقُولُونَ رَبَّنَا ۖ آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا

جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝ ﴾

«Роббана ъаманна фактубна маъа-ш-шаҳидийн. Ва-ма ланā лā ну'мину би-ллаҳи ва-мā жā'ана мина-л-ҳаққи ва-натмаъу ай-йудҳиланā роббунā маъал қовми-с-сблиҳийн».

"Улар: "Эй Раббимиз, биз имон келтирдик, бас, бизни шоҳидлар қаторига ёзгин. Нима учун Аллоҳга ва бизга келган ҳаққа имон келтирмас эканмиз ва Раббимиз бизни ҳам солиҳ қавмлар қаторига киритишини тама қилмас эканмиз?!" дерлар" ("Моидā", 83-84).

Мўминларнинг ота-онаси ҳаққига қиладиган дуоси:

﴿ رَبِّ ارْحَمهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴾

«Робби-рҳамҳумā камā роббайанī соғийро».

"Раббим! Мени улар гўдаклик чоғимда тарбиялаганларидек, Сен ҳам уларга раҳм қилгин" ("Исро", 24).

Мўминларнинг Сирот кўпригидан ўтаётганда қиладиган дуоси:

﴿ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا ﴾

﴿ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

«Роббанā атмин ланā нўронā вағфир-ланā иннака ʔалā кулли шай'ин қодир».

"Эй Раббимиз, Ўзинг бизларга нуримизни комил қилиб бергин ва бизларни мағфират этгин. Албатта, Сен ҳар нарсага қодирсан" ("Таҳрим", 8).

Фаришталарнинг мўминлар учун қилган дуоси:

Ушбу дуо Аршни кўтариб турадиган, Парвардигорларига ҳамд айтиш билан, у Зотини барча нуқсонлардан поклаб, тасбеҳ айтадиган фаришталар тилидан Қуръони каримда баён қилинган:

﴿ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴾

﴿ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ

صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾

﴿ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقَى السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقَى السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْمَوْزُ الْعَظِيمُ

«Роббанā васнъта кулла шай'ир роҳматав ва тилма. Фа-ғфир ли-ллазйна табу ват табау сабйлака ва-қиҳим ʔазаба-л-жаҳйм. Роббанā ва адҳилхум жаннати ʔадни-ллатй ваʔаттахум ва ман солаха мин абайҳим ва азвайҳим ва зурриййатиҳим, нинака анта-л-ʔазйзу-л-ҳакйм. Ва-қиҳиму-с-саййи'ат ва ман тақы-с-саййи'ати йавма изин факод роҳимтах. Ва ʔаллика хува-л-фавзу-л-ʔазййм».

"Эй Раббимиз, ʔзинг раҳмат ва илм жиҳатидан барча нарсадан кенгдирсан. Бас, тавба қилган ва йўлингта эргашган кишиларни мағфират эт ва уларни дўзах азобида сақла. Эй, Раббимиз, уларни ҳам, уларнинг ота-боболари, жуфти ҳалоллари ва зурриётлари орасида солиҳ бўлган кишиларни ҳам ʔзинг уларга ваъда қилган мангу жаннатларга доҳил қилгин. Албитта Сен қудрат ва ҳикмат соҳибидирсан. ʔзинг уларни барча ёмонликлардан асрагин. Кимни ўша Кунда (қийматда) ёмонликлардан асрасанг, бас, ҳақиқатан унга раҳм қилибсан. Мана шу улкан ютуқдир" ("Ғофир", 7-9).

Аъроф эгаларининг дуоси:

Аъроф эгалари — қилган яхшиликлари билан ёмонликлари тенг келиб, жаннатий ҳам, дўзахий ҳам бўлмай, ўртада қолган кишилар. Улар жаннат эгаларини кўрганларида: "Сизларга тинчлик бўлгай", дейдилар. Жаҳаннам аҳлини кўрганларида эса қуйидагича дуо қиладилар:

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾

«Роббанā лā тажъалнā маʔа-л-қовми-з-ʔѓлимйн».

"Эй, Раббимиз! Бизни бу золимлар қавми билан бирга қилиб қўймагин" ("Аъроф", 47).

Жаннатга кирган мўминлар қиладиган дуолар:

﴿ ... وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا

اللَّهُ ... ﴿١٧﴾

«Ал-ҳамду-ли-ллаҳи-ллазӣ ҳадана ли-ҳаза ва-ма кунна ли-нахтадна лав лә ан ҳаданә-ллбх».

"Ушбу (неъматларга) бизни бошлаб келган Аллоҳга ҳамд (айтамиз). Агар бизни (Ўзи) бошламаганида, (Ўзи-

3). ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَتَذَكَّرْنَ رَبَّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٧﴾ دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَءَاخِرُ دَعْوَانَهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَءَاخِرُ دَعْوَانَهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩﴾﴾

"Албатта, имон келтирганлар ва яхши амал қилганларни Раббилари, имонлари сабабли, ҳидоятга бошлайдир. Наъийм жаннатларида осларидан анҳорлар оқиб турадир. У ердаги дуолари:

«Субҳанак-аллаҳумма» – "Эй, Аллоҳ! Сенга тасбеҳ айтамиз" ("Юнус", 10).

У ердаги саломлашишлари:

«ас-салām» "саломатлик".

Охирги дуолари эса:

«Алҳамдулиллаҳи Роббил ʼаламйн».

"Оламлар Парвардигори Аллоҳга ҳамд бўлсин" ("Юнус", 10).

"Ва Раббиларига тақво қилганлар жаннатга гуруҳ-гуруҳ қилиб олиб берилдилар. Токи унга стиб келган чоқларида унинг энниклари очилди ва унинг қўриқчилари уларга:

"Сизга саломлар бўлсин! Хуш келдингиз! Бас, унга абадий қолгувчи бўлган ҳолингизда кириг", дедилар.

Улар:

"Бизларга берган ваъдасини рост қилган ва бизга бу ерни мерос қилиб берган Аллоҳга ҳамдлар бўлсин. Энди ундан хоҳлаган жойимизни оламиз", дедилар. Бас, амал қилувчиларнинг ажри қандай ҳам яхши бўлди!" ("Зумар", 73-74).

"Улар мангу (яшайдиган) жаннатларга кирурлар ва олтин билагузуклар ва маржонлар билан безанган бўлурлар. У жойда уларнинг либослари ҳарир — (ишак) бўлур (Жаннатга кирган чоқларида):

"Бизлардан қайғуни кетказган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Албатта, Раббимиз ўта мағфиратли ва ўта шукр қилувчидир. У Ўз фазли билан бизларни мангу турадиган дийрга туширдик, бу жойда бизларга чарчоқ ҳам етмас, ҳорғинлик ҳам етмас", дерлар" ("Фотир", 33-35).

ТОНГДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Расулulloҳ (с.а.в.) тонгда ушбу қисқа дуоларни ўқир эдилар:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِي الشُّرُورِ

«Асбаҳна ва-асбаҳа-л-мулку ли-ллāх, ва-л-ҳамду ли-ллāх, лā шарйка лах. Лā илāха иллā хува илайхи-н-нушўр».

"Мулк Аллоҳники бўлган ҳолда тонгга етишди, биз ҳам Аллоҳнинг бандалари бўлган ҳолда тонгга етишдик. Ҳамд Аллоҳга хосдир. Унинг шериги йўқдир. Ундан бошқа ибодатга лойиқ илоҳ йўқдир. Қабрлардан турган кун Унинг ёнига қайтамиз".

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«Асбаҳна ва-асбаҳа-л-мулку ли-ллāх ва-л-ҳамду ли-ллāхи робби-л-ъāламин»

"Мулк Аллоҳники бўлган ҳолда тонгга етишди, биз ҳам Аллоҳнинг бандалари бўлган ҳолда тонгга етишдик. Оламларнинг Рабби Аллоҳга ҳамд бўлсин".

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ аҳйана баъда ма аматана ва-нлайҳи-н-нушӯр».

"Бизни ухлатгандан сўнг уйғотган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Унга қайтамиз".

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

«Аллоҳумма бинка асбаҳна ва-бинка амсайна ва-бинка наҳйа ва-бинка намӯту ва-'нлайка-н-нушӯр».

"Аллоҳим, Сенинг (ёрдамнинг) билан тонгга эриндик. Сенинг (ёрдамнинг) билан оқшомга етдик. Сен борсан ҳаёт давом этапти, Сенинг борлигинг учун биз ўламиз (ухлаймиз). (Қабрлардан тирилган кун) қайтиш фақат Сенгадир" (Термизий).

УЙҒОНГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Расули акрам (с.а.в.):

"Уйғонганингизда шундай дуо қилинг:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحَ وَعَافَانِي فِي جَسَدِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ родда ʔалаййа рӯҳӣ ва-ʔафанӣ фӣ жасадӣ ва-азина ли би-зикриҳ»

"Руҳимни қайтиб берган, нукудимни саломат қилган, Уни зикр этишим учун изи берган Аллоҳга ҳамд бўлсин", — деб айтганлар.

Инсон уйғонганидан сўнг айтадиган зикрларнинг энг афзали:

سُبْحَانَ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

سُبْحَانَ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Субҳана-ллазӣ йухйи-л-мавта ва-хува ʔала кулли шай'ин қодӣр».

"Ўлиқин тирилтирган Аллоҳ қодир, У ҳар нарсага қодир".

ХАЛОГА КИРИШ-ЧИҚИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Али (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Инсон боласининг авратини жишлар кўзидан тўсининг чораси халога киришдан аввал "Бисмиллаҳ" дейишидир" (Термизий).

Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) халога кираётганларида шундай деганликлари айтилган:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحَبِيثِ وَالْحَبَائِثِ

«Аллаҳумма иннӣ аъӯзу бика мина-л-ҳубси ва-л ҳоба'нс».

"Аллоҳим, албатта, эркак ва урғочи жишлар ёмонлигидан Сендан паноҳ тилайман" (Бухорий).

"Расулуллоҳ (с.а.в.) халога киришни истаган вақт:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ

«Аллаҳумма иннӣ аъӯзу бика»

"Аллоҳим, албатта, Сендан паноҳ тилайман", деганлар.

Абу Довуд Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) халога кираётганларида:

أَعُوذُ بِاللَّهِ

«Аъӯзу билләҳ» — "Аллоҳдан паноҳ тилайман", деганликлари айтилган.

Халодан чиқаётганда ўқиладиган дуо.

Абу Довуд Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) халодан чиқаётганларида:

غُفِرَانَكَ

«Ғуфрōнака — мағфиратингни тилайман», деганликлари айтилган.

Бошқа бир ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) бундай марҳамат қилганлар:

"Халодан чиқаётган вақт шундай денг:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي مَا يُؤْذِينِي وَأَمْسَكَ عَلَيَّ مَا يَنْفَعُنِي

«Ал-ҳамду ли-л-ллаҳи-л-лазӣ азҳаба ʻанни ма йу'зӣни ва-амсака ʻалаййа ма йанфаʻунӣ».

"Менга зиён берган нарсаларни кетказган ва менга фойда берган нарсаларни ато этган Аллоҳга ҳамд бўлсин" (Насайй, Ибн Можа).

ҲАММОМГА КИРАЁТГАНДА ВА ЧИҚАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Ҳаммомга кираётганда қуйидаги дуо ўқилади:

بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ

«Бисмилләҳ, Аллахумма иннӣ ас'алука-л-жанната ва аъӯзу бика минна-н-нар».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳим албатта, Сендан

жаннатингни истайман ва жаҳаннамнигдан паноҳ тилайман".

Ҳаммомдан чиққанда ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَأَسْأَلُكَ عُفْرَانَكَ

«Аллаҳумма ниний аъўзу бика мина-н-нари ва ас'алука гуфрӯнака».

"Аллоҳим, албатта, жаҳаннамдан паноҳ тилайман. Мағфиратингни истайман".

УЙГА КИРАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Абу Мусо Ашъарийдан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Уйга кираётганингизда шундай дуо қилинг:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلَجِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ

بِاسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِاسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

«Аллаҳумма анта-с-собибу фи-с-сафар, вал-ҳолийфату фи-л-ахли ва-л-мал. Аллаҳумма ниний аъўзу бика мин ваъсан-с-сафари ва кабати-л-мунқолаб».

"Аллоҳим, албатта, Сендан киришнинг ҳам, чиқишнинг ҳам яхшисини сўрайман. Аллоҳнинг исми билан кирдик. Аллоҳнинг исми билан чиқдик. Раббимизга таваккал қилдик".

"Бу дуони ўқигандан сўнг уйдагиларга салом бериш", деганлар Набий алайҳиссалом. (Абу Довуд).

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

«Ас-саламу ғалайна ва ғала ғибәдиллаҳи-с-салиҳин

– Бизларга ҳам, Аллоҳнинг солиҳ бандаларига ҳам саломлар бўлсин”.

"Нур" сурасининг 61-оятда Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

﴿... فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ...﴾

"Бас, қачон, уйларга кирсангизлар, бир-бирларингизга Аллоҳ ҳузуридан бўлган муборак, покиза саломни айтинглар (яъни "Ассалому алайкум" денглар)".

Имом Термизийдан ривоят қилинган ҳадисда Расулulloҳ (с.а.в.) Анас (р.а.)га шундай деганлар:

"Эй ўғлим, уйга кирганингда салом бериб кирки, бу амал ўзингга ва аҳли аёлигга барака келтирсин".

УЙДАН ЧИҚАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Анас ибн Молик (р.а.) ривоят қилади:

"Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай дедилар:

"Уйдан чиқаётганда маша бу дуони ўқиган инсонга бу дуо кифоя. У одам Аллоҳ муҳофазасида бўлади ҳамда шайтон ундан узоқлашади".

Дуо қуйидагича:

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Бисмиллаҳи таваккалту ьала-ллбҳи лъ ҳавла ва лъ қуввата илла биллâҳ».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳга таваккал қилдим. Куч ва қувват Аллоҳдадир" (Термизий).

Умму Салама (р.а.) ривоят қилади:

"Расулulloҳ (с.а.в.) уйдан чиқаётганларида шундай дуо қилар эдилар:

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي تَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَرِيَّ
أَوْ تُضِلَّ، أَوْ تُظْلِمَ، أَوْ تُجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ

«Бисми-ллаҳи таваккалту ʔала-ллӧҳи. Аллоҳумма инни наъӯзу бика мин ан тари ав тудла ав назлима ав нулама ав нажхала ав йужхала ʔалайна».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳга таваккал қилдим. Аллоҳим, албатта, биз Сендан тойилишдан, залолатга кетишдан, зулм қилишимиздан ва зулмга қолишимиздан, жоҳил бўлишимиздан ва бизга нисбатан жоҳиллик қилинишидан паноҳ тилаймиз" (Термизий).

Пайгамбаримиз (с.а.в.) уйдан чиқаётганларида қуйидаги дуони ҳам ўқир эдилар:

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ هُدَيْتَ وَكُنَيْتَ وَتَنَاهَا عَنِّي الشَّيْطَانِ

«Бисмиллаҳи таваккалту ʔала-ллӧҳи худийта ва куфийта ва танәҳҳа ʔани-ш-шайтӧни».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳга таваккал қилдим, ҳидоят топдим, кифояландим ва шайтондан ҳимояландим".

Уйдан чиқаётганда ушбу дуоларни ўқиш ҳам жуда фойдалидир:

مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ وَلَا قُدْرَةَ وَلَا هَيْبَةَ وَلَا عِظَمَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Ма-ша'а-ллӧҳу ва-лә ҳавла ва-лә қуввата ва-лә қудрота ва-лә ҳайбата ва-лә ʔазомата илла би-лләҳи-л-ʔалийи-л-ʔазыйм».

"Аллоҳнинг истагани бўлади. Куч ва қудрат Ундандир. Қудрат, улугворлик ва азаматлик Ушқидир. У олий ва буюқдир".

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ وَلَا قُدْرَةَ وَلَا هَيْبَةَ وَلَا عِظَمَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

«Ла ҳавла ва-ла қуввата ва-ла қудрата ва-ла ҳайбата ва-ла ғазомата илла би-лләҳил ғалийи-л-ғазыйм».

"Куч ва қудрат, улугворлик ва азаматлик олий ва буюк Аллоҳникидир", деб Раббимизни янада улуклаган бўламыз.

БОЗОРГА КИРАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ла илāха илла-ллōху ваҳдаҳу ла шарика лах, лаҳу-л-мулку ва-лаҳу-л-ҳамду йухий ва-йумит, ва-ҳува ҳаййул-ла йамут, би-йадиҳи-л-ҳойр, ва-ҳува ғалā кулли шай'ин қодйр».

"Ягона, шериги бўлмаган Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Мулк Ушикидир. Ҳамд Унга хосдир. Тирилтирувчи ва ўлдирувчи Удир. У тирикдир. Хайр (яхшилик) Ундандир. У ҳар нарсага қодирдир".

Юқоридаги дуо ҳақида Умар (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким бозорга кирганда ушбу дуони ўқиса, Аллоҳ унга беҳисоб ҳасана ёзади, ундан беҳисоб ёмонликни ўчиради. Даражасини ҳам шунчалик кўтареди" (Термизий).

ДУЖОННИ ОЧАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

اللَّهُمَّ يَا مُفْتَحَ الْأَبْوَابِ افْتَحْ لَنَا خَيْرَ الْبَابِ. اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا رِزْقًا يَأْتِي
حَلَالًا وَرِزْقًا وَاسِعًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

«Аллоҳумма йа муфаттиҳа-л-абваб, ифтаҳ ланā хойро-л-баб. Аллоҳумма-рзуқна ризқан ҳалалав-варизқов-ваъсāм-би-роҳматика йа арҳама-р-рӯҳимйн. Анта хойру-р-рӯзикйн».

"Эй, эшикларини очувчи, бизга хайр эшикларини оч. Бизга раҳматинг билан ҳалол, кенг ризқ бер. Эй, марҳаматлиларининг марҳаматлиен. Сен ризқ берувчиларининг энг яхшииссан".

САФАРГА ЧИҚАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Расулulloҳ (с.а.в.) сафарга чиқиш чоғида уловга ми-наётганларида шундай дуо қилар эдилар:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْحَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْتَلَبِ

«Аллоҳумма анта-с-сўҳибу фи-с-сафар, вал-ҳолийфату фи-л-аҳли ва-л-мāl. Аллоҳумма нний аъӯзу бика мин ваъсāн-с-сафари ва қабати-л-мунқолаб».

"Аллоҳим, ушбу сафарда соҳибим ўзингсан. Аҳлимга, молимга ўзинг халифасан. Аллоҳим, сафар қийинчиликлари ва ёмон аҳволда қайтишдан ўзингдан нажот сўрайман" (Насайи).

Бошиқа бир ривоятда эса Пайғамбаримиз (с.а.в.) қуйидаги дуони ўқиганликлари айтилган.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْحَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ أَصْحَبَنَا

فِي سَفَرِنَا وَآخَلَفْنَا فِي أَهْلِنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْتَلَبِ

وَمِنَ الْحَوْرِ بَعْدَ الْكُورِ وَمِنَ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ وَمِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ

«Аллаҳумма анта-с-соҳибу фи-с-сафар, вал-ҳолийфату фи-л-аҳли. Аллаҳумма иннӣ аъӯзу бика мин ваъсайн-с-сафарн ва кабати-л-мунқолаб. Аллаҳумма асбаҳна фӣ сафаринна ваҳлуфна фӣ аҳлина ва мина-л-ҳаври баъда-л-каври, ва мин даъвати-л-мазлӯми сӯ'и-л-манзори фӣ-л-аҳли ва-л-мāl».

"Аллоҳим, сафарда соҳибимиз, аҳлимиз халифаси ўзингсан. Аллоҳим, албатта, сафар қийинчиликлари ва ёмон аҳволда қайтишдан ўзингдан нажот сўрайман. Аллоҳим, сафар қийинчиликларидан, (унда бўладиган) қайғули нарсалардан ҳамда мол-мулкка зиён етишидан паноҳ сўрайман. Итоаткорликдан исёнкорликка қайтиш, мазлумнинг дуоини бади, онламин ва молимиз хусусида мушкул аҳволга тушишдан ўзингдан нажот сўраймиз" (Термизий).

ХАЙРЛАШИШ ЧОҒИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Бир одам Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг олдиларига келиб:

"Эй, Расулulloҳ, сафарга чиқиш ниятим бор. Менга қандай тавсияларингиз бор", — деди.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) унга жавобан:

"Аллоҳга тақво қилишинингни, тепаликка чиққанингда такбир айтишини ("Аллоҳу акбар" дейишни) ўзингга лозим тут", — дедилар.

У одам чиқиб кетганидан сўнг Расулulloҳ (с.а.в.) қуйидагича дуо қилдилар:

اللَّهُمَّ اطْوِلْ لَهُ الْأَرْضَ وَهَوِّنْ عَلَيْهِ السَّيْرَ

«Аллаҳумма-тви лаҳу-л-ардо ва ҳаввин ʔалайҳи-с-сафар».

"Аллоҳим, уни ердаги манзилни яқин қил, заҳматсиз, осон йўлчиликни насиб эт" (Термизий).

Абдуллоҳ ибн Умар (р.а.)дан дан ривоят қилинади:

"Бирор одам сафар қилмоқчи бўлганда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай дедилар:

أَسْتَوِدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ

«Аставднъу-ллбҳа дїнака ва амāнатака ва ҳоватїма ʔамалика».

"Аллоҳдан динингни, аҳли аёлингни, молу мулкингни ва амалинг хотимасини муҳофаза қилишини сўрайман" (Термизий).

САФАР ВАҚТИДА БИРОР ЖОЙДА ТЎХТАЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Хавла бинти Ҳаким (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай дедилар:

"Сафар вақтида бирор жойда тўхтаганигда ушбу дуони ўқисанг, у ердан кеттунингга қадар ҳеч нарсазиён етказа олмайди".

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

«Аъўзу би-калиматн-ллаҳи-т-таммāti мин шарри мā ҳолаю».

"Яратган нарсаларининг ёмонлигидан Аллоҳнинг том калималари билан нажот сўрайман" (Термизий).

Расулуллоҳ (с.а.в.) сафардан қайтганда ушбу дуони ўқишни тавсия қилганлар:

أَيُّونَ تَأْتِيُونَ عَبَادُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

«Айибўн, та'ибўн, ъабидўн, лироббинā ҳамидўн».

"Биз қайтувчилар, тавба қилгувчилар, ибодат қилгувчилар, Раббимизга ҳамд айттувчилармиз" (Термизий).

МУСИБАТ ВАҚТИДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

Умму Салама онамиз (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.)нинг:

"Қайси бир бандага мусибат етганда:

﴿... إنا لله وإنا إليه راجعون﴾

«Инна лиллаҳи ва инна илайҳи рўжиъўн – Албатта, биз Аллоҳникимиз ва албатта, биз Унга қайтувчимиз", ҳамда:

اللَّهُمَّ أَجْرِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلَفْ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا

«Аллоҳумма ажирни фӣ мусъибатихи ва-хлуф лахӯ хойром минҳа

– Эй Аллоҳим, менга мусибатимда ажр ва унинг ўрнига яхшироғини бер" деса, албатта, Аллоҳ унга ажр беради ва унинг ўрнига яхшироғини беради", деганларини эшитдим. (Абу Довуд).

ҲАЗАБЛАНГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Расулуллоҳ (с.а.в.) ҳазабланган инсонга таҳорат олишни, турган бўлса ўтиришни, ўтирган бўлса, ётиб олишни тавсия қилиш билан бирга:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«Аъӯзу биллаҳи мина-ш-шайтўни-р-рожӣм».

"Тошбўрон қилинган шайтон ёмонлигидан Аллоҳдан нажот сўрайман" (Муслим) дейишни ўргатганлар.

ҲИЛОЛ КЎРИЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Толҳа ибн Убайдуллоҳ (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Расулуллоҳ (с.а.в.) ҳилолни кўрган вақтларида шундай дер эдилар:

اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ

«Аллоҳумма аҳнллаҳу ʔалайна би-л-йумни ва-л-йманни ва-с-саламати ва-л-ислам. Роббӣ ва-роббукаллоҳ».

"Аллоҳим, бу ой омонлик, имон, саломатлик, ислом билан зийнатланган кунлар ва кечаларда тўлишсин. Эй ҳилол, менинг ҳам, сенинг ҳам Раббимиз Аллоҳдир" (Термизий).

ШАМОЛ ЭСГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Оиша онамиз (р.а.) ривоят қиладилар.

"Набий (с.а.в.) кучли шамол эсганда:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ
بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ

«Аллоҳумма ниний ас'алука ҳойроҳа ва-ҳойро ма фйҳа ва-ҳойро ма урсилат бих, ва-аъзу бика мин шарриҳа ва-шарри ма фйҳа ва-шарри ма урсилат бих».

"Аллоҳим, албатта, бу шамол ва ундаги барча нарсанинг хайрли бўлишини, юборилиш сабабининг ҳам хайрли бўлишини Севдан истайман. Бу шамол ва ундаги барча нарсанинг ёмонлиги, юборилиш сабаби ҳам хайрsiz бўлишидан Ўзингдан нажот сўрайман", дер эдилар" (Муслим).

Од қавми ўзларига юборилган пайғамбарлари Худ алай-ҳиссалом даъватларига жавоб бермай, қилган ахлоқсизликлари туфайли Аллоҳ уларга шиддатли азоб шамолини юборган. У Аллоҳнинг амри билан нимага тегса, ўшани ҳалок қилар эди. Бу шамол қавмининг қирилиб кетишига сабаб бўлган. Шу биле ушбу дуодаги шамолнинг хайрсиз юборилишидан нажот сўраш ушбу қавм ҳолига тушмаслик учун айтилган.

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Шамол бандаларга юборилган раҳматдир. У баъзида раҳмат билан, баъзида эса азоб билан келади. Шамолни сўкманглар. Аллоҳдан унинг яхшиисини сўраб, ёмонидан паноҳ тиланглар".

МОМАҚАЛДИРОҚ ГУМБУРЛАБ, ЯШИН ЧАҚНАГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Абдуллоҳ ибн Умар (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.), яшин чақнаб, момақалдиरोқ гумбурлаш овозини эшитганларида шундай дуо қилар эдилар:

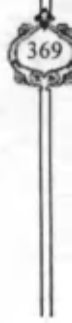
اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُؤَلِّمْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ

«Аллоҳумма ла тақтулна бигодобика ва-ла тухликна бн ьазабика ва-ьафйна қобла залик».

"Аллоҳим, бизни газабинг билан ўлдирма, азобинг билан ҳалок этма. Бизга Ўз газаб ва азобингдан нажот бер" (Термизий).

Оиша онамиз (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ (с.а.в.) булут кўрган вақтларида ишларини ташлаб, "Аллоҳим унинг ёмонлигидан паноҳ сўрайман", дер эдилар. Ёмвир ёғса:

اللَّهُمَّ سَيِّئًا تَأْتِي

«Аллоҳумма сайбан-пафия» – "Аллоҳим фойдали, манфаатли қил", дер эдилар".

Ёмғир тингач шундай дейилади:

مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ

«Мутириъ би фадли-ллаҳи ва-роҳматихи».

"Аллоҳнинг фазли ва раҳмати билан бизга ёмғир ёрди" (Бухорий).

БОМДОД НАМОЗИДАН СЎНГ ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Набий (с.а.в.):

"Қим бомдодни жамоат билан ўқиса, сўнгра қуёш чиққунча Аллоҳни зикр қилиб ўтирса, кейин икки ракат намоз ўқиса, унинг учун тугал ҳаж ва умранинг ажридек ажр бўлур", деганлар.

Мўминларнинг онаси Жувайрия (р.а.)дан ривоят этилади.

"Набий алайҳиссалом бомдод намозини ўқиганларидан сўнг менинг ёнимда чиққан эдилар. Бу вақт мен намоз ўқиган жойимда тасбеҳ ўгириш билан машғул эдилар. Расулulloҳ (с.а.в.) қайтиб келганларида мен ҳамон жойимда ўтирар эдим.

Расулаллоҳ (с.а.в.) сўрадилар:

– Ёнингдан кетганимдан бери шу ерда ўтирибсанми?

– Ҳа, ё Расулulloҳ.

– Ёнингдан кетганимдан бери тўрт калимани уч марта айтдим. Улар тарозуда ўлчанса, сен айтган парсалардан овир чиқади. Булар:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَاءِ نَفْسِهِ وَرِزْقَةِ عَرْشِهِ وَمِدَادِ كَلِمَاتِهِ

«Субҳана-ллōхи ва-би-ҳамдих, ʔадада ҳолқых, ва-ридō'а нафсих, ва-зината ʔарших, ва-мидада калимāтих».

"Яратилган махлуқотларнинг миқдори Аллоҳ ризолигига етгунча, Аршининг оёирлиги, калималар миқдори қадар Аллоҳга ҳамд айтаман ва Уни поклаб ёд этаман".

Бошқа бир ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлари айтилган:

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَاءَ نَفْسِهِ
سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ مِزَادَ كَلِمَاتِهِ

«Субҳана-ллōхи ʔадада ҳолқых. Субҳана-ллōхи ридō'а нафсих. Субҳана-ллōхи зината ʔарших. Субҳана-ллōхи мидада калимāтих» (Муслим).

Бу тасбеҳ 6 уч марта такрор ўқилади, 6 биришчи жумла уч марта ўқилгандан сўнг, иккинчи жумла ўқилади, сўнгра учинчи ва тўртинчи жумлалар уч мартадан ўқилади.

УЛОВГА ЎТИРГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

"У зот барча жуфтларни яратган ва сизга кемалар ҳамда чорва ҳайвонлардан минадиган нарсаларни қилди. Токи, сиз уларнинг устига ўрнашгайсизлар, сўнгра, уларнинг устига ўрнашиб олгач, Раббингиз неъматини эслаб:

﴿... سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِبِينَ ﴿١﴾ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا

لَسُقْلُونَ ﴿٢﴾﴾

«Субҳана-ллазй саҳҳоро лана ҳазā ва-мā кунна лаҳу муқринийн. Ва-инна илā роббина ла-мунқолибўн».

"Бизларга буни бўйсундириб қўйган Зот покдир. Бизлар ўзимиз бунга қодир эмас эдик. Ва албатта, бизлар Раббимизга қайтгувчилардирмиз, дегайсиз" ("Зухруф", 13-14).

МАСЖИДГА КИРГАНДА ҲИЖРАДАГИ ДУО

Набий (с.а.в.) айтадилар:

"Қачон масжидга кирсангиз Пайғамбар (с.а.в.)га салом бering сўнгра:

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

«Аллоҳумма-фтах ли абваба роҳматик».

"Аллоҳим, менга раҳмат эшикларини оч".

Масжиддан чиқаятганда эса:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

«Аллаҳумма инни ас'алука мин фадлик».

"Аллоҳим, албатта, Сенинг фазлингдан истайман", дедилар.

Набий (с.а.в.) масжидга кирган вақт шундай дердилар:

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَيُوجِبُهُ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«Аъузу биллаҳи-л-ъазыим ва биважҳиҳи-л-карим ва султониҳи-л-қодим мина-ш- шайтони-р-рожим».

"Улуғ Аллоҳ, Унинг карамли юзи ва қадимий султони билан тошбўрон қилинган шайтон ёмонлигидан паноҳ тилайман".

У Зот (с.а.в.) қачон шунини айтсалар шайтон:

"Қушнинг қолган қисмида менадан сақланди", дейди.

АКСИРГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Пайғамбаримиз (с.а.в.) "Мусулмоннинг мусулмондаги ҳаққи олтигадир", деганлар. Шулардан бири қачон акса урса ва Аллоҳга ҳамд айтса, унга яхшилик тилашдир.

Ким аксирса:

الْحَمْدُ لِلَّهِ

«Ал-ҳамду ли-ллāх» — "Аллоҳга ҳамд бўлсин", деб айтсин.

Буни эшитган одам:

يَرْحَمُكَ اللَّهُ
يَرْحَمُكَ اللَّهُ

«Йарҳамука-ллōх» — "Аллоҳ Сенга раҳм қилсин", деб жавоб берсин. Аксирган инсон жавобан:

«Йахдйкуму-ллōху ва-йуслиху бāлакум» — "Аллоҳ сизларни ҳам ҳидоят қилсин ва ислоҳ қилсин", десин.

ОҚШОМ ВА ТОНГДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Анас ибн Молик (р.а.) дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) айтадилар:

"Мен учун бомдод намозидан сўнг қуёш чиққунга қадар Аллоҳни зикр қилаётган жамоатда бўлишим Имомил наслидан тўрт кишини озод этишдан севимлироқ. Аср намозидан қуёш ботгунга қадар Аллоҳни зикр қилаётган жамоатда ўтиришим тўрт кишини озод қилишдан севимлироқ" (Абу Довуд).

Диний адабиётларда оқшом ва тонг вақтларида бир марта "Оятул Курсий" ва 3 мартадан "Ихлос", "Фалақ" ва "Нос" сураларини ўқиш тавсия қилинган.

Қуйида келтирилган дуолар эрталаб ва кечқурун ўқилиши лозим бўлган дуолардир.

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

«Аллоҳумма бика асбаҳна ва-бика амсайна ва-бика наҳйа ва-бика намўту ва-илайка-и-нушўр».

"Аллоҳим, Сенинг номинг билан тонгга эришдик. Сенинг номинг билан оқшомга етдик. Сенинг номинг билан тириламиз ва Сенинг номинг билан ўламиз. Ўзинггагина қайтамыз" (Термизий).

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

«Аллоҳумма бика амсайна ва-бика асбаҳна ва-бика наҳйа ва-бика намўту ва-илайка-л-масыйр».

"Аллоҳим, Сенинг номинг билан оқшомга кирдик. Сенинг номинг билан тонгга чиқдик. Сенинг номинг билан тириламиз ва Сенинг номинг билан ўламиз. Қайтин фақат Сенгадир" (Термизий).

Расулulloҳ (с.а.в.) тонг ва оқшом бўлган вақт шундай дуо қилар эдилар:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلَكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَمَا عَمِلَ كُلُّ شَيْءٍ قَلْبِي. رَبِّ أَسْأَلُكَ جِزَاءَ مَا فِي هَذَا النَّيِّمِ وَتَحْوِيلَ

مَا بَعْدَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا النَّيِّمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ. رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

الْكُفْلِ وَشَرِّ الْكَيْفِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَوَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ.

«Асбаҳна ва-асбаҳа-л-мулку ли-ллаҳ, ва-л-ҳамду ли-ллāх, ва-ла илāха-илла-ллāху ваҳдахū лā шарйка лах, лаху-л-мулку ва-лаху-л-ҳамду ва-хува ғалā кулли шай'ин кодир. Робби ас'алука хойро ма фи ҳаза-л-йавми

ва-ҳойро ма баъдаҳа, ва-аъӯзу бика мин шарри ма фи ҳаза-л-йавми ва-шарри ма баъдаҳа. Робби аъӯзу бика мина-л-касали ва-сӯ'и-л-кибар ва-аъӯзу бика мин ъазāбини фи-н-нари ва-ъазāбини фи-л-қобр».

"Тонгга етишдик, мулк Аллоҳники бўлган ҳолда тонгга етишди. Ҳамд Аллоҳга хоедир, Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Ягона, шериги йўқдир. У ҳар нарсанга қодир. Аллоҳим, бу ва бундан кейинги кун хайрли бўлишини истайман. Бу ва бундан кейинги кун ёмонликларидан паноҳ тилайман. Таибалликдан (ўзини бошқара олмайдиган даражада) қарилликдан, кибрдан, жаҳаннам азоби ва қабр азобидан нажот сўрайман" (Муслим).

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ

مَا بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

النَّكْلِ وَسُوءِ الْكَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ

«Амсайна ва-амса-л-мулку ли-ллаҳ, ва-л-ҳамду ли-ллаҳ, ва-ла илаҳа илла-ллҳу ваҳдаҳу ла шарика лах, лаҳу-л-мулку ва-лаҳу-л-ҳамду ва-ҳува ғала кулли шай'ни қодир. Робби ас'алука ҳойро ма фӣ ҳазинхи-л-лайлати ва-ҳойро ма баъдаҳа, ва-аъӯзу бика мин шарри ма фӣ ҳазинхи-л-лайлати ва-шарри ма баъдаҳа. Робби аъӯзу бика мина-л-касали ва-сӯ'и-л-кибар ва-аъӯзу бика мин ъазāбини фи-н-нари ва-ъазāбини фи-л-қобр».

"Оқшомга етишдик, мулк Аллоҳники бўлган ҳолда оқшомга етишди. Ҳамд Аллоҳга хоедир, Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Ягона ва шериги йўқдир. У ҳар нарсанга қодир. Аллоҳим, бу ва бундан кейинги кечанинг хайрли бўлишини истайман. Бу ва бундан кейинги кеча ёмонлик-

ларидан паноҳ тилайман. Таибалликдан, (ўзини бошқара олмайдиган даражада) қариликдан, кибрдан, жаҳаннам азоби ва қабр азобидан пажот сўрайман" (Муслим).

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

«Аллоҳумма инни асбаҳту ушхидука ва-ушхиду ҳамалата ʼаршика ва- мала'икатика ва-жамийъа ҳолқыка би-аннака анта-ллōх, ла 'плāха илла анта ваҳдака ла шарйика лак, ва-анна Муҳаммадан ʼабдука ва-росулука».

"Аллоҳим, албатта, мен тонгини оттирдим. Сенинг гувоҳлигингда, аршини кўтариб турувчи фаришталаринг ва яратган барча нарсаларинг гувоҳлигида Сендан бошқа илоҳ йўқлиги ва Муҳаммад (с.а.в.) Сенинг банданг ва Расулинг эканлигига шаҳодат бераман".

اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

«Аллоҳумма инни амсайту ушхидука ва-ушхиду ҳамалата ʼаршика ва- мала'икатика ва-жамийъа ҳолқыка би-аннака анта-ллōху ла плāха илла анта ваҳдака ла шарйика лак, ва-анна Муҳаммадан ʼабдука ва-росулука».

"Аллоҳим, албатта, мен оқшомга етишдим. Сенинг гувоҳлигингда, аршини кўтариб турувчи фаришталаринг ва яратган барча нарсаларинг гувоҳлигида Сендан бошқа илоҳ йўқлиги ва Муҳаммад (с.а.в.) Сенинг банданг ва Расулинг эканлигига шаҳодат бераман" (Абу Довуд).

Юқоридаги дуо эрталаб ва кечқурун тўрт мартадан ўқилиши лозим.

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ

فَمِنْكَ وَخَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَלَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

«Аллоҳумма ма асбаха бӣ мин-ниъмати ав би-аҳадим мин ҳолқыка фа-миника ваҳдака ла шарйика лак, фа-лака-л-ҳамду ва-лака-ш-шукру».

"Аллоҳим, мен ва мен билан бирга тошга етишган барча неъматлар Сендандир. Сен ёлғизсан, шеригинг йўқ. Ҳамд ва шукрлар Сенгадир".

اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ

فَمِنْكَ وَخَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

«Аллоҳумма ма амса бӣ мин ниъмати ав би-аҳадим мин ҳолқыка фамника ваҳдака ла шарйика лака фалака-л-ҳамду ва-лака-ш-шукру».

"Аллоҳим, мен ва мен билан бирга оқшомга етишган барча неъматлар Сендандир. Сен ёлғизсан, шеригинг йўқ. Ҳамд ва шукрлар Сенгадир" (Абу Довуд).

Қуйидаги дуо эргалаб ва кечқурун уч мартадан ўқилади.

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

اللَّهُمَّ إِنْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

«Аллоҳумма ʼафийнӣ фӣ баданӣ. Аллоҳумма ʼафийнӣ фӣ самъӣ. Аллоҳумма ʼафийнӣ фӣ басорӣ. Ла илаҳа илла анта. Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика мина-л-куфри ва-л-фақри ва-аъӯзу бика мин ʼазаби-л-қобри. Ла илаҳа илла анта».

"Аллоҳим, баданимга, қулоғимга, кўзимга оғият бер. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Аллоҳим, албатта, Сендан куфр, фақирлик ва қабр азобидан паноҳ тилайман. Сендан бошқа илоҳ йўқ" (Абу Довуд).

"Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким тонгда ва оқшом етти мартаба ушбу дуони ўқиса, дунё ва охират билан боғлиқ ҳам-ташвиш, азият, қийинчиликларини Аллоҳ таоло у инсондан узоқ қилади".

﴿... حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾

«Ҳасбийа-ллōху ла илаҳа илла хӯ, ʼалайҳи таваккалту ва-хува роббу-л-ʼарши-л-ʼазъийм».

"Аллоҳнинг Ўзи менга етарлидир. Ундан бошқа илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим. У улуг аришининг соҳибидир".

Фотима онамиз (р.а.)нинг тонг ва оқшом вақтида ўқийдиган дуоси

Анас (р.а.) дан ривоят қилинган.

"Набий (с.а.в.) қизлари Фотимага ушбу дуони доимо ўқиб юришни тавсия қилганлар:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ فَأَصْلِحْ لِي

شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ

«Йа ҳаййу йа қоййӯм, би-роҳматика астағйсу фа-аслнҳ-лӣ ша'нӣ куллаҳӯ ва-ла такилнӣ ила нафсӣ торфата ʼайнин».

"Эй тирик ва қайюум, раҳматинг билан Сендан истайман. Шаънини целоҳ қил. Кўз очиб юмгунчалик муддат ҳам ўз ҳолимга ташлаб қўйма" (Насаний ва Ҳоким).

Анас (р.а.)шундай дейди:

"Набий (с.а.в.) оқшом ва тонгда ушбу қисқа дуони ўқир эдилар:

اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ مِنْ فَجَاءَةِ الْخَيْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فَجَاءَةِ الشَّرِّ

«Аллоҳумма ас'алука мин фаж'ати-л-хойри ва-аъўзу бика мин фаж'ати-ш-шарри».

"Аллоҳим, Сендан қутилмаганда келадиган хайригини истайман ҳамда қутилмаганда келадиган ёмонликдан паноҳ тилайман".

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Кимки тонгда ёки оқшомга етган вақт 100 мартаба:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ

«Субҳана-ллōхи ва бихамдиҳи» – "Аллоҳга ҳамд айтиши билан Уни нуқсонлардан поклаб ёд этаман", деса қиёмат куни ҳеч ким ундан афзал бўлолмайди. Фақат ана шунча ёки ундан кўн айтсагина бўлиши мумкин" (Муслим).

Абу Бакр (р.а.)нинг оқшом ва тонгда ўқиган дуоси Абу Бакр (р.а.):

"Эй Аллоҳнинг Расули! Менга эрагалаб ва кечқурун айтиб юрадиган суаларимни амр қилинг", дедилар.

Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) ушбу дуони айтдилар:

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ

وَمَلِكِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ

«Аллоҳумма фатыро-с-самавати ва-л-ард, ʔалима-л-гойби ва-ш-шаҳадаҳ, робба кулли шайʔив-ва-малӣкаҳ. Ашҳаду ан ла илаҳа илла анта, аъзу бика мин шарри нафси ва-шарри-ш-шайтӯни ва-ширкиҳ».

"Эй осмонлару ерни йўқдан бор қилган, яширин ва ошкора ҳар нарсани билиб, ҳар нарсага подшоҳ бўлган Аллоҳим! Бирлигинга ва Сендан бошқа ибодатга лойиқ плоҳ йўқлигига шаҳодат бераман. Ўз ёмонликларимдан, шайтоннинг ёмонликларидан, ширкдан Сендан напоҳ тилайман" (Термизий).

УШБУ ДУОНИ ЎҚИГАН ИНСОННИ АЛЛОҲ РОЗИ ҚИЛАДИ

Абу Салом Анас (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким эрталаб ва кечқурун ушбу дуони ўқиса Аллоҳ уни рози қилади:

رَضِيْتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا

«Родийту би-ллаҳи Раббав-ва-би-л-ислами дйнав-ва-би Муҳаммадини солла-ллõху ʔалайҳи ва-саллама набиййй».

"Раббим Аллоҳ, диним Ислом ва пайғамбарим Муҳаммад алайҳиссалом деб рози бўлдим" (Аҳмад, Абу Довуд).

ОҚШОМ ҲҶИЙДИГАН ДУО

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

«Аъзу бикалимати-ллаҳи-т-тәммати мин шарри ма ҳолақ».

"Аллоҳнинг тугал калималари пла У зот яратган нарсалар ёмонлигидан паноҳ тилайман".

Бир одам келиб:

"Эй, Аллоҳнинг Расули, кечаси бир нарса чақиб олиб тонггача ухлай олмадим, — деди.Пайғамбаримиз (с.а.в.) ундан нима чаққанини сўрадилар. Одам "чаён", деб жавоб берди. Набий алайҳиссалом:

"Агар сен кечқурун бўлганда:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

«Аъзу бикалимати-ллаҳи-т-тәммати мин шарри ма ҳолақ». деб дуо қилсанг эди, нишааллоҳ сенга ҳеч нарса зарар бермас эди", дедилар.

УШБУ ДУОНИ ҲҶИГАН КИШИНИНГ ИСТАГИ ҚАБУЛ БЎЛАДИ

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Ким тонгда ва оқшом ушбу муборак каломлар билан Аллоҳга дуо қилса, у буюк Зот унинг истаганини беради".

اللَّهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنْتَ تَبَدَّلْتَنِي وَأَنْتَ

تَطْعَمْتَنِي وَأَنْتَ تَسْقِيْنِي وَأَنْتَ تُحْيِيْنِي وَأَنْتَ تُخَيِّبُنِي

«Аллоҳумма анта ҳолақтанӣ ва-анта таҳдӣний ва-анта тугъимунӣ ва-анта тасқыйний ва-анта тумӣтунӣ ва-анта туҳийний».

"Аллоҳим, Сен яратдинг. Ҳидоятга Сен бошлайсан. Сен тўйдирасан. Чанқоғни ҳам Сен қондирасан. Сен ўлдириб, яна Сен тирилтирасан".

ЗАРАРГА ҚАРИШИ ДУОЛАР

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

«Бисми-ллāҳи-ллазӣ лā йадурру маъа-смиҳӣ шай'ун фи-л-арды ва-лā фи-с-сама'и ва-хува-с-самӣъу-л-ъалӣм».

"Аллоҳнинг исми билан. Унинг исми ҳурмати еру осмонда ҳеч нарса зарар бера олмайди. У эшитгувчи ва билувчидир".

Пайғамбаримиз (с.а.в.):

"Ким кунда ушбу дуони 3 марта айтса, кечқурун бўлгунча унга зарар етмайди", — деганлар. (Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа).

Расулulloҳ (с.а.в.) шундай дедилар:

"Кимки тонгда ушбу дуони ўқиса, оқшомга қадар унга ҳеч қандай зарар етмайди. Оқшом бу дуони ўқиган инсонга эса тонгга қадар ҳеч қандай зарар етмайди".
Дуо қуйидагича:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْنَا تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَعْلَمُ
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ

مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

«Аллоҳумма анта роббӣ, ла ғлаҳа илла анта, ғалайқа таваккалту ва-анта роббу-л-ғарши-л-ғазыйм. Мв шв'а-ллõху қвна ва-мв лам йаша' лам йақун. Ла ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ғаллийи-л-ғазыйм. Аъламу анна-ллõха ғала кулли шай'ин қодир ва-анна-ллõха қод аҳато би-кулли шай'ин ғилма. Аллоҳумма иннӣ аъзу би-ка мни шарри нафсӣ ва-мни шарри кулли даббатин анта аҳизум-бини-ғасийатиҳа инна роббӣ ғала сырõтим-мустақыйм».

"Аллоҳим, Сен менинг Раббимсан. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Аллоҳим Сенга таваккал қилдим. Сен Арши Азиминиң соҳибсан. Аллоҳ ниманики истаса, у бўлади ва ниманики истамаса, у бўлмайди. Куч ва қувват улуғ Аллоҳдандир. Аллоҳ ҳар нарсага қодир. Ҳақиқатки, У ўз илми билан ҳар нарсани эгаллаб олган. Аллоҳим, нафсим зулмидан ва барча ёмонликлардан Сендан паноҳ тилайман. Албатта, Раббим тўғри йўлдадир".

УХЛАШДАН АВВАЛ ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Набий (с.а.в.) айтадилар:

"Ким ушбу истиғфорни ётовига кирган вақт уч мартаба ўқиса, денгизиниң кўнклари қадар, чўлдаги қум зарралари қадар, дарахт япроқлари қадар ёки дунёдаги барча кунлар қадар кўп гуноҳи бўлса ҳам, Аллоҳ мағфират қилади".

Истиғфор қуйидагича:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

«Астағфиру-ллõха-ллазӣ ла ғлаҳа илла хува-л-ҳаййа-л-қоййўма ва-атўбу илайҳ».

"Аллоҳдан мағфират тилайман. Ундан бошқа ибодатга лойиқ илоҳ йўқ. У тирик ва қайюмдир. Унга тавба қиламан" (Термизий Абу Санддан).

Хузайфа Ибн Ямон (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) ётоқларига кирган вақт:

بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أَحْيَا وَأَمُوتُ

«Бисмика-ллōхумма аҳйā ва-амўту».

"Аллоҳнинг исминини зикр этиб ўламан ва тирилам", дуосини ўқир эдилар. (Бухорий, Термизий, Абу Довуд).

Шунингдек, сеvimли Пайғамбаримиз (с.а.в.) ухлашдан аввал қуйидаги дуони ўқир эдилар:

اللَّهُمَّ اسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَفَوَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَالْجَنَاتُ

ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مُنْجَأَ مِنْكَ إِلَّا

إِلَيْكَ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِرَبِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

«Аллōхумма асламту нафсӣ плайка ва-фаввадту амрӣ плайка ва-алжа'ту зоҳрӣ плайка роғбатав-вароҳбатан плайка лā малжа'а ва-лā манжа'а минка иллā плайка. Аллōхумма āманту би-китабика-ллазӣ анзалта ва-набнӣйика-ллазӣ арсалта».

"Аллоҳим, нафсимни Сенга таслим қилдим, ишимни Сенга топширдим. Неъматингга рағбат қилиб, вазабингдан кўрқиб, Сенга суяндим. Сендан бошқа қочадиганим ҳам, нажот топадиганим ҳам йўқ. Аллоҳим, туширган китобингга ишондим ва юборган Пайғамбарингга имон келтирдим".

Расули Акрам (с.а.в.) ушбу дуо ҳақида шундай деганлар:

"Бир нисон ушбу дуони ўқиб, ушбу кечада ўлса, му-

сулмон ҳолида жон беради. Агар соғ қолиб, тонгга етса, яхшиликларга қовунади" (Бухорий, Муслим, Термизий, Абу Довуд).

ЯХШИ ТУШ КЎРИШ ВА ЁМОН ТУШДАН ПАНОҲ ТИЛАШ

Яхши туш кўриш учун ётишдан аввал ушбу дуо ўқилади:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رُؤْيَا صَالِحَةً صَادِقَةً غَيْرَ كَاذِبَةٍ نَفَعَةَ غَيْرَ ضَرَّاءٍ

«Аллаҳумма инни ас'алука ру'йя сблиҳах, сбдиқоҳ, ғойро казибах, нафиъах, ғойро дорроҳ».

"Аллоҳим, албатта, Сендан солиҳ ва тўври бўлиб, ёлғон чиқмайдиган, фойдали, зарари бўлмайдиган бир туш кўришимни истайман".

Ёмон туш кўришдан паноҳ тилаш ёхуд ёмон туш кўрган инсон ўқийдиган дуо:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ وَسَيِّئَاتِ الْأَخْلَامِ

«Аллаҳумма инни аъўзу бинка мин ʔамали-ш-шайтўни ва саййи'ати-л-аҳләм».

"Аллоҳим, албатта, шайтўннинг амалидан ва ёмон тушдан Сендан паноҳ тилайман".

Ёмон туш кўрган одам авваламбор чап томонига уч марта туфлайди. Кейин шайтўн ва кўрган нарсасининг ёмонлигидан уч марта паноҳ тилайди. Кўрган туштини ҳеч кимга айтмайди. Бошиқа томонга ағдарилиб олади. Истаганлар намоз ўқиши мумкин.

«Аллаҳумма ғброти-и-нужӯм, ва ҳада'ати-л-ъуйӯн ва анта ҳаййун қоййӯм, ла та'хузухӯ синатув-ва-ла навм, йа ҳаййу йа қоййӯм, аҳди лайли ва-аним ғайнӣ».

"Аллоҳим, юлдузлар ботди, кўзлар ухлади. Сен тирик ва қонмасан. Сени мудроқ ҳам, уйқу ҳам олмас. Эй тирик ва қайном Зот. Кечамни сокин қил, кўзларимни ухлат".

Зайд ибн Собит (р.а.)дан ривоят қилинади:

"Набий (с.а.в.)га кечалари уйқусизликдан шикоят қилдим. У Зот алайҳиссалом менга бу дуони ўқишимни айтдилар. Бу дуони ўқидим ва уйқусизлик дардидан фориф бўлдим".

АЗОН ДУОСИ

Абдуллоҳ ибн Амр ибн Осдан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Азон айтилаётганда муаззин сўзини такрорланг. Кейин эса менга саловот айтишг. Ким менга саловот айтса, Аллоҳ унга ўн саловот айтади. Аллоҳдан мен учун васила талаб қилинг. Василадан жаннатдаги бир манзил бўлиб, у бандалардан биригагина насиб этади. Ўша банда мен бўлишимни орзу қиламан. Ким Аллоҳдан мен учун васила талаб қилса, унга шафоатим ҳалол бўлади" (Муслим, Абу Довуд, Ибн Можа).

Азон дуоси қуйидагича:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ
اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ

وَالدَّرَجَةَ الْعَالِيَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامَ مُحَمَّدٍ الَّذِي وَعَدْتَهُ وَارْزُقْنَا شَفَاعَتَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ

«Аллоҳумма робба ҳазиҳи-д-даъвати-т-таммати ва-с-соляти-л-қо'имаҳ,ати Муҳаммадани-л-васйлата ва-л-файлата ва-д-дарожата-л-ъалията-р-рафйъах, ва-бъасху мақомам-маҳмудани-ллазйи ваъадтах, ва-рзукна шафъатаху йавма-л-қийамаҳ, иншака ла туҳлифу-л-мйъад».

"Аллоҳим, бу тугал даъват ва қоним бўладиган намознинг Раббисен! Муҳаммад алайҳиссаломга васила ва фазилатни бергин. Уни Ўзинг ваъда берганингдек, Мақоми Маҳмудда қайта тирилтир" (Бухорий).

Саъд ибн Абу Ваққос (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) айтдилар:

"Ким муаззинни эшитганда:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

وَرَسُولُهُ رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا

«Ашхаду ал-ла илаҳа илла-ллōху ваҳдаҳу ла шарйка лаҳ, ва-анна Муҳаммадан ʼабдуху ва-росулух, родыйту би-ллāҳи Роббав-ва-би-Муҳаммадир-росулав-ва-би-л-ислами дйнā ».

"Шаҳодат бераман Аллоҳдан ўзга ибодатга лойиқ илоҳ йўқ. У ягонадир. Шериғи йўқ ва Муҳаммад Унинг бандаси ва Расулидир. Раббим Аллоҳ, пайғамбарим Муҳаммад, диним Ислом деб рози бўлдим", деса унинг гуноҳлари мафират қилинади".

Бошиқа бир ҳадисда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким чин қалбдан муаззиннинг айтганларини такрорласа, «хаййа ʼала-с-солах» жумласи келганда "ла ҳавла ва ла қуввата" деса, жаннатга киради".

Бошиқа бир ривоятда Бишол (р.а.) азонда "қод қомати-с-солах – батаҳқиқ намоз қоним бўлди", деганида Набий

(с.а.в.) ақбмаха-ллоҳу ва адамаха — Аллоҳ уни қонм ва давомли қилсин», деганлари айтилган.

Шом азониини тинглаган одам ўқийдиган дуо:

اللَّهُمَّ هَذَا إِقْبَالٌ لِيَلَيْكَ وَإِدْبَارٌ بِمَهَارِكَ وَأَصْوَاتٌ

دُعَاةِكَ وَحُضُورٌ صَلَوَاتِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي

«Аллоҳумма ҳазā иқбалу лайлика ва-идбару наҳарника ва-асвату дуъатника ва-ҳудӯру солаватник, ас'алука ан тағфиرو ли».

"Аллоҳим, кун ўтиб тунинг бошланди, Сенга дуо қилувчиларнинг охи кутарилди. Раббим, мени мағфират қил".

ДУНЁ ВА ОХИРАТ ЯХШИЛИКЛАРИНИ ЎЗ ИЧИГА ОЛГАН ДУО

Бухорий ва Термизий Анас ибн Молик (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда бир одам Паёғамбаримиз (с.а.в.) ҳузурларига келиб:

"Эй, Расулуллоҳ (с.а.в.) қандай дуо фойдалидир?" — деб сўради.

Шунда Расулуллоҳ (с.а.в.):

"Раббингдан дунё ва охират марҳаматини иста", — дедилар.

У одам уч кун кетма-кет келиб, айни саволни бераверибди. Расулуллоҳ (с.а.в.) ҳам айни жавобларини берибдилар. Учинчи кун Расулуллоҳ (с.а.в.) у одамга:

"Раббингдан дунё ва охират марҳаматини иста. Агар сенга дунё ва охиратда марҳамат этилса, барча орзуларнинг амалга ошиб, нажот топган бўласан", — деб айтдилар. Дунё ва охират марҳаматини исташ дуоси қуйидагича:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

«Аллаҳумма ший ас'алука-л-ъафва ва-л-ъафията фи-д-дунйа ва-л-ахирах».

"Аллоҳим, албатта, Сендан дунё ва охираат афв ва офиятини сўрайман".

Ушбу фазилатли дуо ҳам эрталаб ва кечқурун ўқилади.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ

«Аллōҳумма ший аъӯзу бика мина-л-хамми ва-л-ҳазан, ва-аъӯзу бика мина-л-ажзи ва-л-касал, ва-аъӯзу бика мина-л-жубни ва-л-буҳл, ва-аъӯзу бика мин ғолабати-д-дайни ва-қохри-р-рижаъли».

"Аллоҳим, албатта, Сендан ғам-тановини, ожизлик, танбаллик, кўрқоқлик ва хаселликдан нашоҳ тилайман. Қарз остида қолишдан ва нисонларнинг қазабидан (нисонларга муҳтож бўлишдан) ҳам нашоҳ тилайман".

Абу Довуд ривоятига кўра, бу дуо саҳобалардан мадиналик Абу Умомага ўргатилган. Абу Умома (р.а.) намоздан сўнг масжидда хафа бўлиб ўтирар эдилар. Расулulloҳ (с.а.в.) унинг хафа бўлиб ўтирганини кўриб, ҳол аҳвол сўрабдилар.

"Қарзларим кўн, шу сабабли хафаман", — деб жавоб берибди.

Расули акрам (с.а.в.):

"Сенга шундай дуо ўргатайки, шу сабабли Аллоҳ сенинг ғам-тановинларингни йўқ қилади. Қарзларингдан қутулишинг учун ёрдам беради. Бу дуони эрталаб ва кечқурун ўқи", — деб айтдилар.

Абу Умома:

"Расулulloҳ тавсия қилган дуони эрталаб ва кечқурун ўқишга одатландим ва Аллоҳнинг изни билан қарзларимни уздим".

99 ДАРДНИНГ ШИФОСИ

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Ла ҳавла ва ла қуввата илла би-ллāх» — "Аллоҳнинг сақловисиз У Зотнинг масъиятидан бурилиш йўқ. Ўзининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатига қувват йўқ", дуоси 99 дардга даводир. Бу дардларнинг энг кичиги қалб маҳзуулигидир".

Али (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким бирор-бир нарсадан маҳзуу бўлиб, азият чекса, уни йўқ бўлиши учун «Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллāх» дуосини ўқисин".

Яна бир ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Аллоҳ бир бандага неъмат берган бўлсаю, у ушбу неъматнинг ўзида доимий қолишини истаса, кўп-кўп "Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллāх" дуосини ўқисин".

Абу Хурайра (р.а.) дан ривоят қилинади. Набий (с.а.в.):

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

"Ла ҳавла ва ла қуввата илла би-ллāҳи"ни кўпроқ айт. Албатта, у жаннат хазиналаридан бир хазинадир", деганлар.

Набий (с.а.в.) айтидилар: "Ким ҳар куни юз марта:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

"Ла ҳавла ва ла қуввата илла би-ллāҳи" ни айтса, унга фақирлик етмас".

СУҲБАТ, МАЪРУЗА, ЙИФИЛИШЛАРДА АЛЛОҲНИ ЗИКР ЭТИШ

Набий (с.а.в.):

"Қачон бир қавм жамланса ва баъзилари дуо қилса, қолганлари "омийн" деса, албатта, Аллоҳ қабул қилади", деганлар.

Абу Хурайра (р.а.) ривоят қилади.

"Аллоҳнинг Раёули (с.а.в.) шундай деганлар:

"Масжидда ўтирган жамоат Аллоҳни зикр этмаса, Пайгамбарга саловот айтмаса, улар пушаймон бўладиган оқибат юз беради. Аллоҳ нетаса, уларга азоб беради, нетаса мағфират этади" (Термизий).

"Масжидда йиғилган жамоат Аллоҳни зикр этса, уларнинг атрофини фаришталар ўраб оладилар. Раҳмат уларнинг устига ёғилади ва уларга илоҳий ҳузур бахш этилади ҳамда Аллоҳ буни уларга билдиради" (Ибн Можа).

"Аллоҳнинг шундай фаришталари борки, улар йўлларда, кўчаларда Аллоҳни зикр қилган ҳолда юрганларни қидириб топадилар. Уларни топганларида бошқа фаришталарга:

– Келинг, қидирганимиз бу ерда, – дейишади.

Фаришталар уларни қанотлари билан ўраб осмон баробар турадилар.

Аллоҳ уларнинг ҳолини билса ҳам, фаришталаридан сўрайди:

– Бандаларим нима деяптилар?

– Улар Сени поклаб-улуғлаб тасбеҳ, такбир, таҳмид айтмоқдалар.

(Нуқсон ва камчиликлардан пок эканлигинини, улуғлик ва буюклик фақатгина Сenga лойиқлигини, ҳар қандай ҳамд Сenga эканлигини айтишяпти.)

– Улар Мени кўрганмилар?

- Йўқ, кўрмаганлар.
- Мени кўрсалар, нима бўлар эди?
- Сени кўрсалар, Сенга бўлган тоатлари янада қувватлашар, Сени янада улуғлашар, янада кўпроқ тасбеҳ айтишарди.
- Мендан нима истайдилар?
- Сендан жаннатингни истайдилар.
- Улар жаннатни кўрганмилар?
- Йўқ, Раббимиз, кўрмадилар.
- Кўрганларида нима бўлар эди?
- Кўрганларида унга янада кўпроқ ташна бўлишар, кўпроқ талаб қилишар ва кучлироқ рағбат қилишар эди.
- Мендан нимадан паноҳ тилайдилар?
- Жаҳаннамдан.
- Улар жаҳаннамни кўрганмилар?
- Йўқ. Аллоҳга қасамки кўрмаганлар.
- Кўрсалар, нима бўлар эди?
- Кўрсалар, ундан янада қаттиқ қочиншар, янада кўпроқ қўрқар эдилар.
- Сиз шоҳид бўлингки, Мен уларни мағфират этдим.
- Фарингталардан бири шундай дейди:
- Ораларида улардан бўлмаган фалон киши ҳам бор эди.
- Улар билан жамланган бадбахт бўлмас. (Бухорий).

ТАҲОРАТ ДУОЛАРИ

Таҳс

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

ди:

بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى دِينِ الْإِسْلَامِ.
بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى دِينِ الْإِسْلَامِ.

«Аъзу биллаҳи мина-ш-шайтѳни-р-ројѳм. Бисмиллаҳи-л-ъазѳѳм. Валҳамду-лиллаҳи ѳала дѳни-л-ислам».

"Тошбўрон қилинган шайтон ёмонлигидан Аллоҳдан папоҳ сўрайман. Ъазѳѳм Аллоҳнинг номи билан бошлайман. Ислом исъмати учун Аллоҳга ҳамдлар бўлеин".

Таҳорат бошланиб, икки қўл ювилаётганда шундай дуо қилинади:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазѳѳ жаъала-л-ма'а тоҳўрѳ»

"Ҳамд сувни пок қилган Аллоҳга хосдир".

Оғиз чайилаётганда ўқиладиган дуо:

اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلَى تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

«Аллѳҳумма аъиннѳѳ ѳала тилавати-л-Қур'ани ва-зикрика ва-шукрика ва-ҳусни ѳибадатика»

"Қуръонни тиловат қилиш, Сени зикр этиш, шукр қилиш ва гузал ибодат қилиш учун ёрдам бер".

Бурнига сув тортаётганда ўқиладиган дуо:

اَللّٰهُمَّ اَرِحْنِيْ رِيْحَةَ الْجَنَّةِ وَلَا تُرْحِنِيْ رِيْحَةَ النَّارِ

«Аллѳҳумма ариҳнѳѳ рѳиҳата-л-жаннаҳ, ва-лѳ туриҳнѳѳ рѳиҳата-н-нар»

"Аллоҳим, жаннатнинг ҳидидан баҳраманд этиб, дўзах ҳидларидан узоқ тут".

Юз ювилаётганда ўқилади:

اَللّٰهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِيْ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ

«Аллõхумма баййиңд важхй йавма табйадду вужӯхува-тасвадду вужӯх»

"Аллоҳим, юзлар оқ ва қора бўладиган куни юзимни ёруғ қил".

Ўнг қўл ювилаётганда ўқилади:

اللَّهُمَّ اَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَحَاسِبًا بِسَيْرِي

«Аллõхумма аътыни китаби би-йамийни ва-ҳасибни ҳисабай-йасйрõ»

"Аллоҳим, китобимни ўнг тарафимдан бер ва ҳисобимни осоплаштир".

Чап қўл ювилаётганда ўқиладиган дуо:

اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَالِي وَلَا مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي

«Аллõхумма ла туътыни китаби би-шимайи ва-ла мив-варõ-и зоҳрий»

"Аллоҳим, амал дафтаримни чап тарафимдан ҳам, орқамдан ҳам бермагин".

Бошга масҳ тортаётганда ўқилади:

اللَّهُمَّ أَظِلْنِي تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّ عَرْشِكَ

«Аллõхумма азыллани тахта зылли ьаршика йавма ла зыллай илла зылла ьаршика».

"Аршинининг соясидан бошқа соя топилмайдиган куни мени унинг сояси билан соялаштир".

Қулоққа масҳ тортаётганда ўқилади:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يُسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَسْمَعُونَ أَحْسَنَهُ

«Аллõхумма-жъални мина-ллазйина йастампъуна-л-ковла фа-йаттабйуна аҳсанах»

"Аллоҳим, мени яхши гапларни эшитиб, унга эргашувчилардан қил".

Бўйинга масҳ тортаётганда ўқилади:

اللَّهُمَّ اغْنِنِي مِنَ النَّارِ

«Аллōхумма аьтиқ роқобатї мина-и-нар»

"Вужудимни жаҳаннамдан муҳофаза қил".

Ўнг оёқ ювилаётганда ўқилади:

اللَّهُمَّ نَبِّتْ قَدَمِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزُلُّ الْأَقْدَامُ

«Аллōхумма сабит қодамайїа ьала-с-сыротн йавма тазуллу-л-акда̄м»

"Эй бор Худоё, оёқлар тойгувчи кунда оёқларимни Сирот кўригидан тойдирмагин".

Чап оёқ ювилаётганда мана бу дуо ўқилади:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ ذَنْبِي مَغْفُورًا وَسَعْيِي مَشْكُورًا وَتِجَارَتِي لَنْ تَبُورَ

«Аллōхумма-жьал замбї мағфуров-ва-саьйн машкўров-ва-тижаротї лан табўро»

"Аллоҳим, гуноҳларимни мағфират эт, амалларимни гўзал ва тижоратимни зарарсиз қил".

Таҳоратдан сўнг ушбу дуо ўқилади:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ السُّعْطَرِيِّينَ

«Ашҳаду ан лā илāха илла-ллōху ва-ашҳаду анна Муҳаммадан ьабдухў ва-росўлух. Аллōхумма-жьалнї мина-т-таввабїна ва-жьалнї мина-л-мутағдōххирїн»

"Шаҳодат бераман Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Муҳаммад Унинг бандаси ва расулидир. Аллоҳим, мени тавба қилувчи ва покланувчилардан қил".

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَوَسِّعْ فِي دَارِي وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي

«Аллоҳумма-ғфирли замбӣ ва-вассиъ фӣ дари ва-барик ли фӣ ризқи».

"Аллоҳим, гуноҳларимни мағфират қил, уйимни кенг қил ва ризқимга барака бер".

Шунингдек, ушбу фазилатли дуо ҳам таҳоратдан сўнг ўқилади.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

«Ашҳаду ан ла иляҳа илла-ллоҳу ваҳдахӯ ла шарйка лаҳ, ва-ашҳаду анна Муҳаммадан ʼабдухӯ ва-росӯлуҳ».

"Шаҳодат бераман Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ, У ягона, шериги йўқдир. Яна шаҳодат бераман Муҳаммад Унинг бандаси ва Расулидир".

Ушбу дуо ҳақида Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким таҳорат олганидан сўнг ушбу дуони ўқиса, Аллоҳ таоло унга жавнатнинг саккиз эшигини очади. У эшикларнинг истаганидан кира олади" (Муслим, Абу Довуд, Термизий).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) таҳорат ва унинг фойдалари ҳақида шундай деганлар:

Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.):

"Аллоҳ томонидан хатоларнинг кечирилиши ва даражаини юксалишига сабаб бўлувчи амални айтайми?" дедилар.

– Айтнинг, эй Аллоҳнинг Расули, – дейишди саҳобалар.

Расулуллоҳ (с.а.в.):

"Қийинчиликларга қарамай, яхшилаб таҳорат қилиш, масжидларга қадамни кўнайтириш ва бир намоз орқасидан кейингисини кутиш".

"Мўмин ёки мўмина таҳорат олиб, юзини ювса, кўзи орқали қилган гуноҳлари, қўлларини ювганда қўли билан содир этган хатолари, оёғини ювганда эса оёғи билан қилган гуноҳлари сув ёки унинг томчиси орқали тўкилади. Таҳоратни тугатиб гуноҳлардан пок бўлади".

"Таҳорат устига таҳорат олганга Аллоҳ ўн ҳасанот ёзади".

"Таҳорат мўминнинг қуролидир. У шайтонни иссондан узоқлаштиради. Иссонларни янада хушмуомала қилади ва дилдаги вазвасани озайтиради".

"Таҳорат устига таҳорат олиш – нур устига нурдир".

"Таҳорат вақтида аъзоларингни яхшилаб юв ва ҳамма жойингга сув етказ, чунки бу имоннинг бир бўлагидир".

"Поклик имоннинг ярмидир".

"Ким таҳорат олиб, пок ҳолда уйкуга кетса, уни тўнағида бир фаришта тонгга қадар қўриқлайди. Кечаси қайси соатда уйғонса, фаришта Раббимизга шундай илтижо қилади: "Эй Раббим, шу банданинг гуноҳини афв эт, албатта, у пок ҳолда ётди".

Усмои (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.) айтадилар:

"Мукаммал олинган таҳорат гуноҳларнинг тирпоқ учлари орқали тўкилишига сабабдир".

Иби Масъуд (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.)дан сўрашдилар:

– Эй Аллоҳнинг Расули, бу дунёда кўрмаган умматларингизни қиёмат куни қандай танийсиз?

– Умнатларим олган таҳоратлари туфайли пешоналари, қўллари ва оёқлари нурланади. Шу нур орқали мен уларни таниб оламан".

ПАЙҒАМҒАРИМИЗНИНГ ТАСБЕҲ ДУОСИ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَيَحْمَدُكَ اللَّهُمَّ فَارِحَ الْهَمِّ

وَكَاشِفَ الْعَمِّ، يُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا
وَكَاشِفَ الْعَمِّ، يُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا

«Субҳана-ллōхи ва-би-ҳамдих, лā илāха иллā анта ва-би-ҳамдик. Аллōхумма фāрижа-л-хамм, ва-кāшифа-л-ғомм, мужйба даъвати-л-мудторрйн, роҳмāна-д-дунйā ва-л-аҳироти ва-роҳймахумā».

"Раббимга ҳамд айтган ҳолда нуқсонлардан пок, деб биламан. Сендан бошқа илоҳ йўқ. Ҳамд Сенга хосдир. Эй, бадаларининг қайғуларини кетказган, дуоларини ижобат қилган, дунё ва охирагининг меҳрибон ва раҳмлиси бўлган Аллоҳим".

**ОДАМ АЛАЙҲИССАЛОМНИНГ
ТАСБЕҲ ДУОСИ**

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَيَحْمَدُكَ عَمِلْتُ سُوءَ وَظَلَمْتُ نَفْسِي

فَاعْفِرْ لِي وَأَنْتَ خَيْرُ الْعَافِرِينَ وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

«Лā илāха иллā анта субҳанака ва-биҳамдик, ʼамилту сӯ’ав-ва-золамту нафсй фа-ғфир лй ва-анта хойру-л-ғфирйн. Ва-туб ʼалаййā иннака анта-т-таввабу-р-роҳйм».

"Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен поксан. Ҳамд Сенга хос. Ёмонлик қилдим. Нафсимга зулм этдим. Мағфират қил. Сен мағфират қилувчиларининг энг яхшиссан. Тавбамни қабул эт. Албатта, Сен тавбаларини кўйлаб қабул қилувчи меҳрибонсан".

ИУХ АЛАЙҲИССАЛОМНИНГ
ТАСБЕҲ ДУОСИ

سُبْحَانَ الْغَنِيِّ الْحَمِيدِ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِي
سُبْحَانَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ

«Субҳана-л-ғонийи-л-ҳамид. Субҳана-л-ҳблики-л-барри. Субҳана-л-ҳасани-л-жамил, субҳана-р-роуфи-р-роҳим».

"Ҳеч кимга муҳтож бўлмаган, ҳамд ва мақтовга лойиқ Раббим нуқсонлардан пок. Яратувчи, йўқдан бор қилувчи Раббимни нуқсонлардан пок, деб биламан. Гўзал жамолли плоҳим барча камчиликлардан пок. Рауф ва Раҳим Аллоҳим, Ўзинг ҳар турли нуқсонлардан поксан".

ИСМОИЛ АЛАЙҲИССАЛОМНИНГ
ТАСБЕҲ ДУОСИ

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُطَّلِعٌ يَعْلَمُ جَوَارِحِ الْقُلُوبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى
عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ

«Субҳана ман хува муттолиъу би-ълилми жавариҳил-кулуб. Субҳана мал-ла йаҳфа ьалайхи ҳбфийатун фи-с-самавати ва-л-ард. Субҳана-р-роуфу-р-роҳим»

"Қалбдаги барча нарсдан огоҳ Раббим пок. Осмон ва ердаги барча нарсдан хабардор Раббим покдир. Рауф ва Раҳим Зот покдир".

ИСҲОҚ АЛАЙҲИССАЛОМНИНГ ТАСБЕҲ ДУОСИ

سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَحْدِ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ تَعَالَى

«Субҳана-л-фарди-л-вотри. Субҳана-л-ъазыйми-л-аъзом. Субҳана-ллоҳи таъала».

"Таъҳо Раббим ҳар қандай камчиликлардан покдир. Буюкларнинг буюги Раббим барча нуқсон ва камчиликлардан покдир".

ЮСУФ АЛАЙҲИССАЛОМНИНГ ТАСБЕҲ ДУОСИ

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَجِيمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَقِيبٌ لَا يَعْجَلُ

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ كَرِيمٌ لَا يَبْخُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ

«Субҳана ман хува роҳимул-ла йаъжил. Субҳана ман хува роқийбул-ла йағфул. Субҳана ман хува жавадун каримул-ла йабҳол. Субҳана ман хува гонийул-ла йафтақир».

"Марҳаматли Аллоҳим нуқсонлардан покдир. Ҳар нарсадан огоҳ бўлиб гафлатда қолмаган Раббим покдир. Сахий ва карам кенг Илоҳим покдир. Ҳеч кимга муҳтож бўлмаган Раббим покдир".

ЮНУС АЛЛАҲИ САЛОМНИНГ ТАСБЕҲ ДУОСИ

سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِي سُبْحَانَ الْقَاضِي الْأَكْبَرِ سُبْحَانَ

الْقَادِرِ الْمُتَّقِدِرِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَقِّ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ اللَّهِ النَّافِعِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَاضِي الْحَقِّ

«Субҳана-л-ҳолиқи-л-барӣ. Субҳана-л-қоды-л-акбар. Субҳана-л-қодир-л-муқтадир. Субҳана-ллõхи-л-ъазыйми ва-биҳамдих. Субҳана-ллõхи-л-ҳаққ. Субҳана-ллõхи-л-қобиды-л-басит. Субҳана-ллõхи-н-нафиъ. Субҳана-ллõхи-л-қодыйи-л-ҳаққ».

"Улуғ ҳукм соҳиби Аллоҳ нуқсонлардан пок. Яратувчи, ўрнаксиз халқ этувчи Раббим покдир. Ҳар нарсага қодир Зот покдир. Буюк Раббимга ҳамд келтирган ҳолда тасбеҳ айтаман. Ҳаққа тасбеҳ айтаман. Қобиз ва Басит Аллоҳ покдир. Наф келтирувчи Зот покдир. Ҳақиқий ҳоким покдир".

ИМОМИ АЪЗАМ ҲАЗРАТЛАРИНИНГ ТАСБЕҲ ДУОСИ

سُبْحَانَ الْأَيْدِي الْأَيْدِ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ

سُبْحَانَ رَافِعِ السَّمَاءِ بِغَيْرِ عَمَدٍ سُبْحَانَ مَنْ بَسَطَ الْأَرْضَ عَلَى مَاءٍ جَمْدًا

سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ وَأَخْصَاهُمْ عَدَدًا سُبْحَانَ مَنْ قَسَمَ الرِّزْقَ

وَلَمْ يَنْسَ أَحَدًا سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلَدًا سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَلِدْ

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ سُبْحَانَ مَنْ يَرَىٰ مِنْ بَرِّي وَيَعْرِفُ مَكَائِي وَيَرِزُقُنِي وَلَا

يَنْسَانِي

«Субҳана-л-абадийин-л-абад. Субҳана-л-вахиди-л-аҳад. Субҳана-л-фарди-с-сомад. Субҳана рӯфиъи-с-сама'и би-ғойри ғамад. Субҳана мам-басато-л-ардо ғала ма'ин жамад. Субҳана ҳолақо-л-ҳолқо ва-аҳсбҳум ғадад. Субҳана ман қосама-р-ризқо ва-лам йанса аҳад. Субҳана-ллазй лам йаттаҳиз сбҳибатав-ва-лаъ валад. Субҳана-ллазй лам йалид ва-лам йӯлад ва-лам йакул-лахӯ куфуван аҳад. Субҳана май-йарбӯнй ва-йаърифу маканй ва-йарзукунй ва-лаъ йансанй».

"Абадий бор бўлган Аллоҳ покдир. Ягона ва ёлғиз бўлган Аллоҳ покдир. Ёлғиз бўлиб, ҳеч кимга муҳтож бўлмаган Аллоҳ покдир. Тиргакеиз осмонни тутган Аллоҳ покдир. Ерни сув устига тўшаган Аллоҳ покдир. Барча маҳлуқотларни бор қилган, сановини билган, ризқларини тақсим қилиб, ҳеч кимни унутмаган Аллоҳ покдир. Жуфти, фарзанди бўлмаган Аллоҳ покдир. Туғмаган, туғилмаган ва тенги бўлмаган Аллоҳ покдир. Мени кўрувчи, билувчи, менга ризқ берган ҳамда мени ҳеч қачон унутмаган Аллоҳ покдир".

Имоми Аъзам ҳазратлари ҳаётлари давомида ушбу тасбеҳни ўқиб юрганлар. Шу сабабли у "Тасбеҳи Имоми Аъзам" дейилади.

АЛЛОҲ СЕВГАН ТҮРТ КАЛОМ

سُبْحَانَ اللَّهِ

Субҳана-ллõхи
Аллоҳ покдир

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Алҳамду-лиллаҳ
Ҳамд Унга хосдир

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

«Ла илаҳа илла-ллõх»
Ундан бошқа илоҳ йўқ

اللَّهُ أَكْبَرُ

Аллõху акбар
Аллоҳ буюк

Аллоҳ севган тўрт калом шулардир. Аллоҳ наздида булардан ҳам севимли калом йўқдир.

Анас ибн Молик (р.а.) ривоят қилади.

"Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким: 100 мартадан «Ла илаҳа илла-ллõх», «Субҳана-ллõх», «Аллõху акбар», «Алҳамду-лиллаҳ» — деб зикр қилса, ушбу зикрлар ҳаққи ўнта қул озод қилганининг, етти қурбонлик сўйганининг савобини олади".

Бу тўрт калом ҳақида Пайғамбаримиз (с.а.в.) яна шундай деганлар:

"Ҳар тасбеҳ, такбир, таҳмид, таҳлилга садақа савоби берилади".

1. Тасбеҳ: «Субҳана-ллõх».

2. Такбир: «Аллõху акбар».

3. Таҳмид: «Алҳамду-лиллāх».

4. Таҳлил: «Лā илāха илла-ллõх».

Расулуллоҳ (с.а.в.): "Абадий қоладиган, солиҳ амалларини қилинг", деганларида саҳобалар улар нималигини сўрашди. Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай дедилар:

"Булар тасбеҳ — «Субҳāна-ллõх», такбир — «Аллõху акбар», таҳмид — «Алҳамду-лиллāх», таҳлил — «Лā илāха илла-ллõх» ва «Лā ҳавла ва лā қуввата илла биллāх» калималаридир".

Абу Ҳурайра (р.а.) ривояти.

"Бу тўрт калом ҳақида Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Қалқонларингизни олинглар".

Саҳобалар: "Ё, Расулуллоҳ, душман кўриндимми?" — деб сўрашди.

Расули Акрам (с.а.в.):

"Йўқ, душман йўқ, фақат жаҳаннам оловидан қўриқлайдиган қалқонларингизни олинг ва оловдан нажот тоини учун мана бундай денг", — деб айтдилар:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

«Субҳāна-ллõхи валҳамду-лиллāхи ва лā илāха илла-ллõху ва-ллõху акбар».

"Бу муборак каломлар қиёмат кунида сизнинг олдингиздан, орқангиздан сизни ҳимоя қилувчи муҳофаза тўсиқларидир. Улар абадий қоладиган солиҳ амаллар, савоблардир", — дедилар.

Пайғамбаримиз (с.а.в.) барглари қуриган бир дарахт ёнига яқинлашиб уни урдилар. Дарахтнинг барглари тўкилди. Расули акрам (с.а.в.):

"Шу дарахтнинг барглари тўкилгани каби, «Алҳамду-лиллāх», «Субҳāна-ллōх», «Лā илāха илла-ллōху ва-ллōху акбар» деганининг ҳам гуноҳлари тўкилади", дедилар.

Абу Ҳурайра (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай деганлар:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

«Субҳāна-ллōхи валҳамду-лиллāхи ва лā илāха илла-ллōху ва-ллōху акбар», деб айтишим мен учун устига қуёш тушиб турган нарсадан (дунёдан) севимлироқдир" (Муслим, Термизий).

*Бошқа бир ривоятда «Лā ҳавла ва ла қуввата илла биллāх» сўзлари ҳам бор. Унда Пайғамбаримиз (с.а.в.): "Бу каломлар дунё ва ундаги барча нарсадан севимли", деганлар.

Ибн Масъуд (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) айтадилар:

"Меърожда Иброҳим алайҳиссалом билан учрашдим.

У зот менга шундай дедилар:

"Эй Муҳаммад! Умнатларингизга мендан салом айтиб, шундай денг: "Жаннатнинг тупроғи пок, суви эса ширидир. У ерга экиладиган уруғлар «Субҳāна-ллōх», «Алҳамду-лиллāх», «Лā илāха илла-ллōху ва-ллōху акбар» каломларидир" (Термизий).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Сизларга тасбеҳ, таҳлил, такбир айтишни тавсия қиламан. Буларни айтаётганингизда саноғини бармоқларингиз билан санаг. Чунки бармоқлар Қиёмат куни (шмалар қилганликлари ҳақида) сўроқ қилиниб гапиртирилади" (Термизий, Абу Довуд).

Нўъмон ибн Баширдан ривоят қилинади.

"Набий алайҳиссалом айтадилар:

"Аллоҳ учун айтилган тасбеҳ, тақбир, таҳмидлар ари-нинг овози каби Арининг атрофида айланишади ҳамда эгасини (шу зикрларни айтган бандани) эслатишади" (Ибн Можа ва Ҳоким).

Абу Дардо (р.а.) ривоят қилади.

"Набий (с.а.в.):

"Эй Абу Дардо! Шундай дуо қил", деб айтдилар:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

«Субҳана-ллōхи валҳамду-лиллаҳи ва ла илаҳа илла-ллōху ва-ллōху акбар».

"Бу дуо ва зикрлар абадий қоладиган солиҳ амал ва савоблардир. Дарахтнинг барглари тўкилгани каби булар ҳам одамнинг гуноҳларини тўкади. Булар жаннат хазиналаридир".

Пайғамбаримиз (с.а.в.) бу каломлар ҳақида яна шундай деганлар:

"Аллоҳнинг улуглиги, бузюклигини хотирлатадиган каломлар «Субҳана-ллōх», «Ла илаҳа илла-ллōх», «Алҳамду-лиллаҳ» каломларидир. Булар арининг овозига ўхшаш овоз билан арининг атрофида айланиб, сөҳибини хотирлатадилар. Сизларнинг ҳар бирингиз ҳам бундай бўлишини хоҳламайсизми?"

АЛЛОҲ ТАОЛО СЕВГАН ИККИ КАЛИМА

سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

«Субҳана-ллōхи ва-би-ҳамдиҳ. Субҳана-ллаҳи-л-ъазыйм».

"Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хосдир. Буюк Раббим покдир".

Субҳон — нуқсон ва камчиликлардан пок деб билмоқ. Айни вақтда камоли сифатлар билан эшлаш.

Ҳамд — Аллоҳ яратган барча нарсанинг Уши мақташидир.

Бу икки сўзлик тасбеҳ ҳақида Бухорий ва Муслимдан ривоят қилинган бир ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Бу икки калом тилда снгил, яъни айтилиши осон, лекин тарозида оғир келади ҳамда Аллоҳ таоло наздида энг сеvimли каломдир".

Муслим Абу Зарр (р.а.)дан ривоят қилган ҳадисда Расули ақрам (с.а.в.) шундай деганлар:

"Аллоҳ наздида энг сеvimли калом, энг гўзал сўз:

«Субҳана-ллōхи ва биҳамдихи» — "Аллоҳ покдир. Ҳамд Унга хос" жумласидир.

Бухорий ва Муслим Абу Хурайра (р.а.)дан ривоят қилган бир ҳадисда Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай айтганлар:

"Ким ҳар кун 100 марта «Субҳана-ллōхи ва биҳамдихи» тасбеҳини ўқиса, гуноҳлари денгиз кўпинги қадар кўн бўлса ҳам, Аллоҳ афв этади".

Бир инсон Пайғамбаримиз (с.а.в.)га дунё ундан юз ўпиргани, тасарруфидаги давлати ҳам озайгани ҳақида шикоят қилиб келди. Унга жавобан Пайғамбаримиз (с.а.в.) бомдод намози билан кун чиқиш ўртасида «Субҳана-ллōхи ва биҳамдихи». Субҳана-ллōхи-л-ъазийм. Астағфиру-ллōх», яъни "Ҳамд нуқсонлардан пок Аллоҳга хосдир. Буюк Раббим нуқсонлардан покдир. Унинг мағфиратини истайман", деб юз марта айтишни тавсия қилдилар. (Мустағфирий Ибн Умардан).

ЭНГ ХАЙРЛИ ДУО

Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай деганлар:

"Энг хайрли, энг қадрли калом:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

«Ла илāха илла-ллōх» дейишидир".

"Айтиладиган энг устун зикр: «Ла илāха илла-ллōх» - дир. Қилинадиган Энг фазилатли дуо: «Алҳамду-лиллāх» дир".

"Қачон бир банда «Ла илāха илла-ллōх» ни айтса, албатта, унга осмон эшиклари очилур. Токи арнга етиб боргунгча. Илло гуноҳи кабиралардан узоқ бўлса".

«Ла илāха илла-ллōх» Қуръони каримдан бир оятдир. Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилган:

﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ... ﴾

"Бас, (Эй, Муҳаммад) билгин, Аллоҳдан ўзга ибодатта лойиқ илоҳ йўқ" ("Муҳаммад", 19).

Набий алайҳиссалом шундай деганлар:

«Ла илāха илла-ллōх» деганлар учун на қабрда, на маҳшарда қўрқув бордир. Сур чалинган вақт мен уларнинг бошларидан тупроқлар тушган ҳолда "Ҳамд бизлардан ғам-ташвишни узоқ қилган Аллоҳга хосдир. Раббимиз афв этувчи ва шукр қилганларнинг шукрини қабул қилувчи", деганларини ҳозирдан кўраётгандекман" (Абу Яъло, Табароний ва Байҳақий Ибн Умардан).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) Абу Ҳурайра (р.а.)га:

"Эй Абу Ҳурайра! Қиёмат куни "Аллоҳдан бонқа илоҳ йўқ", деб берган шаҳодатингдан ташқари қилган ҳар бир яхши амалнинг тарозуга қўйилади. Бу шаҳодат тарозуга қўйилмайди. Чунки ихлос билан айтилган шаҳодатни тарозунинг бир палласига, иккинчи пал-

ласига эса етти қават осмон, етти қават ер ва булар орасида мавжуд нарсаларни қўйсанг, шубҳасиз, «Лā илāха илла-ллōх» сўзи овир чиқади”.

“Эй Абу Хурайра! Улим тўнагида ётган инсонга “Калимаи тавҳид”ни айтганини буюр. Албатта, у барча гуноҳларини йўқ қилади”, – деганларида, Абу Хурайра:

– Эй Аллоҳнинг Расули. Бу каломнинг тирик инсонлар учун фойдаси қандай? – деб сўрадилар.

Пайғамбаримиз шундай жавоб бердилар:

– Тириклар учун фойдаси уларнинг кўпроқ гуноҳлари афв этилишидадир.

“Раҳмон” сурасидаги “Эҳсон (эзгулик)нинг мукофоти фақат эҳсон (эзгулик)дир” ҳамда “Юнус” сурасидаги “Эзгу ни қилганларга чиройли (савоб-жаннат) зиёдалик (Аллоҳнинг дийдорини кўришлик) бордир” мазмунидаги оятларни муфассирлар “Дунёдаги яхшилик “Лā илāха илла-ллōх”, охиратдаги яхшилик эса жаннат”, деб тафсир қилишган.

Раббимиз ҳадиси қудсийда:

“Ким «Лā илāха илла-ллōх», деса Менинг ҳимоямдан паноҳ тилаган бўлади. Менинг ҳимоямга кирган инсон эса Менинг азобимдан ҳам омонда бўлади. “Лā илāха илла-ллōх” Менинг каломимдир”, деб марҳамат қилган.

Аллоҳ таоло Мусо алайҳиссаломга:

“Эй Мусо! Еру кўк ва унинг ичидагилар, денгизлар ва унда мавжуд бўлган барча нарса тарозининг бир палласига ва “Лā илāха илла-ллōх” калимаси иккинчи палласига қўйилса, шубҳасиз «Лā илāха илла-ллōх» каломи овир чиқади”, – деб марҳамат қилди. (Абу Яъло Абу Саид Худрийдан).

Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

«Лā илāха илла-ллōху Муҳаммадур росўлу-ллōх» Менинг қалъамдир. Қалъамга кирган бандам азобимдан

ҳам омонда бўлгай" (Абу Нуъайм, Ибн Нажжор Али (р.а.)дан).

"Албатта, Мен Аллоҳман. Мендан бошқа илоҳ йўқ. Раҳматим газабимдан кенг. «Ла илаҳа илла-ллōху Муҳаммадур росўлу-ллōх» деб шаҳодат берган бандам жаннатга киргай" (Дайламиний Ибн Аббосдан).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

«Ла илаҳа илла-ллōх» деган албатта, жаннатга кирди. Жуда кўн гуноҳи туфайли жаҳаннамга кирса ҳам, жазосини ўтаб бўлганидан сўнг бу калом ҳурмати жаннатга кирди".

"Мен ва мендан аввалги барча пайғамбарлар қилган дуоларининг энг фазилатлиси эса мана бу дуодир.

«Ла илаҳа илла-ллōху ваҳдаҳу ла шарйка лаҳ, лаҳул-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду бийадихи-л-ҳойру ва ҳува ʔала кулли шай'ин кодйр».

"Ягона, шериги бўлмаган Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Мулк Ушиқидир. Ҳамд Унга ҳосдир. Хайр Ундандир. У ҳар нарсага қодирдир" (Бухорий ва Муслим Абу Хурайрадан).

Абу Айюб (р.а.)дан ривоят қилинади.

"Набий (с.а.в.):

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ла илаҳа илла-ллōху ваҳдаҳу ла шарйка лаҳ, лаҳул-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду ва ҳува ʔала кулли шай'ин кодйр» дуосини 10 марта ўқиган Исмоил (алайҳиссалом) қавмидан тўрт қул озод этганчалик савоб топади", — деб айтганлар. (Бухорий ва Муслим).

Таҳорат олиб осмонга қараган ҳолда:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

«Ашҳаду ал лй илāха илла-ллōху ваҳдаҳу лй шарика
лаҳ ва ашҳаду анна Муҳаммадан ъабдуҳу ва росулуҳ»

"Ягона, шериги бўлмаган Аллоҳдан бошқа илоҳ
йўқлигига ва Муҳаммад Унинг бандаси ва расули экан-
лигига шаҳодат бераман", деган исон учун жаннатнинг
барча эшиклари очилиб, истаганидан кира олиши
мумкин. (Абу Довуд Уқба ибн Амрдан).

ҲАЖ ВА УМАРА ДУОЛАРИ

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоху анҳудан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.):

"Ислом беш нарсага бино қилингандир: "Лаа илаҳа иллаллоҳ Муҳаммадур росулуллоҳ", деб шаҳодат бериш, намозни тўқис адо этиш, закот бериш, ҳаж қилиш ва Рамазон рўзасини тутиш", деганлар. Ислом бино қилинган беш рўқининг бири ҳаж ибодатини бажариш бўлиб, у ҳам молиявий ҳам жисмоний ибодатлар сирасига киради. Набий (с.а.в.) ушбу улкан ибодатнинг фазли ҳақида шундай деганлар:

"Ким Аллоҳ учун ҳаж қилса, фаҳш сўз айтмаса ва фисқу фасод қилмаса, опасидан туғилгандек бўлади".

Аллоҳ насиб этиб ҳаж сафарига отланган одам қиладиган амаллардан энг биринчиси эҳром бўлади. Эҳромга киришдан аввал тишлоқ, соқол, мўйлаб қисқартирилиб, бадандаги бошқа туклардан тозаланиб гуел қилинади. Кейин биринчи ракатда "Кафирун", иккинчи ракатда "Ихлос" сураларни ўқиб, икки ракатлик намоз адо этилади. Намоздан кейин эҳром кийишни истегаган одам шундай ният қилади:

تَوَيْتُ الْحَجَّ وَأَحْرَمْتُ بِهِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

«Навайту-л-ҳажжа ва аҳрамту биҳи лил্লাҳи Ўазза ва жалла».

"Ҳажни ният қилиб, Аллоҳ азза ва жалла йўлида эҳром кийдим".

Сўнгра ихтиёр этган ҳаж турини ният қилиб олади. Ҳажнинг уч тури мавжуд.

Ифрод ҳажиди фақат ҳажнинг ўзи ният қилинади.

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ يَسْرَةً لِي وَتَقَبَّلُهُ مِنِّي

«Аллõхумма нний урйду-л-ҳажжа йассирху лй ва тақоббалху минний».

"Аллоҳим ҳаж қилишни прода қилдим. Уни мен учун осон қил ва қабул эт".

Таматтуъ ҳажини шият қилган киши аввал умра қилиб, орада эҳромдан чиқиб, ҳаж куни келганда яна эҳромга кириб ҳаж қилади. Ҳажнинг ушбу турида аввал умра учун куйидагича ният қилади:

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ الْعُمْرَةَ فَيْسَّرْهَا لِي وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي

«Аллõхумма нний урйду-л-ъумрота файассирхә лй ва тақоббалхә минний».

"Аллоҳим умра қилишни прода қилдим. Уни мен учун осон қил ва қабул эт".

Зулҳижжа ойининг саккизинчи куни ҳаж учун эҳромга киришдан олдин шундай дейилади:

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ يَسْرَةً لِي وَتَقَبَّلُهُ مِنِّي

«Аллõхумма нний урйду-л-ҳажжа йассирху лй ва тақоббалху минний».

"Аллоҳим ҳаж қилишни прода қилдим. Уни мен учун осон қил ва қабул эт".

Қирон ҳажда бир вақтнинг ўзида ҳаж билан умра амаллари бажарилади. Бунинг учун эҳромга киришдан аввал бирваракайига умра ва ҳаж учун ният қилиб шундай демоқ керак:

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ الْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ فَيْسَّرْهُمَا لِي وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي

«Аллõхумма нний урйду-л-ъумрота ва-л-ҳажжа файассир хума лй ва тақоббалхума минний».

"Эй Аллоҳим, умра ва ҳажни ният қилдим, уларни мен учун осон қил ва қабул эт".

Ҳар ким ўз ниятига кўра юқоридаги ниятлардан бирини қилгандан сўнг талбия айтишни бошлайди.

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ
إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

Лабайка-ллōхумма лаббайк. Лаббайк лā шарйка лака лаббайк. Инна-л-ҳамда, ва-н-ниъмата лака ва-л-мулк. Лā шарйка лака».

"Лаббай Аллоҳим, лаббай. Лаббай шериги йўқ Зот, лаббай. Албатта, ҳамд, неъмат ва мулк Сеникидир. Сенинг шеригинг йўқ".

Суннат амал ҳисобланган талбия эҳромга кириб, ҳажни ният қилгандан бошлаб, турганда, ўтирганда ва юрганда, намоздан кейин, ёнбошлаганда, дам олганда, қисқаси фурсат бўлган ҳар дам айтилади. Умра қилувчи одам то Ҳажарул Асвадин ўпгунча, ҳаж қилувчи то Ақбада тош айтгунча талбия айтади. Машаққат бўлмаса, эркаклар учун овозини кўтариб айтиш, уни бир айтганда уч мартадан қайтариш, талбия айтиш вақтида бошқа гап қўшмаслик, талбия айтаётган кишига гапирмаслик талбия одобларидандир. Талбия айтишнинг фазли ҳақида Саҳл (р.а.) дан ривоят қилинган ҳадисда Набий (с.а.в.) шундай деганлар:

"Қайси бир мусулмон талбия айтса, албатта, унинг чап ва ўнг томонидаги тошу дарахтлар, кесакалар талбия айтади. Ҳатто ер у ер-бу ердан кесилиб кетади".

Эҳромдаги киши Маккадаги ҳарамга етганида ушбу дуони ўқийди:

اللَّهُمَّ هَذَا حَرَمُكَ وَ أَمْنُكَ فَحَرِّمْنِي عَلَى النَّارِ

وَ آمَنِي مِنْ عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَّائِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ

«Аллоҳумма ҳазā ҳаромука ва амнука фаҳарримнī ъала-н-нари ва аминнī мин ъазāбика йавма таъасу ъибадака важъалнī мин авлийā'ика ва аҳли тъъатика».

"Аллоҳим, бу ер Сешинг ҳараминг ва омонлик еридир. Дўзахни мен учун ҳаром қил. Азобингдан Ўз омонингда сақла. Мени Ўз валийлариинг ва тоат аҳлидан қил".

Маккага киргач, кўзимиз Каъбага тушганда:

اللَّهُ أَكْبَرُ – «Аллоҳу акбар», деб такбир

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ – «Ла илāха илла-ллōх», деб таҳлил айтиб,

қутиндаги дуони ўқиймиз:

اللَّهُمَّ زِدْ هَذَا الْبَيْتَ تَشْرِيفًا وَ تَعْظِيمًا وَ تَكْرِيمًا وَ مَهَابَةً وَ بَرًّا

وَ زِدْ مِنْ شَرَفِهِ وَ عَظَمَتِهِ مِنْ حَجَّةٍ أَوْ اعْتَمَرَةٍ تَشْرِيفًا وَ تَعْظِيمًا وَ تَكْرِيمًا وَ

مَهَابَةً وَ بَرًّا

«Аллоҳумма зид ҳазā-л-байта ташрīфан ва таъзййман ва такрйман ва маҳабатан ва бирран ва зид ман шаррофаҳу ва ъаззомаҳу минман ҳажжаҳу авиътамароҳу ташрīфан ва таъзййман ва такрйман ва маҳабатан ва бирран».

"Аллоҳим ушбу Байтнинг шарафи, буюклиги, ҳурмати ва яхшилигини зиёда қил. Ҳаж ва умра қилувчилардан Уин шарафлаган, улуғлаганин Сеп ҳам улуғла, шарафин ва яхшилигини зиёда қил".

Сўнгра:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ

«Аллоҳумма анта-с-салām ва-минка-с-салām фаҳаййина роббана би-с-салām».

"Аллоҳим Сен тинчлик берувчисан. Саломатлик Сендадур. Бизни саломатлик билан тирилтир".

Бошқа бир ривоятда Расулуллоҳ (с.а.в.) Байтуллоҳни кўрсалар, шундай деганликлари айтилган:

أَعُوذُ بِرَبِّ الْبَيْتِ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَضَيْقِ الصَّدْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ

«Аъӯзу би робби-л-байти миная-л-куфри ва-л-фақри ва дыйқи-ғ-содри ва ъзаби-л-қобри».

"Байтнинг Раббиси билан куфр, фақирлик, қалб хасислиги ва қабр азобидан паноҳ тилайман".

Сўнг ҳар ким ўзидан келиб чиқиб хоҳлаган дуосини қилади. Ҳажарул асвад — Қора тошнинг қаршисида қўлини кўтариб, тақбир ва таҳлил айтади.

ТАВОФНИ БОШЛАШДАН АВВАЛ ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Тавоф

Тавоф қилганда ўқиладиган махсус дуолар ривоят қилинмаган. Лекин нўлланма сифатида қўида келтириладиган дуоларни ўқиш мумкин. Тавоф намоз сингари ибодат ҳисоблангани билан намоздан фарқи тавофда яхши гаплардан гапириш мумкинлигидир.

Аллоҳ насиб этиб, Ҳажарул асвадни ушлаганда, тавофни бошлашдан қўидаги дуо ўқилади:

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُمَّ إِيَّانَا بَكَ وَتَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ

وَاتَّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ﷺ

«Бисми-ллаҳи ва-ллōху акбар. Аллōхумма нийманан бика ва тасдиқон би-китабика ва вафа'ан би-ъаҳдика ва-ггиба-ъан лисуннати набиййика саййидина Муҳаммадин солла-ллōху-ъалайхи ва-саллам».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим, Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳднингта вафо қилиб ва пайғамбаримиз саййидинг Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатига эргшиб", деб айтилади.

Қуйида Каъбатуллоҳни етти марта тавоф қилганда ўқиладиган дуолар келтирилган. Эътибор берилса, бу дуоларнинг бошида тасбеҳ, охирида эса Аллоҳдан дунё ва охират саодатини истаб қилинадиган машхур: "Роббанā āтинā" дуоси такрорланган. Дуоларнинг ўртасида эса Қуръоний дуолар келган. Буларни ёд олишга қийналганлар ўзлари билганларича дуо қилишлари ёки аввалги уч айланмишда ушбу дуони ўқишлари мумкин:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَذَنْبًا مَغْفُورًا، وَسَعْيًا مَشْكُورًا

«Аллōхумма-ж-ъалху ҳажжан мабрўрон ва занбан мағфўрон ва саъйан машкўрон».

"Аллоҳим, Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағфират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма".

Қолган тўрт айланмишда эса қуйидаги дуони ўқишлари мумкин:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاعْفُ عَنَّا تَعْلَمُ وَأَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ،

اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

«Аллоҳумма-ғфир ва-рҳам ваъфу ʔамма таълам ва анта-л-аъаззу-л-акром. Аллоҳумма роббана атна фи-д-дунйа ҳасанатав-ва-фи-л-аҳироти ҳасанатав-ва-кына ʔазаба-н-нар».

"Аллоҳим, мағфират эт, раҳм қил, мендаги билган парсаларингни афв эт. Сен азиз ва қарамли Зотсан. Аллоҳим, Раббимиз бизга дунё ва охиратда яхшилик бер. Бизни дўзах азобидан сақла".

Биринчи тавофда ўқиладиган дуо:

بِسْمِ اللَّهِ أَكْبَرُ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَايِكَ وَتَصَدِّقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ
وَآتِبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرِّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا

وَوَسِّبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَذَنْبًا مَغْفُورًا، وَشَعْيًا مَشْكُورًا

رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Бисмиллаҳи Аллõху акбар. Аллõхумма иймãнан биқа ва тасдиқон би китабиқа ва вафа'ан би ғаҳдиқа ва ттибаъан ли суннати набийиқа. Субҳана-ллõҳи ва-лҳамду ли-ллãҳи ва-ла йлаҳа йлла-ллõху ва-ллõху акбар ва-ла ҳавла ва-ла қуввата йлла би-ллãҳи-л-ғалийи-л-ғазийи. Роббана тақоббал мицца иннака анта-с-самйў-л-ғалим. Роббана ва-жъална муслимайни лака ва-мин зуррийятина умматам-муслиматал-лак, ва-арина манаскана ва-туб ғалайна, иннака анта-т-таввабу-роҳи. Аллõхумма-ж-ғалху ҳажжан мабрўрон ва занбан мағфўрон ва саъйан машкўрон. Роббана атина фи-д-дунйа ҳасанатав ва фи-л-аҳироти ҳасанатав ва кина ғазба-и-н-нãр ва ва-адҳилна-л-жанната маъа-л-абрõр. Йã ғазйу йã гоффãр йã робби-л-ғаламйн».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳдинта вафо қилиб ва найғамбаримиз саййиднинг Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатига эрганиб. Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан ўзга йлоҳ йўқ. Аллоҳ буюк. Олий ва буюк Аллоҳнинг сақловисиз У Зотинг масъиятидан бурилиш йўқ. Ўзининг ёрдамисиз У Зотинг тоатига қувват йўқ. Эй Раббимиз, биздан (ушбу амалимизни) қабул эт. Албатта, сен эшитувчи, билувчисан! Эй Раббимиз, бизни ўзингга бўйини сузувчи қилгин ва зурриётимиздан ҳам Сенга итоат қиладиган уммат чиқаргин. Бизга (қиладиган) ибодатларимизни ўргатгин ва тавбаларимизни қабул эт! Албатта, сен тавбаларни қабул этувчи, раҳмли зотдирсан. Аллоҳим, Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағфират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Эй Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қил, охиратда ҳам яхшилик ато эт ва бизни дўзах азобидан асра. Жаннатта яхшилар билан бирга киргиз. Эй барчанинг устидан ғолиб, эй мағфират қилувчи, эй оламларнинг Раббисен!"

Иккинчи тавофда ўқиладиган дуо

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَنَا بِكَ وَ تَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِكَ

وَ اتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا وَأَلْجِنِّي بِالصَّالِحِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَ ذَنْبًا مَغْفُورًا، وَ سَعْيًا مَشْكُورًا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وَ أَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Бисмиллаҳи Аллõху акбар. Аллõхумма нйманан бика ва тасдиқон би китабика ва вафа'ан би ғаҳдик ва ттибаъан ли суннати набийиңка. Субҳана-ллõхи ва-л-хамду ли-ллаҳи ва-ля илаҳа илла-ллõху ва-ллõху акбар ва-ля ҳавла ва-ля қуввата илла би-ллаҳи-л-ъалнийи-л-

ъазыйм. Робби-шраҳ лӣ содрӣ, ва-йассир лӣ амрӣ, Робби
иний золамту нафсӣ фа-ғфир лӣ. Ла илаҳа илла анта
субҳанака иний кунту мина-з-зўлимийн. Робби-ғфир ва-
рҳам ва анта ҳойру-р-рўҳимийн. Робби зидий Ёлман ва
ва-алҳиққий би-с-сўлиҳийн. Аллоҳумма-ж-ъалҳу ҳажжан
мабрўрон ва заибан мағфўрон ва саъйан машкўрон.
Роббана аттина фи-д-дунйа ҳасанатав ва фи-л-аҳироти
ҳасанатав ва қинаъа ъазаба-н-нар ва ва-адҳылна-л-
жанината маъа-л-абрўр. Йаъазизу йаъоффар йаъробби-л-
ъаламийн».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим,
Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳдинга
вафо қилиб ва пайғамбаримиз саййидинг Муҳаммад
соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатига эргашиб.
Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан
ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюқ. Олий ва буюқ Аллоҳнинг
сақловисиз У Зотнинг масъиятидан бурилиш йўқ.
Ўзининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатига қувват йўқ. Эй,
Раббим, бағримни кенг қил. Ишимни осон қил. Эй
Раббим, албатта, мен ўзимга зулм қилиб қўйдим. Бас,
мени мағфират эт. Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча)
нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм
қилувчилардан бўлдим. Раббим, мағфират эт, раҳм
қил. Сен Ўзинг раҳм қилувчиларнинг яхшисидирсан.
Раббим, илминни зиёда эт ва мени солиҳлар (қатори)га
қўшгини. Аллоҳим Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағ-
фират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Эй
Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қил,
охиратда ҳам яхшилик ато эт ва бизни дўзах азобидан
асра. Жаннатга яхшилар билан бирга киргиз. Эй бар-
чанинг устидан ғолиб, эй мағфират қилгувчи, эй олам-
ларнинг Раббиси!"

Учинчи тавофда уқиладиган дуо:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ . اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَ تَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِكَ

وَ اتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورًا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَ ذَنْبًا مَغْفُورًا، وَ سَعْيًا مَشْكُورًا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وَ أَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Бисмилләхи Аллõху акбар. Аллõхумма ийманан бика ва тасдйқон би китабика ва вафа'ан би ьаҳдик ва ттибаьан ли суннати набийинка. Субҳана-ллохи ва-лҳамду ли-ллаҳи ва-ла илаҳа илла-ллõху ва-ллõху акбар ва-ла ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ғалиийи-л-ғазийи. Роббана золамна анфусана ва ил лам тағфир лана ва тарҳамна ланаку-нанна мина-л-ҳõсирин. Роббана аманна фа-ғфир лана ва-рҳамна ва анта ҳойру-

р-рӯҳимӣн. Раббанā ʔалайка таваккалнā ва илайка
анабнā ва илайка-л-масъийр. Роббанā атмим ланā нурунā
вағфир-ланā, иннака ʔала ʔуллн шай'ин қодир.
Аллоҳумма-ж-ʔалху ҳажжан мабрӯрон ва занбан
мағфӯрон ва саʔийан машкӯрон. Роббанā атнā фи-д-
дуннā ҳасанатав ва фи-л-аҳироти ҳасанатав ва қинā
ʔаззаба-и-нар ва ва-адҳилна-л-жаинната маʔа-л-абрӯр. Йа
ʔазизу йā гоффар йā робби-л-ʔаламӣн».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим,
Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳдинга
вафо қилиб ва пайғамбаримиз саййидинг Муҳаммад
соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатига эргашиб.
Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан
ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюқ. Олий ва буюқ Аллоҳнинг
сақловисиз У Зотнинг масънятидан бурилиш йўқ.
Ўзининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатиға қувват йўқ. Эй
Раббимиз, биз Ўзимизга зулм қилдик. Агар Сен бизни
мағфират қилмасанг ва бизга раҳм қилмасанг, албатта,
зиён кўрганлардан бўламиз. Эй Раббимиз, бизлар сенга
имон келтирганмиз. Бас, бизнинг гуноҳларимизни
мағфират эт. Сен Ўзинг раҳм қилувчиларинг яхши-
сидирсан. Эй Раббимиз, фақат Сенга таваккал қилдик,
фақат Сенгагина қайтдик ва қайтиб борадиган жой
ҳам фақат Сенгадир. Эй Раббимиз, Ўзинг бизларга
пуримизни комил қилиб бергин ва бизларни мағфират
этгин. Албатта, Сен ҳар нарсаға қодирсан. Аллоҳим,
Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағфират қил,
ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Эй Раббимиз, биз-
га бу дунёда ҳам яхшилик ато қил, охиратда ҳам яхши-
лик ато эт ва бизни дўзах азобидан исра. Жаиннатга
яхшилар билан бирга киргиз. Эй барчанинг устидан
ғолиб, эй мағфират қилгувчи, эй оламларнинг Раббисен!"

Тўртинчи тавофда ўқиладиган дуо

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ . اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَ تَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِكَ

وَ اتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا

رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا

فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاعْفُ عَمَّا تَعَلَّمَ وَأَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ،

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَ ذَنْبًا مَغْفُورًا، وَ سَعْيًا مَشْكُورًا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وَ أَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Бисмиллахи Аллõху акбар. Аллõхумма ийманан бика ва тасдиқон би китабика ва вафа'ан би ьаҳдик ва ттибаьан ли суннати набийиңка. Субҳана-ллõхи ва-л-ҳамду ли-ллаҳи ва-ла плаҳа илла-ллõху ва-ллõху акбар ва-ла ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ьалиийи-л-

ъазъийм. Роббана ла туаҳизна ин насина ав аҳто'на. Роббана ва ла таҳмил ʔалайна исрон кама ʔамалтахў ʔалаллазйна ми қоблина. Роббана ва ла туҳаммилиа ма ла тоқота лана бих, ваъфу ʔаниа ва-ғфир лана ва-рҳамна анта мавлана фа-исурна ʔала-л-қовми-л-кафирйн. Аллõхумма-ж-ʔалху ʔажжан мабрӯрон ва занбан мағфӯрон ва саъйан машкӯрон. Роббана атниа фи-д-дунйа ʔасанатав ва фи-л-аҳироти ʔасанатав ва кина ʔазаба-н-нар ва ва-адҳилна-л-жанната маъа-л-абрõр. Йа ʔазизу йа гоффар йа робби-л-ʔаламын».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим, Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳдинга пафо қилиб ва пайғамбаримиз сиййидинг Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сушатига эргашиб. Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюқ. Олий ва буюқ Аллоҳнинг сақловисиз У Зотнинг масънятидан бурилиш йўқ. Ўзининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатиға қувват йўқ. Эй Раббимиз, агар унутсак ёки хато қилсак, бизни койима! Эй Раббимиз, биздан илгари ўтганларнинг зиммасига ортган машаққатни бизларнинг зиммамизга ортма! Эй Раббимиз, тоқатимиз етмайдиган парсани бизга юклаб ташлама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, раҳм айла! Ўзинг хожамизсан! Бас, бу кофирлар қавми устидан қолиблик ато эт! Аллоҳим, Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағфират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Эй Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қил, охиратда ҳам яхшилик ато эт ва бизни дўзах азобидан асра. Жаннатга яхшилар билан бирга киргиз. Эй барчаннинг устидан қолиб, эй мағфират қилгувчи, эй оламларнинг Раббиси!"

Бешинчи тавофда ўқиладиган дуо

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ . اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَ تَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَ وِفَاءً بِعَهْدِكَ

وَ اتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

تَوْفَنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَ ذَنْبًا مَغْفُورًا، وَ سَعْيًا مَشْكُورًا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وَ أَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Бисмиллахи Аллõху акбар. Аллõхумма пйманан бика ва тасдйқон би китабика ва вафа'ан би ғаҳдик ва ттибаған ли суннати набийиңка. Субҳана-ллõхи ва-л-хамду ли-ллаҳи ва-ла иляҳа илла-ллõху ва-ллõху акбар ва-ла ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ғалийи-л-

Ъазъийм. Робби ҳаб-лӣ мил-ладунка зурриййатаи
тойибаҳ, иннака самӣъу-д-дуъа. Роббижъалнӣ
мукийма-с-солати ва мин зуррийятӣ, роббана ва
тақоббал дуъа. Робби ҳаб-лӣ минна-с-сӯлиҳин таваффанӣ
муслимав-ва-алҳикнӣ би-с-сӯлиҳин. Робби анзилнӣ
мунизалам-мубароқав-ва-анта ҳойру-л-музилнӣ.
Аллоҳумма-ж-ъалҳу ҳажжан мабрӯрон ва занбан
мағфӯрон ва сазъан машкӯрон. Роббана атннә фи-д-
дуийә ҳасанатав ва фи-л-аҳироти ҳасанатав ва қинә
ъазаба-и-нар ва ва-адҳилна-л-жаппата маъа-л-аброр. Йә
ъазъиу йә ғоффәр йә робби-л-ъаламйн».

428

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим,
Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳдингга
вафо қилиб ва пайгамбаримиз саййидинг Муҳаммад
соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суҳбатига эрганиб.
Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан
ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюқ. Олий ва буюқ Аллоҳнинг
сақловисиз У Зотнинг масъиятидан бурилиш йўқ. Ўзи-
нинг ёрдамисиз У Зотнинг тоатига қувват йўқ. Раббим,
менга (ҳам) ўз ҳузурингдан бир пок зурриёт ато эт!
Албатта, Сен дуони эшиттувчисан. Эй Раббим! Мени ва
зурриётларимдан (бўлган фарзандларимни)ни намозни
тўкис адо этувчи қилгин. Эй Раббимиз, дуоимни қабул
эт! Эй Раббим, Ўзинг менга солиҳ (фарзанд)лардан ато
этгин. мусулмон ҳолимда жонимни ол ва мени солиҳлар
(қатори)га қўш. Эй Раббим, мени бир муборак манзилга
туширгин, Сен (манзилга) туширувчиларининг яхши-
сидирсан. Аллоҳим, Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни
мағфират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Эй
Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қил, охи-
ратда ҳам яхшилик ато эт ва бизни дўзах азобидан
асра. Жаппатга яхшилар билан бирга киргиз. Эй
барчашиг устидан ғолиб, эй мағфират қилгувчи, эй
оламларнинг Раббисен!"

Олтинчи тавофда ўқиладиган дуо:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ . اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ

وَ اتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشُّكِّ وَالشُّرْكِ وَالنَّفَاقِ وَالشَّقَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَ ذَنْبًا مَغْفُورًا، وَ سَعْيًا مَشْكُورًا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وَ أَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Бисмиллаҳи Аллоҳу акбар. Аллоҳумма ийманан бика ва тасдиқон би китабика ва вафа'ан би ʼаҳдик ва ттибаъан ли суннати набийиңка. Субҳана-ллоҳи ва-л-ҳамду ли-ллаҳи ва-ла ʼилаҳа илла-ллоҳу ва-ллоҳу акбар ва-ла ʼахла ва-ла қуввата илла би-ллаҳи-л-ʼалийи-л-ʼазыйм. Роббана ла тузиг қулубана баъда из ҳадайтана ва-ҳаб лана мил-ладунка роҳмах, иннака анта-л-ваҳҳаб. Роббана-ғфир лана зунубана ва исрӯфана фӣ амрина ва саббит ақдаман ва-исурна ʼала-л-қовми-л-кафирйн. Роббана ла тажъална фитнатал-лиллазйна кафарӯ ва-ғфир лана роббана иннака анта-л-ʼазыйзу-л-ҳакӣм. Аллоҳумма иний аъӯзу бика мина-ш-шакки ва-ш-ширки ва-н-нифақи ва-ш-шиқоқи ва су'н-л-аҳлақи. Аллоҳумма-ж-ʼалҳу ҳажжан мабрӯрон ва занбан мағфӯрон ва саъйан машкӯрон. Роббана атинә фи-д-дунйа ҳасанатав ва фи-л-аҳироти ҳасанатав ва қинә ʼазаба-и-нар ва ва-адҳилна-л-жанната маъа-л-абрӯр. Йа ʼазыйзу йа ғоффәр йа робби-л-ʼаламйн».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим, Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳдингга вафо қилиб ва пайғамбаримиз саййиңдинг Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатига эргашиб. Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюк. Олий ва буюк Аллоҳнинг сақловчисиз У Зотнинг масъиятидан бурилиш йўқ. Ўзининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатиға қувват йўқ. Эй Раббимиз, бизни ҳидоят ҳидоят йўлиға солганиңдан кейин дилларимизни (ҳақ йўлдан) оғдирма ва бизға Ўз ҳузурингдан раҳмат ато эт! Албатта Сенгина (барча неъматларни) ато этувчисан. Эй, Раббимиз, бизларнинг гуноҳларимизни ва инларимиздаги исрофгарчиликларимизни мағфират айла, қадамларимизни (жанг майдонда) собит қил ва бу кофир қавм устиға Ўзинг бизни ғолиб қил! Эй, Раббимиз, бизни кофир бўлган кимсаларға алданувчи қилиб қўйма, бизни мағфират

эт. Эй, Раббимиз, албатта, Сенинг Ўзинг қудрат ва ҳикмат соҳибидирсан. Аллоҳим, шубҳадан, ширкдан, мунофиқликдан, ҳақдан овондан ва ёмон ахлоқдан паноҳ тилайман. Аллоҳим, Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағфират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Эй Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қил, охиратда ҳам яхшилик ато эт ва бизни дузах азобидан асра. Жаннатта яхшилар билан бирга киргиз. Эй барчанинг устидан волиб, эй мағфират қилгувчи, эй оламларнинг Раббиси!"

Еттинчи тавофля ўқилаётган ғо:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ. اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَ تَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَ وِفَاءً بِعَهْدِكَ
وَ اتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا
رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

وَاجْتَبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَ ذَنْبًا مَغْفُورًا، وَ سَعْيًا مَشْكُورًا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

وَ أَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Бисмиллаҳи Аллӯҳу акбар. Аллӯҳумма иймаан бика ва тасдиқон би китабиқа ва вафā'ан би ғаҳдика ва ттибаъан ли суннати набийиқа. Субҳана-ллӯҳи ва-лҳамду ли-ллāҳи ва-лā илāҳа илла-ллӯҳу ва-ллӯҳу акбар ва-лā ҳавла ва-лā қуввата илла би-ллāҳи-л-ғаллийи-л-ғазийи. Роббанā ҳаб ланā мин азвāжинна ва-зуррийātинā қуррота аъйунив важъална ли-л-муттаққина имāма. Роббанā āтинā мил ладунка роҳматав ва ҳайи ланā мин амринā рошада. Ва-ктуб ланā фӣ ҳазихи-д-дунйā ҳасанатав-ва-фи-л-āхироти нинā худнā илайк. Аллӯҳумма-ж-ғалҳу ҳажжаи мабрӯрон ва занбан мағфӯрон ва саъйан машкӯрон. Роббанā āтинā фи-д-дунйā ҳасанатав ва фи-л-āхироти ҳасанатав ва қинā ғазāба-и-нār ва ва-адҳилна-л-жанната маъа-л-абрӯр. Йā ғазийу йā ғоффār йā робби-л-ғāламийн».

432

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳим, Сенга имон келтириб, Китобингни тасдиқлаб, аҳдинга вафо қилиб ва пайгамбаримиз саййиндинг Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатига эрганиб. Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюк. Олий ва буюк Аллоҳнинг сақловисиз У Зотнинг масъиятидан бурилиш йўқ. Ўзининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатиға қувват йўқ. Эй Раббимиз, Ўзинг хоғиларимиздан ва зурриётларимиздан бизларга кўз қувончини бахш эт ва бизларни тақводорларга пешво қилгин. Эй Раббимиз! Бизларга ўз ҳузурингдан раҳмат ато эт ва бизларнинг ишимизни Ўзинг тўғрила. Бизлар учун бу дунёда ҳам, охиратда ҳам яхшилик ёзгин. Биз Сенга қайтдик. Аллоҳим, Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағфират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Эй Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қил, охиратда ҳам яхшилик ато эт ва бизни дўзах азобидан асра. Жаннатта яхшилар билан бирга киргиз. Эй барчанинг устидан волиб, эй мағфират қилувчи, эй оламларнинг Раббиси!"

Тавофни тутатгандан кейин "Мақоми Иброҳим", деб аталган жойда ёки унга яқинроқ бир ерда икки ракат намоз ўқилади. Биринчи ракатда "Фотиҳа" сурасидан кейин "Кафирун", иккинчи ракатда эса "Ихлос" сурасини ўқиш тавсия этилган. Ушбу намоздан кейин ихлос билан истаганча дуо қилади. Ушбу дуони ҳам ўқиш мумкин:

اللَّهُمَّ أَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ أَتَيْتَكَ بِذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ وَأَعْمَالٍ سَيِّئَةٍ
وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاعْفِرْ لِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ

«Аллоҳумма апа ʔабдука ва-бну абдика атайтука би зунобни касиратин ва аъмални саййи'атин ва ҳазо мақому-л-ʔа'изи бика мина-н-нари фа-ғфирли, иннака анта-л-ғофӯру-р-роҳим».

"Аллоҳим, мен Сенинг қулингман ва қулингни ўғлиман. Хузурингга кўн гуноҳлар ва ёмон амаллар билан келдим. Бу ер дўзахдан папоҳ тиланадиган жойдир. Гуноҳларимни кечир. Албатта, Сен мағфиратли, раҳмли Зотсан".

МУЛТАЗАМ – КАЪБА БИЛАН ҲАЖАРУЛ АСВАД ОРАСИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُؤَاتِي نِعْمَتَكَ،
وَيُكَافِيهِ مَرِيدُكَ، أَحْمَدُكَ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا
وَمَا لَمْ أَعْلَمْ عَلَى جَمِيعِ نِعَمِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ
وَعَلَى كُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ أَعِزَّنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَ أَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ

وَ قَتَّنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَ بَارِكْ لِي فِيهِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَكْرَمِ وَفِدِكَ عَلَيْكَ،

وَ أَلْزِمْنِي سَبِيلَ الْإِسْتِقَامَةِ حَتَّى أَلْقَاكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«Аллоҳумма лақа-л-ҳамду ҳамдан йувафӣ ншъамака, ва йукафӣ'у мазийдака аҳмадука бижамийъи маҳамадика ғалимту минҳа ва ма лам аълам ғала жамийъи ншъматика ма ғалимту минҳа ва ма лам аълам ва ғала кулли ҳалин, Аллоҳумма солли ва-саллим ғала Муҳаммадин ва-ғала али Муҳаммад. Аллоҳумма аъизий мина-ш-шайтӯни-р-рожийм ва аъизий мин кулли су'ни ва қонниъий ва бәрик ли фйҳи. Аллоҳумма-жъалий мин акромн вафдика ғалайка ва алзимий сабийла-л-истиқомати ҳатта алқока йа робба-л-ғаламйн».

"Аллоҳим, Сенга ҳамд бўлсин. Ана шу ҳамд билан неъматларингни тўқис қил, ортинг билан мукофотла. Ҳар қандай ҳолда ҳам мен билган ва билмаган неъматларинг барчасига, ҳамд айтилиши лозим бўлган билган, билмаганим нарсаларинг барчасига ҳамд айтман. Аллоҳим, Муҳаммад (алайҳиссалом) ва у зотинг оиласига дуою саломлар бўлсин. Аллоҳим, мени лашънатланган шайтондан, ёмонликларнинг барчасидан асра. Менга ризқ қилиб берган неъматларингни барчасига қаноатли қил. Уларни мен учун баракотли қил. Аллоҳим, мени ҳузурингга келган меҳмонларингнинг энг ҳурматлиси қил. Сенга йўлиққунимча тўғри йўлда, истиқомат йўлида собит қил".

Замзам суви ичилаётганда ўқиладиган дуо

Набий (с.а.в.):

"Замзам суви нима учун ичилса, шунинг учундир", деганлар.

Шу сабабли уни ичишдан аввал ниятни чиройли қилиб, ҳар ким ўз истагидан келиб чиққан ҳолда Аллоҳдан яхшилик истаб дуо қилиши керак. Умуман олганда эса замзам суви ичилаётганда, қуйидаги дуони ўқиш тавсия этилади:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسَقَمٍ

«Аллоҳумма мени ас'алука ғилман-нафиъав ва ризқов васиъав ва шифа'ан мин кулли да'ин ва сақомин».

"Аллоҳим, Сендан фойдали илм, кенг ризқ ва барча дардлар ва касалликлардан шифо истайман".

САФО ВА МАРВА ОРАСИДАГИ САЪИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Сафо ва Марва икки тепалик бўлиб, Иброҳим алай-ҳиссаломнинг аёллари Ҳожар онамиз гўдак ҳолидаги Исмоил алайҳиссалом учун сув излаб Сафо тепалигига чиқадилар. Ҳожар онамизга Марвада сув кўринади. Сув излаб Марвага борсалар сув бўлиб кўрингани сароб бўлиб чиқади. Ҳожар онамиз Аллоҳдан нажот истаб шу тарзда Сафо ва Марва ўртасида етти марта бориб келадилар. Сув топа олмасалар ҳам Аллоҳдан умид узмаган Ҳожар онамиз Исмоил алайҳиссаломнинг ёнига қайтадилар. Қарасалар йиғлаб ётган Исмоил алайҳиссалом товоилари остидан сув чиқиб, оқиб кетаётган бўлади. Ҳожар онамиз югуриб бориб "замзам" – тўхта, тўхта дейдилар. Шундан Сафо ва Марва тепалиги ўртасида етти марта бориб келиш – саъй қилиш Ҳажнинг вожиб амалларидан бўлиб қолган. Ҳожиларимиз ҳам Сафо ва Марва

муҳлисийна лаху-д-дйна ва лав кариха-л-кафирўна. Аллõхумма шнака култа: Удъунй астажиб лакум. Ва шнака лй тухлифу-л-мйъад. Ва шний ас'алука камй хадайтанй лил-ислами ан лй танзиъаху минний ҳатта таваффайй ва ана муслимун».

"Аллоҳ буюк, Аллоҳ буюк, Аллоҳ буюк ва ҳамд Унга хосдир. Бизни ҳидоятга бошлаган Аллоҳ буюк. Бизни дўст қилган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Ёлғиз Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Унинг шериги йўқ. Мулк уники. Ҳамд Унга хос. У ўлдиради ва тирилтиради. Яхшилик Ундадир. У ҳар нарсага қодир. Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. У ваъдасини бажарди, баъдасига ёрдам берди, гуруҳларни Ёлғиз Ўзи мағлуб этди. Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ. Кофирларга ёқмаса ҳам Унинг динигагина ихлос қиламиз. Эй Раббим: "Менга дуо қилинглар ижобат қиламан", дединг. Албатта, Сен ваъданига хилоф қилмасан. Мени Исломга ҳидоят қилганингдек, уш мендан тортиб олмаслигингни ва мусулмон ҳолимда вафот эттиришингни сўрайман".

Сафо тепалигида турганда Ибн Умар (р.а.) ушбу дуони ўқиганлар:

اَللّٰهُمَّ اغْصِنَا بِدِيْنِكَ وَ طَوَاعِيَّتِكَ وَ طَوَاعِيَّةِ رَسُوْلِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

وَ سَلَّمَ،

وَ جَنِّبْنَا حُدُوْدَكَ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا، نُجْبًا، وَ نُحْبٌ مَّلَائِكَتِكَ وَ اَنْبِيَاءَكَ

وَ رُسُلَكَ،

وَ اِلَى عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ، اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ لَنَا لِلْيُسْرَى، وَ جَنِّبْنَا الْعُسْرَى،

وَ اغْفِرْ لَنَا فِي الْاٰخِرَةِ وَ الْاُوْلَى، وَ اجْعَلْنَا مِنْ اُمَّةِ الْمُتَّقِيْنَ.

«Аллоҳумма аъсиний бидийника ва товъийятика ва товъийяти росулика солла-ллбху-ъалайҳи ва-саллама ва жаннибна ҳудӯдака. Аллоҳумма-жъална нуҳиббука ва нуҳиббу мала'икатика ва анбийа'ика ва русулака ва илаъиббадика-с-сблиҳин. Аллоҳумма йассирна лил йусро ва жаннибна-л-ъусрб ва-гфир лаъа фи-л-аҳироти ва-л-ўла ва-жъална мин а'иммати-л-муттақин».

"Аллоҳим, динингда бизларни мустаҳкам эт. Ўзинг ва Расулниг тоатида қил. Ҳадларингдан ошиб ўтишдан Ўзинг асра. Аллоҳим, бизни Ўзингни, фаришталарингни, набий ва расулларингни ҳамда солиҳ бандаларингни яхши кўрувчилардан қил. Бизларга осонлаштир, қийинчилиқни кетказ. Бизларни дунё ва охиратда мағфират эт ва тақводорларга пенво қил".

Дуоларни тамомлагач, Сафо тепалигидан Марва тепалигига қараб юра бошланади. Юришдан олдин ушбу

438
Оя *إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ*

*فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ*

«Инна-с-софа ва-л-марвати мин шаъ'ири-ллаҳи фаман ҳажжа-л-байта авиътамаро фала жунаҳа ъалайҳи ан йаттоввафа биҳимā ва ман татовваъа ҳойрон фа'инна-ллбҳа шакирун ъалйм».

"Албатта Сафо ва Марва (тепаликлари) Аллоҳнинг шнорларидадир. Бас, ким ҳаж ёки умра қилса, у икки тоғ орасида саъй қилишининг гуноҳи йўқдир. Ва ким ўз ихтиёри билан хайрли инн (нафл ҳаж ёки умра) қилса, албатта, Аллоҳ шукрини этувчи (тақдирловчи) ва билгувчи Зотдир" "Бақара сураси", 158-оят.

Сафо тепалигидан Марва тепалигига етиб боргач, бир

саъй қилинган ҳисобланади. Сўнг Марвадан яна Сафога қайтилади. Сафо тепалигига етиб келинганда икки саъй қилинган бўлади. Етти саъй шу тарзда қилинади. Охириги саъй Марвада тутайди.

Ривоятларга кўра, Пайғамбаримиз (с.а.в.) Сафо ва Марва оралигида саъй қилганларида қуйидаги дуони ўқиганлар:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ

«Робби-ғфир ва-рҳам анта-л-аъаззу-л-акром».

"Раббим, мағфират қил, раҳм эт. Сен азиз ва карамли Зотсан".

Ибн Умар (р.а.) Сафо ва Марва орасидаги саъйдан қайтишда ушбу дуони ўқиганлар:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ

اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

«Робби-ғфир ва-рҳам ва-тажаваз ьамма таълам, иннака анта-л-аъаззу-л-акром. Аллҳумма атинна фи-д-дунйа ҳасанатав-ва-фи-л-аҳироти ҳасанатав-ва-қина ьазаба-н-нар».

"Раббим, мағфират қил, раҳм эт. Мендаги билган парсаларни (ёмопликларни) кечиб юбор. Албатта, Сен азиз ва карамли Зотсан. Аллоҳим бизларга дунёда ҳам охиратда ҳам яхшилик бер ва жаҳаннам азобидан асра".

Саъй қилинганда ҳар бир маконда қуйидаги дуони айтиш мумкин:

اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَةَ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمِ

مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَالْقَوْرَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَا وَالرَّقَى وَالْعَفَا وَالْغِنَى اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَ
اللَّ
شُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ.

وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ

و

وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ
وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ

«Аллоҳумма йа муқоллиба-л-қулүби саббит қолби ʔала дйник. Аллоҳумма инний ас'алука мўжибати роҳматика ва-ʔазā'има мағфиротика ва-с-саламата мин кулли исмин ва-л-фавза би-л-жаннати ва-и-нажата миша-и-нар. Аллоҳумма инний ас'алука-л-худа ва-т-туқд ва-л-афафа ва-л-ғина. Аллоҳумма аъинний ʔала зикрика ва-шукрика ва-ҳусни ѓибадатик. Аллоҳумма инний ас'алука миша-л-хойри куллиҳи ма ʔалимту минҳу ва-ма лам алам. Ва-ас'алука-л-жанната ва-ма қорроба илайҳа мин қовлив-ва-ʔамал, ва-аъўзу бика миша-и-нари ва-ма қорроба илайҳа мин қовлив-ва-ʔамал».

"Аллоҳим, Эй қалбларни ўзгартирувчи (Зот), қалбимни диннингда собит қил. Аллоҳим, раҳматингни тақозо қилувчи, марҳаматингга сазовор этувчи имкониятлар бер. Йхши амаллар қилишни насиб эт. Жаннатингга киргаз ва жаҳаннамнингдан асра. Аллоҳим,

албатга Сендан ҳидоят, тақво истайман. Иффат ва помус йўлидан айирма. Ҳаққинини адо этадиган даражада (Ўзингдан бошқа ҳеч кимга муҳтож бўлмайдиган даражада) давлат бер. Аллоҳим, Сени зикр этиш, Сенга шукр қилиш ва Сенга гузал ибодат қилишимиз учун қувват бер. Аллоҳим, албатга, Сендан ўзим билган ва билмаган барча яхшиликларни сўрайман. Аллоҳим, албатга, Сендан жаннатинини истайман ва жаннатга киритадиган сўз ва амаллар қилишликни насиб этишинини сўрайман. Сендан жаҳаннам оташидан ва жаҳаннамга киритадиган сўз ва амаллар қилишликдан навоҳ тилайман".

МАККАДАН МИНОГА ЧИҚАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Зулҳижжа ойининг саккизинчи куни бомдод намози ўқилгандан кейин ҳамма ҳожилар Минога йўл оладилар. Унда қуйидаги дуони ўқини мустаҳабдир:

اللَّهُمَّ إِنَّاكَ أَرْجُو، وَ لَكَ أَدْعُو، فَبَلِّغْنِي صَالِحَ
أَمَلِي، وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَ ائْتِنِّي عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ أَهْلِي طَاعَتِكَ
إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Аллоҳумма инййака аржу ва лака адъу фабаллиғний сблиха амали ва-ғфирлий зунубий ва-мун ьалаййа бима мананта биҳи ьала аҳли тьбатика. Иннака ьала кулли шай'ин қодир».

"Аллоҳим Сендан умид этаман. Сенга дуо қиламан. Менга солиҳ амалларни насиб эт. Гуноҳларимни мағфират қил. Тоат аҳлига берадиганларинини менга ҳам бер. Албатга, Сен барча нарсига қодирсан".

МИНОДАН АРАФОТГА КЕТАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Минода бомдоддан ташқари ўша куннинг барча намози ҳамда Арафа кунининг бомдод намози ўқилади. Арафа кунининг бомдод намози ўқилгандан кейин Минодан Арафотга қараб йўл олади. Анас (р.а.) дан ривоят қилинган ҳадисда Минодан Арафотга кетаётганда истаган одам таҳлил, истаган одам такбир айтиши мумкинлиги, қай бири айтилса ҳам рад қилинмаслиги айтилган. Булардан ташқари ушбу дуоларни ҳам ўқиш мумкин:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَوَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَرَدْتُ،
اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَوَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَرَدْتُ،

فَاَجْعَلْ ذَنْبِي مَغْفُورًا، وَحَاجِّي مَبْرُورًا،
وَارْحَمْنِي وَتَخَيَّرْنِي بِأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Аллоҳумма илайка таважжаҳту ва ваҷҳакаи-карими арадту фа-жъал занби мағфӯрон ва ҳажжан мабрӯрон ва-рҳамий ва лә тухаййибий иннака ғала кулли шай'ин қодир».

"Аллоҳим, Сенга юзландим. Мукаррам юзингни ирода қилдим. Гуноҳларимни мағфират қил. Ҳажимни қабул эт. Раҳм қил. Ноумид қилма. Албатта, Сен барча нарсага қодирсан".

اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

«Аллоҳумма атина фи-д-дунйа ҳасанатав-ва-фи-л-аҳироти ҳасанатав-ва-қына ғазабан-нар».

"Аллоҳим, бизга бу дунёда ҳам яхшиликни, охиратда ҳам яхшиликни бергин ва бизни дўзах олови азобидан сақлагин".

АРАФОТДА ЗИКР ВА ДУО

Ҳайитдан олдинги кун арафа дейилади. Бу кун ўқиладиган дуо ҳақида Расулulloҳ (с.а.в.) шундай деганлар:

"Арафа кунин ўқиладиган дуо дуоларининг энг хайрлигиндир. Менинг ва менидан аввалги барча Пайғамбарлар қилган дуоларининг энг фазилатлисин ана шу дуодир".

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ла ғала ҳа-ллоҳу ваҳдаҳу ла шаріка лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду, бийадиҳи-л-ҳайру ва ҳува ғала кулли шай'ин қодир».

"Бир ва шериги бўлмаган Аллоҳдан бонқа илоҳ йўқ. Мулк Ушиқидир. Ҳамд Унга ҳосдир. Хайр Ундандир. У ҳар нарсага қодирдир".

Арафа кунин Аллоҳ муборак қилган кунлардан биридир. Арафотда турнин эса Аллоҳ фарз қилган Ҳажнининг асосий рукнидир. Шу сабабли бу муборак кунда, бу муборак манзилда дуо қилиш мўмин учун берилган улкан фурсатдир. Арафотта чиқишда ғусл қилиб олиш керак. Арафотта чиқишда ва у ерда турнишда донмо талбия айтилади. Али (р.а.)дан ривоят қилинган ҳадисда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) арафа кунин Арафотда шундай дуо қилганликлари айтилган:

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا الَّذِي نَقُولُ، وَخَيْرًا مِّمَّا نَقُولُ،

اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ، وَمُحَيِّايِ وَتَمَاتِيْ،

وَإِلَيْكَ مَالِيْ، وَلَكَ رَبِّ تَرَاتِيْ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ،
وَمِنْ وَسْوَصَةِ الصَّدْرِ، وَشَتَاتِ الْأَمْرِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا نَعَى بِهِ الرِّيحُ

«Аллōхумма лака-л-ҳамду каллазй нақўлу ва ҳойрам мимма нақўлу. Аллōхумма лака қолатй ва нусукй ва маҳйā-йя ва маматй ва плайка мālй ва лака роббй турбсй. Аллōхумма иннй аъўзу бика мин ъазабил-л-қобри ва васвасоти-с-қодри ва шаттати-л-амри. Аллōхумма иннй аъўзу бика мин шарри ма тажнй'у биҳи-р-рийҳу».

"Аллоҳим айтган парсаларимизда ва айтган парсаларимизнинг яхшисида Сенга ҳамд бўлсин. Аллоҳим, намозим, ҳажжим, ҳаёту мамотим Сен учундир. Оқибатим ва меросим ҳам Сенгадир. Аллоҳим, Сендан қабр азобидан, қалб васвасасидан ва инлар ҳар турли бўлиб кетишидан паноҳ тилайман. Аллоҳим, Сенинг номинг билан шамол олиб келадиган ёмонликдан паноҳ тилайман".

Бу муборак кун ва муборак маконда ҳар дамни ванимат билиб имкон борича зикр, дуо, истиғфор билан машғул бўлиш керак. Қўйида келадиган ушбу дуолар ҳам Арафа кунин айтилиши лозим:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

«Субҳана-ллōхи ва-би-ҳамдиҳи субҳана-ллōхи-л-ъазыйм.

Ла илаҳа иллā анга субҳанака нний кунту минна-з-зōлимийн.

Ла ҳавла ва-лā қуввата иллā би-ллаҳи-л-ъалиийи-л-ъазыйм.

Роббана атинā фи-д-дунйā ҳасанатав-ва-фи-л-аҳироти ҳасанатав-ва-қынā ъазаба-н-нар».

"Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хосдир. Буюк Аллоҳ покдир.

Сендан ўзга Илоҳ йўқ. Сен (барча) нуқсонлардан покдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим.

Олий ва буюк Аллоҳнинг сақловисиз У Зотнинг масъиятидан бурилиши йўқ. Ўзининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатига қувват йўқ.

Раббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшиликни, охиратда ҳам яхшиликни бергин ва бизни дўзах олови азобидан сақлагин".

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي

دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي

وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ

«Аллаҳумма аслиҳ лй дийнил-лазй хува ъисмату амрй, ва аслиҳ лй дунйā'йа- ллатй фйҳа маъашй ва аслиҳ лй аҳироти-ллатй фйҳа маъадй, важъали-л-ҳайата зийадатал-лй фй кулли ҳойрин, важъали-л-мавта рōхатал-лй мин кулли шаррин».

"Аллоҳим (энг муҳим ишим бўлган) динимни ислоҳ эт. Ичида яшаб турганим дунёни ислоҳ эт. Охирги маъзиллим – охиратимни ислоҳ қил. Ҳаётдаги барча яхшиликни мен учун зиёда қил. Ўзимни барча ёмонликлардан қутулгани ва роҳатлик бўлгани".

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،

فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

«Аллõхумма ший зõламту нафсий зулман касирõ, ва иннаҳу ла йағфиру-з-зунõба илла анта. Фа-ғфир-лий мағфиротам-мин ындика ва-рҳамний иннака анта-л-ғофӯру-р-роҳийм».

"Аллоҳим, албатта нафсимга кўн зулм қилдим. Сендан бонқа гуноҳларни мағфират қилувчи йўқдир. Мени Ўз ҳузурингдаги мағфират ила мағфират қилгин. Менга раҳм қилгин. Албатта, Сен мағфират қилувчи меҳрибонсан".

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً تُصَلِّحْ بِهَا شَأْنِي فِي الدَّارَيْنِ،

وَارْحَمْنِي رَحْمَةً أَسْعَدُ بِهَا فِي الدَّارَيْنِ،

وَتُبَّ عَلَيَّ تَوْبَةً تَصُوحَا لَا أَنْكُتْهَا أَبَدًا،

وَالرِّمْنِي سَبِيلَ الْإِسْتِقَامَةِ لَا أَرِيغُ عَنْهَا أَبَدًا

«Аллõхумма-ғфирлий мағфиротан туслиҳ бихә ша'ний фи-д-дарайин ва-рҳамний роҳматан асьаду бихә фи-д-дарайин ва туб ғалаййа тавбаган насӯҳан ла анкусӯҳа абадан ва алзимний сабийла-л-истикõ мати ла азийгу ғанҳә абадан».

"Аллоҳим, мен шундай мағфират қилгинки, икки дунёда шайим пелох бўлсин. Менга шундай раҳм қилки, икки дунёда бахтли бўлай. Менга насух тавбани насиб этгинки, абадий у тавбани бузмай. Тўғри йўлда собит бўлишни насиб этгинки, абадий ундай оғмай".

اللَّهُمَّ انْقِلِبْني مِنْ زُلِّ الْمَعْصِيَةِ إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ، وَأَغْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ،
وَ بِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ، بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ.

«Аллоҳумма-иқулний мин зулли-л-маъсыйати илā ъиззи-т-тўъати ва-ағниний биҳалалика ъан ҳарōмика ва би тўъатика ъан маъсыйатика би-фадлика ъамман сиуāка».

"Аллоҳим, гуноҳ келтирадиган хорликдан, итоат келтирадиган иззатга етказ. Ҳалолнинг билан ҳаромдан, фазлнинг билан ўзгалардан беҳожат қил".

وَنُورِ قَلْبِي وَ قَبْرِي وَأَعِزَّنِي مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، وَاجْمَعْ لِي الْخَيْرَ كُلَّهُ.

«Ва наввир қолбӣ ва қобрӣ ва аъзний минна-ш-шарри куллиҳи ва-жмаъ лийа-л- хайро куллаҳу».

"Қалбим ва қабримни мунаввар қил. Барча ёмонликдан сақла, яхшиликларнинг барини менда жамла".

АРАФОТДАН МУЗДАЛИФАГА КЕТАЁТГАНДА

Арафа кунин Арафотда қуёш ботгунча турилади. Қуёш ботгач шом намозини ўқинмасдан Муздалифага қараб юрилади. Муздалифага кетгунча талбия айтиб, такбир, таҳлил ва дуоларни қупайтирини билан бирга, қуйидаги дуони ҳам ўқиш мумкин:

إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَرْغَبُ، وَإِيَّاكَ أَرْجُو،

فَتَقَبَّلْ نُسُكِي وَوَقَّفَنِي وَارْزُقْنِي فِيهِ مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مَا أُطْلَبُ،

وَلَا تُخَيِّبْنِي إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ

«Илайка-Аллѳхумма арғобу ва ниййака аржӯ. Фатақоббал нусукӣ ва ваффиқий ва-рзуқий фӣхи мина-л-ҳойри аксаро ма атлубу ва лә туҳаййибний миннака анта-ллѳху-л-жаваду-л-карӣм».

"Сенга рағбат қиламан. Сендан умидворман. Ҳажим-ни қабул эт. Сўраганимдан кўпроқ яхшиликлар билан мени ризқлангир. Ноумид қилма. Албатта Сен карамли, сахий Аллоҳсан".

МУЗДАЛИФАДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Аллоҳ таоло Бақара сурасида марҳамат қилади:

فَإِذَا أَنْفَضْتُمْ مِنْ عَرَافَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لِنَ الصَّالِينَ

"(Ҳаж сафарида тижорат қилиш билан) Парвардигорингиздан фазлу карам исташингиздан сизлар учун ҳеч қандай гуноҳ йўқдир. Энди Арафотдан (Макка яқинидаги тоғ) тушганингиздан кейин Маншар-ул-ҳаромда Аллоҳни зикр қилинг! У зот сизларни – гарчи илгари адашганлардан бўлган эсангиз-да – ҳақ йўлга ҳидоят қилгани янглиғ сизлар ҳам у зотни эсанг – зикр қилинг!" (198-оят).

Муздалифага етгач, хуфтон намозининг вақти кирганда, шом ва хуфтон намози жамлаб ўқилади. Чунки Пайғамбаримиз (с.а.в.) шундай қилганлар. Шу сабабли Муздалифани "Жамъ" деб ҳам атайдилар.

Бу кеча ҳайит кечаси бўлгани учун Аллоҳ муборак қилган вақтдан, макондан унумли фойдаланиб имкон борича кўп дуо, зикр, истифор билан машғул бўлиш лозим. Маъносини тушунамай ёд олган дуодан кўра маъносини тушуниб ихлос билан дуо қилган маъқулроқдир. Ҳам маъносини тушуниб, ҳам ёд олган Қуръоний дуо бўлса янада яхши. Бу кунда талбия, тасбеҳ, таҳлил, такбир, саловот айтиш билан бирга, Аллоҳдан сўраладиган энг яхши тилак дунё ва охират саодатини исташдир. Дуоларни таҳоратли ҳолда қалбдан хушу ва хузуъ билан, камтарлик ва тавозуни ўзига мос тутиб, умидворлик ила паст овозда қилган яхши. Бунда ҳам кечанинг, ҳам маконнинг фазлини унутмаслик керак. Ушбу мақомда қуйидаги дуони ўқиш тавсия қилинади:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي فِي هَذَا الْمَكَانِ جَوَامِعَ الْحَيْرِ كُلِّهِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي فِي هَذَا الْمَكَانِ جَوَامِعَ الْحَيْرِ كُلِّهِ،

وَ أَنْ تُصَلِّحَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي الشَّرَّ كُلَّهُ،

فَإِنَّهُ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ غَيْرُكَ، وَ لَا يَجْدُبُهُ إِلَّا أَنْتَ

... за-л-макани жавамъа-л- хойри куллихи. Ва ан туслиҳа ли ша'ний куллаҳу. Ва ан тасрифа ʻанинй ʻани-ш-шарро куллаҳу. Фа'ниннаҳу ла йафъалу залика ғойрука. Ва ла йажуду биҳи илла ант».

"Эй Аллоҳим, мана шу маконда мен яхшиликларнинг барчаси билан ризқлантиришингни, ҳамма шайинини ислоҳ қилишингни, ёмонликнинг барчасини мендан даф қилишингни сўрайман. Бунинг Сендан бошқаси қила олмайди. Сендан бошқаси сахийлик қила олмайди".

МАШЪАРУЛ ҲАРОМДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Пайғамбаримиз (с.а.в.) Муздалифада шом ва хуфтон намозларини қўшиб ўқиганлар. Тонг отгач, бомдод намозини ўқиб, Машъарул ҳаромга келганлар. У ерда дуо билан машъул бўлиб, тонг ёришгандан сўнг юриб кетганлар. Шундан келиб чиқиб ҳожилар бомдод намозини вақтида ўқиб, такбир айтиб Машъарул ҳаром томон юрадилар. У Муздалифа охиридаги кичик бир ёр бўлиб, унга кутарила олганлар кутариладилар, кутарила олмаганлар унинг остида қиблага қараб дуо қилади. Ушбу маконда қўйидаги дуоларни ўқиш керак:

اللَّهُمَّ كَمَا وَقَفْنَا فِيهِ وَ أَرَيْنَا إِيَّاهُ قَوْفُنَا لِيَذْكُرَكَ كَمَا هَدَيْتَنَا،

وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا كَمَا وَعَدْتَنَا بِقَوْلِكَ وَ قَوْلِكَ الْحَقِّ

«Аллоҳумма камā вақафтана фйхи ва аройтана пййаху фаваффиқна лизикрика камā хадайтана ва-гфир лана ва-рҳамна камā ваъадтанā биқовлика ва қовлука-л-ҳаққ:

"Раббим бу ерда турғизганингдек, уни бизга кўрсат. Зикрингга муваффақ этганингдек ҳидоят қил. Ўз сўзингда ваъда берганингдек мағфират қил, раҳм эт. Сенинг ушбу сўзинг ҳақдир:

فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَاقَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

وَادْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لِنَ الضَّالِّينَ

ثُمَّ أَلْيِضُوا مِنْ حَيْثُ أَقَاصَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

«Фанза афадтум мин ьарафатин фазкурўллўха ьинда-л-машъари-л-ҳарўми фазкурўху камā хадакум ва ни кунтум мин қоблихи ламина-д-дўллўйна сумма

афийдӯ мин ҳайсу афодо-и-насу вастағфирӯ-ллõха
инна-ллõха гофӯру-р-роҳийм».

"Арофатдан қайтиб тушганингизда, Аллоҳни мағъа-
рул ҳаромда зикр қилинг. Илгари адашганлардан бўл-
сангиз ҳам, сизни ҳидоятга бошлагани учун Уни зикр
қилинг. Сўнгра одамлар қайтиб тушган жойдан тушинг-
лар. Ва Аллоҳга истиғфор айтинглар. Албатта, Аллоҳ
мағфиратли, раҳмли зотдир".

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَ لَكَ الْكِبَالُ كُلُّهُ،

وَ لَكَ الْجَلَالُ كُلُّهُ، وَ لَكَ التَّقْدُسُ كُلُّهُ،

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ جَمِيْعَ مَا اَسَلَفْتُهُ، وَ اغْنِنِيْ فَيْسَا بَيْتِيْ،

وَ اَرْزُقْنِيْ عَمَلًا صَالِحًا تَرْضٰى بِهٖ عَنِّيْ يَا ذَا الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ

«Аллõхумма лака-л-ҳамду куллуҳу ва лака-л-
камāлу куллуҳ, ва лака-л-жалāлу куллуҳ, ва лака-т-
тақоддусу куллуҳ. Аллõхумма-ғфирлй жамийъа ма
аслафтуху ваъсыминй фймā бақийа, ва-рзуқийъ ъамалан
сблицхан тардб бихи ъаннй йā зā-л-фадл-л-ъазыйм».

Аллоҳим ҳамд, қомиллик, буюклик ва муқаддас-
ликнинг барчаси Ўзинггадир. Аллоҳим, менинг олдинги
гуноҳларимни мағфират қил. Кейингиларидан мени
асра. Солиҳ амаллар билан ризқлантир. Улар билан
мендан рози бўласан, эй улуғ Фазл эгаси.

МИНОДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР

Машъарул ҳаромдан Минога келиб жойлашганда ушбу дуо ўқилади:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَلَّغَنِيهَا سَالِمًا مُعَافًا،

اللَّهُمَّ هِدِيهِ مِنِّي قَدْ آتَيْتُهُ وَأَنَا عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِمَا

مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ أَوْلِيَايَاكَ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحِرْمَانِ وَالْمُصِيبَةِ فِي دِينِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

«Ал-ҳамду ли-л्लाҳи-ллазӣ баллагонӣҳа салиман муъафан. Аллõҳумма ҳазихи Минна қод атайтуҳу ва ана ӯабдука ва фӣ қобдотика ас'алука ан тамунна ӯалаййа бимә мананта биҳи ӯалаә авлийә'ика. Аллõҳумма инни аъӯзу бика мина-л-ҳирмәни ва-л-мусӯйбати фӣ дини йә арҳама-р-рõҳимйн».

Бизларни бу ерга саломат ва тинчликда етказган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Аллоҳим, Минога келдим. Сенинг қулишман. Сенинг ҳукмингдаман. Валийларингга ато этган неъматларингни менга ҳам ато этишингни сӯрайман. Маҳрумлик ва динимга мусебат етишдан сендан паноҳ тилайман. Эй марҳаматлиларнинг марҳаматлиси.

Ҳайитнинг биринчи куни Минонинг Жамаратул ақоба деган жойида етгита тош отилади. Биринчи тошни отиш билан талбия айтиш тўхтатилади. Ҳар бир тошни отишдан олдин шундай дуо қилиш керак:

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهِ أَكْبَرُ، رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ وَجَزِيه

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَذَنْبًا مَغْفُورًا، وَسَعْيًا مَشْكُورًا وَعَمَلًا صَالِحًا

مَقْبُولًا وَتِجَارَةً لَنْ تَبُورًا

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ الْحَمْدُ

«Бисмиллаҳи валлōху акбар. Роғман ли-ш-шайтōни ва ҳизбиҳи. Аллōхумма-ж-ъалҳу ҳажжаи мабрӯрон ва занбан мағфӯрон ва саъйан машкӯрон ва ъамалан ёблиҳан мақбӯлан ва тижаротан лан табӯро. Аллōху акбар, Аллōху акбар, ла илаҳа илла-ллōху ва-ллōху акбар. Аллōху акбар ва-ли-ллаҳи-л-ҳамд».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ улутдир. Шайтон ва унинг гуруҳига лаънат бўлсин. Аллоҳим, Ҳажимни қабул эт. Гуноҳларимни мағфират қил, ҳаракатимни мукофотсиз қолдирма. Амалларимни солиҳ ва мақбул, тижоратимни зарарсиз қил. Аллоҳ буюк, Аллоҳ буюк, Аллоҳдан бонқа пलोҳ йўқ. Аллоҳ буюқдир. Аллоҳ буюк ва ҳамд Унга хос".

ҚУРБОНЛИК СҮЯЁТГАНДА ҲИЛАДИГАН ДУО

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ، اللَّهُمَّ مِنْكَ وَ

وَإِلَيْكَ، تَقَبَّلْ مِنِّي

«Бисмиллаҳи валлōху'акбар. Аллōхумма солли 'ала Муҳаммадин ва 'ала 'алиҳи ва-саллим. Аллōхумма минка ва 'илайка тақоббал миннӣ».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳ улутдир. Аллоҳим, Муҳаммад (с.а.в.) ва у зотнинг онласига салавот ва салом юбор. Аллоҳим мана шуни Сен учун сўйяпман. Уни мендан қабул қил".

СОЧ ОЛДИРАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Қурбонлик қилиб сочини олдираётган вақт, қўлини пешонасига қўйиб, уч марта такбир айтиб қўлидаги дуони ўқиш тасия этилган:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَنْعَمَ بِهِ عَلَيْنَا،

اللَّهُمَّ هَذِهِ نَاصِيَتِي فَتَقَبَّلْ مِنِّي وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي،

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لِلْمُحَلِّقِينَ وَ الْمُقْصِرِينَ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ آمِينَ.

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи ʔала ма ҳадана ва-л-ҳамду ли-ллаҳи ʔала ма анъама биҳи ʔалайна, Аллоҳумма ҳазихи насьийатӣ фатақоббал миннӣ ва-ғфирлӣ зунӯбӣ. Аллоҳумма-ғфирлӣ ва ли-л-муҳаллиқйна ва-л-муқоссырйна йа васъа-л-мағфироти амӣн».

"Бизни ҳидоят қилган ва уни бизга неъмат қилиб берган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Аллоҳим, мана шу пешонамдир, мендан амалларимни қабул эт, гуноҳларимни мағфират қил. Аллоҳим, мени ва сочини олдирувчи, қисқартирувчиларни мағфират эт. Эй мағфирати кенг зот, дуоларимни қабул қил".

Соч олдириб бўлгач ушбу дуо ўқилади:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَضَىٰ عَنَّا نُسُكَنَا، اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا وَ يَقِينًا وَ تَوْفِيقًا وَ عَوْنًا،

وَاعْفِرْ لَنَا وَ لِأَبَائِنَا وَ أُمَّهَاتِنَا وَ الْمُسْلِمِينَ أَجْمَعِينَ

«Ал-ҳамду ли-ллаҳи-ллазӣ қодб ʔанна нусуканә, Аллоҳумма зидна ийманан ва йақйна ва тавфӣқон ва ʔавна ва-ғфир лана ва ли-аба'инна ва уммахатинна ва-л-муслимйна ажмайн».

Бизга Ҳаж амалларини муваффақ этган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Аллоҳим, имонимизни, нишончимизни, тавфиқимизни ва бизга бўлган ёрдамни зиёда қил. Бизларни, ота-оналаримизни ва жамики мусулмонларни мағфират эт".

МАДИНА ЗИЁРАТИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

Албатта, Аллоҳнинг маҳбуб пайғамбари, умматларига ўта меҳрибон саййидимизни зиёрат қилиш мақсадида Мадинага бориш ҳар бир мусулмон учун буюк бахт, улкан фурсатдир. Гарчи Мадинага бориш Ҳаж амалининг шартларидан бўлмаса ҳам у ерни зиёрат қилиш, Расулуллоҳ (с.а.в.) нинг масжидларида намоз ўқиш, қабрларига келиб у зот (с.а.в.)га салом беришнинг савоби жуда улув. Бу ҳақда Анас (р.а.) дан ривоят қилинган ҳадисда Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай деганлар:

"Ким савоб умидида Мадинада мени зиёрат қилса, қиёмат куни унга шафоатчи бўламан ва у менинг ёнимда бўлади".

Ҳар бир яхши амалнинг одоби бўлганидек, инсонларга Аллоҳнинг омонатини етказган, умматларининг саодатига етиши учун насихатлар қилган Расулуллоҳ (с.а.в.) дек буюк зотни зиёрат қилишнинг ҳам одоблари бор. Бу одобларнинг умумийси ва энг муҳими ҳар доим у зотнинг суннатларига эргашиндир. Зиёратга отланган одам Расулуллоҳ (с.а.в.) суннатларига зид бўлган ишлари учун тавба қилиши, у зотга кўндан кўп салавотлар айтиши керак.

МАСЖИДУН НАБИЙДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Масжидга киришдан олдин гуел қилиб, энг яхши кийимларни кийиб, хушбўй нарсалардан суртиб олиш керак. Масжидга ўнг оёғи билан кираётиб шундай дейилади:

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَبِسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

«Бисмиллаҳи вас-солату ва-с-саламу ъала росулиллаҳ. Аъзу би-ллаҳи-л-ъазыӣм ва-би-важҳиҳи-л-карӣм ва-султӯниҳи-л-қодӣм ми-на-ш-шайтӯнир роҷӣм. Аллõҳумма-фтах ли абваба роҳматик».

"Аллоҳнинг номи билан. Аллоҳнинг Расулига дуоини саломлар бўлсин. Улуғ Аллоҳ, Унинг карамли юзи ва қадимий султони билан тошбўрон қилинган шайтон шарридан паноҳ тилайман. Аллоҳим, менга раҳмат эшикларини оч".

Ундан сўнг Аллоҳдан савоб умид қилган ҳолда Расулуллоҳнинг (с.а.в.):

"Менинг масжидимда ўқилган бир ракат намоз бошқа масжиддаги минг ракат намоздан яхшидир", деган сўзларини эслаб икки ракат намоз ўқилади. Намоздан кейин Қуръони каримнинг кўплаб оятлари тушган ер юзидаги энг фазилатли шаҳарлардан бири бўлган Мадина, хусусан Масжидун Набий дуолар қабул бўладиган маконлардан бири эканлигига ихлос қилиб, энг яхши каломлар билан Аллоҳга дуо қилинади.

ПАЙҒАМБАРИМИЗ (С.А.В.) ҚАБРИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Дуо қилиб бўлгач, Пайғамбаримиз (с.а.в.) нинг равзалари томон юрилади. Сўнгра у муборак зотнинг қабрларига борилади. Қабрга бораётганда шундай дейилади:

وَأَرْزُقُنِي فِي زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا رَزَقْتَهُ أَوْلِيَائِكَ

وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي يَا خَيْرَ مُسْئِلٍ

«Ва-рзуқий фӣ зиёрати қобри наббийиқа солла-
ллбҳу ғалайҳи ва-саллама ма розақтаҳу авлийа'иқа ва
аҳли тўбатықа ва-ғфирлӣ ва-рҳамнӣ йа ҳойро мас'ул».

"Набийнинг қабри зиёратида валийлар ва тоат аҳлини
ризқлантирган парса ила ризқлантир. Эй сўралади-
ганларнинг энг яхшиси, мени мағфират эт, менга раҳм
эт".

У ерга борганда ниҳоятда одоб, муҳаббат билан у зотга
шундай салом берилади:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

«Ас-салāму ғалайиқа йа росўла-ллбҳи ва роҳмату-
ллбҳи ва-барбкатуҳ.

"Эй Аллоҳнинг расули сизга салом, Аллоҳнинг раҳ-
мати ва баракати бўлсин".

Сўнгра ушбу дуо ўқилади:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمَ

النَّبِيِّينَ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ وَأَهْلِ بَيْتِكَ وَعَلَى النَّبِيِّينَ وَسَائِرِ

الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ بَلَّغْتَ الرُّسَالَهَ،

وَأَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَتَصَّحَّتْ الْأُمَّةُ، فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَزَى رَسُولًا أَنْ

أَمَّنِيهِ

«Ас-саламу ʔалайка йа росула-ллӊхи, ас-саламу ʔалайка йа хойрота-ллӊхи мин ҳолқихи, ас-саламу ʔалайка йа ҳабйба-ллӊх, ас-саламу ʔалайка йа саййида-л-мурсалйн ва ҳӊтама-н-набиййнн, ас-саламу ʔалайка ва ʔала ашқа ва асҳабика ва аҳли байтнка ва ʔала-н-набиййнна ва са'ирн-с-сӊлиҳйна, ашҳаду аннака баллағта-р-рисалата ва аддайтн-л-аманата ва насӊхта-л-уммата. Фажаза-каллӊху ʔанна афдола ма жаза росулан ан умматихн».

"Эй Аллоҳнинг Расули, сизга салом бўлсин. Сизга салом бўлсин, эй яратилганларнинг энг хайрлиси, эй Аллоҳнинг ҳабиби салом бўлсин сизга. Пайғамбарларнинг саййиди, набийларнинг охири сизга салом бўлсин. Сизга, оилаңгизга, асҳобларингизга, аҳли байтиңгизга, набийларга ва бошқа солиҳларга салом бўлсин. Шаҳодат бераманки, сиз рисолатни етказдиңгиз, омонатни адо этдиңгиз, умматга насиҳат қилдиңгиз. Аллоҳ расулларни уммати туфайли мукофотлайдиган мукофотларнинг энг афзали билан мукофотласин".

Расулуллоҳ (с.а.в.) нинг қабрларини зиёрат қилиб, у зотга салом бериш қатта бахт. Салом бераётганда Аллоҳ у зотнинг муборак руҳларини қайтариб бериб, саломинизга алиқ олишларини унутмаслик керак.

Сўнгра Абу Бакр (р.а.) қабрларига борилади. У ерга борилганда шундай дейилади:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ وَأَنْبَسَهُ فِي الْغَارِ وَرَفِيقَهُ فِي الْأَسْفَارِ وَ

أَمِينَهُ عَلَى الْأَسْرَارِ.

جَزَاكَ اللهُ عَنَّا أَفْضَلَ الْجَزَاءِ. فَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

اللَّهُمَّ ارْضَ عَنْهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَكْرِمْ مَقَامَهُ وَأَجْزِلْ ثَوَابَهُ

«Ас-салāму ʔалайка йа аба Бакри-ʔ-ʔыддйқ ас-салāму ʔалайка йа ҳолийфата росўли-ллахи солла-ллоху-ʔалаййхи ва-саллам. Ас-салāму ʔалайка йа ʔбҳиба росўли-ллахи ва анйсаҳу фи-л-ғори ва рофйқоҳу фи-л-асфари ва амйнаҳу ʔала-л-асрори. Жазака-л-лбҳу ʔаннй афдала-л-жаза'. Фа-с-салāму ʔалайка ва роҳмату-л-лахи ва-барокатух. Аллбҳумма-рдо ʔанҳу ва-рфаъ дарожатаҳу ва акрим мақбмаҳу ва ажзил ʔавабах».

"Эй Абу Бакр Сиддиқ Сизга салом бўлсин. Эй Расулulloҳ соллalloҳу алаййхи васалламнинг ҳалифаси Сизга салом бўлсин. Сизга салом бўлсин Расулulloҳнинг гордаги йўлдоши, сафаридаги ҳамроҳи ва сирдоши. Аллоҳ сизни муқофотларнинг энг афзали билан муқофотласин. Сизга Аллоҳнинг салoми, раҳмати ва баракати бўлсин. Аллоҳим, Ундан рози бўл, даражасини юксалтир, мақомини муборак қил, савобларини кўнайитир".

Сўнгра Умар (р.а.)нинг қабрларига борилади. У ерда шундай дейиш керак:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ الْفَارُوقِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظَهَّرَ الْإِسْلَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُكْتَسِرَ الْأَضْنَامِ

جَزَاكَ اللهُ عَنَّا أَفْضَلَ الْجَزَاءِ. فَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

اللَّهُمَّ ارْضَ عَنْهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَكْرِمْ مَقَامَهُ وَأَجْزِلْ ثَوَابَهُ

«Ас-салāму ʔалайка йа амйра-л-му'минийна ʔумаро-л-фарўқ. Ас-салāму ʔалайка йа музҳира-л-ислām. Ас-

саламу ʔалайка йа мукассира-л-аснам. Жазака-ллӧху ʔанна афдала-л-жаза'. Фа-с-саламу ʔалайка ва роҳмату-ллаҳи ва-барокатух. Аллӧхумма-рдо ʔанху ва-рфаъ дарожатаху ва акрим мақомаху ва ажзил савабах».

"Сизга салом бўлсин эй мўминларнинг амири Умар ал-Фаруқ. Исломга қувват берган зот Сизга салом бўлсин. Бутларни синдирган зот Сизга салом бўлсин. Аллоҳ сизни мукофотларнинг энг афзали билан мукофотласин. Сизга Аллоҳнинг саломини, раҳмати ва биракати бўлсин. Аллоҳим, Ундан рози бўл, даражасини юксалтир, мақомини муборак қил, савобларини кўпайтир".

Сўнгра четга чиқиб ўзи, ота-онаси, яқинлари ва барча мусулмонлар учун дуо қилинади. Масжиди Набавийда ўтказаетган ҳар дамни ваҳимат билиб Аллоҳга кўп ҳамд, тасбеҳ, таҳлил айтиш, Пайғамбаримиз (с.а.в.)га саловот юбориш, кўп-кўп дуо қилиш зарур.

Сўнгра кўпгина саҳобалар дафн этилган Бақий қабристонини, Уҳудда шаҳид бўлган саҳобалар дафн этилган жойга борилади. У ерга боришда Аллоҳ таолонинг ушбу оятини ва Расулulloҳ (с.а.в.)нинг ушбу сўзларини эсласак жуда яхши бўлади:

Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

"Ва Аллоҳ йўлида қатл этилган (шаҳид)лар ҳақида: "(Улар) ўликдирлар", демангиз! Йўқ, (улар) тирикдирлар, лекин сизлар (буни) сезмайсизлар" ("Бақара", 154).

Уҳудда шаҳид бўлган саҳобалар ҳақида шундай деганлар:

"Сизлар уларни зиёрат қилиб туринглар. Уларга салом бериб туринглар. Ҳоним қўлида бўлган Зотга қасамки, қиёматгача ким уларга салом берса, улар албатта алик оладилар".

У ерга боргач шундай дуо қиламиз:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاجِقُونَ

أَنْتُمْ سَلَفُنَا وَنَحْنُ بِالْآثِرِ يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ

مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ نَسَأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَعَائِبِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرْنَا
وَأَنفَانَا اللَّهُمَّ مِنَّا فَاحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ

وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ

اللَّهُمَّ ارْضَ عَنْهُمْ وَارْزُقْ دَرَجَتَهُمْ وَآخِرِم مَقَامَهُمْ وَاجْزِلْ ثَوَابَهُمْ

اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُمْ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عَقَبَى الدَّارِ

«Ас-салāму ъалайкум даро қовмим-му’минийн. Ванна ин ша’а-ллōху бикум лаҳикўн. Антум салафунā ва наҳну би-л-нери йағфируллōха ланā ва лакум йарҳамуллōху-л-муस्ताқдимийна минкум ва-л-муста’хирийна. Нас’алу-ллōха лана ва-лакуму-л-ъафийах. Аллōхумма-ғфир лиҳаййинна ва маййитина ва шаҳидина ва ғ’ибина ва соғйринā ва кабйринā ва закаринā ва унсāнā. Аллōхумма ман аҳйайтаху минна фа’аҳийҳи ъала-л-ислам ва ман таваффайтаху минна фатаваффаху ъала-л-ийманн. Аллōхумма-рдō ъанҳум ва-рфаъ дарожатаҳум ва акрим мақбмаҳум ва ажзил савбаҳум. Аллōхумма ла таҳримна ажроҳум ва-ла тафтинна баъдаҳум. Ас-салāму ъалайкум бимā собартум фанъама ъақба-д-дар».

"Мўминлар юртининг аҳли, сизларга Аллоҳнинг саломи бўлсин. Иншаллоҳ, биз ҳам сизлар билан бирга бўламиз. Сиз билардан олдин келдингиз. Биз сизларнинг орқашиздан борамиз. Аллоҳ сизни ҳам бизни ҳам мағфират этсин. Сизларнинг аввалчиларингиз ва охиричларингизга раҳм

қилсин. Аллоҳдан сизлар ва ўзимиз учун офият сўраймиз. Аллоҳим, ўлганларни ва тирикларни ҳам, бу ерда ҳозир бўлганларни ва бўлмаганларни, катталаримизни ва кичикларимизни, эркакларимизни ва аёлларимизни мағфират эт. Бизларга умр берганларингни Ислолда яшат, вафот эттирганларингни имонда вафот эттир. Аллоҳим, улардан рози бўл, даражаларини юксалтир, мақомларини муборак қил, савобларини кўпайтир. Аллоҳим, берадиган ажрингдан бизни марҳум қилма. Бундан сўнг фитналарга рўбарў қилма. Сабрингиз туфайли сизларга салом бўлсин. Охират юрти нақадар яхши".

Мадинадан чиқиб кетаётганда икки ракат намоз ўқилади. Дуо қилади. Сўнгра яна Расулulloҳ (с.а.в.) нинг қабрларига бориб, аввалгидек салом берилади ва шундай дуо қилинади:

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ هَذَا آخِرَ الْعَهْدِ بِحَرَمِكَ رَسُولِكَ وَيَسِّرْ لِي الْعَوْدَ إِلَيَّ

الْحَرَمَيْنِ سَبِيلاً

سَهْلَةً بِمَنَّاكَ وَفَضْلِكَ وَأَرْزُقْنِي الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَرُدَّنَا سَائِلِينَ غَائِمِينَ إِلَيَّ أَوْطَانِنَا آمِينَ

«Аллоҳумма лә тажъал ҳаза аҳиро-л-ъаҳди биҳарамика росулика ва йассир ли-л-ъавда пла-л-ҳаромайни сабилан саҳлатан би манника ва фадлика варзуқни-л-ъафва ва-л-ъафийата фи-д-дунйа ва-л-аҳироти ва руддана салимйна гонимйна ила автонина. Амйн.

"Аллоҳим, Расулнинг ҳарамни билан буни охирги аҳд қилма. Ўз фазлнинг билан бу ҳарамга яна келишни осон қил. Дунё ва охиратда афв ва офият беришинг билан ризқлантир. Саломат ҳолимизда ватанимизга қайтар. Омийн".

АСМАУЛ ХУСНА
(АЛЛОҲНИНГ 99 ГЎЗАЛ ИСМИ)

Аллоҳ таоло марҳамат қилади:

﴿ ^طوَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا... ﴾

"Аллоҳнинг гўзал исмлари бордир. Бас, Уни ўша исмлар билан чорланглар (ёд этинглар)" ("Аъроф", 180).

﴿ ^طاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴾

"Аллоҳ – Ундан ўзга илоҳ йўқдир. Унинг гўзал исмлари бордир" ("Тоҳа", 8).

Пайғамбаримиз (с.а.в.) айтадилар:

"Аллоҳ таолонинг 99 исми бордир. Уни ёд олганлар жаннатга киради. Аллоҳ бирдир, (тоқдир) тоқни севади".

"Аллоҳ таолонинг 99 исми бордир. Ким уларни ўқиса, жаннатга киради" (Термизий).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

БИСМИЛЛАҲИ-Р-РОҲМАНИ-Р-РОҲИМ

ﷻ **АЛЛАҲ** – Барча гўзал исмларининг боши. Аллоҳ Ўзидан бошқа ибодатга лойиқ бўлмаган илоҳ. Унинг аввали ва охири йўқ, абадий тирик турғувчидир. У ҳар нарсага қодир, меҳрибон ва раҳмлидир.

ﷻ **АР-РОҲМАН** – Барча яратган махлуқ-

Муқаддас ойлар ва мустажоб дуолар

ларини, мўминну кофирларни едириб-ичирувчи, уларга марҳамат этувчи ўта меҳрибон Зот.

الرَّحِيمُ — АР-РОҲИМ — Охиратда фақат мўминларга меҳрибонлик қилувчи чексиз марҳаматли Зот. Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилган: "У мўминларга ўта меҳрибон бўлган зотдир" ("Аҳзоб", 43).

الْمَلِكُ — АЛ-МАЛИК — Мулки, салтанати, хазинаси чексиз Подшоҳ. Коинот ва ундаги ҳар нарсанинг ёлғиз ҳукмдори.

الْقُدُّوسُ — АЛ-ҚУДДУС — Турли хил нуқсон ва камчиликлардан пок Зот.

السَّلَامُ — АС-САЛАМ — Ҳар айбдан холи ва бандаларини турли хил таҳликалардан саломатликка етиштирувчи.

الْمُؤْمِنُ — АЛ-МУ'МИН — Кўпгилларга имон ато этган, Унга бандалик қилганларга омонлик берган, уларни Ўз ҳимоясига олган ва роҳат бахш этган.

الْمُهَيَّبِينَ — АЛ-МУҲАЙМИН — Ўзи истаган ҳар
الْعَزِيزُ — АЛ-ЪАЗИЪ — Ҳамма вақт фақатгина волиб

الْعَزِيزُ — АЛ-ЪАЗИЪ — Ҳамма вақт фақатгина волиб бўлиб, ҳеч ҳам мағлуб бўлмаган ҳақиқий иззат ва қудрат соҳиби.

الْجَبَّارُ — АЛ-ЖАББАР — Бандаларининг ҳолини тузатувчи.

الْمُنْتَكِبُ — АЛ-МУТАКАББИР — Танҳо кибр эгаси, катталики ярашувчи Зот.

الْخَالِقُ – АЛ-ҲОЛИҚ – Оламдаги ҳар нарсани ўз хоҳиши бўйича яратувчи, бор қилувчи.

الْبَارِئُ – АЛ-БҲАРИ’ – Йўқдан бор қилувчи. Яратган ҳар бир нарсасини уйғунликда яратувчи.

الْمُصَوِّرُ – АЛ-МУСОВВИР – Суврат берувчи. Яратган ҳар бир мавжудот ва махлуқотларига ўзи истаган шаклни, суратни берувчи.

الْغَفَّارُ – АЛ-ФОФФҲАР – Гуноҳкор бандаларини ўз марҳамати билан мағфират қилувчи.

الْقَهَّارُ – АЛ-ҚОҲҲАР – Истаган ҳар нарсасини ўз ҳукми билан бўйсундирувчи, ҳамма вақт ғолиб бўлувчи Зот.

الْوَهَّابُ – АЛ-ВАҲҲАБ – Чексиз неъматларни беминнат берувчи. Кўплаб ато этувчи.

الرَّزَّاقُ – АР-РОЗЗАҚ – Ер юзидаги барча жонзотларни едириб-ичирувчи, ризқ келиш сабабларини яратувчи.

الْفَاتِحُ – АЛ-ФАТТҲ – Ҳар қандай мушкулларини енгил қилувчи, раҳмат хазиналарини очувчи меҳрибон Зот.

الْعَلِيمُ – АЛ-ЪАЛИМ – Яширин ва ошқора, аввалги ва охириги барча нарсаларни билувчи, ҳикмат, илм соҳиби.

الْقَابِضُ – АЛ-ҚОБИД – Истаганини ризқини қиновчи, руҳини олувчи, қалбларни қабз этувчи.

الْبَاسِطُ – АЛ-БҲСИТ – Роҳат ва кенглик ато этувчи. Ризқларни кенг қилувчи.

الْحَافِضُ — АЛ-ҲОФИД — Пастлатувчи. Унга бандалик қилишдан бош тортганларни хор қилувчи.

الرَّافِعُ — АР-РОФИЪ — Мартабаларни кўтарувчи. Амрини бажарганларнинг мартабасини кўтарувчи.

المُعِزُّ — АЛ-МУЪИЗЗ — Истаган бандасини азиз қилувчи.

المُذِلُّ — АЛ-МУЗИЛЛ — Истаганини хор, разил этувчи.

السَّعِيْبُ — АС-САМИЪ — Ҳар нарсани эшитувчи.

البَصِيْرُ — АЛ-БАСЫЙР — Барча махфий ва ошкора нарсаларни кўрувчи.

الحَكْمُ — АЛ-ҲАКАМ — Қатъий ҳукм этувчи. Ҳукм соҳиб.

العَدْلُ — АЛ-ЪАДЛ — Ўта адолатли, ҳақиқий адолат соҳиб.

اللَّطِيفُ — АЛ-ЛАТЙЙФ — Бандаларига сездирмай ўз лутфи-эҳсонини етказиб берувчи.

الخَيْرُ — АЛ-ҲОБИР — Ҳамма махфий ва ошкора ишлардан хабардор.

الحَلِيْمُ — АЛ-ҲАЛИМ — Жазолашга шонмайдиган, яхшилик қилишни, бандаларини севинтиришни хуш кўрувчи.

العَظِيْمُ — АЛ-ЪАЗЫЙМ — Азаматли, улуғ, буюк Зот.

الْغُفُورُ — АЛ-ФОФҶҶР — Бандаларининг гуноҳларини яшириб, азоб бермай турувчи ўта мағфиратли Зот.

الشُّكُورُ — АШ-ШАКҶҶР — Оз ишга кўп мукофот берувчи.

الْعَلِيُّ — АЛ-ЪАЛИЙЙҶҶ — Улуғ мартабали. Инсон ақли етмайдиган даражада буюк Зот.

الْكَبِيرُ — АЛ-КАБИР — Ҳар соҳада юқори турувчи.

الْحَفِيظُ — АЛ-ҲАФИЪ — Ўз паноҳида сақловчи, муҳофаза этувчи.

السُّعْيُتُ — АЛ-МУҚИТ — Бандаларини моддий, маънавий ҳамда ҳар томонлама таъминловчи.

الْحَسِيبُ — АЛ-ҲАСИЪ — Ҳар ишнинг ҳисобини қилувчи. Бандаларига кифоя қилувчи.

الْجَلِيلُ — АЛ-ЖАЛИЛ — Барча сифатлари камчиликсиз, нуқсонсиз ва мукаммал бўлган улуғ Зот.

الْكَرِيمُ — АЛ-КАРИМ — Олий ҳиммат, саховатли, карамли кенг, кечиримли ва бандаларини орзуларига етиштирадиган лутфи чексиз Зот.

الرَّقِيبُ — АР-РОҚИЪ — Яратган барча нарсасини назорат қилиб турувчи.

الْمُجِيبُ — АЛ-МУЖИЪ — Дуоларни эшитувчи, уларни қабул қилувчи.

الْوَاسِعُ — АЛ-ВАСИЪ — Мулки, раҳмати, сифати, қудрати кенг Зот.

الْحَكِيمُ — АЛ-ҲАКӢМ — Ҳикмат эгаси. Нафис ва нозик илмларни билувчи.

الْوَدُودُ — АЛ-ВАДУД — Муҳаббатга лойиқ, дўст, маҳбуб. Бандаларини севувчи. Барчага яхшилик истовчи.

الْمَجِيدُ — АЛ-МАЖӢД — Неъмат ва аҳсони бепоён Зот.

الْبَاعِثُ — АЛ-БАӢИС — Пайғамбарлар юборувчи, ўлгандан кейин қайта тирилтирувчи.

الشَّهِيدُ — АШ-ШАӢИД — Осмон ва ердаги ҳамма нарсани билиб, кўриб турувчи.

الْحَقُّ — АЛ-ҲАҚҚ — Ҳақиқатан мавжуд, ҳеч ўзгармай турувчи Зот.

الْوَكِيلُ — АЛ-ВАКӢЛ — Бандаларига Вакил булган. Барчанинг иши Унга топширилган Зот.

الْقَوِيُّ — АЛ-ҚОВӢЙӢ — Ҳақиқий қувват ва қудрат эгаси.

الْمَتِينُ — АЛ-МАТИНУ — Қувватли, матонатли. Бу муборақ исм Аллоҳнинг чексиз матонат ва қудрат Соҳиби эканлигини кўрсатади. Холиқнинг қудрати чексиздир. Аллоҳнинг вазабига дучор бўлган инсоннинг қутулишга ҳеч қандай имкони йўқдир.

الْوَالِيُّ — АЛ-ВАЛИЙӢ — Бандаларини севувчи, уларга ҳар томонлама ёрдам берувчи. "Бақара" сурасида: "Аллоҳ имон келтирганларнинг дўстидир. Уларни қоронғу зулматлардан нур сари чиқаради", дейилган.

الْحَمِيدُ — АЛ-ҲАМИД — Ҳамд, сано ва мақтовга лойиқ бўлган ягона Зот.

الْمُخَصِّي — АЛ-МУҲСЫЙ — Яратган барча нарса-сининг ҳисобини, сановини билувчи.

الْمُبْدِي — АЛ-МУБДИУ — Барча яратганларини аввалдан ҳеч бир намунасиз йўқдан бор қилувчи буюк Зот.

الْمُعِيدُ — АЛ-МУЪИД — Барча яратганларини ўлдиришга ва ўлганидан сўнг яна қайта тирилтиришга қодир Зот.

الْمُخِي — АЛ-МУҲИИ — Барча махлуқотларни жонлантирувчи ва уларга ҳаёт бериб тирилтирувчи. Ўлим ва ҳаётни У яратувчи.

الْمُؤَيَّت — АЛ-МУМЙТ — Ўлдирувчи ва ўлимни яратувчи. Барчанинг жонини олувчи.

الْحَيُّ — АЛ-ҲАЙЙУ — Тирик, мавжуд ва абадий тургувчи Зот.

الْقَيُّومُ — АЛ-ҚОЙЙЎМУ — Борлиқ ва ундаги барча нарсани Ўзининг чексиз қудрати билан оёқда турғизувчи. Ўзи ҳам ҳамиша қонм бўлган Зот.

الْوَاحِدُ — АЛ-ВАҲИДУ — Истаган ҳар бир нарсани билиш қудратига эга.

الْمَاجِدُ — АЛ-МАҲИДУ — Шараф ва буюклик соҳиби.

الْوَاحِدُ — АЛ-ВАҲИДУ — Зоти, сифати, қилаётган шиларида ягона Зот. Шериги йўқ.

الصَّمَدُ — АС-СОМАДУ — Барча ҳожатларимиз, истак ва орзуларимиз учун мурожаат этиладиган яккаю ёлғиз ҳожатбарор Зот.

الْقَادِرُ — АЛ-ҚОДИРУ — Ҳар нарсага қодир, чексиз қудратли Зот. Аллоҳ қилаётган ҳар бир ишини ҳеч қандай тўсиқсиз, қийинчиликсиз бажаради. Унинг чексиз қудратига ҳеч ким тўсиқ бўла олмайди. У бирор нарсани истаган вақт "Бўл", деб амр этса, кифоя. Сония ўтмасдан, ўша нарса бўлади. Аллоҳ истаसा, оқаётган сувлар тўхтайдди, тоғлар қулайди. Аллоҳ истаган кунни қиёмат қоим бўлади. "Йасин" сурасида шундай дейилган:

﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾

"Қачон бирор нарсани прода қилса, Унинг иши "Бўл", демоқликдир, холос. Бас, у нарса бўлур".

الْمُقْتَدِرُ — АЛ-МУҚТАДИР — Чексиз қудрат соҳиби.

الْمُقَدِّمُ — АЛ-МУҚОДДИМ — Истаган бандасини Ўзига яқин қилувчи. Меҳрибон Раббимиз истаган бандасини Ўзига яқин қилади, унга тўғри йўлни кўрсатади. Истамаганини эса орқада қолдиради. Танлаш Ундандир.

الْمُوَخَّرُ — АЛ-МУАХХИР — Истаган бандасини Ўзидан узоқ қилувчи, орқада қолдирувчи. Аллоҳ истаган бандасини Ўзига яқин қилгани каби истаган бандасини Ўзидан узоқ ҳам қила олади. Масалан, Пайғамбарларни бошқа инсонлардан устун қилган. Пайғамбаримиз (с.а.в.)ни эса бошқа Пайғамбарлардан устун қилиб, Ўзига яқин қилган.

الْأَوَّلُ — АЛ-АВВАЛ — Ҳар нарсанинг бошланғичи, Аввали. Аллоҳ бор экан, ҳеч бир нарса йўқ эди: осмон ҳам, фаришта ҳам, арш ҳам.

الْآخِرُ — АЛ-АХИР — Аллоҳ таоло ҳам Аввалдир, ҳам Охирдир. Авваллиги шундаки, У бор экан ҳеч нарса йўқ эди. Шунингдек, ҳамма нарса тутаб йўқ бўлганида ҳам Охир Раббимиз бўлади.

الظَّاهِرُ — АЗ-ЗОХИР — Борлиги, мавжудлиги, яқкаю ёлғизлиги ва ҳар нарсага қодирлиги ҳар томонлама аён бўлган Зот.

الْبَاطِنُ — АЛ-БАҲЫН — Ўзи мавжуд, лекин сезги воситаларимиздан махфий Зот. Аллоҳ ҳақиқатда ҳам мавжуд Зот, лекин биз Уни сезги воситаларимиз билан сеза олмаймиз. Уни кўра олмаймиз, эшита олмаймиз. Лекин шубҳасиз биламизки, У биру бордир.

الْوَالِيُّ — АЛ-ВАЛИЙ — Қоннотдаги барча ишларни Ўз хоҳиши бўйича тасарруф этувчи ҳоким. Булоқ Раббимиз ҳокимларининг Ҳокими. У барча нарсани ўз хоҳиши бўйича қилади. Уни ҳеч қандай куч мажбур эта олмайди. Инсонлар мансаб жиҳатидан бир-бирига бўйсунди. Лекин Аллоҳ таоло ҳеч кимга бўйсунмайди, балки ҳар бир инсон, ҳар бир мавжудот ва ҳатто, қоннот ҳам Аллоҳга бўйсунди. Ер юзидаги ҳокимлар ўз ишларини юритишда улар учун тайинланган ёрдамчилардан фойдаланишади. Аллоҳнинг эса бундай ёрдамчиларга эҳтиёжи йўқ. У чексиз қудрат соҳиби.

الْمُتَعَالِ — АЛ-МУТАЪАЛИ — Нуқсонлардан юқори турувчи улуғ Зот.

الْبَرُّ — АЛ-БАРР — Бандаларига яхшилиги ва эҳсони чексиз Зот. Аллоҳ таолонинг яхшилиги ва эҳсонларининг чеки йўқдир. Мисол учун, Аллоҳ доимо битта савоб амал қилганга қамида 10 та савоб беради, битта гуноҳ иш

Миқаддас ойлар ва мустажоб дуолар

қилганга эса битта гуноҳ ёзади. Яхши ният қилиб, уни амалга ошира олмаса ҳам савоб беради.

التَّوَابُ — АТ-ТАВВАБ — Тавбаларини кўплаб қабул қилувчи, гуноҳларни афв этувчи.

الْمُنْتَقِمُ — АЛ-МУНТАҚИМ — Гуноҳкор бандаларини жазоловчи, улардан интиқом олувчи. Аллоҳ раҳмати кенг, маъфиратли Зот бўлиши билан бирга интиқом соҳиби ҳамдир. Баъзилар, Аллоҳ афв этувчи, мени ҳам афв этади, деб гуноҳ иш қилишдан қайтмайдилар. Бундайлар учун "Оли Имрон" сурасидаги биргина оят кифоядир:

﴿... وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿١﴾﴾

"Аллоҳ азоби қаттиқ зотдир".

الْعَفْوُ — АЛ-АФУВВ — Гуноҳларни афв этувчи.

Керагидан ортиқ афв этиши фақат Аллоҳ таолога хос сифатлардандир. Қуръони каримнинг бир қанча сураларида Аллоҳнинг афв этувчи эканлиги айтилган. Албатта, Аллоҳнинг афви, марҳамати ҳаммага этади, лекин Аллоҳ ҳаммани ҳам афв этавермайди. Аллоҳ таоло афв этиши учун гуноҳ иш қилган банда Унинг азобидан қўрқиб, раҳматидан умидвор бўлиб тавба қилиши, гуноҳ ишининг орқасидан дарҳол савоб иш қилиши ва бошқа бу гуноҳни тақрорламаслиги керак.

الرَّؤُوفُ — АР-РОЎФ — Ўта марҳаматли, марҳамати ва раҳмати кенг Зот. Иброҳим ибн Адҳам шундай деган:

"Аллоҳим, менга марҳамат этадиган фақатгина Сенсан. Мен учун марҳамат эшикларинг ёпилса, менга ким марҳамат қилади". Аллоҳ таолонинг раҳмати ва марҳамати жуда ҳам кенгдир. Унинг марҳамати бўлмаса эди, бандалар ҳам бир-бирларига марҳамат этмас эдилар. Лекин одам-

ларнинг бир-бирларига бўлган марҳамати Аллоҳнинг марҳамати каби эмас. Аллоҳнинг марҳамати умумийдир. Тарозининг бир палласига ер юзидаги барча одамларнинг гуноҳлари, иккинчи палласига эса Аллоҳнинг марҳамати қўйилса, шубҳасиз, Аллоҳнинг марҳамати оғир чиқади. Унинг марҳамати ғазабидан кенгдир.

مَالِكُ الْمَلِكِ — МАЛИКУ-Л-МУЛК — Коинотдаги барча мол-мулкнинг таъхо Соҳиби. Ўзи истаганини қилувчи. Ер юзидаги у нарса, бу нарса Аллоҳники деб, узоқ таърифлашнинг ҳожати йўқ. Қўйидаги оятлар бутун борлиқ Аллоҳники эканлигини етарлича исботлайди:

﴿ ... لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ... ﴾

"Коинотдаги ва ердаги барча нарсалар Уникидир".

﴿ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ... ﴾

"Самовот ва ердаги барча нарса Аллоҳникидир".

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ЗУ-Л-ЖАЛАЛИ ВА-Л-ИКРОМ — Ҳақиқий шараф соҳиби. Бандаларига икромни, эҳсони чексиз Зот.

الْمُسْتَيْطِئُ — АЛ-МУҚСИТУ — Қилаётган ҳар бир ишини адолат билан амалга оширувчи. Аллоҳ ўзининг кучли адолати билан бандалар орасида бўлаётган ҳақсизликларни ислоҳ қилади. Мазлумга ёрдам, зolimга жазо беради. Аллоҳнинг қилаётган ишида заррача адолатсизлик бўлмайди.

الْجَامِعُ — АЛ-ЖАМИЪУ — Жамловчи. Истаган ҳар нарсани бир орага тўпловчи.

"Оли Имрон" сурасида:

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ... ﴾

"Эй Раббимиз, албатта, Сен одамларни бешак (келадиган) Кун (қиёмат)га йиғувчидирсан" дейилган.

﴿الْمُغْنِي﴾ – АЛ-ҒОНИЙҲУ – Бадавлат. Ҳеч кимга муҳтож бўлмаган.

Аллоҳ таоло жуда бадавлат бўлиб, ҳеч кимга муҳтож эмас, лекин У яратган барча нарсалар, шубҳасиз, Аллоҳга муҳтождир. Аллоҳ таоло томонидан ато этилган бойлик аслида Аллоҳники бўлиб, у бандаларига омонат сифатида берилган. Шу сабабли уни Аллоҳ рози бўладиган тарзда сарфлаш мақсадга мувофиқ.

﴿الْمُغْنِي﴾ – АЛ-МУҒНИЙ – Истаган бандасини беҳожат қилувчи. Давлат ато этувчи. Қуръони каримда шундай марҳамат қилинган:

﴿ ... تُوْتِي الْمَلِكَ مَن نَّشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن نَّشَاءُ ... ﴾

"Эй барча мулкиниг эгаси Раббим! Хоҳлаган кишинингга мулк берурсан ва хоҳлаган кишинингдан мулкни тортиб олурсан".

﴿الْمَانِع﴾ – АЛ-МАНИҲУ – Ман қилувчи. Истамаган нарсаси бўлишига моне бўлувчи.

﴿الضَّارُّ﴾ – АД-ДОРРУ – Зарарли нарсаларни яратувчи. Истаган бандасига зарар етказувчи.

﴿النَّافِع﴾ – АН-НАҒИҲУ – Фойдали ва манфаатли нарсаларни яратувчи. Манфаат берувчи.

﴿النُّور﴾ – АН-НҲҲУР – Борлиқни нурлантирувчи.

Истаганининг қалбига нур ато этувчи. Қуръони каримда "Аллоҳ осмонлар ва ернинг нуридир", дейилган. "Бақара" сурасида Аллоҳ таоло мана бундай марҳамат қилган:

"Аллоҳ имон келтирганларнинг дўстидир. Уларни қоронғу зулматлардан нур сари чиқаради. Кофирларнинг дўстлари эса шайтонлар (бутлар)дир. Улар (кофирларни) нурдан зулмат сари чиқарадилар".

الْهَادِي — АЛ-ХАДИЙ — Бандаларига ҳидоят йўлини кўрсатувчи. Аллоҳ Ўзи истаган бандасига тўғри йўлни кўрсатади, уларни ҳидоятга бошлайди. Ҳақиқий бахтиёр инсонлар Аллоҳ томонидан ҳидоят йўлида юрганлардир. Шу сабабли беш вақт намозимизда Аллоҳдан ҳидоят йўлини:

﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾

«Ихдина-с-сирўто-л-мустақим» деб истаймиз. "Аллоҳимиз, бизни тўғри йўлга ҳидоят қилгин", деб дуо қиламиз. Албатта, Аллоҳ дуоларни чиройли қабул қилгувчидир.

الْبَدِيعُ — АЛ-БАДИЪУ — Ҳеч кимдан нусха олмаган ҳолда яратувчи, ихтиро қилувчи. Аллоҳ таоло борлиқ ва унда мавжуд бўлган барча нарсани ҳеч кимдан нусха олмаган ҳолда яратган. У борлигида ер юзида ҳеч нарса йўқ эди. У ҳар бир нарсани бир-бирига мутаносиб равишда яратган. У яратган нарсани ҳеч ким ярата олмайди.

الْبَاقِي — АЛ-БАҚИЙ — Боқий қолувчи Зот. Аллоҳ таоло олам яратилмасдан аввал ҳам бор эди. Барча яратилганлар йўқ бўлиб кетганда ҳам Аллоҳ бўлади, чунки У Боқийдир.

الْوَارِثُ — АЛ-ВАРИС — Ўзи яратган борлиқни мерос қилиб олувчи.

Муқаддас ойлар ва мустажоб дуолар

Маълумки, бутун борлиқнинг соҳиби фақатгина Аллоҳдир. Инсонлар яратилмасдан аввал, шунингдек, барча инсон ўлгандан сўнг ҳам бутун борлиқ Аллоҳники бўлган ва шундай қолади. У ўзи яратган барча нарсани Ўзига мерос қилиб олади.

الرَّشِيدُ — АР-РОШИД — Тўғри йўл кўрсатувчи, ҳидоятга бошловчи.

الصَّبُورُ — АС-СОБЎР — Гуноҳкор бандаларига жазо беришга шошилмайдиган ўта сабрли Зот.

ПАЙГАМБАРЧИЛИКНИНГ МУБОРАК ИСМЛАРИ

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى مَنْ إِسْمُهُ سَيِّدِنَا

«Аллаҳумма солли ва саллим ва барик ʼала ман исмуҳу саййидинна».

مُحَمَّدٌ — Муҳаммад — Мадҳга, мақтовга лойиқ инсон.

أَحْمَدٌ — Аҳмад — Кўп ҳамд айтиувчи.

Дунёдаги машҳур исмлари Муҳаммад бўлса, самовий китоблардаги башоратларда исмлари Аҳмад бўлиб келган.

مَاجِي — Маҳйи солла-ллбҳу ʼалайҳи ва-саллам.

Бу исмининг маъносини Набий (с.а.в.) ўзлари шундай баён қилганлар: "Мен Моҳийман. Аллоҳ мен ила куфрини маҳв қилур".

حَاشِرٌ — Ҳаширун — Тўшловчи.

Бу исм ҳақида Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) шундай деганлар: "Мен Ҳоширма. Аллоҳ менинг икки қадамим олдига одамларни ҳашр этур". Аллоҳ таоло қиёмат кунини Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг қадамлари олдига ҳашр майдонида халойиқни тўплайди.

عَاقِبٌ — Ёқибун — Ортда келувчи.

У Зот (с.а.в.) барча пайғамбарларнинг охири бўлиб, улардан кейин ҳеч қандай пайғамбар келмайди.

نَبِيُّ الرَّحْمَةِ — Набиййу-р-роҳмах — Раҳмат пайғамбарини

نَبِيُّ التَّوْبَةِ — Набиййу-т-тавбаҳ — Тавба пайғамбарини

مَحْمُودٌ — Маҳмуд — Дунё ва охирада мақталувчи.

حَامِدٌ — Ҳамид — Аллоҳга мукаммал ҳамд айтувчи.

قَاسِمٌ — Қосим Ҷолла-л-лбҳу Ъалайҳи ва-саллам.

خَاتَمٌ — Ҳотамун — Охири.

دَاعٍ — Даъин — Даъват қилувчи, чақирувчи.

شَاهِدٌ — Шāҳидун — Гувоҳлик берувчи, шохидлик қилувчи.

مُبَشِّرٌ — Мубашширун — Хушxabар берувчи.

نَذِيرٌ — Назйрун — Огоҳлаштирувчи.

سِرَاجٌ — Сирбжун — Чироғ, ёруғлик манбаи.

مُنِيرٌ — Мунйрун — Ойдиқлатувчи.

Юқорида келган "Даъин", "Шāҳид", "Мубашир", "Назīр", "Сирōж" ва "Мушīр" исмлари сингари Пайғамбаримиз (с.а.в.)нинг сифатлари ҳақида "Аҳзоб" сурасининг 45 ва 46-оятларида шундай марҳамат қилинган:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَذَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ

﴿ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ ﴾

"Эй пайғамбар, албатта, Биз сизни (қиёматда барча умматларга) гувоҳлик берувчи, (жаниат ҳақида) хушхабар берувчи ва (дўзах азобидан) огоҳлантирувчи ҳамда Аллоҳнинг изни билан Унга (динига) даъват қилувчи ва (йўл кўрсатувчи) нурли чироқ қилиб юборгандирмиз".

﴿ مُنِذِرٌ ﴾ — Мунизирун — Охират азобларидан огоҳлантирувчи.

﴿ رَسُولٌ ﴾ — Росўлун — Элчи, пайғамбар.

﴿ مُرْسَلٌ ﴾ — Мурсалун — Элчи.

﴿ نَبِيٌّ ﴾ — Набиййун — Аллоҳдан ваҳий келган.

﴿ مَهْدِيٌّ ﴾ — Маҳдиййун — Ҳидоятга эришган.

﴿ مُهْتَدٍ ﴾ — Муҳтадин — Ҳидоятга етишган.

﴿ خَلِيلٌ ﴾ — Ҳолйлун — Дўст.

﴿ حَبِيبٌ ﴾ — Ҳабйбун — Маҳбуб, сеvimли.

﴿ طَيِّبٌ ﴾ — Тобйбун — Дардларга даво.

طه — Тобҳа — солла-ллбҳу ʔалайҳи ва-саллам.

يس — Йасин — солла-ллбҳу ʔалайҳи ва-саллам.

مُصْطَفَىٰ — Мустофа — Танланган.

مُجْتَبَىٰ — Мужтаба — солла-ллбҳу ʔалайҳи ва-саллам.

مُرْتَضَىٰ — Муртадо — Севилган, танланган.

Мубин — бу исм Қуръони каримда кўп марта зикр қилинган. "Ҳижр" сурасининг 89 оятида: "Албатта, мен (сизларга Аллоҳнинг азобидан) ошқора огоҳлантирувчман", деб айт", дейилган.

نُورٌ مُّبِينٌ — Нўрум мубин — Очиқ нур.

بُرْهَانٌ — Бурҳан — Очиқ далил.

نَاصِرٌ — Насыр — Ёрдам этувчи.

قَائِمٌ — Қоим — Ибодатда қоим.

حَافِظٌ — Ҳафиз — Муҳофаза этилган.

عَادِلٌ — Ёдил — Адолатли, одил.

عَالِمٌ — Ёлим — Илм соҳиби.

حَلِيمٌ — Ҳалим — Юмшоқ табиатли, ҳалим.

صَفِيٌّ — Софий — Покиза.

حُجَّةٌ — Ҳужжа — Ҳужжат, далил.

بَيِّنٌ — Байин — солла-ллбҳу ʔалайҳи ва-саллам.

مُطِيعٌ — Муғий — Итоаткор.

مَذْكُورٌ — Мазкўр — Исми зикр қилинган.

Муқаддас ойлар ва мустажоб диолар

وَاعِظٌ – Ваъиз – Насихат қилувчи.

صَاحِبٌ – Сўҳиб солла-ллоҳу ʼалайҳи ва-саллам.

نَاطِقٌ – Наътық – Нутқ қилувчи, потиқ.

صَادِقٌ – Сўдиқ – Ростгўй.

مُصَدِّقٌ – Муқоддиқ – Тасдиқ этувчи.

مُظَفَّرٌ – Музоффар – Зафар қозонувчи.

مَكِّيٌّ – Маккӣ – маккалик.

مَدَنِيٌّ – Маданӣ – мадиналик (шаҳарлик).

أَبْطَحِيٌّ – Абтоҳӣ – Абтоҳ қабиласлик.

قُرَيْشِيٌّ – Қуройшӣ – қурайшлиқ.

عَرَبِيٌّ – Ёробӣ – Араб.

عَزِيزٌ – Ёзӣз – Иззат ва шараф эгаси.

حَرِيصٌ – Ҳарӣс – Умматлариниғ саодатга стишишга
ташна

رَوْفٌ – Роўф – Мехрибон.

رَحِيمٌ – Раҳӣм – Раҳмдил, марҳаматли.

جَوَادٌ – Живаъд – Жўмард, саховатли.

غَنِيٌّ – Гонӣ – Бадавлат.

فَتَّاحٌ – Фаттаҳ – Очувчи.

عَلِيمٌ – Ёлӣм – Билувчи, илм эгаси.

- مُنِيبٌ — Муниб — Йўналган.
- حَطِيبٌ — Ҳотыйб Ҷолла-ллõху ʻалайҳи ва-саллам.
- فَصِيحٌ — Фасыйҳ — Фасоҳатли.
- رَشِيدٌ — Рошид — Тўғри йўлга бошловчи.
- طَاهِرٌ — Тõхир — Жуда покиза.
- مُطَهَّرٌ — Мутоҳхар — Покланган.
- إِمَامٌ — Имāм — Пешво.
- أَمِيرٌ — Амӣр — Йўлбошчи, амир.
- مُتَوَسِّطٌ — Мутавассит — Ўрта йўлни тутувчи.
- سَابِقٌ — Сāбиқ — Барча фазилатларда олдин борувчи.
- مُقْتَصِدٌ — Муқтасид — Тежамли, иқтисодли.
- أَوَّلٌ — Аввал Ҷолла-ллõху ʻалайҳи ва-саллам.
- آخِرٌ — Аҳир Ҷолла-ллõху ʻалайҳи ва-саллам.
- ظَاهِرٌ — Зõхир Ҷолла-ллõху ʻалайҳи ва-саллам.
- كَرِيمٌ — Карӣм — Карамли.
- شَافِعٌ — Шāфиъун — Шафоат этувчи.
- مُشَفِّعٌ — Мушаффаъун — Шафоат этилган.
- هَادٍ — Ҳāди — Ҳидоятга эришган.

ﷻ مَحَلَّلٌ – Муҳаллил – Ҳал этувчи.

ﷻ مُحَرَّمٌ – Муҳарром – Эҳтиром қилинган.

ﷻ نَاهٍ – Нāҳин – Ман этувчи.

ﷻ قَرِيبٌ – Қориб – Яқин.

ﷻ شَاكِرٌ – Шāкир Ҷолла-ллоҳу Ҷалайҳи ва-саллам.

ﷻ شَكُورٌ – Шакӯр – Шукр қилувчи.

ﷻ صَبُورٌ – Ҷобӯр – Сабр қилувчи, сабрли.

ﷻ رَقِيبٌ – Рокйб – Кўз остига олувчи, текширувчи.

ﷻ مُزْمَلٌ – Муззаммил – Ўраниб ётувчи.

ﷻ مُدَّتَّرٌ – Муддассир – Бурканиб ётувчи.

ﷻ مُعَلَّىٌ – Муъаллā – Улуғ, буюк.

ﷻ مُزَكَّىٌ – Музаккā – Тозаланган.

ﷻ مُشْفِقٌ – Мушфиқ – Шафқатли.

ﷻ مُحْسِنٌ – Муҳсин – Эҳсон қилувчи¹.

ﷻ مُتَمَّمٌ – Мутаммим – Тамомловчи, тугатувчи.

¹ Қилаётган ҳар бир амалини Аллоҳни кўриб тургандек бажариш. Узини Аллоҳни кўриб турганига ишонтира олмаса, Аллоҳ уни кўриб турганига ишониб амал қилиш.

Ф А З И Л А Т И

Қийинчиликка учраган киши Расулуллоҳ (с.а.в.) нинг муборақ исмларини ўқиса, Аллоҳнинг изни билан улардан халос бўлади.

Жума куни бомдод намозидан кейин қиблага қараб ўтирган ҳолда бир марта "Фотиҳа", "Ояту-л-Қурсий" ва уч марта "Ихлос" сурасини ўқигандан сўнг Аллоҳнинг Расули (с.а.в.) нинг муборақ исмлари ўқилади. Ҳар бир исмдан кейин «солла-ллōху ъалайхи ва-саллам» дейиш лозим.

ОЛТИ ДИНИЙ КАЛИМА

1. Калимаи тоййиба

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

«Лā илāха илла-ллōх Муҳаммадур росўлу-ллōх»
"Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Муҳаммад Аллоҳнинг расулидир.

2. Калимаи шаҳодат

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

«Ашҳаду ал лā илāха илла-ллōх ва ашҳаду анна Муҳаммадан ъабдуху ва росулух»

"Шаҳодат бераманки, Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ ва яна шаҳодат бераманки, Муҳаммад Унинг бандаси ва расули".

3. Калимаи тавҳид

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ашҳаду ал ла плаҳа илла-ллõху ваҳдаҳу ла шарика лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду юҳийи ва юмийт ва ҳува ҳаййу-л-ла йамӯт бийадиҳи-л-ҳойру ва ҳува ʼала кулли шай'ни қодийр».

"Шаҳодат бераманки, таъҳо Аллоҳдан ўзга ибодатта лойиқ илоҳ йўқ. Мулк Уникидир. Ҳамд Унга ҳосдир. Тирилтирувчи ва ўлдирувчи Удир. У тирикдир. Яхшилик Ундадир. У ҳар нарсага Қодирдир".

4. Калимаи радди куфр

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا

أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

«Аллõхумма инни аъӯзу бика мин ан ушрика бика шай'ан ва-ана аъламу ва- астағфирука лима ла аълам. Иннака анта ʼалламу-л-ғуйӯб».

"Аллоҳим, албатта, билиб туриб Сенга шерик қў- шнидан нажот тилайман. Билмай қилганларим учун мағфират сўрайман. Албатта, Сен ғайбларни билувчи Зотсан".

5. Калимаи тамжид

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

مَا سَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ

«Субҳана-ллõҳи ва-л-ҳамду ли-ллаҳи ва-ла плаҳа илла-ллõху ва-ллõху акбар ва-ла ҳавла ва-ла қуввата илла би-ллõҳи-л-ʼалиийи-л-ʼазиййи. Ма ша'а-ллõху кана ва-ма лам йаша' лам йакўн».

"Аллоҳ нуқсонлардан покдир. Ҳамд Унга хос ва Ундан ўзга илоҳ йўқ. Аллоҳ буюк. Олий ва буюк Аллоҳнинг сақловисиз У Зотнинг масъиятидан бурилиш йўқ. Узининг ёрдамисиз У Зотнинг тоатига қувват йўқ. Аллоҳ ниманики истаса, у бўлади ва ниманики истамаса, у бўлмайди".

6. Калиман истиғфор

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ

أَذْنَبْتُهُ عَمْدًا أَوْ خَطَأً سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً صَغِيرَةً أَوْ كَبِيرَةً

وَأَتُوبُ إِلَيْهِ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي أَعْلَمُ وَمِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

«Астағфиру-ллōх, астағфиру-ллōх, астағфиру-ллōҳа таъала мин кулли замбин азнабтуҳу ʔамдан ав ҳото'ан сиррон ав ʔаланиятан соғийротан ав кабийротан ва атўбу илайҳи миња-з-замбиллазй аъламу ва миња-з- замбиллазй ла аъламу иннака анта ʔалламу-л-ғуйўб».

"Аллоҳдан гуноҳларимни мағфират этишини сўрайман. Аллоҳдан мағфират этишини сўрайман. Аллоҳ таолодан қасддан адашиб қилган яширин, ё ошкора, кичик, ё катта гуноҳларимни мағфират қилишини тилайман. Билиб-билмай қилган гуноҳларимдан Аллоҳга тавба қиламан. Албатта, Сен гайбларни билувчи Зотсан".

ИМОНИ МУЖМАЛ

آمَنْتُ بِاللَّهِ كَمَا هُوَ بِأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ وَقَبِلْتُ جَمِيعَ أَحْكَامِهِ وَأَرْكَانِهِ

«Аманту биллаҳи кама хува би-асмаиҳи ва сифатиҳи қобилту жамийъа аҳкамниҳи ва арканиҳи».

"Аллоҳни исми ва сифатлари билан танидим ва барча буюрган ҳукм ва арконларини қабул қилдим".

ИМОНИ МУФАССАЛ

آمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ
مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ

«Аманту биллаҳи ва малаикатиҳи ва кутубиҳи ва русулиҳи ва-л-явми-л-аҳири ва-л-қодари ҳойриҳи ва шарриҳи миная-л-лаҳи таъала ва-л-баъси баъда-л-мавт».

"Аллоҳга, Унинг фаришталарига, китобларига, расулларига, охират кунига, яхшию ёмон қадарга ва ўлимдан кейин қайта тирилишга имон келтирдим".

Фойдаланилган манбалар:

1. Қуръони карим маъноларининг таржима ва тафсири. Шайх Абдулазиз Мансур. 2007. "Шарқ" нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси бош таҳририяти.
2. Ahmed Lütfü Kazancı. "Peygamberimiz öğrettiği dualar ve zikirler". Tuğra neşriyat. 1993.
3. Arif Pamuk. "En Güzel Dualar". 1997.
4. Arif Pamuk. "Yasin, Tebareke, Amme, Vakia, Cuma, Duhan sûreleri ve hacet duaları". 1998.
5. Yusuf Tavaslı. "Tam dua kitabı". Istanbul. 1999.
6. Mahmud Şani Ramazon oğlu. "Dualar ve Zikirler". 2004.

МУНДАРИЖА

МУҚАДДИМА	6
ДУО ҲАҚИДА ҚУРЪОНИ КАРИМДА КЕЛГАН ОЯТЛАР	9
ҚУРЪОНИЙ ДУОЛАР	11
ДУОНИНГ ФАЗИЛАТИ ҲАҚИДА ПАЙҒАМБАРИМИЗДАН РИВОЯТ ҚИЛИНГАН ҲАДИСЛАР	26
РАСУЛУЛЛОҲНИНГ ДУО ҚИЛИШ УСУЛЛАРИ	28
ДУОНИНГ ОДОБИ	29
ДУОСИ ҚАБУЛ БҲЛАДИГАН ИНСОПЛАР	46
ПАЙҒАМБАРИМИЗГА САЛОВОТ АЙТИШНИНГ ФАЗИЛАТИ	51
САЛОВОТЛАР	57
ФАЗИЛАТИ ЖУДА БУЮК САЛОВОТ	57
САЛОВОТИ ТАВАССУЛ	61
САЛОВОТИ СИРР	62
САЛОВОТИ УММИЙЯ	67
СОЛАТАН ТУНАЖЖИНА	73
ҚИСҚА САЛОВОТЛАР	72
СОЛАТАН НАРИЯ	74
ҲАЖ ВА УМРАДА САЛОТУ САЛОМ	75
САЛОВОТ ҲАҚИДА ҲИКОЯЛАР	78
ДУОЛАР САЛОВОТ БИЛАН ҚАБУЛ БҲЛАДИ	79
ДУОЛАР ҚАБУЛ БҲЛИШИГА ОИД ҲИКОЯЛАР	82
МУБОРАҚ ВАҚТЛАР	84
РАЖАБ ОЙИ	84
РАЖАБ ОЙИДА ҲИКОЯЛАДИГАН ДУОЛАР	85
РАЖАБ ОЙИ НАМОЗИ	86
РАҒОЙИБ КЕЧАСИ	88
ИСРО ВА МЕЪРОЖ	92
МЕЪРОЖ КЕЧАСИДА ҲИКОЯЛАДИГАН ДУО	100

ШАЪБОН ОЙИ	101
БАРОАТ КЕЧАСИ	105
БАРОАТ КЕЧАСИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	106
ТАСБЕҲ НАМОЗИ	109
ТАСБЕҲ НАМОЗИНИ ЎҚИШ ТАРТИБИ.....	110
РАМАЗОН ОЙИНИНГ ФАЗИЛАТИ.....	111
ИФТОР ДУОЛАРИ.....	121
РАМАЗОН ДУОСИ.....	124
ҚАДР КЕЧАСИ	143
ШАВВОЛ ОЙИ	148
ЗУЛҚАЪДА ОЙИ, ЗУЛҲИЖЖА ОЙИ	148
БАЙРАМ КУНЛАРИДА ҚАБР ЗИЁРАТИ	149
АРАФА КУНИ	150
САФАР ОЙИ ДУОСИ	153
РОБИЪУЛ АВВАЛНИНГ ЎН ИККИНЧИСИ (МАВЛУДУН НАБИЙ)	154
РОБИЪУЛ ОХИР ОЙИ	155
ЖУМАДУЛ АВВАЛ ВА ЖУМАДУЛ ОХИР ОЙЛАРИ	155
ҲАРОМ ОЙЛАР	155
МУҲАРРАМ ОЙИ	156
АНШУРО КУНИ	159
АНШУРО КУНИ ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	160
ЖУМА КУНИНИНГ ФАЗИЛАТИ.....	165
ҚУРЪОНИ КАРИМДАГИ СУРА ВА ОЯТЛАР ҲАМДА УЛАРИНИНГ ФАЗИЛАТИ "БИСМИЛЛАҲИ-Р-РОҲМАНИ- Р-РОҲИМ" НИНГ ФАЗИЛАТИ	171
"ФОТИҲА" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ	173
"БАҚАРА" СУРАСИ ИЛК БЕШ ОЯТИНИНГ ФАЗИЛАТИ ...	175
"ОЯТУЛ КУРСИЙ" ВА УНИНГ ФАЗИЛАТИ	176
"БАҚАРА" СУРАСИНИНГ 256 ва 257-ОЯТЛАРИ	178
"БАҚАРА" СУРАСИНИНГ 284-ОЯТИ	179
"АМАНАР-РОСУЛУ" ВА УНИНГ ФАЗИЛАТЛАРИ	180
"ҚУЛИЛЛАҲУММА" ОЯТИНИНГ ФАЗИЛАТИ	182
"АНЪОМ" СУРАСИНИНГ ДАСТЛАБКИ УЧ ОЯТИ	184
"ЙАСИН" ДУОСИ.....	185
"ҲАШР" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ	189
"МУЛК" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ.....	193
"НАБАЪ" – "АММА" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ	194
"ДУҲОН" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ	194
"ВОҚЕА" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ	196
"ТАКВИР" СУРАСИ ВА УНИНГ ФАЗИЛАТИ.....	197
"ИХЛОС" СУРАСИНИНГ ФАЗИЛАТИ	201

“ФАЛАҚ” , “НОС” СУРАЛАРИ ВА УЛАРНИНГ ФАЗИЛАТИ	202
РАСУЛҲУЛЛОҲНИНГ ДУНЁДАГИ ЭНГ СЎНГИ ДУОЛАРИ	206
НАБИЙ (с.а.в.) НИНГ ЭМОҲЛИКЛАРДАН ПАНОҲ ТИЛАНИ ДУОЛАРИ	219
НАМОЗДАН СЎНГ ЎҚИЛАДИГАН ДУО	224
“ИСМИ МУЖИР” ДУОСИ	232
ИСМИ РОҲМАН ДУОСИ	246
“ИСМИ АЪЗАМ”	254
ФАХРИДИН РОЗИЙ ТАВСИЯ ҚИЛГАН ДУОЛАР	264
ЕТТИ КУН МОБАЙНИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	265
ЮНУС АЛАЙҲИССАЛОМ ҚИССАСИ	275
НАЗАР ДУОЛАРИ	278
ИСТИХОРА ДУОСИ ВА НАМОЗИ	305
НИКОҲ ДУОЛАРИ	308
АЛЛОҲДАН КЕНГ РИЗҚ ИСТАГАНЛАР ЎҚИЙДИГАН ДУОЛАР ВА ҚИЛАДИГАН АМАЛЛАР	313
ИСТИФОР ДУОЛАРИ	322
ТАВБА ДУОСИ	328
ЖАННАТГА КИРИШ ВА ЖАҲАННАМДАН ПАНОҲ ТИЛАНИ ДУОСИ	333
МУЪМИНЛАРНИНГ ДУОЛАРИ	348
ТОИҒДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	356
БОМДОД НАМОЗИДАН СЎНГ ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	370
ОҚШОМ ЎҚИЙДИГАН ДУО	381
АЗОН ДУОСИ	387
99 ДАРДНИНГ ШИФОСИ	391
ТАҲОРАТ ДУОЛАРИ	393
НАЙҒАМБАРИМИЗНИНГ ТАСВЕҲ ДУОСИ	399
АЛЛОҲ СЕВГАН ТЎРТ КАЛОМ	404
АЛЛОҲ ТАОЛО СЕВГАН ИККИ КАЛИМА	407
ЭНГ ХАЙРЛИ ДУО	409
ҲАЖ ВА УМРА ДУОЛАРИ	413
ТАВОФНИ БОШЛАИДАН АВВАЛ ЎҚИЛАДИГАН ДУО	417
МУЛТАЗАМ – КАҒБА БИЛАН ҲАЖКАРУЛ АСВАД ОРАСИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	433
САФО ВА МАРВА ОРАСИДАГИ САЪИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	435
МАККАДАН МИНОГА ЧИҚАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	441

МИНОДАН АРАФОТГА КЕТАЁТГАНДА	
ЎҚИЛАДИГАН ДУО	442
АРАФОТДА ЗИКР ВА ДУО	443
АРАФОТДАН МУЗДАЛИФАГА КЕТАЁТГАНДА	447
МАНЪАРУЛ ҲАРОМДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	450
МИНОДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР	452
МАДИНА ЗИЁРАТИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	455
МАСЖИДУН НАБИЙДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	455
ПАЙҒАМБАРИМИЗ (С.А.В.) ҚАБРИДА	
ЎҚИЛАДИГАН ДУО	456
АСМАУЛ ҲУСНА (АЛЛОҲНИНГ 99 ГҶЗАЛ ИСМИ)	463
ПАЙҒАМБАРИМИЗИНИНГ МУБОРАК ИСМЛАРИ	476
ОЛТИ ДИНИЙ КАЛИМА	483
ИМОНИ МУЖМАЛ, ИМОНИ МУФАССАЛ	486

*Китоб Ўзбекистон муаллифлик ҳуқуқини ҳимоя қилиш республика агентлигинда
рўйхатга олинди. 2004 йил 11 сентябрь № 1639 рақами билан Ўзбекистон
муаллифлик ҳуқуқини ҳимоя қилиш республика агентлигининг асарлар
реестрига киритилган.*

Таржимон ва мусаллиф
Дилфуза Сарварова
Муқаддас ойлар ва мустажоб дуолар

«Тошкент ислом университети»
нашриёт-матбаа бирлашмаси
Тошкент — 2013

Мухаррирлар *Б.Эрралиев, С.Очилов*
Бадний муҳаррир *К.Фатхулла*
Компьютерда саҳифаловчи *Ҳ.Йўлдошқожи қизи*

Нашриёт гувоҳнома рақами А1 № 224.
Босишга рухсат этилди 06.05.2013. Бичими 60 x 84 ¹/₁₆.
Офсет босма усулида босилди. Шартли б.т. 30,75.
Нашр т. 30,75. Адади 8000.
Бутортма № 26. Баҳоси шартнома асосида.

«Тошкент ислом университети» нашриёт-матбаа бирлашмаси
босмаҳонасида чоп этилди.
100011, Тошкент, А.Қодирий кўчаси, 11.